

Rapportering och utbyte av upplysningar om
kryptotillgångar och vissa andra ändringar
avseende det administrativa samarbetet på
skatteområdet

December 2024

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	10
2	Lagtext	11
2.1	Förslag till lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar	11
2.2	Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar	27
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	32
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	33
2.5	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	35
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	38
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	67
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet	75
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	76
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	89
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.....	91
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar	92
2.13	Förslag till förordning om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar	94
2.14	Förslag till förordning om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar	95
2.15	Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261).....	97
2.16	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	106
2.17	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	108

2.18	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2022:1693) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar	109
2.19	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2024:1167) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.....	110
3	Bakgrund.....	111
4	Ett nytt regelverk för rapportering om kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter	112
4.1	DAC 8 och OECD:s multilaterala avtal.....	112
4.2	Interaktion mellan regelverken om rapporteringen om kryptotillgångar och finansiella konton.....	113
4.3	Allmänna utgångspunkter.....	114
4.4	Skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster	119
4.5	Rapporteringskrav	125
4.5.1	För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?.....	125
4.5.2	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster	129
4.5.3	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga användare	130
4.5.4	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga transaktioner	134
4.5.5	Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter	143
4.6	Förfaranden för kundkännedom	145
4.7	Definitioner och förklaringar.....	154
4.7.1	Definition av rapporteringspliktigt kryptotillgång	154
4.7.2	Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster	156
4.7.3	Definition av rapporteringspliktiga transaktioner	158
4.7.4	Definition av rapporteringspliktigt användare.....	160
4.7.5	Definition av undantagen person.....	164
4.7.6	Övriga definitioner	165
4.8	Faktiskt genomförande	168
4.8.1	Förfarande för auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster och registrering av kryptotillgångsoperatörer.....	168
4.8.2	Förfarande för anmälan om att kraven avseende rapportering och granskningsförfarande ska genomföras i en annan kvalificerad jurisdiktion	176
4.8.3	Bestämmelser för att förhindra kringgående	178

	4.8.4	Övriga frågor om det faktiska genomförandet.....	179
4.9		Allmänna villkor	183
	4.9.1	Utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga kryptotillgångar	183
	4.9.2	Dataskydd enligt artikel 25 i DAC och enligt internationella överenskommelser	187
4.10		Sanktioner för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster	190
	4.10.1	En ny särskilt avgift införs i form av en kryptoavgift	190
	4.10.2	Förutsättningar för att ta ut en kryptoavgift	192
	4.10.3	Befrielse från kryptoavgift	202
	4.10.4	Förfaranderegler om kryptoavgift	205
	4.10.5	Ansvar för kryptoavgift för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är juridiska personer	208
	4.10.6	Europakonventionens tillämpning.....	213
4.11		Skattsekretess och användningsbegränsningar	216
	4.11.1	Skattsekretess.....	216
	4.11.2	Användningsbegränsningar	222
4.12		Registerlagstiftning	223
5		Ändringar i regelverket för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	225
	5.1	Allmänna utgångspunkter.....	225
	5.2	Närmare om ändringarna av DAC 2 och OECD:s rapporteringsstandard om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	226
	5.2.1	Avsnitt I i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	226
	5.2.2	Avsnitt VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	230
	5.2.3	Avsnitt VII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	231
	5.2.4	Avsnitt VIII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	231
	5.2.5	Avsnitt 1 i tilläggsavtalet till CRS MCAA	237
	5.2.6	Avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA	237
	5.2.7	Vissa ytterligare möjligheter att kontrollera rapporteringsskyldiga finansiella institut	238
	5.3	Ändringar i FATCA-lagstiftningen	241
	5.3.1	Bakgrund om genomförandet av FATCA-avtalet	241
	5.3.2	Följdändringar i lagstiftningen som genomför FATCA	244
6		Utvidgad kontrolluppgiftsskyldighet för vissa värdepapper	245

7	Andra ändringar i direktivet om administrativt samarbete	
	m.m.	249
7.1	Artikel 3, definitioner	249
7.2	Artikel 8, automatiskt utbyte av uppgifter om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton.....	251
7.3	Artikel 8a, automatiskt utbyte av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor.....	254
7.4	Artikel 8ab, automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang	258
7.5	Artikel 8ac och bilaga V till DAC, automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer	260
7.6	Artikel 16, utlämnande av upplysningar och dokument.....	262
7.7	Artikel 18, skyldigheter	264
7.8	Artikel 20, standardformulär och standardiserade dataformat.....	265
7.9	Artikel 21, praktiska arrangemang	265
7.10	Artikel 22, särskilda skyldigheter	266
7.11	Artikel 23, utvärdering	268
7.12	Dataskydd, artikel 25.....	268
7.13	Artikel 27, rapportering	269
7.14	Artikel 27c, rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer	270
8	Personuppgiftsbehandling	274
9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	283
10	Konsekvensanalys.....	287
10.1	Övergripande om förslagen i promemorian och deras syften	288
10.2	Kryptotillgångsekonomin i Sverige.....	290
10.3	Offentligfinansiella effekter	291
10.4	Effekter för företagen	292
10.5	Effekter på företagens konkurrensvillkor	297
10.6	Effekter för enskilda	298
10.7	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	298
10.8	Förslagets förenlighet med EU-rätten.....	300
10.9	Övriga effekter	300
11	Författningskommentar.....	300
11.1	Förslaget till lag (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.....	300
11.2	Förslaget till lag (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.....	341
11.3	Förslaget till lag om ändring i (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	348

11.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	349
11.5	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	350
11.6	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	352
11.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	379
11.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet	382
11.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	383
11.10	Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	389
11.11	Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet	390
11.12	Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar	391
Bilaga 1	Översättning addendum.....	392
Bilaga 2	Översättning modellregler	394
Bilaga 3	International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters	423
Bilaga 4	RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning	424

Förkortningar

CARF	OECD:s Crypto-Asset Reporting Framework
CARF MCAA	Det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar
CRS	OECD:s Common Reporting Standard. CRS bygger på FATCA men avser informationsutbyte mellan andra länder än USA och dess motpart.
CRS MCAA	Det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
DAC	Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG
DAC 2	Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 6	Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 7	Rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 8	Rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU

		om administrativt samarbete i fråga om beskattning
FATCA-avtalet		Avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenata staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA
FAUK		Förordningen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar
Global Forum		Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes
IDKAL		Lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
IDKL		Lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet
KOL		Lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar
KOF		Förordningen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar
Lagen om administrativt samarbete	Lagen om administrativt samarbete	Lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning
LAUK		Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar
Mica-förordning		Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr

1095/2010 samt direktiven
2013/36/EU och (EU) 2019/1937

OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
OSL	Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)
SFF	Skatteförfarandeförordningen (2011:1261)
SFL	Skatteförfarandelagen (2011:1244)

1 Sammanfattning

Promemorian innehåller förslag till genomförande av Rådets direktiv (EU) 2023/2226 (EU) av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kallat DAC 8). Därutöver innehåller promemorian förslag på ändringar som föranleds av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt informationsutbyte i fråga om kryptotillgångar och de underliggande modellreglerna för detta informationsutbyte. Vidare innehåller promemorian bestämmelser som syftar till att genomföra ändringar i OECD:s gemensamma rapporteringsnormer i fråga om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Den enskilt största delen av promemorian avser bestämmelser om utbyte av upplysningar om kryptotillgångar där de krav som ställs i DAC 8 i denna del genomförs som en enhet tillsammans med OECD:s nya standard om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (kallat CARF). Detta innebär att det lämnas förslag på införandet av två nya lagar, lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och två nya kapitel, 22 d och 49 f kap., i skatteförfarandelagen avseende kontrolluppgiftsskyldighet och en ny särskild avgift.

De ändringar som gjorts i de gemensamma rapporteringsnormerna för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (benämnt CRS) syftar dels till att effektivisera det befintliga informationsutbytet och täcka vissa luckor i regelverket som har uppenbarat sig efter sex års erfarenhet av informationsutbytet, dels att samordna det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton med det nya utbytet av upplysningar om kryptotillgångar. Dessa ändringar i CRS har genom det ovan nämnda DAC 8 också tagits in i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Ändringarna innebär att lagändringar behöver göras i bland annat lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i 22 b kap. skatteförfarandelagen.

I DAC 8 görs även ytterligare ändringar. Bland annat skärps kraven för i vilka sammanhang ett utländskt skatteregistreringsnummer ska rapporteras och utbytas med andra medlemsstater. Vidare införs bestämmelser om utbyte av uppgifter om förhandsbesked som gäller fysiska personer bland annat där förhandsbeskedets beloppsmässiga omfattning överskrider 1,5 miljoner euro. I denna promemoria föreslås bestämmelser för att genomföra dessa regler.

I promemorian föreslås också att det införs en kontrolluppgiftsskyldighet för avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index som omfattas av bestämmelserna i 52 kap. inkomstskattelagen.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om vilka åtgärder rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att inhämta uppgifter om användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande. I lagen finns också bestämmelser om vissa andra skyldigheter för leverantörerna.

2 § Bestämmelser om registrering och beslut av Skatteverket finns i lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Bestämmelser om uppgiftsskyldighet för rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster finns i 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

3 § I lagen finns

- definitioner (2–6 kap.),
- bestämmelser om granskningsförfarandet (7 kap.),
- bestämmelser om anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion (8 kap.), och
- bestämmelser om registreringskyldighet för vissa kryptotillgångs-operatörer (9 kap.).

2 kap. Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

Allmänt

1 § Om inte något annat anges i detta kapitel avses med en rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning.

Med kryptotillgångstjänst avses detsamma som i artikel 3.1.16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, i den ursprungliga lydelsen, inbegripet staking och utlåning.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

2 § Med en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster avses en leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

3 § Med en kryptotillgångsoperatör avses en annan leverantör av kryptotillgångstjänster än en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster.

Anknytning till Sverige som förutsättning

4 § Trots det som föreskrivs i 1 § är en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster endast om den

1. är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen, eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen, eller

2. inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster på det sätt som anges i 1, och är

a) en enhet eller en fysisk person som har skatterättslig hemvist i Sverige,

b) en enhet som har bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar, och är

– en juridisk person i Sverige eller

– en enhet som ska lämna en inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till Skatteverket,

c) en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller

d) en enhet eller fysisk person som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige.

5 § En auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som avses i 1 § är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i Sverige.

Undantag när det finns anknytningsfaktorer till flera stater eller jurisdiktioner

6 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriterierna i 4 § 2 b, c eller d, om den har sin skatterättsliga hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion och genomför kraven på rapportering och kundkännedom i den jurisdiktionen.

7 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriterierna i 4 § 2 c eller d, om den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion och

1. har bildats eller organiserats enligt lagarna i den andra kvalificerade jurisdiktionen eller motsvarande, och

2. antingen är en juridisk person i den jurisdiktionen eller är skyldig att lämna inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till skatteförvaltningen i den jurisdiktionen eller motsvarande.

8 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriteriet i 4 § 2 d, om den har sin företagsledning eller motsvarande i en annan kvalificerad jurisdiktion och genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

9 § En fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att personen omfattas av de kriterier som avses i 4 § 2 d, om personen har sin skatterättsliga hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion och genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

10 § En enhet eller fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om den utöver att omfattas av kriterierna i 4 § 2 a, b, c eller d samtidigt uppfyller motsvarande kriterier i en annan kvalificerad jurisdiktion om den enligt 8 kap. har anmält till Skatteverket att den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

Första stycket gäller bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillhandahållit Skatteverket de uppgifter som behövs för att kunna verifiera att operatören uppfyller de kriterier som motsvarar 2 kap. 4 § 2 a, b, c respektive d i en annan kvalificerad jurisdiktion.

11 § En enhet eller en fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion om den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster på grund av avsiktligt kringgående

12 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska en kryptotillgångsoperatör som avses i 1 § anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om

1. den är en enhet eller en fysisk person som vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att den inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 4–11 §§ och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller den fysiska personen inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Första stycket gäller inte om kryptotillgångsoperatören genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion.

3 kap. Definition av rapporteringspliktig kryptotillgång

1 § Med en rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

2 § Med kryptotillgång avses en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

3 § Med en centralbanks digitala valuta avses digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller annan penningpolitisk myndighet.

4 § Med centralbank avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan enhet kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

5 § Med e-pengar avses varje kryptotillgång som

1. är en digital representation av en enda fiatvaluta,
2. ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,
3. utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta,
4. accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren, och
5. i enlighet med de lagstiftningskrav som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Termen e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner.

En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärsverksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

4 kap. Definition av rapporteringspliktig transaktion

1 § Med en rapporteringspliktig transaktion avses en

1. bytestransaktion, och
2. överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

2 § Med en bytestransaktion avses

1. byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, och
2. byte mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

3 § Med överföring avses en transaktion som flyttar en rapporteringspliktig kryptotillgång från eller till en annan adress eller ett annat konto tillhörande en användare av kryptotillgångar annat än den adress eller det konto som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster innehar för samma användares räkning. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får behandla den relevanta transaktionen som en överföring under förutsättning att denne, på grundval av den kunskap som denne hade tillgång till vid tidpunkten för transaktionen, inte kan fastställa att transaktionen är en bytestransaktion.

4 § Med fiatvaluta avses den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Termen omfattar även pengar och e-pengar hos kommersiella banker.

5 § Med en rapporteringspliktig massbetalningstransaktion avses en överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som ersättning för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i en annan valuta.

5 kap. Definition av rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande

Rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande

1 § Med en rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person.

2 § Med en användare av kryptotillgångar avses en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner.

En fysisk person eller en enhet som inte är ett finansiellt institut eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, behörig undertecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare till förmån för annan eller för annans räkning agerar som en användare av kryptotillgångar, ska inte behandlas som en användare av kryptotillgångar. I stället ska den andra fysiska personen eller enheten behandlas som användare av kryptotillgångar.

Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att verkställa rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även be-

handla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan rapporteringspliktig transaktion. Detta gäller dock bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med avseende på den rapporteringspliktiga transaktionen enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller motsvarande utländsk reglering.

3 § Med en individuell användare av kryptotillgångar avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

4 § Med en befintlig individuell användare av kryptotillgångar avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 31 december 2025.

5 § Med en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar avses en enhet som är en användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 31 december 2025.

6 § Med en rapporteringspliktig person avses en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och som inte är en undantagen person.

7 § Med en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion avses

1. en fysisk person eller en enhet som har sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens skattelagstiftning, eller

2. ett dödsbo efter en avliden som hade sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

För att bestämma om det är en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion enligt första stycket ska en enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.

8 § Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en juridisk person eller en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Aktiv enhet

9 § Med aktiv enhet avses en enhet

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana inkomster,

2. vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i

a) att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

3. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

4. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

5. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv enhet enligt första stycket 5 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

10 § Med aktiv enhet avses även en enhet

1. som har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och

a) som har etablerats och är verksam uteslutande för ändamål som avser religion, välgörenhet, vetenskap, konstnärlighet, kultur, idrott eller utbildning, eller

b) som är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jord- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

2. som är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist,

3. som inte har några ägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller enhetens intäkter eller tillgångar,

4. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar delas ut till eller

används till förmån för en privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, utöver om detta sker som en följd av enhetens fullföljande av de ändamål som anges i 1 eller som betalning av skälig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

5. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund föreskriver att enhetens alla tillgångar vid dess likvidation eller upplösning tillfaller en myndighet eller en annan icke vinstdrivande organisation eller staten, regeringen eller ett politiskt förvaltningsområde under regeringen i enhetens hemvistjurisdiktion.

11 § Med aktiv enhet avses även sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Undantagen person

12 § En undantagen person är

1. en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

2. en enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i 1,

3. en myndighetsenhet,

4. en internationell organisation,

5. en centralbank, eller

6. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som anges i 2 kap. 9 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

13 § Med ett finansiellt institut avses ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

14 § Med myndighetsenhet avses en stat eller jurisdiktion, en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, regioner, kommuner och till någon av dessa hörande integrerade delar, kontrollerade enheter eller helägda organ eller verk.

15 § Med kontrollerad enhet avses en enhet som till sin form är skild från staten eller jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk enhet och

1. som helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

2. vars nettoinkomster tillgodogörs enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster fördelas till förmån för någon privatperson, och

3. vars tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.

Med integrerad del avses person, organisation, förvaltning, verk, fond, institution eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en myndighet. Detta gäller dock bara om myndighetens nettoinkomster tillgodogörs myndighetens eget konto eller annat konto som innehas av en myndighetsenhet och ingen del av nettoinkomsterna fördelas till förmån för någon privatperson. Termen integrerad del omfattar inte en fysisk person som är statschef eller tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.

Inkomster anses inte fördelade till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning.

16 § Med internationell organisation avses en mellanstatlig eller överstatlig organisation

1. som har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner,

2. som har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen, och

3. vars inkomster inte gynnar privatpersoner.

Med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

Rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande på grund av avsiktligt kringgående

17 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska en fysisk person eller enhet anses vara en rapporteringspliktig användare eller en fysisk person en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person, om

1. en enhet eller en fysisk person vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en fysisk person eller en enhet inte är en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller den fysiska personen inte behandlas som en rapporteringspliktig användare respektive en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person.

6 kap. Övriga definitioner

1 § Med åtgärder för kundkännedom avses en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande krav som den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av.

2 § Med en enhet avses en juridisk person eller annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

3 § En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om den ena kontrollerar den andra, eller om båda enheter står under gemensam kontroll.

Med kontroll avses enligt första stycket direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

4 § Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som motsvarar dem som anges i 22 d kap. skatteförordningen (2011:1244), vars likvärdighet med rådets direktiv (EU) 2023/2226 fastställts genom en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i rådets direktiv 2011/16/EU i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

5 § Med kvalificerad jurisdiktion avses en medlemsstat i Europeiska unionen eller en jurisdiktion utanför unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.

6 § Med skatteregistreringsnummer avses ett identifikationsnummer för skattebetalare eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

7 § Med identifieringstjänst avses en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar.

8 § Med adress i distribuerad liggare avses samma adress som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

9 § Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta eller utdelning,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
8. nettoinkomsten från swappar,

9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller

10. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en enhets värdepappersrörelse eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

10 § Termer och uttryck som inte definieras i denna lag har i första hand samma betydelse som i lag (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i andra hand inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges.

7 kap. Granskningsförfarandet

Behandling av användare

1 § En användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som sådan enligt granskningsförfarande som beskrivs i detta kapitel.

Granskningsförfarandet för individuella användare av kryptotillgångar

2 § När den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en relation med en individuell användare av kryptotillgångar ska leverantören inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Granskningsförfarandet för enheter som är användare av kryptotillgångar

3 § När den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en relation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska leverantören inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Om en enhet som är en användare av kryptotillgångar intygar att den inte har skatterättslig hemvist får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på platsen för den faktiska företagsledning eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten.

Leverantören får dock endast förlita sig på adressen till huvudkontoret under förutsättning att den inte förfogar över annan dokumentation för att avgöra var den faktiska företagsledningen är baserad.

4 § Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare, såvida leverantören inte kan fastställa att det är rimligt att användaren är en undantagen person baserat på intygandet eller andra upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgängliga.

Granskningsförfaranden för att fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande

5 § För en enhet som är en användare av kryptotillgångar, och som inte är en undantagen person, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer om den inte fastställer att enheten är en aktiv enhet, baserat på ett intygande från enheten.

6 § För att fastställa vilka personer som har bestämmande inflytande över en enhet som är en användare av kryptotillgångar får en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana granskningsförfaranden är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte är rättsligt skyldig att tillämpa åtgärder för kundkännedom som är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, ska den tillämpa granskningsförfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana åtgärder i syfte att identifiera personer med bestämmande inflytande.

7 § För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande är en rapporteringspliktig person genom att fastställa dennes skatterättsliga hemvist ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intygande från den enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har insamlats enligt åtgärder för kundkännedom.

Krav på förnyad granskning vid förändrade omständigheter

8 § Om omständigheterna vid någon tidpunkt förändras avseende en individuell användare av kryptotillgångar, en enhet som är användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande över en enhet på ett sätt som gör att den rapporteringsskyldiga leverantören av

kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att ett intygande är felaktigt eller otillförlitligt, kan denne inte förlita sig på intyget utan ska inhämta ett giltigt intygande eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som styrker intygandets giltighet.

Om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på den information som inhämtats i intyget i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan få en bekräftelse av giltigheten av intyget eller en nytt giltigt intygande under en sådan 90 dagarsperiod som anges i andra stycket, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intyget och i stater eller jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultatet av förändringen i omständigheterna.

Krav avseende intygandens giltighet

9 § Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande. Intyget behöver ska vidare vara daterat senast dagen för mottagande och innehålla följande upplysningar med avseende på den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande:

1. förnamn och efternamn,
2. bostadsadress,
3. skatterättsliga hemvister,
4. skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion, och
5. födelsedatum.

10 § Ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den enheten. Intyget behöver vidare vara daterat senast för dagen för mottagande och innehålla följande upplysningar med avseende på enheten:

1. fullständigt officiellt namn,
2. adress,
3. skatterättsliga hemvister,
4. skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion,
5. vad gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person,
  - a) de upplysningar som anges i 9 § med avseende på varje person med bestämmande inflytande i enheten, såvida inte denna person har tillhandahållit ett intygande i enlighet med 9 §, och

b) den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten, om detta inte redan fastställts på grundval av åtgärder för kundkännedom, och

6. i förekommande fall, upplysningar om de kriterier som den uppfyller för att behandlas som en aktiv enhet eller en undantagen person.

11 § Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar är giltigt även om det innehåller ett oväsentligt fel eller en uppgift som innebär att motstridiga uppgifter lämnats, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillräcklig information för att rätta uppgiften baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom.

12 § Ett intygande enligt 9 eller 10 § behöver inte innehålla skatteregistreringsnummer om den stat eller jurisdiktion där individen eller enheten har skatterättslig hemvist inte är en medlemsstat i Europeiska unionen och inte utfärdat ett skatteregistreringsnummer till individen eller enheten, eller den inhemska lagstiftningen i den aktuella staten eller jurisdiktionen inte kräver att skatteregistreringsnummer lämnas.

Allmänna krav avseende granskningsförfarandet

13 § En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton får vid tillämpning av detta kapitel förlita sig på granskningsförfarandena som slutförts enligt 5 och 7 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton eller motsvarande utländsk reglering.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får också förlita sig på ett intygande som inhämtats för andra skatteändamål under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven i 9–11 §§.

Regler för att genomföra granskningsförfarandet

14 § Om en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs enligt bestämmelserna i detta kapitel efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga transaktioner.

Första stycket gäller dock inte i samband med att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en relation med användare av kryptotillgångar enligt 2 och 3 §§.

Dokumentation om vidtagna åtgärder

15 § Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på

för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av det kalenderår som uppgifterna avser.

8 kap. Anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i en annan kvalificerad jurisdiktion

1 § En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som omfattas av anknytningsfaktorn i 2 kap. 4 § 2 kan lämna in en anmälan till Skatteverket på det sätt som anges i 2 kap. 10 § om att den kommer att fullgöra sina skyldigheter avseende rapportering och granskning i en annan kvalificerad jurisdiktion om den har en lika stark anknytning till den andra kvalificerade jurisdiktionen. Anmälan ska ske snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 1 § ska innehålla.

9 kap. Registreringsskyldighet för vissa kryptotillgångsoperatörer

1 § En kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 1 § och som har en sådan anknytningsfaktor till Sverige som avses i 2 kap. 4 § 2 eller 5 § eller som ska bedömas som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 12 § första stycket, ska registrera sig hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i 22 d kap. och 24 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Utän hinder av vad som sägs i första stycket ska en sådan kryptotillgångsoperatör inte registrera sig hos Skatteverket om denne är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och granskningsförfarande enligt 2 kap. 6–12 §§ i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat.

Registreringen ska ske innan tidsfristen för kontrolluppgiftsskyldigheten i 22 d kap. och 24 kap. 2 b § skatteförfarandelagen, eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat, har löpt ut.

2 § Vid registrering i Sverige ska kryptotillgångsoperatören lämna följande upplysningar om operatören till Skatteverket:

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser, inbegripet webbplatser,
4. eventuellt skatteregistreringsnummer som utfärdats till kryptotillgångsoperatören,

5. de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga användare har sin skatterättsliga hemvist i den mening som avses i 7 kap. 2–8 §§, och

6. varje kvalificerad jurisdiktion utanför den Europeiska unionen som avses i 2 kap. 6–12 §§.

3 § En kryptotillgångsoperatör ska senast inom två månader anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt 2 § till Skatteverket.

4 § En kryptotillgångsoperatör ska snarast men senast inom två månader anmäla till Skatteverket om den

1. inte längre uppfyller kriterierna för att vara en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 §,

2. inte längre har några rapporteringspliktiga användare i unionen, eller

3. har upphört med sin verksamhet.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och dokumentation utöver 2 § en anmälan om registrering enligt 1 § ska innehålla.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2026.

3. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska senast den 1 januari 2027 från befintliga användare av kryptotillgångar hämta in ett intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvist och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar

Häri genom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3 och 4 §§),
- bestämmelser om registrering av kryptotillgångsoperatörer (5–10 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (11 §),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (12 och 13 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (14 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (15 och 16 §§),
- bestämmelser om föreläggande (17 §), och
- bestämmelser om överklagande (18 §).

Definitioner och förklaringar

3 § Termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som i 2–6 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

Registrering av kryptotillgångsoperatörer

5 § Skatteverket ska registrera en kryptotillgångsoperatör som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och som lämnar in en anmälan enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om kriterierna för detta är uppfyllda.

6 § Skatteverket ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret i följande fall:

1. Om kryptotillgångsoperatören underrättar Skatteverket om att den inte längre har rapporteringspliktiga användare i unionen.

2. Om det i avsaknad av en underrättelse enligt 1 finns skäl att anta att kryptotillgångsoperatören har upphört med sin verksamhet.

3. Om kryptotillgångsoperatören inte längre uppfyller villkoren i 2 kap. 3 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

7 § Skatteverket ska snarast underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer i den mening som avses i 2 kap. 3 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar som har rapporteringspliktiga användare bosatta i unionen utan att ha registrerat sig.

8 § Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) efter två påminnelser, ska Skatteverket återkalla registreringen enligt 5 §.

Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Skatteverket ska också återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 9 kap. 4 § andra stycket lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

9 § När det gäller en kryptotillgångsoperatör som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, får Skatteverket på nytt registrera leverantören enligt 5 § endast om operatören tillhandahåller Skatteverket tillräckliga garantier avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom Europeiska unionen och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare har uppfyllts.

10 § Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar eller har fått sin registrering återkallad, ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att denne ska fullgöra sina skyldigheter i Sverige.

Skatteverket ska i möjligaste mån samordna sina åtgärder med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

Överföring av uppgifter

11 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som enligt kontrolluppgiften har skatterättslig hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. 7–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har använt sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personen genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga personens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen, innefatta den rapporteringspliktiga personens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren. I fråga om personer med bestämmande inflytande över en enhet som är en rapporteringspliktig användare, ska upplysning vidare överföras om det sätt på vilket personerna utövar det bestämmande inflytande över enheten.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser.

Samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas

12 § Om Skatteverket har skäl att anta att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör av kryptotillgångstjänster inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

13 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att anta att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är

möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

14 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

15 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte på skatteområdet om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpanande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

16 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

17 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

18 § Skatteverkets beslut enligt 5 och 8 §§ och 17 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande av beslut enligt 5 och 8 §§ till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
  2. Lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2026.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs att 17 a § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 a §¹

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar eller av land-för-land-rapporter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter *eller uppgifter om vissa kryptotillgångar,*

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. Handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag, *och*

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen (2022:1682) om

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2024:405.

automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen, och

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige, och

9. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

9 kap.

2 §²

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen, *och*
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar. *och*
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

27 kap.

1 §³

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2023:298.

³ Senaste lydelse 2023:640.

fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förändring av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift enligt 49 b kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), rapporteringsavgift, plattformsavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, *kryptoavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

2 §⁴

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

5. ärende om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen, och

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, och

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3 och 6 samt andra stycket,

2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,

3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller

4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6 och 7 samt andra stycket,

---

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.6 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)²

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 21 kap. 1, 3, 5, 6 och 7 §§, 22 a kap. 5 §, 22 b kap. 5 och 6 §§, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 33 kap. 9 b §, 33 a kap. 10 §, 33 b kap. 16 och 22 §§, 34 kap. 3 §, 38 kap. 1 §, 41 kap. 3 §, 44 kap. 3 §, 51 kap. 2 §, 52 kap. 1 §, 59 kap. 1, 25 och 25 b §§, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § samt rubrikerna närmast före 21 kap. 7 § och 59 kap. 25 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 21 kap. ska lyda ”Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter, vissa andra delägarrätter och vissa andra tillgångar som beskattas enligt 52 kap. inkomstskattelagen”,

dels att det ska införas två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap., åtta nya paragrafer, 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a och 8 a §§, 23 kap. 3 d §, 24 kap. 2 b §, 33 b kap. 9 a §, 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e §, och närmast före 24 kap. 2 b §, 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §³

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

---

22 c kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

22 c kap. – Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga säljare som bedriver verksamhet via digitala plattformar

22 d kap. – Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

---

49 e kap. – Rapportavgift

49 e kap. – Rapportavgift

49 f kap. – Kryptoavgift

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse av rubriken till 21 kap. 2013:585.

³ Senaste lydelse 2024:1018.

3 kap.17 §⁴

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift.

21 kap.

1 §

Kontrolluppgift ska lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än sådana som avses i 20 kap. 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 2,

2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, *samt*

3. utfärdande av optioner.

2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom,

3. utfärdande av optioner, *samt*

4. avyttring av värdepapper som avser råvaror, *kryptotillgångar* eller *index* som omfattas av 52 kap.

3 § *inkomstskattelagen (1999:1229), om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 1–3.*

3 §⁵

Kontrolluppgift ska lämnas av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt *eller* fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt, fordringsrätt *eller annat värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index* och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,

3. kreditmarknadsföretag,

4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,

5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen,

6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadestånds-

⁴ Senaste lydelse 2024:1018.

⁵ Senaste lydelse 2011:1289.

skyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och

7. den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

5 §⁶

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. den ersättning som har överenskommit efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,

2. antalet delägarätter *eller* fordringsrätter, 2. antalet delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index,*

3. delägarätterna *eller* fordringsrätternas *slag och sort,* 3. *slag och sort* för delägarätterna, fordringsrätternas *eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index,*

4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229), samt

5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen samt den ersättning som avses i den paragrafen.

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen.

6 §

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter *eller* fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index* och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När delägarätter *eller* fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer

När delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index* ägs gemensamt av flera personer

7 §⁷

Om delägarrätter *eller* fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Om delägarrätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index* ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

22 a kap.

4 a §

Ett rapporterings skyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporterings skyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

5 §⁸

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. kontots identifikations- uppgifter, 2. kontots identifieringsuppgifter och typ av kontonummer,
3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats och dess saldo eller värde omedelbart före kontots avslutande, och
4. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är
  - a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och
  - b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det rapporteringspliktiga kontot är ett sådant försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av

⁷ Senaste lydelse 2017:699.

⁸ Senaste lydelse 2018:2034.

FATCA-avtalet, avses med saldo eller värde i första stycket 3 kontantvärdet eller återköpsvärdet.

22 b kap.

4 a §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

5 §⁹

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

3. kontots identifikationsuppgifter, *och*

3. kontots identifikationsuppgifter, *typ av finansiellt konto, typ av kontonummer och huruvida kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto,*

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats.

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats,

5. om kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande, och

6. om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontohavare.

När det gäller konton som innehas av enheter ska kontrolluppgiften även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

1. fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är

1. fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är

kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

a) på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande, i fråga om konton som granskats enligt bestämmelserna i 7 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, eller

b) om den informationen finns tillgänglig, på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande, i fråga om konton som granskats enligt bestämmelserna i 6 kap. samma lag, och

2. kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot samt om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet eller en annan enhet.

Om det rapporteringspliktiga kontot är ett sådant försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som avses i 2 kap. 22 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, avses med saldo eller värde i första stycket 4 kontantvärdet eller återköpsvärdet.

6 §¹⁰

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagt bruttobelopp avseende ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året, och

2. sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Trots det som anges i första stycket 2 behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lämna uppgift om sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot om institutet i stället lämnar uppgifter om detta i

¹⁰ Senaste lydelse 2018:2034.

en kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det rapporteringskyldiga finansiella institutet får dock ändå lämna dessa uppgifter med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton.

8 a §

Om det rapporteringspliktiga kontot är en andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, ska uppgift lämnas om den eller de roller genom vilka den person som kontrolluppgiften lämnas för innehar andel i eget kapital.

22 d kap. Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser med anledning av

1. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar för rapportering av kryptotillgångar.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

- definitioner och förklaringar (2 §),
- för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3–6 §§), och
- kontrolluppgiftens innehåll (7–13 §§).

Definitioner och förklaringar

2 §

Termer och uttryck som används i detta kapitel har, om inte något

annat anges, samma betydelse som de har i lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

4 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. 1 § och 4 § 2 lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar är inte skyldig att lämna kontrolluppgift med avseende på en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande för vilka den fullgör rapporteringsskyldigheten i en stat eller jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med medlemsstaten där den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande har skatterättsliga hemvister.

5 §

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar enligt 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Kontrolluppgift ska även lämnas för den eller de fysiska personer som har, eller skulle ha, identifierats som en person med bestämmande inflytande och som är en rapporteringspliktig person

enligt 7 kap. lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

6 §

En rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om kryptotillgångar

7 §

En rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgifter om varje rapporteringspliktig användare avseende de rapporteringspliktiga kryptotillgångar med vilka de har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret. Uppgift ska lämnas om

1. fullständig benämning på typen av rapporteringspliktig kryptotillgång,

2. det sammanlagda bruttobelopp som betalats, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot fiatvaluta,

3. det sammanlagda bruttobelopp som mottagits, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med

avseende på avyttringar mot fiatvaluta,

4. sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

5. sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

6. sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,

7. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar till den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av 2 och 4,

8. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av 3 och 5–6, och

9. sammanlagt skäligt marknadsvärde samt det sammanlagda antalet kryptoenheter som överförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerade liggare som inte är kända av denne

som förknippade med en tjänsteleverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut.

8 §

Vid tillämpning av 7 § 2 och 3 ska det belopp som betalats eller mottagits rapporteras i den fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs.

Om beloppen har betalats eller mottagits i flera fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknade vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

9 §

Vid tillämpning av 7 § 4–9 ska det skäligen marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta som värderas vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion enligt en metod som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

10 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska vid tillämpningen av 7 § 4–9 vid rapporteringen av det skäligen marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv tillhandahåller avseende handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta.

För överföringar enligt 7 § 6–9 får en alternativ värderingsmetod användas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser avseende handel mellan kryptotillgångar och fiatvaluta. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas.

11 §

I de uppgifter som rapporteras ska det anges i vilken fiatvaluta varje belopp rapporteras.

Uppgifter som ska lämnas om personer med bestämmande inflytande

12 §

När det gäller enheter som är användare av kryptotillgångar ska, under förutsättning att det inte är en aktiv enhet, kontrolluppgift även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande och som är rapporteringspliktiga personer, och uppgift om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande.

Uppgifter som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster

13 §

Varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att denne är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

23 kap.

2 §¹¹

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a–22 c kap. ska även

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a–22 d kap. ska även

¹¹ Senaste lydelse 2022:1686.

lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga. lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 d §

Kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 6 kap. 2 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och som är begränsat skattskyldiga.

24 kap.

Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

2 b §

Kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår.

4 §¹²

En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Kontrolluppgifter enligt 22 a–22 c kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1. Kontrolluppgifter enligt 22 a–22 d kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

33 kap.

9 b §¹³

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är *en fysisk person eller* det allmänna ombudet

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är det allmänna

¹² Senaste lydelse 2022:1686.

¹³ Senaste lydelse 2020:858.

hos Skatteverket lämna följande uppgifter: ombudet hos Skatteverket lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

- sökanden,
- sökandens moderföretag,
- moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör, och
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Uppgift ska även lämnas om vilket förhandsbesked uppgifterna avser.

När den sökande är en fysisk person gäller första och andra styckena bara om

1. beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, eller,

2. förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, om inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

Första och andra styckena gäller bara i fråga om förhandsbesked som avser

När den sökande är en annan än en fysisk person gäller första och andra styckena bara i fråga om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. direkta eller indirekta betalningar

a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller

b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

33 a kap.

10 §¹⁴

En land-för-land-rapport ska innehålla följande uppgifter om den multinationella koncernen.

1. Sammanlagd information, som delas upp på varje stat eller jurisdiktion i vilken den multinationella koncernen har bedrivit verksamhet under det rapporterade räkenskapsåret, om storleken på

- a) intäkter,
- b) vinst eller förlust före inkomstskatt,
- c) betald inkomstskatt,
- d) årets ackumulerade inkomstskatt,
- e) aktiekapital,
- f) ackumulerade vinstmedel,
- g) antal anställda, och
- h) materiella tillgångar utom kontanter och liknande.

2. För varje enhet som ingår i koncernen:

– namn, eller annan uppgift som klargör dess identitet, och den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma, – namn, eller annan uppgift som klargör dess identitet, och den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma, samt *skatteregistreringsnummer* den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma,

– den stat eller jurisdiktion där enheten är bildad eller registrerad, om detta är en annan än den där enheten hör hemma, och

– dess viktigaste verksamhet eller verksamheter.

3. Vilken valuta som används i rapporten.

En enhet som är skyldig att lämna land-för-land-rapport enligt 5 § men inte har fått tillgång till alla de uppgifter den behöver från moderföretaget för att kunna lämna en fullständig land-för-land-rapport, ska lämna en land-för-land-rapport som innehåller alla de uppgifter som den har tillgång till och som anges i första stycket.

33 b kap.

Klient

9 a §

Vid tillämpning av detta kapitel avses med klient varje användare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en rådgivare som omfattas av tystnadsplikten för advokater eller liknande bestämmelser i någon annan medlemsstat samband med

*ett rapporteringspliktigt gräns-
överskridande arrangemang.*

16 §¹⁵

Följande uppgifter ska lämnas om ett rapporteringspliktigt arrange-
mang:

1. nödvändiga identifikationsuppgifter, inklusive hemvist, för
    - a) rådgivare, *a) andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater,*
    - b) användare, och
    - c) personer som är anknutna till användaren, när dessa har betydelse för det rapporteringspliktiga arrangemanget,
  2. vilken eller vilka av bestämmelserna i 13–25 §§ lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang som gör arrangemanget rapporteringspliktigt,
  3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en *övergripande* beskrivning av *relevant affärsverksamhet eller* relevanta arrangemang, *3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget, och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en beskrivning av relevanta arrangemang och eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning,*
  4. det datum då genomförandet av arrangemanget påbörjades eller då arrangemanget ska genomföras,
  5. uppgift om de nationella bestämmelser som utgör grunden för arrangemanget,
  6. värdet av arrangemanget,
  7. uppgift om den eller de medlemsstater i vilken användaren eller användarna har hemvist och andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, och
  8. nödvändiga identifikationsuppgifter för varje annan person i en medlemsstat än som avses i 1 som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, samt uppgift om var varje sådan person har hemvist.
- Uppgifter ska även lämnas om referensnummer om ett sådant tilldelats det rapporteringspliktiga arrangemanget av Skatteverket eller en annan medlemsstats behöriga myndighet.

¹⁵ Senaste lydelse 2020:437.

22 §¹⁶

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera *samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter.*

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera *sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om inte någon sådan rådgivare finns, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet.*

Om det inte finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporteringspliktiga arrangemanget eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter.

34 kap.

3 §¹⁷

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. och 22 c kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap. ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 d kap. ska senast den 1 april året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

¹⁶ Senaste lydelse 2020:437. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

¹⁷ Senaste lydelse 2022:1686.

38 kap.

1 §¹⁸

Fastställda formulär ska användas för att lämna”

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
  - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
  - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
  - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och
  - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
3. deklARATIONER,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 10. underrättelser enligt
22 c kap. 7 §, och 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a §,
22 c kap. 7 §, och 22 d kap. 6 §,
samt
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

41 kap.

3 §¹⁹

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en beskattningsbar person som inte är etablerad i Sverige och som avses i 6 kap. 2 §,
6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,
9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss

¹⁸ Senaste lydelse 2023:880.

¹⁹ Senaste lydelse 2023:804.

elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi, och

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning.

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi,

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning.

15. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter om kryptotillgångar och hos den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i 7 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters räkning.

16. den som är eller kan antas vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 19 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet eller 2 kap. 21 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och hos den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandena som anges i 4–8 kap. i respektive lag för ett rapporteringsskyldigt finansiellt instituts räkning.

44 kap.

3 §²⁰

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift, och

2. förelägandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift, och

49 f kap. Kryptoavgift

När ska kryptoavgift tas ut?

1 §

Kryptoavgift ska tas ut enligt 4 § av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som ska lämna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. om det klart framgår att leverantören

1. inte har lämnat föreskrivna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. inom den tid som anges i 24 kap. 2 b §, eller

2. inte har genomfört granskningsförfarandet eller på annat sätt inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation avseende en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person på det sätt som anges i

a) 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, och

b) 39 kap. 3 § denna lag, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap.

²⁰ Senaste lydelse 2024:1018.

2 §

Om det klart framgår att en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte har fullgjort de skyldigheter som avses i 1 § 1 och 2 senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas, eller skulle ha lämnats om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig, ska utöver avgift enligt 1 § kryptoavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en kryptoavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta eller bevara uppgifter med anledning av en utredning om en sådan kryptoavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ

3 §

Kryptoavgift får inte tas ut om skyldigheter som avses i 1 § 1 respektive 2 delvis fullgjorts inom de tidsfrister som gäller för de skyldigheter som anges i 1 respektive 2 § och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna.

Om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 d kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

Beräkning av kryptoavgift

4 §

Kryptoavgiften är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande med avseende på vilket skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte har uppfyllts.

Endast en kryptoavgift enligt 1 § kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

5 §

Kryptoavgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande med avseende på vilket skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

Endast en kryptoavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

51 kap.

2 §²¹

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift eller en kontoavgift med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller delvis har lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i 5 kap. 3 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts.

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift, kontoavgift eller en kryptoavgift med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller delvis har lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i 5 kap. 3 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts.

²¹ Senaste lydelse 2024:1018.

Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller sanktion enligt 3 kap. lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

52 kap.

1 §²²

I detta kapitel finns bestämmelser om beslut om

- förseningsavgift (2 §),
  - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
  - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
  - beslut om kontoavgift eller dokumentationsavgift (8 c §),
  - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
  - beslut om beslut om plattformavgift (8 e §),
  - beslut om rapportavgift (8 f §),
    - *beslut om kryptoavgift (8 g §),*
  - beslut om kontrollavgift (9 §),
  - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

Beslut om kryptoavgift

8 g §

Ett beslut om kryptoavgift enligt 49 f kap. 1 eller 2 § ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts om användaren eller personen med bestämmande inflytande var rapporteringspliktig.

59 kap.

1 §²³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp (2–6 §§),
- ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts (7–9 §§),
- betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
- ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag (11 §),
- företrädaransvar (12–21 §§),
- ansvar för redare (22 §),

²² Senaste lydelse 2024:1018.

²³ Senaste lydelse 2024:1018.

- ansvar för beskattningsbara personer i en mervärdesskattegrupp (23 §),
- ansvar för kompletterande tilläggsskatt som fördelats till svenska koncernenheter (23 a §),
- ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (24 §),
- ansvar för kontoavgift (25–25 b §§), och
- indrivning och preskription (26 och 27 §§).

Ansvar för kontoavgift

Ansvar för kontoavgift och kryptoavgift²⁴

25 §²⁵

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person inte har fullgjort skyldigheten att betala kontoavgift, får Skatteverket besluta om betalningsansvar för

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut *eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person inte har fullgjort skyldigheten att betala kontoavgift *respektive kryptoavgift*, får Skatteverket besluta om betalningsansvar för

1. en förvaltare för ett finansiellt institut som är en trust, eller
2. den som har en motsvarande ställning i ett finansiellt institut som är en annan juridisk konstruktion än en trust.

1. en förvaltare för ett finansiellt institut *eller en leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en trust, eller
2. den som har en motsvarande ställning i ett finansiellt institut *eller hos en leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en annan juridisk konstruktion än en trust.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken kontoavgiften skulle ha betalats.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken kontoavgiften *eller kryptoavgiften* skulle ha betalats.

25 b §²⁶

Om det finns särskilda skäl får förvaltaren eller den som har motsvarande ställning helt eller delvis befrias från skyldigheten att betala kontoavgiften.

Om det finns särskilda skäl får förvaltaren eller den som har motsvarande ställning helt eller delvis befrias från skyldigheten att betala kontoavgiften *eller kryptoavgiften*.

²⁴ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁵ Senaste lydelse 2024:1018.

62 kap.

8 §²⁷

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § och skatt beräknad enligt 56 a kap. 5 eller 6 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt eller beslut om tilläggsskatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt, tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.

1 §²⁸

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvartjänstgöring (13 §),

²⁷ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁸ Senaste lydelse 2024:1018.

- anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
- anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 a §§),
- ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §²⁹

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget, återkallelseavgiften eller rapportavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §³⁰

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift, eller
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift,

²⁹ Senaste lydelse 2024:1018.

³⁰ Senaste lydelse 2024:1018.

4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller

5. det annars finns särskilda skäl.

66 kap.

5 §³¹

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes- skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsv- gift, rapportavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes- skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsv- gift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,

2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,

3. frågan ska prövas i sak, och

4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §³²

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,

2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,

3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av god- kännande för tonnageskattning,

4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,

5. föreläggande,

6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,

7. tvångsåtgärder,

8. återkallelseavgift,

9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,

10. rapporteringsavgift,

11. plattformsvgift,

12. *kryptoavgift*,

12. kontrollavgift,

13. kontrollavgift,

13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

³¹ Senaste lydelse 2024:1018.

³² Senaste lydelse 2024:1018.

14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

15. verkställighet, eller

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

16. verkställighet, eller

17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omprövning till nackdel av beslut om kryptoavgift

24 e §

Ett beslut om omprövning av kryptoavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts.

67 kap.

12 §³³

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformsavgift,

11. kontrollavgift,

12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

14. verkställighet, eller

15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

11. kryptoavgift,

12. kontrollavgift,

13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,

14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,

15. verkställighet, eller

16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

³³ Senaste lydelse 2024:1018.

2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 22 d kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2026 ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

4. Trots 49 f kap. 1 § 2 kan kryptoavgift inte tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter avseende kalenderåret 2026 i de fall då användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

5. Vid tillämpning av 49 f kap. 1 § 2 ska, utöver 7 kap. lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna beaktas och anses vara en del av 7 kap. den lagen.

6. Vid tillämpning av 22 b kap. 5 § andra stycket 3 i den nya lydelsen, och den nya 22 b kap. 8 a § på konton som öppnades senast den 31 december 2025 är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027, endast skyldigt att lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i dess elektroniskt sökbara databaser.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1, 7, 7 a, 12–12 b, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 7 d och 20 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

7 §³

I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2022:1687.

³ Senaste lydelse 2022:1687.

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktdorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktdorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

– om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för,

gemensam revision: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna,

uppgiftsincident: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförs, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet,

på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga

myndigheter på området för tull och beskattning.

myndigheter på området för tull och beskattning,

utdelningar som inte är kopplade till depåkonton: utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto enligt definitionen i 2 kap. 11 § första stycket 5 i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

7 a §⁴

Med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor avses avtal, meddelande eller varje annat instrument eller åtgärd med liknande effekter som

1. utfärdas, ändras eller förnyas av regeringen eller av Skatteverket eller en annan myndighet,

2. avser en viss person eller grupp av personer och som den personen eller gruppen av personer kan förlita sig på,

3. avser tolkning eller tillämpning av lagstiftning om skatter och avgifter,

4. avser en gränsöverskridande transaktion eller frågan om verksamhet som bedrivs av en person i en annan jurisdiktion utgör ett fast driftställe, och

4. avser en gränsöverskridande transaktion, eller frågan om verksamhet som bedrivs av en person i en annan jurisdiktion utgör ett fast driftsställe *eller frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet*, och

5. avser en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller har utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades.

7 d §

Vid tillämpning av 12 b § andra stycket 1, ska det belopp som förhandsbeskedet avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

⁴ Senaste lydelse 2016:1229.

12 §⁵

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av
  - a) andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, eller
  - b) lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
4. pensioner,
5. ägande av och inkomster från fastighet, *och*
6. royaltier.
3. *inkomster från livförsäkringsprodukter som inte omfattas av*
  7. *utdelningar som inte är kopplade till depåkonton, med undantag av utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, i den ursprungliga lydelsen.*
5. ägande av och inkomster från fastighet,
6. royaltier, *och*

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

12 a §⁶

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. *Detta gäller dock inte förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.*

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§.

⁵ Senaste lydelse 2022:1687.

⁶ Senaste lydelse 2022:1687.

Upplysningarna ska lämnas snarast men senast inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska vid tillämpning av denna lag anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när beskedet fått laga kraft.

12 b §⁷

De upplysningar som Skatteverket ska lämna enligt 12 a § är följande:

1. identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör,
1. identiteten *och skatteregistreringsnummer* på personen, med undantag för fysiska personer *i det fall det är fråga om andra fysiska personer än sådana fysiska personer som avses i andra stycket*, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör *ifall det inte är fråga om fysiska personer*,
2. en sammanfattning av förhandsbeskedet,
3. datum för utfärdandet, ändringen eller förnyelsen av förhandsbeskedet,
4. i förekommande fall giltighetsperiod för förhandsbeskedet,
5. typ av förhandsbesked,
6. i förekommande fall transaktionens eller transaktionernas beloppsmässiga omfattning,
7. andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet,
8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,
8. andra personer *och deras skatteregistreringsnummer*, med undantag för fysiska personer *i andra fall än som avses i andra stycket*, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,
9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning, och
10. andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.

Uppgifter enligt första stycket ska, när det gäller förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, även lämnas om fysiska personer om förhandsbeskedet avser en fysisk person och

1. beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser överstiger

⁷ Senaste lydelse 2022:1687.

1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet, eller,

2. förhandsbeskedet fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, såvida inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

Om förhandsbeskedet avser prissättning ska upplysningar även lämnas om

1. kriterierna för att fastställa internprissättningen, och

2. metoden som använts för att fastställa internprissättningen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt *andra* stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen. Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt *tredje* stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

20 §⁸

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen *och bedömning, administration och verkställighet av tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den

myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få åberopas eller användas som bevisning.

Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att den tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt andra stycket behövs.

Om Skatteverket tar emot upplysningar och handlingar får verket också använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i andra stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 a §

Skatteverket får dela upplysningar som verket tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat med en svensk behörig myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i Sverige för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

21 §⁹

Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Skatteverket får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för

⁹ Senaste lydelse 2022:1687.

de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom *tio arbetsdagar* från den dag då den tog emot underrättelsen.

de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom *femton kalenderdagar* från den dag då den tog emot underrättelsen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
  2. Bestämmelserna i 12 a och 12 b §§ tillämpas endast på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 1 januari 2026.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 9 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

9 §¹

En enhet är ett finansiellt institut om den i sin näringsverksamhet, eller om den förvaltas av en annan enhet som i sin näringsverksamhet, bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

1. handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,
2. individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller
3. annan verksamhet som innebär att pengar eller andra medel investeras, administreras eller förvaltas.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i artikel 1.1 j andra stycket i FATCA-avtalet.

Med finansiellt institut avses enligt denna paragraf inte en enhet

1. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

2. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns i denna lag investeringsenheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2018:2035.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 2 kap. 1, 5, 8, 9, 11, 18, 19, 20 och 22 §§ och 3 kap. 1, 2 och 9 §§ samt 7 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 2 kap. 8 a § och 3 kap. 13 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§

andel i eget kapital i 4 a §

annan stat eller jurisdiktion i 22 §

befintligt konto i 22 §

bred pensionsfond i 3 kap. 5 §

*bytestransaktion i 22 §
centralbanks digitala valuta i
22 §*

depåkonto i 11 §

dotterföretag i 22 §

enhet i 22 §

e-pengar i 8 a §

etablerad värdepappersmarknad i 13 §

fiatvaluta i 22 §

finansiell tillgång i 5 §

finansiellt institut i 6–10 §§

finansiellt konto i 11 §

föremål för regelmässig handel i 12 §

försäkringsavtal i 22 §

försäkringsavtal med kontantvärde i 22 §

gruppförsäkringsavtal med kontantvärde i 8 kap. 5 §

grupplivränteavtal i 8 kap. 5 §

hemvist i en annan stat eller jurisdiktion i 14 §

högvärdekonto i 22 §

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2018:2036.

identifieringstjänst i 22 §

inlåningskonto i 11 §
internationell organisation i Sverige i 3 kap. 4 §
investeringsenhet i 9 §
kontantvärde i 15 §

konto för e-pengar med begränsat värde i 3 kap. 13 §

kontohavare i 16 §
konto som innehas av dödsbo i 3 kap. 8 §
kryptotillgång i 22 §

kvalificerad utfärdare av kreditkort i 3 kap. 6 §
kvalificerat kreditkortskonto i 3 kap. 10 §
livränteavtal i 22 §
lågvärdekonto i 22 §
nytt konto i 22 §
närstående enhet i 17 §
odokumenterat konto i 22 §
passiv icke-finansiell enhet i 18 a §
passiv inkomst i 19 §
person med bestämmande inflytande i 18 §

rapporteringspliktig kryptotillgång i 22 §

rapporteringspliktigt konto i 20 §
rapporteringskyldigt finansiellt institut i 21–21 b §§
skatteregistreringsnummer i 22 §
spärrat konto i 3 kap. 9 §
svensk myndighetsenhet i 3 kap. 3 §
vilande konto i 3 kap. 11 §
viss temporär dödsfallsförsäkring i 3 kap. 7 §

5 §

Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar. Med finansiell tillgång avses inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav.

Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar *eller i rapporteringspliktiga kryptotillgångar*. Med finansiell tillgång avses inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav.

8 §

En enhet är ett finansiellt institut om den tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet.

En enhet är ett finansiellt institut om den *antingen* tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet *eller innehar e-pengar eller centralbankers digitala valutor för kunders räkning*.

8 a §

Med e-pengar avses varje produkt som

- 1. är en digital representation av en enda fiatvaluta,*
- 2. ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,*
- 3. utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta,*
- 4. accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren och*
- 5. i enlighet med den lagstiftning som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.*

Termen e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt ska inte anses ha skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärs-verksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner eller, om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

9 §³

En enhet är ett finansiellt institut, om

1. den i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

a) handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,

b) individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller

c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar investeras, administreras eller förvaltas, eller c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga krypto-

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet anses *i sin näringsverksamhet* huvudsakligen bedriva en eller flera verksamheter, eller dess bruttointäkter anses *huvudsakligen* komma från *en eller flera verksamheter*, om enhetens samlade intäkter från dessa verksamheter motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den av följande perioder som är kortast:

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller
2. den period som enheten har existerat.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i *de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i tredje stycket punkt A.6 avsnitt VIII i bilaga I till rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.*

tillgångar investeras, administreras eller förvaltas, eller

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar* och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet anses huvudsakligen bedriva en eller flera verksamheter, eller dess bruttointäkter anses huvudsakligen komma från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar*, om enhetens samlade intäkter från dessa verksamheter motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den av följande perioder som är kortast:

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller
  2. den period som enheten har existerat.
- Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU)2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, i den ursprungliga lydelsen.*

Vid tillämpning av första stycket 1 c omfattas inte tillhandahållandet av tjänster avseende bytestransaktioner.

Med finansiellt institut avses enligt denna paragraf inte en enhet

1. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut

samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna, eller

2. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Sådana finansiella institut som avses i *första stycket* benämns i denna lag investeringsenheter.

Sådana finansiella institut som avses i *denna paragraf* benämns i denna lag investeringsenheter.

11 §⁴

Med finansiellt konto avses ett konto hos ett finansiellt institut som är

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut *inom ramen för dess regelmässiga verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet*, samt belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta (*inlåningskonto*),

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut *som avses i 8 §*,

2. belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta,

3. ett konto eller fiktivt konto som representerar alla e-pengar som förvaras för en kunds räkning,

4. ett konto som innehåller en eller flera av centralbankens digitala valutor för en kunds räkning,

2. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (*depåkonto*),

5. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (*depåkonto*),

3. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

6. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

4. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant

7. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som

som avses i 3, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

5. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 3, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

1. erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning, eller

2. hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Ett konto som avses i första stycket ska, trots det som anges där, inte anses vara ett finansiellt konto om det är undantaget från rapporteringsplikt enligt bestämmelserna i 3 kap.

avses i 6, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

8. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 6, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

Ett sådant konto som avses i första stycket 1–4 benämns i denna lag inlåningskonto.

Vid tillämpning av första stycket ska ett konto som har lagts upp hos en sådan värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument och som hör hemma i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige, av ett svenskt finansiellt institut eller ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige, anses finnas hos det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutets fasta driftställe i Sverige. Detsamma gäller ett konto som har lagts upp hos en sådan värdepapperscentral från tredjeland som avses i den lagen.

18 §⁵

Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk

Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk

⁵ Senaste lydelse 2018:2036.

konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. *Begreppet ska tolkas i enlighet med de rekommendationer från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som anges i 9 § tredje stycket.*

konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. *Termen ska tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.*

19 §

Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar eller valuta,
7. nettoinkomsten från swappar,
8. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller
9. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en icke-finansiell enhets värdepappersrörelse.

6. inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
8. nettoinkomsten från swappar,
9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller
10. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en icke-finansiell enhets värdepappersrörelse eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

20 §

Med rapporteringspliktigt konto avses ett finansiellt konto som har identifierats som ett sådant enligt bestämmelserna i 4–8 kap.

Ett konto ska dock inte anses vara ett rapporteringspliktigt konto om samtliga kontohavare är

1. andra finansiella institut än sådana investeringsenheter som avses i 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,
2. bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,
2. enhet vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,

3. *bolag* som är närstående enheter till sådana *bolag* som avses i 2,
3. *enhet* som är närstående enheter till sådana *enheter* som avses i 2,
4. myndighetsenheter,
5. internationella organisationer, eller
6. centralbanker.

22 §⁶

I denna lag avses med annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

befintligt konto: ett finansiellt konto som

1. öppnats den 31 december 2015 eller tidigare, eller

2. öppnats senast den 31 december 2025, om kontot behandlas som ett finansiellt konto endast till följd av de ändringar som gjorts i denna lag för att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226 den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

bytestransaktion: byte

1. mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och Fiatvalutor, och

2. mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

centralbanks digitala valuta: digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller en annan penningpolitisk myndighet.

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

fiatvaluta: den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor samt

⁶ Senaste lydelse 2018:2036.

pengar och e-pengar hos kommersiella banker.

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade saldo eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

identifieringstjänst: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för ett rapporteringskyldigt finansiellt institut för att det institutet ska kunna fastställa identitet och skatterättsliga hemvister för en kontohavare eller en person med bestämmande inflytande.

kryptotillgång: kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, i den ursprungliga lydelsen,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller juridiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade saldo eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

nytt konto: ett finansiellt konto som

1. öppnats den 1 januari 2016 eller senare, eller

2. öppnats den 1 januari 2026 eller senare, om kontot behandlas

som ett finansiellt konto endast till följd av de ändringar som gjorts i denna lag för att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

rapporteringspliktig kryptotillgång: andra kryptotillgångar än centralbankens digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

3 kap.

1 §⁷

Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringsskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om trygghande av pensionsutfästelse m.m., om arbetsgivaren vars ansvar för pensionsutfästelse stiftelsen tryggar
  - a) är obegränsat skattskyldig i Sverige, och
  - b) inte är en investeringsenhet eller en passiv icke-finansiell enhet, och
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet

1. är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §, eller

2. är att förvara centralbankers digitala valutor för kontohavare som inte är finansiella institut,

⁷ Senaste lydelse 2018:2036.

2 §⁸

Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige, om premier betalas av en arbetsgivare till förmån för en anställd som utför tjänster i Sverige,
  2. viss temporär dödsfallsförsäkring,
  3. konto som innehas av dödsbo,
  4. spärrat konto,
  5. kvalificerat kreditkortskonto,
  5. kvalificerat kreditkortskonto,
- och
6. vilande konto.
  6. vilande konto, och
  7. konto för e-pengar med begränsat värde.

Undantaget i första stycket 3 gäller endast till och med det fjärde kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade. Intyganden som ska inhämtas enligt 7 kap. avseende sådana konton ska, i stället för vad som anges där, inhämtas senast den 31 december det femte kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

9 §

Med spärrat konto avses ett konto som skapats i samband med

1. domstols beslut eller dom,
2. försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, om
  - a) kontomedlen utgörs uteslutande av förskotts betalning, handpenning, deposition som säkerhet för prestation med direkt koppling till transaktionen eller liknande betalning eller av finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen,
  - b) kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa att
    - köparen uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala köpeskilling för egendomen,
    - säljaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att stå för eventuella ansvarsförpliktelser, eller
    - uthyraren eller hyrestagaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala eventuell ersättning för skador på den hyrda egendomen i enlighet med vad som avtalats i hyreskontraktet,
  - c) tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att betalas ut eller på annat sätt fördelas till förmån för köparen, säljaren eller uthyraren eller för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter, när egendomen säljs, byts eller överläts eller när avtalet upphör att gälla,
  - d) kontot inte är ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts, och
  - e) kontot inte är knutet till ett kreditkortskonto,
3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med
3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med

fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen utslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle, *eller*
4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle.

fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen utslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle,
4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle, *eller*

5. bildande av ett företag eller företags kapitalökning, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

– kontot används endast för att deponera kapital som ska användas för bildandet av eller företagets kapitalökning enligt vad som föreskrivs i lag,

– eventuella belopp som innehas på kontot blockeras till dess att det rapporteringsskyldiga institutet erhåller en oberoende bekräftelse angående bildandet eller kapitalökningen,

– kontot stängs eller omvandlas till ett konto i företagets namn efter bildandet eller kapitalökningen,

– eventuella återbetalningar till följd av att bildandet eller kapitalökningen misslyckats, med avdrag för leverantörens avgifter eller liknande avgifter, görs endast till de personer som bidrog med beloppen och

– kontot har inte öppnats för mer än 12 månader sedan.

13 §

Med konto för e-pengar med begränsat värde avses ett inlåningskonto som innehåller alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, om det rullande genomsnittliga 90-dagars sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 USD någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

7 kap.

4 §⁹

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats *på grund av bestämmelser i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats *när åtgärder för kundkännedom vidtas. Detta gäller dock endast om detta förfarande har utförts på ett sätt som överensstämmer med kraven enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intygandet framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan kontot öppnas även inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 8 och 9 §§, och närmast före 8 och 9 §§ nya rubriker av följande lydelse av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 a §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och omfatta information om vilken valuta varje belopp anges i.

Föreläggande

8 §

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna

avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

9 §

Skatteverkets beslut enligt 8 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet dels att 6 kap. 5 § ska upphöra att gälla, dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 29 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

29 §

Identifieringsjänst: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för en rapporterings-skyldig plattformsoperatör för att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

Härigenom föreskrivs¹ att 6 och 13 §§ lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatteverket ska *begära att Europeiska kommissionen ska* stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

Skatteverket ska stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

1. enheten underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformoperatör,

2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att enheten har upphört med sin verksamhet,

3. enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

13 §

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförordningen (2011:1244) för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 c kap. skatteförordningen lämnas för.

Om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har använt sig av en direkt bekräftelse av den

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

rapporteringspliktiga säljaren genom en identifierings tjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen, innefatta den rapporteringspliktiga säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren.

Om en plattformsoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om en plattformsoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Skatteverket ska utbyta uppgifter enligt detta stycke endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som upplysningarna avser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.13 Förslag till förordning om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ följande

1 § Förordningen är meddelad med stöd av

1. 8 kap. 2 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar i fråga om 2 §,

2. 9 kap. 5 § lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar i fråga om 3 §, och

3. 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om format, uppgifter och vilken dokumentation en anmälan om att fullgöra skyldigheter avseende rapportering och kundkännedom i en annan kvalificerad jurisdiktion än Sverige enligt 8 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar ska innehålla.

En anmälan enligt första stycket ska göras enligt ett fastställt formulär.

3 § Skatteverket får meddela föreskrifter om format, uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar ska innehålla.

En anmälan enligt första stycket ska göras enligt ett fastställt formulär.

4 § Ett intygande enligt 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar kan tillhandahållas på vilket sätt och i vilken form som helst.

Om intygandet tillhandahålls elektroniskt ska det elektroniska systemet säkerställa att den mottagna informationen är informationen som skickats och måste dokumentera alla tillfällen av användaråtkomst som resulterar i inlämning, förnyelse eller ändring av intygandet.

Utformning och drift av det elektroniska systemet, inklusive åtkomstprocedurer, måste säkerställa att den person som har tillgång till systemet och tillhandahåller intyget antingen är den person som anges i intyget eller en person som har rätt att företräda den person som anges i intyget och måste kunna tillhandahålla en papperskopia på begäran av alla intyg som tillhandahålls elektroniskt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

2.14 Förslag till förordning om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar

Häri genom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Termer och uttryck

2 § Med koordineringsorganet avses det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Unikt identifieringsnummer

3 § När Skatteverket registrerar en kryptotillgångsoperatör enligt 5 § lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, ska verket tilldela leverantören ett unikt identifieringsnummer.

Skatteverket ska på elektronisk väg anmäla det unika identifieringsnumret till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater.

Skatteverket ska på elektronisk väg registrera de uppgifter som kryptotillgångsoperatören lämnat i anmälan om registrering och det unika identifieringsnumret i det register som upprättats av kommissionen.

Uppgifter till OECD:s koordineringsorgan och behöriga myndigheter

4 § Skatteverket ska i en underrättelse till koordineringsorganets sekretariat visa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkerställa att nödvändiga krav på sekretess och datasäkerhet är uppfyllda.

Begäran om samråd med behöriga myndigheter

5 § Om det uppstår svårigheter i samband med genomförandet eller tolkning av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, får Skatteverket begära att samråd hålls med behöriga myndigheter i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Om Skatteverket begär samråd, ska verket säkerställa att koordineringsorganets sekretariat på lämpligt sätt underrättas om åtgärder som tagits fram.

Begäran till Europeiska kommissionen om likvärdighetsbedömning

6 § Skatteverket får sända en motiverad begäran att Europeiska kommissionen i en genomförandeakt ska fastställa om de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

unionen är likvärdiga med de uppgifter som ska utbytas enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226 i den mening som avses enligt artikel 8ad.11 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

Kontrollverksamhet

7 § Skatteverket ska kontrollera att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster tillämpar de granskningsförfaranden som framgår av 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och att de lämnar kontrolluppgifter i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

2.15 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

dels att 5 kap. 11, 11 a, 12 e och 12 f §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas elva nya paragrafer, 5 kap. 8 a–8 f §§ och 12 g–12 k §§ och närmast före 5 kap. 8 d § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

8 a §

När en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om typ av kontonummer enligt 22 a kap. 5 § och 22 b kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ska uppgift lämnas om kontonumret är ett

- 1. IBAN-nummer,*
- 2. OBAN-nummer,*
- 3. ISIN-nummer,*
- 4. OSIN-nummer, eller*
- 5. annat kontonummer.*

För kontrolluppgifter enligt 22 b kap 5 § skatteförfarandelagen kan även som typ av kontonummer användas nummer för ett konto som innehåller e-pengar och likande produkter

8 b §

När en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om typ av finansiellt konto enligt 22 b kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ska uppgift lämnas om att kontot är ett

- 1. inlåningskonto,*
- 2. depåkonto,*
- 3. försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal, eller*
- 4. en andel i eget kapital i en investeringsenhet.*

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

8 c §

När en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om den eller de roller genom vilka den person som kontrolluppgiften lämnas för innehar andel i eget kapital enligt 22 b kap. 8 a § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska uppgift lämnas om i fall rollen är något av följande

1. en juridisk konstruktion som är en trust,

- a) stiftare,
- b) förvaltare eller, om förvaltaren är en juridisk person, företrädare för förvaltaren,
- c) beskyddare,
- d) förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller
- e) på annat sätt utövar verklig kontroll över trusten.

2. en annan juridisk konstruktion

- a) en ställning som motsvarar
  - stiftare,
  - förvaltare,
  - beskyddare,
  - förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller
- b) på annat sätt utövar verklig kontroll över den juridiska konstruktionen.

Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

8 d §

I en kontrolluppgift som enligt 22 d kap. 7 § 7 och 8 skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla uppgift om typ av överföringar till rapporteringspliktiga användare respektive överföringar gjorda av rapporteringspliktiga användare, ska uppgift avseende överföringar till den rapporteringspliktiga användaren lämnas om ifall den avser

- 1. airdrop,
- 2. inkomster från staking,

3. inkomster från mining,
4. lån,
5. överföring från annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster,
6. försäljning av varor eller tjänster,
7. säkerhet för lån,
8. övrigt, eller
9. okänt.

När det gäller överföringar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren ska uppgift lämnas om ifall den avser

1. överföring till annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster,
2. lån,
3. köp av varor eller tjänster avseende andra transaktioner än massbetalningstransaktioner,
4. säkerhet för lån,
5. övrigt, eller
6. okänt.

8 e §

När en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen utövar inflytande enligt 22 d kap. 12 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska uppgift lämnas om ifall rollen är något av följande i

1. en juridisk person genom
  - a) ägande,
  - b) sin anställning eller sitt uppdrag hos eller för den juridiska personen, eller
  - c) att på annat sätt utöva verklig kontroll över den juridiska personen.
2. en juridisk konstruktion som är en trust
  - a) stiftare,
  - b) förvaltare eller, om förvaltaren är en juridisk person, företrädare för förvaltaren,
  - c) beskyddare,
  - d) förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller

e) på annat sätt utövar verklig kontroll över trusten.

3. en annan juridisk konstruktion

a) en ställning som motsvarar

– stiftare,
– förvaltare,
– beskyddare,
– förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller

b) på annat sätt utövar verklig kontroll över den juridiska konstruktionen.

8 f §

Vid tillämpning av 22 d kap. 10 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244), ska någon av följande alternativa värderingsmetoder användas:

1. bokfört värde,

2. ett värde som kan antas vara rättvisande och som tillhandahålls av tredje part eller hemsidor som anger det genomsnittliga värdet från flera handelsplatser,

3. den senaste värderingen av kryptotillgången som vidtagits av leverantören av kryptotillgångstjänsten, eller

4. en rimlig uppskattning

Värderingen ska göras enligt den metod som är mest tillförlitlig. Metoderna för alternativa värderingsmetoder ska anses vara mest tillförlitliga i den ordning som följer av första stycket.

11 §²

En kontrolluppgift ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för:

1. namn,

2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och

3. postadress.

Om personnummer eller samordningsnummer saknas för den som kontrolluppgift ska lämnas för enligt 17 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgifter om födelsedatum och födelseort.

Första stycket gäller även för den som lämnar en underrättelse enligt

22 a kap. 4 a § eller 22 b kap. 4 a §
skatteförfarandelagen.

11 a §³

En kontrolluppgift enligt 22 a kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska även innehålla uppgift om amerikanskt skatte- registreringsnummer eller motsva- rande för den som kontrolluppgif- ten lämnas för. Om amerikanskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande saknas, ska kontroll- uppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum. En sådan kontrolluppgift ska även innehålla uppgift om det Global Intermediary Identification Number (GIIN) som den uppgiftsskyldige fått vid registrering hos den amerikanska federala skattemyndigheten.

En kontrolluppgift enligt 22 a kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska även innehålla uppgift om amerikanskt skatte- registreringsnummer eller motsva- rande för den som kontrolluppgif- ten lämnas för. Om amerikanskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande saknas *avseende ett befintligt konto*, ska kontroll- uppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum. En sådan kontrolluppgift *eller en under- rättelse enligt 22 a kap. 4 a § skatteförfarandelagen* ska även innehålla uppgift om det Global Intermediary Identification Number (GIIN) som den uppgifts- skyldige fått vid registrering hos den amerikanska federala skatte- myndigheten.

Om amerikanskt skatteregi- streringsnummer eller motsvarande enligt första stycket saknas, ska i kontrolluppgiften i stället anges orsaken till avsaknad av sådant nummer.

En kontrolluppgift enligt 22 b kap. skatteförfarandelagen ska även innehålla uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, födelsedatum och födelseort för den som kontrolluppgiften lämnas för. Uppgift om födelseort behöver bara lämnas om den uppgiften finns i den kontrolluppgiftsskyldiges elektroniskt sökbara databaser.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om inhämtande och lämnande av uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer, födelseort och födelsedatum som behövs för att fullgöra Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

12 e §⁴

En kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikations- uppgifter för den rapporteringspliktiga säljare som är en fysisk person:

1. förnamn och efternamn,
2. primär adress,

³ Senaste lydelse 2018:2041.

⁴ Senaste lydelse 2022:1695.

3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion, eller, om skatteregistreringsnummer saknas, födelseort för säljaren,

4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och

5. födelsedatum.

I den utsträckning uppgifter som anges i första stycket 2–5 inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 och 6 §§ lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. Om uppgifter inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § lagen om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet ska den rapporteringskyldiga plattformsoveratören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf, vilken stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort identifieringstjänsten och uppgive vilken kod eller vilket nummer som erhållits för bekräftelsen.

Om Skatteverket använder en identifieringstjänst som verket eller en annan statlig myndighet tillgängliggör eller som tillgängliggörs av Europeiska unionen och den rapporteringskyldiga plattformsoveratören använder sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga säljarens identitet genom denna identifieringstjänst för att fastställa säljarens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, behöver dock endast följande uppgifter lämnas:

- 1. den rapporteringspliktiga säljarens förnamn och efternamn,*
- 2. identifieringstjänstens identifierare för den rapporteringspliktiga säljaren, och*
- 3. vilken eller vilka jurisdiktioner som utfärdat identifieringstjänsten.*

12 f §⁵

En kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter för den rapporteringspliktiga säljare som är en enhet:

1. fullständigt officiellt namn,

2. primär adress,

3. skatteregistreringsnummer som har utfärdats till säljaren, med uppgift om varje utfärdande stat eller jurisdiktion,

4. säljarens registreringsnummer för mervärdesskatt om sådant finns tillgängligt, och

5. utländskt bolagsregistreringsnummer samt typ av sådant nummer.

I den utsträckning uppgifter som anges i första stycket 2–5 inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 och 6 §§ lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet behöver de inte heller lämnas i kontrolluppgiften. Om uppgifter

Om Skatteverket använder en identifieringstjänst som verket eller en annan statlig myndighet tillgängliggör eller som tillgängliggörs av Europeiska unionen och den rapporteringskyldiga plattformsoveratören använder sig av en direkt bekräftelse av den

inte behöver inhämtas enligt 6 kap. 5 § lagen om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet ska den rapporteringskyldiga plattformsoveratören ange att den använt sig av en direkt bekräftelse genom en sådan identifieringstjänst som avses i samma paragraf, vilken stat eller jurisdiktion som tillgängliggjort identifieringstjänsten och uppge vilken kod eller vilket nummer som erhållits för bekräftelsen.

rapporteringspliktiga säljarens identitet genom denna identifieringstjänst för att fastställa säljarens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, behöver dock endast följande uppgifter lämnas:

1. den rapporteringspliktiga säljarens fullständiga officiella namn,
2. identifieringstjänstens identifierare för den rapporteringspliktiga säljaren, och
3. vilken eller vilka jurisdiktioner som utfärdat identifieringstjänsten.

12 g §

En kontrolluppgift enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter för alla rapporteringspliktiga användare

1. namn,
  2. adress,
  3. skatterättslig hemvist,
  4. skatteregistreringsnummer
- och,
5. när det gäller fysiska personer, födelsedatum och, om uppgift om denna finns tillgänglig, födelseort.

12 h §

När det gäller enheter som har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, ska en kontrolluppgift enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), utöver vad som anges i 12 g §, innehålla följande identifikationsuppgifter för varje person med bestämmande inflytande över enheten:

1. namn,
  2. adress,
  3. skatterättsliga hemvist,
  4. skatteregistreringsnummer,
- och

5. födelsedatum och, om uppgift om denna finns tillgänglig, födelseort.

12 i §

Om Skatteverket använder en identifieringstjänst som verket eller en annan statlig myndighet tillgängliggör eller som tillgängliggörs av Europeiska unionen och den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster använder sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personens identitet genom denna identifieringstjänst för att fastställa personens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, behöver, i stället för vad som anges i 12 g och 12 h §§, endast följande uppgifter lämnas:

1. namn,
2. identifieringstjänstens identifierare för den rapporteringspliktiga personen, och
3. vilken eller vilka jurisdiktioner som utfärdat identifieringstjänsten.

12 j §

Trots det som anges i 12 g och 12 h §§ behöver skatteregistreringsnummer inte rapporteras för personer som har hemvist utanför Europeiska unionen om hemviststaten inte utfärdat ett sådant nummer.

12 k §

En kontrolluppgift enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster

1. namn,
  2. adress,
  3. skatteregistreringsnummer,
  4. om det finns tillgängligt,
    - a) unikt identifieringsnummer,
- och

b) den globala identifieringskoden för juridiska personer.

Första stycket gäller även sådana underrättelser som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska lämna enligt 22 d kap. 6 § skatteförfarandelagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

2.16 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om förordningen (2017:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning
dels att 30 a § ska upphöra att gälla,
dels att 30 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 27 a och 27 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 a §

Skatteverket ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhålls genom rapportering eller utbyte av obligatorisk automatiskt utbyte av upplysningar enligt rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

27 b §

Skatteverket ska medverka till att en rapporteringsskyldig enhet på elektronisk väg kan få tillgång till den tjänst som kommissionen tagit fram enligt artikel 21 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning för att få bekräftelse av giltigheten av upplysningar om skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar enligt direktivet.

30 §

Skatteverket ska till Europeiska kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten *Skatteverket ska övervaka och bedöma hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt*

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

hos det automatiska utbytet av upplysningar samt det praktiska resultat som uppnåtts.

rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning är i fråga om verkets uppdrag avseende beskattning, bekämpande av skatteundandragande och skatteflykt.

Skatteverket ska en gång om året meddela resultaten av sin bedömning till kommissionen.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.
  2. Skatteverket ska före den 1 januari 2026 underrätta Europeiska kommissionen om vilka av minst fem kategorier av inkomster utbytet ska avse, upplysningarna ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

2.17 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ att 5 a § förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 a §²

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska göra rimliga ansträngningar för att inhämta uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer och födelsedatum i fråga om befintliga konton som är rapporteringspliktiga.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska göra rimliga ansträngningar för att inhämta uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer och födelsedatum i fråga om befintliga konton som är rapporteringspliktiga *senast före utgången av det andra kalenderåret efter det kalenderår då kontot identifierades som rapporteringspliktigt och varje gång som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är skyldigt att uppdatera information om kontot i enlighet med bestämmelserna i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2018:2041.

2.18 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2022:1693) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

Härigenom föreskrivs¹ att 4 och 5 §§ förordningen (2022:1693) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Med koordineringsorganet avses det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Med statlig verifieringstjänst avses en elektronisk process som görs tillgänglig av en jurisdiktion för en plattformoperatör i syfte att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

5 §³

Skatteverket ska till koordineringsorganets sekretariat, i förekommande fall, ange detaljerna för sådana statliga *verifieringstjänster* som accepteras.

Skatteverket ska till koordineringsorganets sekretariat, i förekommande fall, ange detaljerna för sådana statliga *identifieringstjänster* som accepteras.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2023:45. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

³ Senaste lydelse 2023:45.

2.19 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2024:1167) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om förordningen (2024:1167) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar att det ska tas in en ny paragraf, 4 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna förordning kompletterar lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Termer och uttryck i denna förordning har samma betydelse som i den lagen.

Förordningen är meddelad med stöd av

- 2 kap. 8 § andra stycket lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar i fråga om 2 §, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i – 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om 3 §.

4 §

Finansinspektionen ska senast den 31 december varje kalenderår lämna en förteckning till Skatteverket över leverantörer av kryptotillgångstjänster

1. som har auktoriserats av inspektionen enligt artikel 63 i EU-förordningen, och

2. som har underrättat inspektionen enligt artikel 60 i EU-förordningen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

3 Bakgrund

Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning ersatte direktivet 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område.

Sedan dess har det nya direktivet ändrats vid sju tillfällen. Direktivet kallas DAC (Directive on Administrative Cooperation) på både svenska och engelska. Det nya direktivet, i sin ursprungsversion från 2011 är med detta synsätt DAC 1. DAC 1 innehåller regler av skiftande natur som alla har att göra med samarbete mellan skattemyndigheter. Regler om automatiskt utbyte av upplysningar finns redan i DAC 1. Även om det främsta syftet i DAC 1 var att genomföra den nya internationella standarden för informationsutbyte på begäran finns också i standarden en möjlighet för behöriga myndigheter i olika länder att komma överens om att utbyta vissa uppgifter automatiskt för varje person som identifierats som hemmahörande i den andra behöriga myndighetens medlemsstat. Att utbytet sker automatiskt innebär att vissa uppgifter om personer som hör hemma i det andra landet periodiskt, t.ex. årligen, skickas till det andra landets behöriga myndighet utan att den behöver begära uppgifterna och utan att det behöver röra någon specifik utredning i det andra landet.

Erfarenheterna inom EU har visat att det automatiska informationsutbytet är effektivt, i synnerhet om det kombineras med möjligheten till informationsutbyte på begäran. Om en medlemsstat varje år får information om t.ex. sina skattskyldigas banktillgodohavanden i andra medlemsstater finns det större möjligheter att rikta rätt frågor till rätt medlemsstat för att se till att rätt skatt betalas i respektive medlemsstat.

Med den befintliga och numera väl beprövade internationella standarden för informationsutbyte på begäran har internationellt fokus under senare år legat på att utvidga det automatiska utbytet av upplysningar.

Först ut i denna utveckling var det automatiska informationsutbytet om finansiella konton, Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) och OECD:s gemensamma rapporteringsnormer (Common Reporting Standard, CRS) samt rådets direktiv 2014/107/EU (DAC 2). DAC 2 medförde att OECD:s globala standard togs in i EU-rätten.

Sedan kom EU:s andra ändring i rådet direktiv 2015/2376 (DAC 3). Därigenom infördes regler om ett automatiskt utbyte av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning mellan medlemsstaterna.

Den tredje ändringen i DAC antogs i rådets direktiv (EU) 2016/881 (DAC 4). Genom DAC 4 infördes regler i DAC om att stora multinationella koncerner ska rapportera uppgifter om sin verksamhet i respektive medlemsstat. Uppgifterna utbyts sedan automatiskt mellan medlemsstaterna. Därigenom infördes även OECD:s standard för land-för-land-rapportering i EU-rätten. Syftet med uppgifterna är i huvudsak att ge skattemyndigheterna i olika länder underlag för en övergripande initial analys av i vilka fall det kan vara av intresse att titta närmare på internprissättningsmetoder m.m.

DAC 5 var en mycket liten ändring i direktivet, som har stor betydelse. I korthet innebär DAC 5 att även skattemyndigheterna ska ha tillgång till

vissa uppgifter som samlas in och registreras för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Genom rådets direktiv 2018/822 (DAC 6) infördes bestämmelser som innebär att rådgivare som tar fram rapporteringspliktiga arrangemang för att, på vissa angivna sätt, minimera skattebördan för sina klienter ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om arrangemangen och vad som kännetecknar dessa. I vissa fall åligger uppgiftsskyldigheten i stället användarna av arrangemanget.

I rådets direktiv (EU) 2021/514 (DAC 7) infördes bestämmelser om att plattformoperatörer ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om vilken ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats användarna av plattformarna vid försäljning av varor och tjänster samt uthyrning av fast egendom. Direktivet har införts i svensk lag. OECD:s modellregler för rapportering av plattformoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeconomien (DPI MR) infogades i svensk rätt vid samma tillfälle som DAC 7. Liksom i övriga fall ska dessa uppgifter sedan utbytas mellan behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs.

4 Ett nytt regelverk för rapportering om kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter

4.1 DAC 8 och OECD:s multilaterala avtal

OECD:s modellregler för rapportering av kryptotillgångar (Crypto-Asset Reporting Framework, CARF) är utgångspunkten för det nya informationsutbytet av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar som togs in som en del av den sjunde ändringen av DAC (DAC 8).

Inom OECD har det tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar (CARF MCAA). CARF MCAA innebär att CARF ska genomföras och tillämpas i de avtalsslutande staterna och jurisdiktionerna och att ett automatiskt utbyte av upplysningarna sedan ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna och jurisdiktionerna. Bestämmelserna innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska rapportera uppgifter om kryptotillgångar till skattemyndigheterna. Skattemyndigheterna ska därefter utbyta upplysningarna om kryptotillgångarna. Uppgifterna som utbyts ska dessutom användas av myndigheterna i beskattningsverksamheten.

DAC 8 antogs den 17 oktober 2023 av Europeiska unionens råd. Den 26 november 2024 hade 46 stater och jurisdiktioner undertecknat CARF MCAA. Reglerna i både CARF och DAC 8 avseende informationsutbyte på skatteområdet om kryptotillgångar innehåller i huvudsak fyra olika beståndsdelar. För det första finns det bestämmelser om omfånget av vilka kryptotillgångar som ska täckas, se avsnitt 4.7.1. För det andra finns bestämmelser om vilka enheter och fysiska personer som är skyldiga att inhämta information, s.k. rapporteringsskyldiga leverantörer av

kryptotillgångstjänster, se avsnitt 4.7.2. Här finns det en viss skillnad mellan DAC och CARF avseende anknytningsfaktorerna, se avsnitt 4.4. För det tredje finns bestämmelser om vilka transaktioner som är föremål för rapportering samt den information som ska rapporteras med avseende på sådana transaktioner, se avsnitt 4.5.4 och 4.7.3. För det fjärde så finns det bestämmelser avseende det granskningsförfarande som ska användas för att identifiera användare av kryptotillgångar och personer med bestämmande inflytande samt för att fastställa rapporteringspliktiga jurisdiktioner för rapporterings- och utbytesändamål, se avsnitt 4.6. DAC innehåller utöver detta även bl.a. bestämmelser om krav på sanktioner enligt artikel 25a, se avsnitt 4.10, det faktiska genomförandet enligt avsnitt 4.7, och användningsbegränsningar, se avsnitt 4.11.2. Rapporteringsskyldigheten enligt DAC 8 omfattar både gränsöverskridande och inhemska transaktioner för att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras.

Eftersom det automatiska utbytet om information på skatteområdet avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF är separata och kompletterande ramverk kommer det att finnas några enheter som är rapporteringsskyldiga avseende finansiella konton enligt både DAC 2 och CRS och samtidigt avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF. CARF och DAC 8 utformades för att genom rapportering och utbyte av information om kryptotillgångar hantera riskerna för skatteundandragande vid handel med kryptotillgångar. Det har dock tagits i bestämmelser för att minska den administrativa bördan och skapa en så effektiv och friktionsfri interaktion mellan regelverken som möjligt. Se vidare avsnitt 4.2 avseende interaktionen mellan regelverken om rapporteringen om kryptotillgångar och finansiella konton.

4.2 Interaktion mellan regelverken om rapporteringen om kryptotillgångar och finansiella konton

Det automatiska utbytet om information på skatteområdet avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF är i nära linje med varandra och kompletterar varandra på så sätt att direktivet gäller utbytet av uppgifter om kryptotillgångar mellan medlemsstaterna i EU. CARF är ett regelverk framtaget av OECD och kommer att gälla utbyte av uppgifter om kryptotillgångar mellan stater och jurisdiktioner som väljer att underteckna CARF MCAA. Mellan medlemsstaterna kommer dock i första hand DAC 8 att tillämpas. Med tillämpning av dessa kompletterande regelverk kommer det att finnas några enheter som är rapporteringsskyldiga avseende finansiella konton enligt både DAC 2 och CRS och samtidigt avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF. CARF och DAC 8 utformades för att genom rapportering och utbyte av information om kryptotillgångar hantera riskerna för skatteundandragande. Det har dock tagits i bestämmelser för att minska den administrativa bördan och som avser att skapa en så effektiv och friktionsfri interaktion som möjligt mellan regelverken. Detta återspeglas på nedanstående sätt:

- definitionen av rapporteringspliktiga kryptotillgångar exkluderar e-pengar och centralbankers digitala valutor från omfattningen av DAC 8 och CARF, eftersom rapportering om dessa tillgångar säkerställs genom DAC 2 och CRS;
- eftersom det finns vissa tillgångar som kvalificerar sig både som rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF och som finansiella tillgångar enligt DAC 2 och CRS (t.ex. aktier utgivna i kryptoform), innehåller DAC 2 och CRS en bestämmelse om att rapportering inte behöver ske av bruttointäkter enligt DAC 2 och CRS om sådana uppgifter rapporteras enligt DAC 8 och CARF;
- indirekta investeringar i rapporteringspliktiga kryptotillgångar genom traditionella finansiella produkter, som t.ex. derivat eller andelar i investeringsinstrument, omfattas av DAC 2 och CRS; och
- i den utsträckning det är möjligt och lämpligt är granskningsförfaranden som är förenliga med DAC 2 och CRS möjliga att förlita sig på också för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, i synnerhet när de också omfattas av DAC 2 och CRS-skyldigheter som rapporteringsskyldiga finansiella institut. Detta gäller i synnerhet för nya konton där DAC 8 och CARF tillåter rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som också är föremål för DAC 2 och CRS att förlita sig på motsvarande granskningsförfarande för nya konton utförda för DAC 2 och CRS-ändamål.

4.3 Allmänna utgångspunkter

Promemorians förslag: Direktivet DAC 8 samt OECD:s modellregler och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter avseende rapportering av kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter ska genomföras som ett enhetligt regelverk i svensk rätt.

Uppgifter ska inhämtas och lämnas till Skatteverket av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster avseende alla användare, oavsett i vilken stat eller jurisdiktion användaren har hemvist. Detta gäller även om användaren har hemvist i Sverige. En ny lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar ska införas.

Även en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar ska införas. Lagen ska tillämpas både om informationsutbytet sker med andra medlemsstater på grund av direktivet eller med andra stater och jurisdiktioner på grund av ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter.

I skatteförfarandelagen ska införas ett nytt kapitel om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters skyldighet att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket om kryptotillgångar. I skatteförfarandelagen ska också införas ett nytt kapitel om kryptoavgifter som, i form av en ny särskild avgift, får tas ut av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte fullgör sina skyldigheter.

Samtliga hänvisningar till EU-rättsakter i de nya lagarna ska vara statiska.

Skälen för promemorians förslag: Av artikel 2.1 i DAC 8 framgår att Sverige senast den 31 december 2025 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. För att DAC 8 ska bli tillämpligt i svensk rätt krävs att det införs en skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter till Skatteverket om vissa rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande. Det krävs även att det införs en skyldighet för Skatteverket att automatiskt utbyta uppgifter om dessa rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och rapporteringspliktiga användare samt personer med bestämmande inflytande med de behöriga myndigheterna i alla de andra medlemsstaterna och med andra stater och jurisdiktioner med vilka det finns gällande avtal om sådant utbyte. Vissa uppgifter ska även Europeiska kommissionen underrättas om. Det finns modellregler för ett multilateralt avtal för rapportering av kryptotillgångar som har tagits fram inom ramen för OECD:s arbete för rapportering av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster (CARF). Inom OECD har det även tagits fram en modell för ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (CARF MCAA). CARF MCAA innebär att CARF ska genomföras och tillämpas i de avtalsslutande staterna och jurisdiktionerna och att ett automatiskt utbyte av upplysningarna sedan ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna och jurisdiktionerna. CARF MCAA kan undertecknas av de stater och jurisdiktioner som så önskar och de bestämmelser som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de kan tillämpas om Sverige genomför avtalet och därför ska utbyta uppgifter med andra stater och jurisdiktioner än de medlemsstater som omfattas av direktivet. Ändringarna i DAC har tidigare genomförts på detta sätt när det är fråga om nya regler i direktivet som har sin motsvarighet i avtal och regler som tagits fram inom OECD.

I egenskap av medlemsstat i EU måste Sverige genomföra direktivet (DAC 8). Eftersom Sverige samtidigt är beroende av uppgifter från tredjeländer för att kunna upprätthålla en jämlik nationell beskattning behöver Sverige delta i det internationella samarbetet, inte bara i EU, utan även inom OECD. Sverige behöver därför genomföra både EU:s och OECD:s regelverk. Det lämpligaste måste anses vara att göra detta enhetligt och tillsammans. Alternativet hade varit att införa tre separata regelverk som i stora drag är identiska och där det ena ska tillämpas om uppgifterna endast har betydelse för beskattning i Sverige och det andra om uppgifterna ska utbytas med andra medlemsstater i EU. Det tredje skulle handla om informationsutbyte med länder utanför EU. Eftersom det i stor utsträckning är samma leverantörer av kryptotillgångstjänster som i så fall skulle tillämpa alla regelverken, men olika regelverk beroende på t.ex. var användarna har hemvist, görs bedömningen att tillämpningen skulle kompliceras påtagligt. Det skulle innebära en betydligt större administrativ börda för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster att tillämpa tre olika regelverk, jämfört med att införa ett enhetligt regelverk som uppfyller kraven i både direktivet och

OECD:s regler. Alternativet skulle sannolikt även väsentligt öka den administrativa bördan för Skatteverket. Överlag bedöms det därför innebära betydande fördelar med ett enhetligt genomförande. I promemorian föreslås således att en ny lag införs om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och en annan ny lag som reglerar det automatiska utbytet av upplysningar om kryptotillgångar samt ett nytt kapitel i SFL om skyldigheten för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande. Vad som avses med rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och rapporteringspliktiga användare samt personer med bestämmande inflytande behandlas i avsnitt 4.7.2 respektive 4.7.4.

Vad gäller systematiken i lagstiftningen konstateras att de olika lagar som reglerar rapporteringsskyldiga personers skyldigheter i samband med informationsutbyte, exempelvis lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, 33 a kap. SFL om land-för-landrapporter och 33 b kap. SFL om uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang, riktar sig till olika typer av företag och en samlad reglering skulle bli omfattande och riskera att bli än mer svåröverskådlig för företagen som oftast endast skulle behöva tillämpa en del av det samlade regelverket. Bestämmelserna bör därför införas i ett eget kapitel.

Den nya lagen som ska reglera det automatiska utbytet av upplysningar om kryptotillgångar på skatteområdet kommer inte enbart gälla utbytet enligt DAC 8 utan även utbytet med tredjeländer enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar på skatteområdet, CARF. I KOL bör det därför finnas en hänvisning till LAUK för att det ska bli tydligt att bestämmelser som rör Skatteverkets hantering finns i en egen lag. Av samma anledning föreslås det även en hänvisning i lagen om administrativt samarbete till LAUK. Som framgår av avsnitt 4.8.1 ska en anmälan göras till Skatteverket av kryptotillgångsoperatörer som har en anknytning till Sverige. Den andra kategorin av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster, ska redan registreras enligt Mica-förordningen och det föreslås att Skatteverket ska kunna få information om dessa leverantörer genom det regelverk som används för penningtvättssyften, se avsnitt 4.8.1. De svenska bestämmelserna föreslås även innehålla en bestämmelse om rapporteringsskyldighet och rapporteringsplikt vid kringgåendefall, se avsnitt 4.8.3. Detta syftar till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla leverantörer av kryptotillgångstjänster och personer och förhindra illojal konkurrens.

Med tanke på den utbredda användningen av kryptotillgångar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett användarens associationsrättsliga form och även sådana som har en mindre stark anknytning till unionen. Mica-förordningen innehåller dock vissa begränsningar för vilka som kan vara leverantörer av kryptotillgångstjänster. Leverantörer som inte kan vara leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen kommer därför i stället att klassificeras som kryptotillgångsoperatörer, se avsnitt

4.7.2. Avgörande för om en användare är rapporteringspliktig är om denne är en kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och om syftet är att utföra rapporteringspliktiga transaktioner, se avsnitt 4.7.4. Undantag för rapporteringsplikten görs bl.a. för enheter vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker samt för vissa finansiella institut, se avsnitt 4.7.5. Vidare påverkas vilket granskningsförfarande som ska genomföras om det är en s.k. aktiv enhet, vilket avgörs av vilka intäkter enheten har, se avsnitt 4.7.4. För att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras, omfattar rapporteringsskyldigheten både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande verksamhet. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna minskar dessutom den administrativa bördan för leverantörerna av kryptotillgångstjänster. Detta betyder att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster även ska lämna upplysningar om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som har hemvist i Sverige, se vidare avsnitt 4.7.4. Rapporteringskraven omfattar transaktioner som avser byten eller överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar, se avsnitt 4.7.3. Med en rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett lämpligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål, se vidare avsnitt 4.7.1.

De skyldigheter att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket som finns i dag regleras i SFL. Det talar för att även de nya bestämmelserna om uppgiftsskyldighet bör placeras i SFL. Uppgiftsskyldigheten gäller även uppgifter om inhemska personer och kan ligga till grund för bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för att ta ut skatt eller avgift. En jämförelse kan göras med skyldigheten att lämna kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Även denna skyldighet regleras i SFL som en kontrolluppgiftsskyldighet (se 22 b kap. 5–9 §§ SFL och 5 § lagen [2015:912] om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton). En fördel med att placera de nya bestämmelserna i SFL och införa en kontrolluppgiftsskyldighet är också att denna lags förfaranderegler för sådana uppgifter blir tillämpliga. Rapporteringen om kryptotillgångar bör ge Skatteverket och andra behöriga myndigheter ett bra verktyg för att bedöma eller utreda skattepliktiga inkomster. De nya bestämmelserna om uppgiftsskyldighet bör därför tas in i SFL. Eftersom det rör sig om ett helt nytt och relativt omfattande regelverk bör bestämmelserna tas in i ett nytt kapitel (se avsnitt 4.5).

I DAC 8 föreskrivs i artikel 25a att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits avseende obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras om kryptotillgångar på skatteområdet och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Även i avsnitt V i CARF anges att stater och jurisdiktioner förväntas införa

effektiva regler för att motverka överträdelse av regelverket och att detta kan inkludera böter eller andra påföljder. Det finns således en skyldighet för Sverige att ha sanktioner för de som inte uppfyller de skyldigheter som föreslås i denna promemoria. Mot denna bakgrund bör en ny särskild avgift i form av en s.k. kryptoavgift tas ut vid överträdelse av regelverket. Bestämmelser om kryptoavgift bör tas in i ett nytt kapitel i SFL (se avsnitten 4.10).

I artikel 23 i DAC finns redan bestämmelser om att medlemsstaterna ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbetet enligt direktivet fungerar samt lämna upplysningar och utvärderingar till Europeiska kommissionen. Kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar, se vidare avsnitt 7.11. Det bör följas hur tillämpningen av regelverket fungerar även i förhållande till andra stater och jurisdiktioner än EU:s medlemsstater.

I några av de bestämmelser som föreslås i de nya lagarna KOL och LAUK krävs det hänvisningar till vissa EU-rättsakter. Sådana hänvisningar kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång EU-bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den används till exempel när hänvisningen endast bör ses som en ren upplysningsbestämmelse. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till direktiven ger lagtexten materiellt innehåll vilket gör att hänvisningarna bör vara statiska för att undvika att framtida direktivändringar ges omedelbart genomslag. Samtliga hänvisningar i KOL och LAUP till rättsakter från EU bör därför vara statiska. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

Författningsförslag

Förslagen innebär att det införs en ny lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar (KOL) och en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (LAUK). Förslaget innebär även att det införs två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap. i SFL. Förslaget innebär också att det införs en hänvisning till LAUK i 1 § lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför vidare ändringar i befintliga bestämmelser och tillägg av nya bestämmelser i flera lagar (se 4.5 och 4.8–4.12).

4.4 Skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

Promemorians förslag: En auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning omfattas av kraven angående rapportering och granskningsförfarande i Sverige. En kryptotillgångsoperatör som utför sådana kryptotillgångstjänster omfattas också av kraven att genomföra rapportering och granskningsförfarande i Sverige om den har anknytning hit och inte något av undantagen för när det finns anknytningsfaktorer till andra kvalificerade jurisdiktioner är tillämpligt.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas också av kraven på rapportering och granskningsförfarande i Sverige med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i Sverige. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångar är dock inte rapporteringsskyldig i Sverige med avseende på transaktioner som genomförs via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion om den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

Skälen för promemorians förslag

Skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

I avsnitt I i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om vilka rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som omfattas av de krav angående rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitten II respektive III i en specifik medlemsstat respektive i en stat eller jurisdiktion som omfattas av DAC respektive genomför CARF.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, enligt definitionen i avsnitt IV.B.3 i DAC respektive avsnitt IV.B i CARF, omfattas av de krav angående rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitt II (se vidare om rapporteringskraven i avsnitt 4.5) respektive granskningsförfarandet enligt avsnitt III (se vidare i avsnitt 4.6) i både bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF i en stat eller jurisdiktion om den har en viss anknytning till den staten eller jurisdiktionen. Även om ett grundläggande krav är att alla rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska utföra en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning finns det en viss skillnad mellan CARF och DAC 8 eftersom detta regelverk har en särskild anknytningsfaktor för i vilken stat eller jurisdiktion skyldigheterna avseende rapportering och granskningsförfarandet ska genomföras. I DAC 8 finns det nämligen en särskild anknytningsfaktor för enheter som auktoriserats i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som tillåts tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till en medlemsstat i enlighet med artikel 60 i Mica-

förordning, se vidare avsnitt 4.7.2. För den andra anknytningsfaktorn (tillika den enda i CARF utöver den som gäller för transaktioner som genomförts via ett fast driftställe) avgörs frågan om var skyldigheterna ska genomföras av i vilken grad enheten eller den fysiska personen kan knytas till staten eller jurisdiktionen. Vidare gäller undantagen från skyldigheterna enligt avsnitt I.C–H i bilaga VI till DAC inte sådana enheter som auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen och endast avseende s.k. kvalificerade jurisdiktioner och inte alla partnerjurisdiktioner enligt motsvarande avsnitt i CARF.

Mellanhänder och andra leverantörer av kryptotillgångstjänster som medverkar vid genomförandet av byten mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar, såväl som mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, spelar en central roll på marknaden för kryptotillgångar. Fysiska personer och enheter som i ett led i deras näringsverksamhet tillhandahåller en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytes-transaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning är rapporteringsskyldiga. Sådana mellanhänder och andra leverantörer förväntas ha den bästa och mest omfattande tillgången till information om de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna och bytestransaktionerna. Dessa mellanhänder och andra leverantörer av kryptotillgångstjänster faller också inom ramen för FATF:s skyldigheter (d.v.s. tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar). Som sådana är de i en position att samla in och granska erforderlig dokumentation av sina kunder, inklusive på basis av regler för penningtvättsdokumentation. Definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattar inte bara de som direkt medverkar vid bytestransaktioner utan även andra mellanhänder och andra leverantörer som tillhandahåller bytestjänster såsom mäklare och återförsäljare för rapporteringspliktiga kryptotillgångar och operatörer av relevanta uttagsautomater med kryptotillgångar. Med hänsyn till uppdateringen från oktober 2021 av vägledning från FATF om tjänsteleverantörer för virtuella tillgångar, förtydligar kommentaren till CARF vidare att tillämpningsområdet också omfattar vissa decentraliserade byten.

DAC 8 är för det första tillämpligt på leverantörer av kryptotillgångstjänster som är enheter som är auktoriserade eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen och lyder under bestämmelserna i den förordningen. DAC 8 omfattar också skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarande för enheter och fysiska personer som inte är auktoriserade eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen men som har en anknytningsfaktor till en medlemsstat, se vidare nedan. Detta gäller särskilt leverantörer som endast ägnar sig åt s.k. icke-fungibla tokens (NFT:s) som är en unik digital representation av en tillgång som är registrerad på en blockkedja, se avsnitt 4.7.1. Dessa bör därför normalt i stället klassificeras som s.k. kryptotillgångsoperatörer. För att dessa båda kategorierna ska definieras som rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster krävs också att de utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning. Kryptotillgångsoperatörer som inte omfattas av Mica-förordningen men som är skyldiga att rapportera upplysningar om

användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med DAC 8 är i stället skyldiga att registrera sig hos en medlemsstat för att det ska vara möjligt att kontrollera att denne uppfyller sina skyldigheter, se avsnitt 4.8.1.

Anknytningsfaktor till Sverige genom Mica-förordningen

En s.k. auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet och som har auktoriserats av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i Mica-förordningen har alltid en sådan anknytningsfaktor till Sverige att den på denna grund omfattas av avsnitt I.A.1 i bilaga VI till DAC. Om denne också utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning omfattas den därför alltid av de krav angående rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitt II respektive III i den medlemsstat där de registrerats eller tillåts tillhandahålla tjänsterna. För Sveriges del är det Finansinspektionen som gjort en sådan prövning. CARF saknar i teorin en motsvarighet till denna anknytningsfaktor men i praktiken krävs det en stark anknytning till en stat för att auktoriseras eller motsvarande och leverantören skulle därför annars ha träffats av någon av de övriga anknytningsfaktorerna. Se vidare avsnitt 4.8.1 om den registrering som Finansinspektionen gör och den informationsskyldighet som genomförs gentemot Skatteverket. DAC 8 tar hänsyn till auktorisationskravet för leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen för att minimera den administrativa bördan för dessa tjänsteleverantörer. Kryptotillgångarnas inneboende gränsöverskridande karaktär kräver ett starkt internationellt administrativt samarbete för att säkerställa en effektiv reglering. Unionens system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har utvidgats till att omfatta leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen. Det innebär att även dessa företag omfattas av skyldigheter enligt det regelverket. Vidare har ändringar gjorts i EU:s förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel som innebär att även överföringar av kryptotillgångar ska åtföljas av uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren. I syfte att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism säkerställs därigenom spårbarheten vid överföringar av kryptotillgångar.

Andra anknytningsfaktorer till Sverige

När det gäller anknytningsfaktorerna för andra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster än enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster tillämpas samma faktorer i DAC 8 som i CARF, se vidare avsnitt 4.7.2 avseende definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Anknytningsfaktorerna enligt avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A i CARF är med andra ord identiska. Dessa innebär att den starkaste anknytningsfaktorn är när en enhet eller en fysisk person har skatterättslig hemvist i en medlemsstat eller i en s.k. kvalificerad jurisdiktion respektive ”partnerjurisdiktion”. Se vidare nedan om de andra anknytningsgrunderna och hierarkin mellan dessa. För att omfattas av skyldigheterna krävs dock

givetvis att leverantören av kryptotillgångstjänster utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning

Det finns ytterligare en separat och fristående grund för rapportering och granskningsförfarande enligt avsnitt I.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Denna gäller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i en stat eller jurisdiktion. Se vidare nedan om bestämmelsen i avsnitt I.B och interaktionen mellan den anknytningsfaktorn och andra anknytningsfaktorer avseende skyldigheten att genomföra rapportering och granskningsförfarandet i en stat eller jurisdiktion.

Undantag från rapporteringsskyldigheten i Sverige

Utförningen av anknytningsfaktorer i avsnitt I.A och B som medför skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarande (enligt avsnitt II respektive III) innebär att leverantören samtidigt kan omfattas av motsvarande krav i flera stater och jurisdiktioner. Med anledning av detta finns det bestämmelser i avsnitt I.C–H i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF för att avgöra i vilken stat eller jurisdiktion skyldigheterna ska genomföras. På så sätt undviks dubbelrapportering. För att avgöra i vilken stat eller jurisdiktion kraven ska uppfyllas har det skapats en hierarki inklusive en regel för fall där en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har samma typ av anknytning i två jurisdiktioner. Det finns dock två viktiga skillnader mellan DAC 8 och CARF. För det första står möjligheten att rapportera och genomföra granskningsförfarandet enligt DAC 8 i en annan stat eller jurisdiktion till vilken den rapporteringsskyldiga leverantören har starkare eller i vart fall en lika stark anknytning endast till buds för andra än enheter som har auktoriserats av en medlemsstats behöriga myndighet eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen. För det andra krävs det enligt DAC 8 att den andra staten eller jurisdiktionen är en så kallad kvalificerad jurisdiktion, se vidare i avsnitt 4.7.6. Enligt CARF är kravet endast att den andra staten eller jurisdiktionen är en så kallad ”partnerjurisdiktion” vilket innebär att den egna staten eller jurisdiktionen har ett gällande avtal med den andra staten eller jurisdiktionen. Bedömningen är att Sverige bör genomföra de krav som följer av DAC 8 och inte tillåta enheter som är auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster som samtidigt kan ha en verksamhet i en stat eller jurisdiktion utanför den Europeiska unionen att rapportera eller genomföra granskningsförfarandet i en sådan jurisdiktion, se dock nedan om rapporteringsskyldigheten och undantagen för fasta driftställen och den lättnaden i rapporteringskraven enligt avsnitt II.E i bilaga VI till DAC (se avsnitt 4.5.1).

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster (som inte är en enhet som auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen enligt ovan) enligt den rangordning av anknytningsfaktorer som följer av avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A i CARF har en starkare anknytning till en annan kvalificerad

jurisdiktion är denna inte rapporteringsskyldig i Sverige om den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarande i den kvalificerade jurisdiktionen. Till vilken kvalificerad jurisdiktion den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har starkast anknytning avgörs med andra ord av förhållandena i den ordning som anges ovan. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är vidare inte skyldig att enligt avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och enligt avsnitt I.H i CARF att uppfylla de krav angående rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitt II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av om den har gett in en anmälan i en stat eller jurisdiktion i ett format som medlemsstaten har angett där leverantören av kryptotillgångstjänster bekräftar att den har motsvarande anknytning och uppfyller kraven enligt reglerna i denna stat eller jurisdiktion. Se vidare avsnitt 4.8.1 om formatet som Sverige accepterar för att en kryptotillgångsoperatör ska bekräfta att den uppfyller kraven i en annan stat eller jurisdiktion. Med motsvarande anknytning menas att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har ”en lika stark anknytningsfaktor” till två stater eller jurisdiktioner.

Enligt avsnitt II.E i bilaga VI till DAC får en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har anknytning till en medlemsstat enligt avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC möjlighet att endast rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar och personer med bestämmande inflytande med hemvist i unionen till skatteförvaltningarna i en jurisdiktion utanför unionen, i den mån de rapporterade upplysningarna är likvärdiga med de upplysningar som anges i DAC 8 och i den mån det finns ett s.k. gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med en sådan jurisdiktion utanför unionen. Denna bestämmelse har tagits in för att främja det administrativa samarbetet med jurisdiktioner utanför unionen. Bestämmelsen har främst betydelse om inte samtliga medlemsstater har ett gällande kvalificerat avtal med ett tredjeland. Den kvalificerade jurisdiktionen utanför unionen ska då i sin tur vidarebefordra sådana upplysningar till skatteförvaltningarna i de medlemsstater där användarna av kryptotillgångar och personerna med bestämmande inflytande har sin hemvist.

Se vidare avsnitt 4.8.1 om det administrativa förfarande för auktorisation av leverantörer av kryptotillgångstjänster och registrering av kryptotillgångsoperatörer.

Särskilt om skyldigheter för fasta driftställen

Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters fasta driftställens skyldigheter för rapportering och granskningsförfarandet fångas upp två gånger i anknytningsreglerna i avsnitt I i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF genom både A och B.

För det första är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt B skyldig att genomföra rapportering och granskningsförfarande i en jurisdiktion med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs genom ett fast driftställe baserat i sådan jurisdiktion. Syftet med anknytningsfaktorn i avsnitt I.B i respektive regelverk är att fördela rapporteringsskyldigheten mellan fasta driftställen och huvudkontor. Det finns ett undantag kopplat till detta i avsnitt I.H i

bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF som innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte är skyldig att fullfölja rapporterings- och granskningskraven i en jurisdiktion med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför genom ett fast driftställe i en kvalificerad jurisdiktion respektive partnerjurisdiktion, om sådana krav är uppfyllda av sådant fast driftställe i en sådan jurisdiktion. Detta undantag från skyldigheten att rapportera och genomföra granskningsförfarandet gäller alla rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

För det andra kan ett fast driftställe utgöra den svagaste anknytningsfaktorn i avsnitt I.A.2 d i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A.4 i CARF genom att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har en stadigvarande plats för affärsverksamhet här. Dessa utgör två av varandra oberoende grunder för skyldigheterna att genomföra rapportering och granskningsförfarandet. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver med andra ord genomföra skyldigheterna i de stater och jurisdiktioner som den har en anknytning till enligt både avsnitt I.A och B (om man inte tar hänsyn till undantagen i samma avsnitt). Anknytningsfaktorn i avsnitt I.A.2 d i bilaga VI till DAC är dock den lägsta i hierarkin. Enligt avsnitt I.C–H i bilaga VI till DAC respektive avsnitt C–G i CARF gäller detta endast om ingen av de föregående anknytningarna i avsnitt A är tillämpliga. Normalt förväntas de övriga och starkare anknytningsfaktorerna användas för att fördela skyldigheterna mellan två stater och jurisdiktioner, förutsatt att en stadigvarande plats för affärsverksamhet för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är i en kvalificerad jurisdiktion. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas av kraven avseende rapportering- och granskningsförfarande i Sverige på grund av att den har en stadigvarande plats för affärsverksamhet här genom ett fast driftställe och denne inte har en högre (starkare) anknytningsfaktor till en annan kvalificerad jurisdiktion ska den rapportera och genomföra granskningsförfarandet avseende alla rapporteringspliktiga transaktioner och inte endast de som genomförs genom det fasta driftstället. Detta gäller inte i den utsträckning verksamheten bedrivs genom ett fast driftsställe i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion för då kan anknytningsfaktorn i avsnitt I.B i respektive regelverk eller undantaget i I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF bli tillämpliga. Ett exempel kan ge ytterligare vägledning om fördelningen av skyldigheterna mellan olika stater och jurisdiktioner när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har verksamhet på flera platser. Kryptotillgångsoperatören X AB är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänst som har skatterättslig hemvist i Sverige där huvudkontoret också finns. I Sverige har denna därför en rapporteringsskyldighet och ska genomföra granskningsförfarandet för hela verksamheten genom avsnitt I.A.2 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Dessa skyldigheter inkluderar också verksamheten som bedrivs i Finland genom det fasta driftstället på grund av undantaget i avsnitt I.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Kryptotillgångsoperatören X AB har samtidigt ett fast driftställe genom en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Finland. Genom det fasta driftstället har

kryptotillgångsoperatören också skyldighet att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet enligt både avsnitt I.A.2 d och B i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A.4 och B i CARF för rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via det fasta driftstället i Finland. Om rapporteringen och granskningsförfarandet, i enlighet med vad som anges i avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF, genomförs i Finland har kryptotillgångsoperatören X AB därefter enbart skyldighet att genomföra motsvarande skyldigheter för resterande rapporteringspliktiga transaktioner i Sverige.

Avsnitt IV.F.4 i bilaga VI till i DAC respektive avsnitt IV.F.1 i CARF definierar en filial som "en del av en enhet, verksamhet eller kontor för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som behandlas som en filial enligt en jurisdiktions reglering eller som på annat sätt regleras enligt lagarna i en jurisdiktion som är skild från andra kontor, en del av en enhet eller filialer till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster". I Sverige används i stället termen fast driftställe, detta är för det nu aktuella syftet inte utgör någon skillnad i praktiken. Termen fast driftställe definieras i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229). Där anges bl.a. att med fast driftställe avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet varifrån verksamheten helt eller delvis bedrivs. Som exempel på vad uttrycket särskilt innefattar anges bl.a. plats för företagsledning, filial och kontor.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 2 kap. KOL införs.

4.5 Rapporteringskrav

4.5.1 För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

Promemorians förslag: Bestämmelser om att kontrolluppgift ska lämnas av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska tas in i ett nytt kapitel i skatteförfarandelagen.

Termer och uttryck som används i det nya kapitlet ska, om inte något annat anges, ha samma betydelse som de har i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är inte skyldig att i en kontrolluppgift lämna uppgifter för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer i den utsträckning den fullgör rapporteringsskyldigheten för dessa personer i en stat eller jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med hemvistmedlemsstaten för den rapporteringspliktiga personen. Undantaget är inte tillämpligt för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet som auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen.

Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska

lämna några kontrolluppgifter ska underrätta Skatteverket om detta. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett lämna underrättelsen. Underrättelserna ska lämnas enligt fastställt formulär. I skatteförfarandeförordningen ska det preciseras vilka de nödvändiga identifikationsuppgifterna som ska lämnas är.

Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Kontrolluppgiftsskyldigheten gäller även begränsat skattskyldiga fysiska personer och enheter.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt II.A–B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om vem som ska rapportera upplysningar, om vem upplysningar ska lämnas om och vilken tidsperiod rapporteringen ska avse. Bestämmelser om att kontrolluppgift ska lämnas av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster bör tas in i ett nytt kapitel i SFL.

I avsnitt II.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF anges att det är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i den mening som avses i avsnitt I.A och B som ska rapportera de upplysningar som anges i avsnitt II.B till den behöriga myndigheten i den medlemsstat eller partnerjurisdiktion där den omfattas av rapporteringskrav i enlighet med avsnitt I. Rapporteringsskyldigheten som följer av avsnitt II i respektive regelverk gäller alltså sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i IV.B och där något undantag inte är tillämpligt, dvs. en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som har starkare anknytning till Sverige än en annan kvalificerad jurisdiktion (eller i vart fall lika stark) som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning. Se vidare avsnitt 4.4 om skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och de tillämpliga undantagen och avsnitt 4.7.2 om definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Värt att beakta i sammanhanget är att det också införts bestämmelser för att förhindra kringgående som innebär att även kryptotillgångsoperatörer som avsiktligt försöker undgå att klassificeras som rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster kan bli skyldiga att lämna kontrolluppgifter enligt SFL, se vidare avsnitt 4.8.3. Termer och uttryck som används i det nya kapitlet i SFL om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar, bör, om inte något annat anges, ha samma betydelse som de har i KOL. Följden är att alla rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som har en rapporteringsskyldighet enligt 2 kap. KOL ska lämna in kontrolluppgifter i Sverige för rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Se avsnitt 4.7.4 avseende

definitionen av rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande.

I avsnitt II.E anges att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i avsnitt I.A.2 a, b, c eller d, dvs. inte en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen (EU) 2023/1114 (Mica-förordningen) eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i samma förordning, inte är skyldig att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster genomför rapporteringen i en jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med hemvistmedlemsstaten för denna rapporteringspliktiga användare eller person med bestämmande inflytande. Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i CARF. Detta innebär att det kan uppstå en delvis inskränkning av rapporteringskraven om det finns ett avtal mellan en stat eller jurisdiktion utanför unionen och en eller flera, men inte alla, medlemsstater. Undantaget är tillämpligt i sådana situationer där den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till en stat eller jurisdiktion som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en eller flera, men inte alla, medlemsstater. I sådana fall förhindras det att information tillhandahålls två gånger, en gång av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster själv enligt rapporteringskraven enligt DAC 8 och en gång genom det nämnda avtalet. Ett exempel kan illustrera detta: En norsk leverantör av kryptotillgångstjänster har sin faktiska företagsledning i Sverige och är därför rapporteringsskyldig här. Norge har ett gällande kvalificerande avtal med Finland (men inte med Sverige) som innebär att leverantören av kryptotillgångstjänster ska rapportera finska rapporteringspliktiga personer till skattemyndigheten i Norge som sedan överför uppgifterna till den finska skattemyndigheten genom automatiskt utbyte av upplysningar. Kontrolluppgifter för dessa finska personer behöver då inte lämnas till Skatteverket om leverantören av kryptotillgångstjänster i stället uppfyller rapporteringskraven för dem i Norge. Däremot måste kontrolluppgifter för andra rapporteringspliktiga personer lämnas till Skatteverket. Om det är fråga om en kryptotillgångsoperatör behöver denna dock fortfarande registrera sig inom EU, se avsnitt 4.8.1. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i 22 d kap. SFL.

För att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras omfattar rapporteringsskyldigheten både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande transaktioner. Av avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF framgår att upplysningar ska rapporteras om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer (se avsnitt 4.5.3). Mot denna bakgrund ska kontrolluppgifter därför lämnas för alla rapporteringspliktiga användare. Kontrolluppgift ska även lämnas för den eller de fysiska personer som har, eller skulle ha, identifierats som en person med bestämmande inflytande

och som är en rapporteringspliktig person. Kontrolluppgiftsskyldigheten inkluderar alltså både obegränsat och begränsat skattskyldiga. Vidare kan anföras att en av anledningarna till att rapporteringsskyldigheten enligt direktivet också omfattar icke gränsöverskridande verksamhet är att en sådan tillämpning av rapporteringsreglerna förväntas minska den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster eftersom de inte behöver göra åtskillnad beroende på den skatterättsliga hemvisten för den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande. 23 kap. 2 § SFL, som innehåller bestämmelser om utländska förhållanden, bör därför ändras på så sätt att kontrolluppgifter även ska lämnas för begränsat skattskyldiga. Med tanke på den utbredda användningen av kryptotillgångar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett användarens associationsrättsliga form. Ett tillägg bör därför också göras i SFL på så sätt att kontrolluppgifter även ska lämnas för samtliga enheter, se vidare avsnitt 4.7.6. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna minskar också den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster.

Med en rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person. Med denna term avses en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och som inte är en undantagen person (se avsnitt 4.7.5). Vissa användare undantas från rapporteringsplikten. Det finns inte någon kontrolluppgiftsskyldighet med avseende på undantagna personer.

För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster bör det även införas bestämmelser om att dessa ska underrätta Skatteverket om de inte ska lämna några kontrolluppgifter. Någon direkt motsvarighet till denna skyldighet finns inte i DAC eller CARE. Det finns dock bestämmelser i avsnitt V i respektive regelverk om att Skatteverket på olika sätt ska säkerställa det faktiska genomförandet genom att införa regler för att kunna kontrollera rapporteringskraven och kraven avseende granskningsförfarandet. Genom denna underrättelse får Skatteverket kännedom om ifall den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster av förbiseende inte har lämnat kontrolluppgifter eller om den har bedömt att den inte har någon skyldighet att lämna kontrolluppgifter. Se vidare avsnitt 4.8 om det faktiska genomförandet. Eftersom denna underrättelse-skyldighet i sig inte är en kontrolluppgift gäller inte bestämmelsen i 24 kap. 1 § SFL om när kontrolluppgiften senast ska lämnas för underrättelsen. Det behöver därför anges när underrättelsen senast ska lämnas. Av samma anledning är inte heller bestämmelsen i 38 kap. 1 § 1 SFL om att fastställda formulär ska användas för kontrolluppgifter tillämplig på underrättelsen. En bestämmelse bör tas in i 38 kap. 1 § SFL om att underrättelser ska lämnas på ett fastställt formulär. Det bedöms lämpligt att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska underrätta Skatteverket om detta senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som kontrolluppgifterna skulle ha avsett, se vidare avsnitt 4.5.5 om tidpunkten för lämnande av kontrolluppgift. Vidare bör det anges att underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för

den som lämnar underrättelsen. Vilka dessa identifikationsuppgifter är bör preciseras i SFF.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 1–6 §§ och 23 kap. 3 d § SFL samt 5 kap. 12 k § SFF införs. Förslaget medför även ändringar i 23 kap. 2 § och 38 kap. 1 § SFL.

4.5.2 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i kontrolluppgiften ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att leverantören är rapporteringsskyldig.

Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandeförordningen om att en kontrolluppgift ska innehålla följande identifikationsuppgifter om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster

- namn,
- adress,
- skatteregistreringsnummer,
- om de finns tillgängliga, unikt identifieringsnummer, och
- den globala identifieringskoden för juridiska personer.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt II.B i bilaga VI till DAC och avsnitt i II.A i CARF anges de uppgifter som ska rapporteras av varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. I avsnitt II.B.2 respektive II.A.2 anges de identifikationsuppgifter som ska rapporteras för varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Enligt bestämmelserna ska uppgift om namn, adress, skatteregistreringsnummer samt, om tillgängliga, individuellt identifieringsnummer och den globala identifieringskoden för juridiska personer för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporteras. I DAC 8 anges att det är det identifieringsnummer som avses i artikel 8ad.7 som ska lämnas.

Bestämmelser om skyldighet för rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter i kontrolluppgift föreslås enligt ovan införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 d kap.

I 24 kap. 4 § SFL finns bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige. Med hänsyn till den systematik som gäller för identifikationsuppgifter i SFL och SFF saknas skäl att införa särskilda bestämmelser i 22 d kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla sådana uppgifter för den uppgiftsskyldige. Vilka identifikationsuppgifter som en kontrolluppgift ska innehålla förtydligas i 5 kap. 11–13 §§ SFF. I 5 kap. 11 § SFF förtydligas vilka identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla. Där anges bl.a. att en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer och postadress för den uppgiftsskyldige. Det bör därför tas in en bestämmelse i SFF om att motsvarande uppgifter som

följer av DAC 8 och CARF ska lämnas i stället för de uppgifter som följer av den nämnda huvudregeln i SFF.

Uppgifterna som ska rapporteras för varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt II.B.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.2 i CARF och som det redogjorts för ovan är sådana identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla enligt 24 kap. SFL. I 22 d kap. SFL bör det dock anges att varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att leverantören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. KOL, eftersom det inte kan anses vara en identifikationsuppgift. Att uppgiften under vissa förutsättningar ska utbytas framgår av det så kallade XML-schemat som tagits fram tillsammans med en användarguide. XML-schemat är det digitala formulär som ska användas vid det automatiska utbytet av upplysningar. Även om detta inte är en obligatorisk uppgift att utbyta enligt avsnitt II ska den utbytas om uppgiften har inhämtats. Sådant inhämtande sker vid registreringen av vissa kryptotillgångsoperatörer enligt 9 kap. KOL. Det är vidare en uppgift som är viktig för att tillförsäkra det faktiska genomförandet, se vidare avsnitt 4.8.

Eftersom den underrättelseskyldighet som införs för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster när de inte ska lämna kontrolluppgifter (se vidare avsnitt 4.5.1) i sig inte är en kontrolluppgift gäller inte bestämmelsen i 24 kap. 4 § SFL om nödvändiga identifikationsuppgifter ska lämnas för dessa underrättelser. Det bör därför anges i 22 d kap. SFL att underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. Vilka dessa identifikationsuppgifter är bör preciseras i SFF.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 6 och 13 §§ SFL och 5 kap. 12 k § första stycket SFF tas in.

4.5.3 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga användare

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att uppgift ska lämnas om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande, och uppgift om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande.

Kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer ska inte innehålla uppgifter om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt och ska inte heller innehålla uppgifter om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, eller närstående till en sådan person eller delägare.

Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandeförordningen om att en kontrolluppgift ska innehålla följande uppgifter om den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen utövar inflytande

för det första i en juridisk person, genom

- ägande,
  - sin anställning eller sitt uppdrag hos eller för den juridiska personen, eller
  - att på annat sätt utöva verklig kontroll över den juridiska personen.
- för det andra i en juridisk konstruktion som är en trust, genom att
- vara stiftare,
  - vara förvaltare eller, om förvaltaren är en juridisk person, företrädare för förvaltaren,
  - vara beskyddare,
  - vara förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller
  - på annat sätt utöva verklig kontroll över trusten, eller
- för det tredje i en annan juridisk konstruktion, innehar en ställning som motsvarar

- stiftare,
- förvaltare,
- beskyddare,
- förmånstagare eller tillhör förmånstagarkretsen, eller på annat sätt utövar verklig kontroll över den juridiska konstruktionen.

När det gäller enheter som har en eller er flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, ska en kontrolluppgift enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandeförordningen också innehålla följande identifikationsuppgifter för varje person med bestämmande inflytande över enheten:

- namn,
- adress,
- skatterättsliga hemvist,
- skatteregistreringsnummer, och
- födelsedatum och, om den uppgiften finns tillgänglig, födelseort.

För rapporteringspliktiga användare ska kontrolluppgiften enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandeförordningen innehålla följande identifikationsuppgifter

- namn,
- adress,
- skatterättslig hemvist,
- skatteregistreringsnummer och,
- när det gäller fysiska personer, födelsedatum och, om uppgift om denna finns tillgänglig, födelseort.

Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster använder en identifieringstjänst som Skatteverket eller en annan statlig myndighet tillgängliggör eller som tillgängliggörs av en annan stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen och den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster använder sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personens identitet genom denna identifieringstjänst för att fastställa personens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, ska endast följande uppgifter lämnas enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandeförordningen:

- namn,
- identifieringstjänstens identifierare för den rapporteringspliktiga personen,

- vilken eller vilka jurisdiktioner som utfärdat identifieraren, och
- i fråga personer med bestämmande inflytande över en enhet som är en rapporteringspliktig användare, den eller de roller som gör att personen anses utöva bestämmande inflytande över enheten.

Uppgifter om skatteregistreringsnummer behöver enligt en ny bestämmelse i skatteförordningen inte rapporteras för personer som har hemvist utanför Europeiska unionen om hemviststaten inte utfärdat ett sådant nummer.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt II.B i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A i CARF anges de uppgifter som ska rapporteras av varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. I avsnitt II.B.1 anges de identifikationsuppgifter som ska rapporteras för alla rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Enligt bestämmelserna ska uppgifter för varje rapporteringspliktig användare lämnas om namn, adress, hemvister, skatteregistreringsnummer och, för fysiska personer, födelsedatum. När det gäller fysiska personer ska uppgift också lämnas om födelseort (se dock nedan om undantag från skyldigheten att lämna denna uppgift). När det gäller enheter som efter granskningsförandet har fastställts ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, ska uppgift lämnas om enhetens namn, adress, hemvister, skatteregistreringsnummer samt namn, adress, hemvister, skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort (se dock nedan om undantag från skyldigheten att lämna denna uppgift) för varje person med bestämmande inflytande över enheten som är en rapporteringspliktig person samt den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten.

Bestämmelser om skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter i kontrolluppgift föreslås enligt ovan införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 d kap.

I 24 kap. 4 § SFL finns bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som kontrolluppgiften lämnas för. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga användare. I en ny bestämmelse i 22 d kap. anges vidare att en kontrolluppgift enligt kapitlet även ska lämnas för en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person, se avsnitt 4.5.1. Med hänsyn till den systematik som gäller för identifikationsuppgifter i SFL och SFF saknas skäl att införa särskilda bestämmelser i 22 d kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla sådana uppgifter för den som kontrolluppgiften lämnas för. Vilka identifikationsuppgifter som en kontrolluppgift ska innehålla förtydligas i 5 kap. 11–13 §§ SFF. I 5 kap. 11 § SFF förtydligas vilka identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla. Där anges bl.a. att en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer och postadress för den som kontrolluppgiften lämnas för. Särskilda bestämmelser om vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas i de nu aktuella kontrolluppgifterna bör tas in i SFF.

Uppgifterna som enligt avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF ska rapporteras för varje rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person inkluderar dels sådana identifikationsuppgifter som enligt ovan bör preciseras i SFF, dels andra typer av uppgifter som bör anges i 22 d kap. SFL. Vad gäller de upplysningar som ska rapporteras enligt avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF är det endast uppgift om på vilket sätt en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person utövar inflytandet som inte kan klassificeras som en identifikationsuppgift enligt 24 kap. SFL och som det därför bör tas in en särskild bestämmelse om i SFL.

I andra stycket i avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC anges att när den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar till en behörig myndighet som använder en identifieringstjänst och använder sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa den rapporteringsskyldiga personens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, ska de upplysningar som rapporteras med avseende på den rapporteringsskyldiga personen innefatta namn, identifierare för identifieringstjänsten och utfärdande medlemsstat(er) samt den eller de roller enligt vilka varje sådan rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande över enheten. Skatteverket tillhandahåller inte i dagsläget någon sådan identifieringstjänst och de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster kan därför inte använda sig av en sådan bekräftelse vid uppgiftslämnandet. En motsvarande bestämmelse bör dock ändå tas in i SFF, eftersom det inte är omöjligt att Skatteverket eller EU vid någon tidpunkt framöver kommer att utveckla en sådan tjänst som Skatteverket kommer att använda sig av.

Enligt avsnitt II.B i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A i CARF ska upplysningar lämnas för varje relevant kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod. Huvudregeln för kontrolluppgifter anger att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 § SFL). Med hänsyn till systematiken i kontrolluppgiftssystemet finns det därför inte skäl att reglera särskilt att även de kontrolluppgifter som föreslås lämnas enligt det nya kapitlet, 22 d kap. SFL, ska lämnas för varje kalenderår, se vidare avsnitt 4.5.5 om tidpunkt för lämnande av kontrolluppgift och identifikationsuppgift.

Enligt avsnitt II.B i CARF behöver inte skatteregistreringsnummer rapporteras om det inte har utfärdats något sådant av den relevanta staten eller jurisdiktionen eller om de inhemska reglerna inte kräver att en sådan uppgift ska rapporteras. Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i DAC 8. Tvärtom införs stränga krav i artikel 27 c på medlemsstaterna att bidra till insamlandet av skatteregistreringsnummer för att bättre kunna identifiera de rapporteringspliktiga personerna. Det kan finnas stater eller jurisdiktioner utanför den Europeiska unionen som inte utfärdar skatteregistreringsnummer och i en sådan situation ställs det naturligtvis inte krav på att ett sådant nummer ska lämnas. En bestämmelse om detta avseende personer med hemvister utanför EU bör därför tas in i SFF.

Enligt avsnitt II.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF behöver födelseort inte rapporteras om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte i övrigt ska inhämta och rapportera den enligt nationell rätt. Uppgifterna ska inte heller inhämtas i intygandet enligt avsnitt III.C och kommer därför inte komma till känna för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på det sättet. En bestämmelse bör därför tas in i SFF om att uppgift om födelseort ska lämnas, men endast om den uppgiften finns tillgänglig för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Det finns alltså inget krav på att leverantören ska inhämta uppgift om födelseort. Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ändå har den uppgiften tillgänglig av någon anledning ska den dock lämnas.

Enligt avsnitt II.D i bilaga VI till DAC och avsnitt II.G i CARF ska de upplysningar som anges i avsnitt II.B respektive A rapporteras årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller. De första upplysningarna ska rapporteras för det relevanta kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod från och med den 1 januari 2026 enligt DAC. Se vidare avsnitt 4.5.5.

I 24 kap. 4 § första stycket SFL anges att samtliga kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för, uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt samt vissa uppgifter som gäller fåmansföretag och fåmanshandelsbolag. I 24 kap. 4 § andra stycket SFL anges att kontrolluppgifter enligt 22 a–22 c kap. SFL, av det som anges i första stycket, dock bara ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter. Det finns anledning att lägga till den aktuella kontrolluppgiftsskyldigheten i uppräknningen i 24 kap. 4 § andra stycket SFL. De uppgifter som anges i 24 kap. 4 § första stycket 2 och 3 är inte nödvändiga i de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. SFL. Skatteverket kommer inte heller att ta emot motsvarande uppgifter från andra stater eller jurisdiktioner via det automatiska informationsutbytet. Bestämmelsen bör därför ändras så att endast uppgifter som framgår av punkt 1 ska lämnas, även när det gäller kontrolluppgift för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 12 § SFL och 5 kap. 8 e och 12 g–12 j §§ SFF tas in. Förslaget medför även en ändring i 24 kap. 4 § andra stycket SFL.

4.5.4 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga transaktioner

<p>Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för varje rapporteringspliktig användare ska lämna följande uppgifter med avseende på de rapporteringspliktiga</p>
---

kryptotillgångar avseende vilka den har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret:

- fullständig benämning på typen av den rapporteringspliktiga kryptotillgången,
- det sammanlagda bruttobelopp som betalats, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot fiatvaluta,
- det sammanlagda bruttobelopp som mottagits, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot fiatvaluta,
- sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
- sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
- sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,
- det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar till den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av uppgiftslämnande om belopp som betalats vid förvärv mot fiatvaluta och mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
- det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av uppgiftslämnande av belopp som mottagits vid avyttring mot fiatvaluta, andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar och rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner, och
- sammanlagt skäligt marknadsvärde samt det sammanlagda antalet kryptoenheter som överförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerade liggare som inte är kända av denne som förknippade med en tjänsteleverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut.

Enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen ska det vid rapporteringen om förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta lämnas uppgift om belopp som betalats eller mottagits i den fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs. Vidare ska det anges att om beloppen har betalats eller mottagits i flera fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknade vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Vidare ska det i nya bestämmelser i skatteförfarandelagen anges att det skäliga marknadsvärdet ska fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta som värderas vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion enligt en metod som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska för detta uppgiftslämnande förlita sig på kurser den själv tillhandahåller avseende handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta.

För överföringar av rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner eller andra överföringar av rapporteringspliktiga transaktioner till eller från rapporteringspliktiga användare får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, om den inte tillhandahåller kurser avseende handel mellan kryptotillgångar och fiatvaluta, enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen använda en alternativ värderingsmetod. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas.

Enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen ska det anges i vilken fiatvaluta varje belopp anges.

Enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandeförordningen ska en kontrolluppgift innehålla uppgift om typ av överföringar till rapporteringspliktiga användare respektive överföringar gjorda av rapporteringspliktiga användare. Uppgifterna ska lämnas avseende överföringar till den rapporteringspliktiga användaren om ifall den avser

- airdrop,
- inkomster från staking,
- inkomster från mining,
- lån,
- överföring från annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster,
- försäljning av varor eller tjänster,
- säkerhet för lån,
- övrigt eller
- okänt.

Enligt bestämmelsen i skatteförfarandeförordningen ska uppgifterna lämnas avseende överföringar av kryptotillgångar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren om den avser

- överföring till annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster,
- lån,
- köp av varor eller tjänster avseende andra transaktioner än massbetalningstransaktioner,
- säkerhet för lån,
- övrigt, eller
- okänt.

Enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandeförordningen ska följande alternativa värderingsmetoder användas vid rapporteringen om värderingsmetod vid uppgiftslämnande om kryptotillgångar:

- bokfört värde,

- ett värde som kan antas vara rättvisande och som tillhandahålls av tredje part eller hemsidor som anger det genomsnittliga värdet från flera handelsplatser,
- den senaste värderingen av kryptotillgången som vidtagits av leverantören av kryptotillgångstjänsten, eller
- en rimlig uppskattning.

Värderingen ska göras enligt den metod som är mest tillförlitlig. Metoderna för alternativa värderingsmetoder ska anses vara mest tillförlitliga i den ordning som de anges.

Skälen för promemorians förslag

Information om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

Enligt avsnitt II.B.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i CARF ska en serie upplysningar lämnas om varje typ av kryptotillgång för vilken den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner. Rapporteringen ska ske avseende rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts för varje relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod och i förhållande till varje rapporteringspliktig användare.

Med beaktande av de olika kategorierna av rapporteringspliktiga transaktioner måste varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster rapportera om det fullständiga namnet på den rapporteringspliktiga kryptotillgången (punkt a),

förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta (punkt b–c),

förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar (punkt d–e),

rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner (punkt f),

andra överföringar av rapporteringspliktiga transaktioner till eller från rapporteringspliktiga användare (punkt g–i).

Uppgiftslämnande om överföringar till och från rapporteringspliktiga användare enligt avsnitt II.B.3 g–i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g–i i CARF inkluderar förvärv och avyttringar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har någon faktisk kännedom om det vederlag som betalats eller erhållits och överföringar som inte är förvärv eller avyttringar (t.ex. överföringar till användarens egna plånbok eller konto hos en annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster).

De tillämpliga värderingsreglerna varierar mellan rapporteringskategorierna. I fallet med uppgiftslämnande om en transaktion som skett av kryptotillgång mot fiatvaluta enligt II.B.3 b och c i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b och c i CARF ska det belopp rapporteras som betalats eller tagits emot av den rapporteringspliktiga användaren, netto efter avdrag för transaktionsavgifter. Att hänsyn ska tas till transaktionsavgifter vid rapporteringen framgår av kommentaren till CARF, se t.ex. punkt 8 och 9 i kommentaren till avsnitt II.A. Avsnitt II.B.3 d i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF anger att sådana belopp ska rapporteras i den fiatvaluta i vilken de betalats eller mottagits. Om belopp har betalats eller

tagits emot i flera fiatvalutor måste de dock rapporteras i en enda valuta, omräknat vid tidpunkten för varje relevant transaktion på ett sätt som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, enligt avsnitt II.B.3 andra stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D i CARF.

När det inte utgår någon ersättning i form av fiatvaluta för transaktioner från kryptotillgång till kryptotillgång enligt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d och e i CARF, massbetalningstransaktioner enligt avsnitt II.B.3 f i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 f i CARF, övriga överföringar enligt avsnitt II.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF samt rapportering om överföringar till plånböcker som inte är kända av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som kopplade till tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar eller finansiella institut enligt avsnitt II.B.3 i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i i CARF, som dessa termer definieras i FATF:s rekommendationer uppdaterade i juni 2019 avseende tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapportera det verkliga marknadsvärdet för de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som förvärvats, avyttrats eller överförts. Beloppet ska rapporteras netto efter avdrag för transaktionsavgifter. Enligt avsnitt II.B.3 tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.E i CARF ska sådana belopp fastställas och rapporteras i en fiatvaluta, värderad vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av leverantören.

För uppgiftslämnande om samtliga kategorier (avsnitt II.B.3 b–i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b–i i CARF) kräver bestämmelserna att rapportering ska ske av det sammanlagda beloppet, dvs. summan, av alla transaktioner hänförliga till varje rapporteringskategori och för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, konverterad och värderad enligt avsnitt II.B.3 andra och tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D och E i CARF. Till exempel, om kryptoenheter av en rapporteringspliktig kryptotillgång ömsesidigt kan ersätta motsvarande enheter av samma rapporteringspliktig kryptotillgång, så bör alla behandlas som samma typ av kryptotillgång för summeringsändamål. Om däremot en rapporteringspliktig kryptotillgång är icke-fungibel och olika varianter av kryptotillgången inte har samma värde, bör varje enhet behandlas som en separat typ av en rapporteringspliktig kryptotillgång.

Typ av rapporteringspliktig kryptotillgång

Informationen enligt avsnitt II.B.3 b–i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b–i i CARF måste rapporteras för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. Uppgift ska därför enligt II.B.3 a i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 a i CARF lämnas om det fullständiga namnet eller benämningen på kryptotillgången. En bestämmelserna med denna innebörd bör tas in i SFL. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får med andra ord inte lämna uppgift om ett kännetecken eller symbol som denne använder sig av för att identifiera varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. Namnet på kryptotillgången ska rapporteras i enlighet med ”The Digital Token Identifier” när så är möjligt. Mer information om riktlinjer för rapportering av namn

på relevanta kryptotillgångar kan komma att publiceras på OECD:s webbplats.

Transaktion av kryptotillgång mot fiatvaluta

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska enligt avsnitt II.B.3 b i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b i CARF, vid förvärv av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta, lämna uppgift om det sammanlagda beloppet som betalas netto efter avdrag för transaktionsavgifter som betalats av den rapporteringspliktiga användaren för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång som förvärvats av denne. Ett förvärv är varje transaktion som utförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren erhåller en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång erhålls från en tredjepartssäljare eller från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL.

Vid avyttring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta krävs det enligt avsnitt II.B.3 c i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 c i CARF att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar det sammanlagda beloppet som tas emot i fiatvaluta, netto efter avdrag för transaktionsavgifter, för eventuella rapporteringspliktiga kryptotillgångar som avhånts den rapporteringspliktiga användaren. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. En avyttring är varje transaktion som utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren avhänder sig en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång levereras till en tredjepartsköpare eller till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Det kan finnas fall där en rapporteringspliktig användare förvärvar eller avyttrar en rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta samtidigt som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har faktisk kännedom om hur mycket fiatvaluta som lämnats som ersättningen. Detta skulle till exempel vara fallet om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster endast utför överföringen av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna till och från den rapporteringspliktiga användaren, utan faktisk kännedom om transaktionens motprestation i form av fiatvaluta. En sådan transaktion ska rapporteras som överföringar som skickas till eller av en rapporteringspliktig användare enligt avsnitt II.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF.

Transaktion av kryptotillgång mot kryptotillgång

En transaktion som avser kryptotillgång mot kryptotillgång som genomförs av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kommer att ge upphov till rapportering enligt båda avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d och e i CARF. I detta avseende anges i avsnitt II.B.3 d i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF att vid förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar ska det verkliga marknadsvärdet rapporteras för dessa, netto efter avdrag för transaktionsavgifter. På samma sätt måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt II.B.3 e i bilaga VI

till DAC och avsnitt II.A.3 e i CARF vid avyttring mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar rapportera det skäligena marknadsvärdet av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som avyttras, netto efter avdrag för transaktionsavgifter. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i SFL.

Rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner

I enlighet med avsnitt II.B.3 f i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 f i CARF ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämna uppgift om rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner (eng. reportable retail payment transactions) som en separat kategori. Med avseende på sådana massbetalningstransaktioner ska, utöver handlaren själv, även kunden till handlaren för eller på uppdrag av vilken den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst som utför rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner behandlas som användare av kryptotillgångstjänsten (under förutsättning att denne uppfyller de angivna villkoren i definitionen av användare av kryptotillgångar, se avsnitt 4.7.4), och därför som den rapporteringspliktiga användaren. Med andra ord ska alltså både en handlare och dennes kund under sådana omständigheter anses vara användare av den kryptotillgångstjänst som de använder sinsemellan och som tillhandahålls av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Både handlaren och kunden ska behandlas som rapporteringspliktiga användare. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. För kunden som använder kryptotillgångar som betalning för varor eller tjänster ska överföringen rapporteras som en massbetalningstransaktion. För handlaren, som mottar kryptotillgångar som ersättning för varor eller tjänster, ska transaktionen behandlas som en överföring enligt II.B.3 g i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g i CARF. Den sammanlagda informationen (med avseende på rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner av kunden till handlaren) får inte inkluderas i den informationen som rapporteras med avseende på överföringar enligt avsnitt II.B.3 h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 h i CARF. Sammanlagd information med avseende på överföringar som inte är rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enbart på grund av att de inte uppfyller den tillämpliga rapporteringspliktiga tröskeln bör däremot inkluderas i den samlade informationen som rapporterats med avseende på överföringar enligt punkterna i avsnitt II.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF.

Andra överföringar än rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner

Kravet avseende uppgiftslämnandet enligt avsnitt I.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF innebär att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster måste rapportera det sammanlagda skäligena marknadsvärdet för andra överföringar som skickas till respektive utförs av en rapporteringspliktig användare. Dessutom ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster dela upp det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, sammanlagt antal kryptoenheter och antal överföringar som utförts på uppdrag av en rapporterings-

pliktig användare under rapporteringsperioden, per underliggande överföringstyp, om överföringstypen är känd av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i SFL. Till exempel när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster känner till att överföringar som utförs på uppdrag av en rapporteringspliktig användare sker till följd av airdrop, inkomst från staking, utbetalning, återbetalning eller avkastning på ett lån (försträckning) eller som ersättning för varor eller tjänster. I sådana situationer ska det anges sammanlagt skäligen marknadsvärde, sammanlagt antal enheter och antal genomförda överföringar för varje överföringstyp. Att uppgift i kontrolluppgift ska lämnas om typ av överföringar till rapporteringspliktiga användare respektive överföringar gjorda av rapporteringspliktiga användare bör införas i SFL. Vilka typer av överföringar rapporteringen ska ske för bör preciseras i SFF.

Överföringar till externa plånboksadresser

Enligt avsnitt II.B.3 i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i i CARF krävs att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämnar uppgift om typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, det sammanlagda antalet kryptoenheter, såväl som det sammanlagda skäligen marknadsvärdet, angett i fiatvaluta, för överföringar som den utför på uppdrag av en rapporteringspliktig användare till alla plånboksadresser (inklusive andra likvärdiga identifierare som används för att beskriva destinationen för en överföring) som inte är känd för att vara associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut, enligt definitionen i FATF:s rekommendationer. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver inte rapportera det sammanlagda antalet enheter eller sammanlagt verkligt marknadsvärde för överföringar, enligt punkt i, om denne vet att plånboksadressen till vilken den rapporteringspliktiga kryptotillgången överförs är associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut. En sådan överföring ska i stället rapporteras enligt avsnitt II.B.3 h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 h i CARF. En bestämmelserna med denna innebörd bör tas in i SFL.

Uppgiftsskyldigheten enligt avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d och e i CARF omfattar inte plånboksadresser som associeras med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. I enlighet med vad som anges i avsnitt V.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt III.D.3 i bilaga VI till DAC ska dock en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, för att säkerställa att nödvändigt information är tillgänglig för den behöriga myndigheten i samband med en utredning, samla in och bevara sina register under en period som inte är mindre än fem år om eventuella externa plånboksadresser (inklusive andra likvärdiga identifierare) associerade med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som är föremål för rapportering enligt punkt i. Se vidare avsnitt 4.8.4 om det faktiska genomförandet.

Värdering och rapporterad valuta för transaktioner mellan fiatvaluta och kryptotillgång

Avsnitt II.B.3 andra stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D i CARF innebär att rapporteringen enligt avsnitt II.B.3 b och c i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A b och c i CARF ska ske i den fiatvaluta i vilket beloppet betalats eller mottagits. I de fall belopp som betalats eller mottagits har skett i flera fiatvalutor, måste de rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknat vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Den information som rapporteras måste också identifiera den fiatvaluta i vilket varje belopp redovisas. Vidare, för rapporteringen som ska ske enligt ovan till följd av punkt b och c, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämna uppgift om det sammanlagda bruttobeloppet, dvs summan, av alla transaktioner som kan hänföras till varje rapporteringskategori för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, som konverterats enligt den aktuella bestämmelsen. En bestämmelserna med denna innebörd bör tas in i SFL.

Värdering och rapporterad valuta för transaktioner av kryptotillgång mot kryptotillgång

För uppgiftslämnandet om förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A d och e i CARF ska det skäligena marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda valuta, värderad vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett skäligt sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta framgår av avsnitt II.B.3 tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.E i CARF. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. I detta avseende kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på tillämpliga kurser för handel mellan fiatvaluta och kryptotillgångar som den tillhandahåller för att fastställa det verkliga marknadsvärdet för båda de rapporteringspliktiga tillgångarna. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kan också till exempel vid den tidpunkt då transaktionen utförs utföra en implicit konvertering av rapporteringspliktig kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäligena marknadsvärdet för den avyttrade relevanta kryptotillgången enligt avsnitt II.B.3 e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF och en ”implicit konvertering” av en förvärvad rapporteringspliktig kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäligena marknadsvärdet för den förvärvade rapporteringspliktiga kryptotillgången för uppgiftslämnande enligt avsnitt II.B.3 d i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF.

Bestämmelser om värdering och valuta för rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner och andra transaktioner

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska enligt kommentaren till avsnitt II (punkt 38–40 i kommentaren) till CARF vid tillämpningen av avsnitt II.A.3 g–i i CARF vid rapporteringen av det skäligena marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv

tillhandahåller avseende handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta, får en alternativ värderingsmetod användas. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas till den behöriga myndigheten. Då ska någon av följande alternativa värderingsmetoder användas:

- i första hand, bokfört värde,
- i andra hand ett värde som kan antas vara rättvisande och som tillhandahålls av tredje part eller hemsidor som viktar värdet av flera handelsplatser,
- i tredje hand, den senaste värderingen av kryptotillgången som vidtagits av leverantören av kryptotillgångstjänsten, eller
- i sista hand, om någon värdering inte kan ske enligt de föregående punkterna, ska en rimlig uppskattning ske.

För varje rapporteringspliktig kryptotillgång som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar använt sig av en alternativ värderingsmetod för ska denna metod anges i XML-schemat. En bestämmelse om att värderingsmetoden ska anges i kontrolluppgiften bör tas in i SFL. De olika alternativa värderingsmetoderna bör preciseras i SFF.

För rapporteringen enligt II.B.3 f, g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 f, g och h i CARF ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämna uppgift om det sammanlagda värdet, dvs. summan, av alla transaktioner som är hänförliga till varje kategori och för varje rapporteringspliktig typ av kryptotillgång, konverterade enligt avsnitt II.B.3 andra stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D i CARF. Bestämmelserna i SFL och SFF bör utformas med motsvarande innebörd.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 7–11 §§ och 5 kap. 8 d och 8 f §§ SFF införs.

4.5.5 Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter

Promemorians förslag: Kontrolluppgift ska lämnas till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Information om uppgifterna som lämnas i kontrolluppgiften ska samma datum lämnas även till den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande som kontrolluppgiften lämnas för.

Skälen för promemorians förslag: Enligt avsnitt II.D i bilaga VI till DAC och avsnitt II.G i CARF ska en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster årligen rapportera de upplysningar som anges i punkt A respektive B under det kalenderår som följer på det år som

upplysningarna gäller. Enligt bestämmelsen i DAC ska de första upplysningarna rapporteras för det relevanta kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod från och med den 1 januari 2026. Någon särskild tidpunkt när upplysningarna ska rapporteras under året finns dock inte.

Enligt artikel 8ad.6 ska uppgifterna utbytas inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser. Samma tidpunkt gäller enligt avsnitt 3 i CARF MCAA.

Huvudregeln för när kontrolluppgifter ska lämnas till Skatteverket är senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Enligt den gällande lagstiftningen för lämnande av kontrolluppgifter om finansiella konton enligt 22 a och 22 b kap. SFL, dvs. som är kopplade till FATCA och CRS, ska kontrolluppgift lämnas till Skatteverket senast 15 maj året efter det år som uppgifterna avser. Även informationsuppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige ska enligt denna ordning lämnas senast den 15 maj året efter det år som uppgifterna avser. När reglerna infördes år 2015 respektive år 2016 motiverades skillnaden i tidpunkt med att uppgifterna inte behövs för att göra en skatteberäkning eller för förtryckningen av inkomstdeklarationen, eftersom uppgifterna i första hand lämnas för utländska personer. Vidare angavs att olika tidpunkter för olika kontrolluppgifter gör att det går att undvika risk för att kontrolluppgifter enligt FATCA och CRS sammanblandas med andra kontrolluppgifter samt att det minskar den administrativa bördan för såväl uppgiftslämnare som Skatteverket (prop. 2015/16:29 s. 120–122 och 152–154). Fråga är då vilken tidpunkt som ska gälla för det nu aktuella uppgiftslämnandet. Även om de nu aktuella kontrolluppgifterna ska lämnas även för svenska personer är det fråga om ett internationellt regelverk som ska tillämpas så enhetligt som möjligt mellan olika stater och jurisdiktioner och uppgiftsskyldigheten är inte specifikt utformat med svensk inkomstbeskattning som utgångspunkt. Det torde därför inte vara aktuellt att förtrycka uppgifterna i inkomstdeklarationen. Om uppgifterna då inte heller kan lämnas som information från Skatteverket i samband med att inkomstdeklarationen görs tillgänglig för den skattskyldige att fylla i, kan detta till viss del kompenseras av att den som lämnar kontrolluppgiften ska informera den skattskyldige om uppgifterna. Det kan vara av värde för Skatteverket att få kontrolluppgifterna och för skattskyldiga att få information om vilka kontrolluppgifter som lämnats i god tid innan tidsfristen för att lämna inkomstdeklaration den 2 maj löper ut. Det kan dock i vissa situationer vara komplicerat att lämna uppgifter så tidigt som vid utgången av januari när uppgiftslämnandet kräver bedömningar eller kontakter med användarna. Det kommer vidare till viss del vara samma uppgiftslämnare som behöver lämna uppgifter enligt både CRS/DAC 2 och CARF/DAC 8. Det finns också en bestämmelse som ger möjlighet att underlåta att lämna vissa uppgifter enligt CRS/DAC 2 när uppgifter i stället lämnas enligt det nu aktuella regelverket. Det kan därför vara en fördel om uppgifterna enligt CARF/DAC 8 lämnas tidigare än uppgifterna enligt CRS/DAC 2, så att förutsättningarna för det sistnämnda uppgiftslämnandet är fastslagna när de ska lämnas. Mot denna bakgrund bedöms det lämpligt att kontrolluppgifterna ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. Information om uppgifterna som lämnas i kontrolluppgiften lämnas senast samma datum till den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande

inflytande som kontrolluppgiften lämnas för. Bestämmelser om detta bör tas in i SFL.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 34 kap. 3 § SFL och att en ny 24 kap. 2 a § SFL införs.

4.6 Förfaranden för kundkännedom

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om att en användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som en sådan.

Bestämmelser ska tas in i ett eget kapitel i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster när den upprättar en relation med en användare ska inhämta ett intygande och om vilket granskningsförfarande som ska tillämpas för att avgöra om en fysisk person respektive en enhet är en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar är rapporteringspliktig samt, i fråga om en enhet, om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande och inte är en undantagen person eller en aktiv enhet. Det ska vidare anges i bestämmelserna att granskningsförfarandet för nya användare ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Det ska också tas in bestämmelser om de krav som ställs på förnyad granskning vid förändrade omständigheter och att om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas så får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster under 90 dagar förlita sig på uppgifter som inhämtats i det ursprungliga intygandet.

Det ska det också finnas bestämmelser avseende krav på intygandets giltighet och att intyganden ska lämnas på heder och samvete samt att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster under vissa förutsättningar kan förlita sig på i andra sammanhang genomförda åtgärder för kundkännedom och redan inhämtade intyganden.

Särskilda bestämmelser om den förlängda tidsfrist för genomförande av granskningsförfarandet som gäller med avseende på befintliga användare av kryptotillgångar som var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster före den 1 januari 2026 ska tas in i form av ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att revision får göras hos den som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och hos en enhet som åtagit sig

att genomföra granskningsförfarandet åt en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Promemorians bedömning: Bestämmelser om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får anlita en utomstående tjänsteleverantör för att fullgöra skyldigheterna avseende granskningsförfarandet behöver inte införas i svensk författning.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Bakgrund

I avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF och finns bestämmelser om de förfaranden för kundkännedom som ska genomföras. Kraven är uppdelade i fyra olika delar

- Förfarandet för kundkännedom för individuella användare av kryptotillgångar (avsnitt III.A)
- Förfarandet för kundkännedom för enheter som är användare av kryptotillgångar (avsnitt III.B)
- Krav avseende intygandens giltighet (avsnitt III.C)
- Generella krav på förfarandet för kundkännedom (avsnitt III.D).

Granskningsförfarandet ska genomföras för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer. Bestämmelser om detta bör tas in i 7 kap. KOL.

I avsnitt IV.F.1 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.2 i CARF finns definitionen av termen ”åtgärder för kundkännedom”. Termen avser de speciella skyldigheter som gäller för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med penningtvättsregler eller liknande krav som en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för. Dessa förfaranden inkluderar att identifiera och kontrollera kundens identitet, utreda om kunden har en verklig huvudman (inklusive personer som har bestämmande inflytande över kunden), bedöma affärsförbindelsens verkliga syfte och art samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen. Definition av person med bestämmande inflytande finns i avsnitt 4.7.3, detta begrepp ska tolkas i enlighet med bestämmelserna om verklig huvudman som i den svenska lagen finns 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän. Utöver åtgärder för kundkännedom som i Sverige regleras i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns också specifika krav för förfarandet för kundkännedom i avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Eftersom uttrycket åtgärder för kundkännedom används i den svenska penningtvättslagstiftningen bör en annan term användas för förfarandet enligt avsnitt III. Termen granskningsförfarande bedöms lämplig. I avsnitt 4.7.6 föreslås att det tas in en definition av uttrycket åtgärder för kundkännedom.

En användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som en sådan enligt granskningsförfarandet som beskrivs i avsnitt III. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Granskningsförfarandet för individuella användare av kryptotillgångar

I avsnitt III.A bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om granskningsförfarandet som gäller för att fastställa huruvida en individuell användare (en användare som är en fysisk person) av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare.

Enligt avsnitt III.A.1 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF ska en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster vid tidpunkten då den upprättar en relation med den individuella användaren av kryptotillgångar inhämta ett intygande för att fastställa personens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt baserat på de upplysningar som i övrigt finns tillgängliga. Rimlighetsbedömningen ska även inkludera eventuell annan dokumentation som (i förekommande fall) har samlats in genom åtgärder för kundkännedom, se vidare avsnitt 4.7.6 om denna definition. Denna information inkluderar sådan information som inhämtats för penningtvättssyften. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster anses ha bekräftat "rimligheten" av ett intygande i samband med upprättandet av en relation med en individuell användare av kryptotillgångar och genom den granskning som ska ske av de uppgifter som erhålls i samband med att relationen upprättas (inklusive all dokumentation som samlats in i enlighet med penningtvättsförfarandet). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förväntas med andra ord inte utföra en oberoende juridisk analys av relevant skattelagstiftning för att verifiera rimligheten i de av användaren lämnade upplysningarna. För befintliga individuella användare av kryptotillgångar ska motsvarande granskningsförfarande vara genomfört senast den 1 januari 2027. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i KOL.

Av kommentarspunkt 10 till avsnitt III i CARF framgår att om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte verifierat att intygandet är rimligt förväntas det att denne antingen erhåller ett intyg som kan verifieras som rimligt eller en rimlig förklaring och dokumentation (i förekommande fall) som stöder rimligheten i intygandet och behåller underlag för denna bedömning innan den utför rapporteringspliktiga transaktioner för den individuella användaren av kryptotillgångar. En bestämmelse med denna innebörd ska tas in i KOL.

Se vidare nedan om granskningsförfarandet vid s.k. förändrade omständigheter enligt III.A.2 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

Granskningsförfarandet för enheter som är användare av kryptotillgångar

Avsnitt III.B bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF reglerar granskningsförfarandet som ska genomföras för enheter som är användare av kryptotillgångar. Granskningsförfarandet syftar till att fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar är rapporteringspliktig och om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, såvida enheten inte är en undantagen person eller en aktiv enhet.

Avsnitt III.B.1 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF innehåller bestämmelser om granskningsförfarandet som ska genomföras för att avgöra om en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. För att avgöra denna fråga ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar när den upprättar en relation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister och verifiera rimligheten i intygandet baserat på de upplysningar som inhämtats. Denna prövning ska inkludera all dokumentation som inhämtats till följd av penningtvättsregler, med andra ord, genom åtgärder för kundkännedom. När det gäller befintliga enheter som är användare av kryptotillgångar anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 januari 2027 måste ha inhämtat ett giltigt intyg och verifierat dess rimlighet. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Av kommentarspunkt 32 till avsnitt III.A i CARF framgår att om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte verifierat att intygandet är rimligt förväntas det att denne antingen erhåller ett intyg som kan verifieras som rimligt eller en rimlig förklaring och dokumentation (i förekommande fall) som stöder rimligheten i intygandet och behåller underlag för denna bedömning detta innan den utför rapporteringspliktiga transaktioner för enheten som är en användare av kryptotillgångar. En bestämmelse med denna innebörd ska tas in i KOL.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten för en enhet som är en användare av kryptotillgångar som intygar att den inte har någon skatterättslig hemvist. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får dock bara förlita sig på adressen till huvudkontoret under förutsättning att denne inte har annan dokumentation för att avgöra var den faktiska företagsledningen är baserad. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är en användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare enligt avsnitt III.B.1 b bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF såvida leverantören inte kan fastställa att det är rimligt att användaren är en undantagen person baserat på intygandet eller andra upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgängliga. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Vid bedömningen av huruvida en enhet som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster välja om den först ska genomföra processen enligt B.1 a eller b i den ordningen som bedöms mest lämplig under omständigheterna. Det innebär t.ex. att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster först kan fastställa att enheten är en undantagen person. Därmed är det inte obligatoriskt att fastställa om enheten har en eller fler personer med bestämmande inflytande.

I avsnitt III.B.2 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelserna om det granskningsförfarande som ska användas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för att

fastställa huruvida en enhet har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. För det första ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt III.B.2 a fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar har en eller flera personer med bestämmande inflytande. Detta gäller inte med avseende på en enhet som fastställts som en undantagen person enligt B.1, se vidare ovan om detta granskningsförfarande och avsnitt 4.7.5 för definitionen av undantagen person. Det gäller inte heller om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställer att enheten är en aktiv enhet, baserat på ett intygande från enheten, se vidare avsnitt 4.7.4 för definitionen av aktiv enhet. För den aktuella prövningen får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana förfaranden är förenliga med direktiv (EU) 2015/849. I Sverige innebär detta för tillfället de specifika krav på kundkännedomsåtgärder som följer av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intyg som samlas in med avseende på användare eller personer med bestämmande inflytande enligt CRS eller ett redan insamlat intygande från användaren för andra skatteändamål, såsom för inhemska rapporteringsändamål avseende FATCA. Bestämmelser om detta inhämtande av intygande för CRS eller FATCA finns i IDKL och IDKAL. I nästa steg ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt III.B.2 b fastställa huruvida de fysiska personer som identifierats som personer med bestämmande inflytande är rapporteringspliktiga. Detta ska göras genom att fastställa de skatterättsliga hemvisterna för personer med bestämmande inflytande. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på ett intygande från den enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i KOL.

Förändrade omständigheter

I avsnitt III.A.2 och B.3 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF regleras hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska agera om omständigheterna förändras avseende en användare av kryptotillgångar på ett sätt som gör att leverantören får kännedom om eller borde känna till att det ursprungliga intygandet är felaktigt eller otillförlitligt. Denne ska då inhämta ett giltigt intyg eller en rimlig förklaring och (i förekommande fall) dokumentation som stödjer giltigheten av det ursprungliga intyget. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan förlita sig på ett intygande utan att behöva undersöka eventuella förändringar av omständigheter som kan påverka giltighet, om den inte vet eller har anledning att känna till att omständigheterna har förändrats. Till exempel, när den rapporteringsskyld-

diga leverantören av kryptotillgångstjänster får information i enlighet med åtgärder för kundkänedom eller andra myndighetskrav som ger anledning att ifrågasätta att informationen i intygandet fortfarande är korrekt och tillförlitlig, måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster uppdatera intygandet med sådan informationen, innan intygandet kan användas.

Ett intygande blir ogiltigt det datum då den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster känner till eller har anledning att känna till omständigheter som påverkar tillförlitligheten av intygandet. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan dock enligt punkt 17 i kommentaren till avsnitt III till CARF välja att en person ska ha samma status som den hade före förändringen av omständigheterna till dess att 90 dagar förflutit från det datum då intygandet blev ogiltigt på grund av ändringen i omständigheterna, det datum då intygandet på nytt verifierats eller det datum då ett nytt intygande erhållits. Det bör därför också tas in en bestämmelse i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om krav på förnyad granskning vid förändrade omständigheter och att om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas så får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster under 90 dagar förlita sig på uppgifter som inhämtats i det ursprungliga intygandet. Detta förhållande påverkar också frågan om det finns grund för att ta ut en s.k. kryptoavgift, se avsnitt 4.10.2.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan verifiera det ursprungliga intygandet eller ett nytt intygande under en sådan 90-dagarsperiod måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de både har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater eller jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultat av förändringen i omständigheterna. Även en bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Krav avseende intygandens giltighet

I avsnitt III.C.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF anges villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande ska vara giltigt. Ett sådant intygande är en certifiering av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande som tillhandahåller dessas status och all annan information som rimligen kan begäras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för att denne ska kunna uppfylla sina skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarandet. Intygandet ska dels innehålla identifikationsuppgifter om den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande, dels uppgift om i vilken stat eller jurisdiktion denne har skatterättslig hemvist (om någon). Ett intygande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas av den individuella kryptotillgångs-användaren eller personen med bestämmande inflytande. Ett intygande kan även undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av någon person som enligt nationell lag är behörig att underteckna på uppdrag av

den individuella kryptotillgångsansvändaren eller personen med bestämmande inflytande. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

I avsnitt III.C.2 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF anges villkoren för att ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska vara giltigt. Intygandet ska för det första innehålla identifikationsuppgifter om varje rapporteringspliktig person och uppgift om var denne har skatterättslig hemvist. Intygandet ska också innehålla de uppgifter som angetts ovan avseende avsnitt III.C.1 (när det gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person) avseende varje person med bestämmande inflytande. Intygandet ska också innehålla uppgift om den roll eller roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen är en person med bestämmande inflytande, om inte detta redan framkommit genom åtgärder för kundkännedom, se avsnitt 4.7.6 avseende denna term. Intygandet ska slutligen, om tillämpligt, innehålla information om kriterierna som medför att enheten utgör en aktiv enhet eller en undantagen person. En bestämmelse med denna innebörd ska tas in i KOL.

Ett intygande kan undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av någon person som är behörig att underteckna enligt nationell lag. Det bör vara en firmatecknare eller person med fullmakt att företräda enheten.

I avsnitt III.C.3 i CARF finns ett undantag från kravet att intyg ska innehålla skatteregistreringsnummer om detta inte utfärdats eller är ett krav i den skatterättsliga hemviststaten för den rapporteringspliktiga personen. Om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande med andra ord har skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion som inte har utfärdat ett sådant nummer eller själv har krav på lämnande av sådant nummer måste intygandet inte inkludera enheten eller den fysiska personens skatteregistreringsnummer för i den staten eller jurisdiktionen. Denna bestämmelse saknar motsvarighet i DAC. Alla medlemsländer i den Europeiska unionen har sådana krav. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL. Den bör dock inte gälla för personer som har skatterättslig hemvist. Detta dels mot bakgrund av att alla medlemsstater utfärdar skatteregistreringsnummer och använder sådana för att identifiera personer, dels mot bakgrund av de nya krav avseende skatteregistreringsnummer som införts i artikel 27c i DAC, se avsnitt 7.14.

Systematiken med ett granskningsförfarande som i stor utsträckning grundar sig på intyganden från de rapporteringspliktiga personerna själva introducerades genom FATCA och överfördes sedan till CRS. I punkt 6 i kommentaren till avsnitt IX (om faktiskt genomförande) i CRS anges att staterna och jurisdiktionerna, för att öka intygandenas tillförlitlighet, förväntas införa specifika bestämmelser i nationell lagstiftning om sanktioner för rapporteringspliktiga personer som undertecknar (eller på annat sätt positivt bekräftar) oriktiga intyganden. Detta åstadkoms i svensk lagstiftning genom att det i förordningen (2015:921) togs in ett krav på att intyganden ska lämnas på heder och samvete. Att uppsåtligen uppgge oriktiga uppgifter eller undanhålla uppgifter på heder och samvete kan utgöra brottet osann försäkran (15 kap. 10 § brottsbalken). Om det sker av grov oaktsamhet kan det i stället vara fråga om vårdslös försäkran.

Även i bilaga VI till DAC och i CARF finns avsnitt (avsnitt V) om faktiskt genomförande (se vidare om dessa regler i avsnitt 4.8). Dessa är

dock inte lika utförligt beskriva i kommentaren till CARF som de är i kommentaren till CRS. I detta avseende torde någon skillnad dock inte vara avsedd. Ett ytterligare krav för att intyganden ska vara giltiga bör därför även i detta fall vara att det lämnats på heder och samvete av antingen den individuella användaren av kryptotillgångar eller en enhet som är användare av kryptotillgångar.

I punkt 19 i kommentaren till avsnitt III.A i CARF anges en lättnad i villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar ska vara giltigt. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får betrakta ett intygande som giltigt trots att det innehåller ett oväsentligt fel, om denne har tillräcklig dokumentation för att komplettera den information som saknas i intygandet. I sådana fall måste den dokumentation som åberopas för att åtgärda det oväsentliga felet innebära att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kan sluta sig till att uppgiften kan rättas.

I punkt 41 i kommentaren till avsnitt III.C i CARF anges att ett intygande i praktiken kan tillhandahållas på vilket sätt och i vilken form som helst. I den svenska lagstiftningen införs ett krav på att intygandet ska undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete. Om intygandet tillhandahålls elektroniskt ska det elektroniska systemet säkerställa att den mottagna informationen är den information som skickats och måste dokumentera alla tillfällen av användaråtkomst som resulterar i inlämning, förnyelse eller ändring av intygandet. Utformning och drift av det elektroniska systemet, inklusive åtkomstprocedurer, måste säkerställa att den person som har tillgång till systemet och tillhandahåller intyget är den person som anges i intyget och måste kunna tillhandahålla en papperskopia på begäran av alla intyg som tillhandahålls elektroniskt. Detta gäller också enheter som är användare av kryptotillgångar enligt punkt 47 i ovannämnda kommentar. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOF.

Allmänna krav avseende granskningsförfarandet för kundkännedom

I avsnitt III.D.1 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns de allmänna kraven avseende granskningsförfarandet. Enligt bestämmelsen kan rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut enligt bilaga I till DAC (DAC 2) och CRS förlita sig på granskningsförfarande som genomförts enligt DAC 2 respektive CRS. I avsnitt III.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF framgår att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut kan förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som slutförts enligt avsnitt IV och VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS, vilka handlar om granskningsförfarandena för nya finansiella konton. Motsvarigheten till detta granskningsförfarande finns i svensk lag i 5 och 7 kap. IDKAL. Rapporteringsskyldiga finansiella institut kan också förlita sig på ett intygande som redan inhämtats för andra skatteändamål, under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven avsnitt III.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. När det gäller kraven på intyganden i avsnitt III.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF föreslås dessa tas in i 7 kap. 9 och 10 §§ KOL (se vidare ovan).

Även bestämmelser som motsvarar avsnitt III.D.1 i bilaga VI till DAC och samma avsnitt i CARF bör tas in i KOL.

I avsnitt III.D.2 bilaga VI till DAC anges att det inte har någon betydelse om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlitar sig på en tredje part för att uppfylla de skyldigheter avseende granskningsförfarandet som åligger denne. Leverantören förblir ändå ansvarig. Den omständigheten att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får anlita en tredje part för att genomföra granskningsförfarandet har med andra ord inte i sig någon rättsverkan (se dock nedan vad gäller Skatteverkets möjlighet att besluta om revision). Någon bestämmelse med denna innebörd bedöms därför inte behöva tas in i KOL. Det följer av utformningen av lagstiftningen i övrigt att skyldigheten stannar på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Skatteverkets möjlighet att kontrollera om granskningsförfarandet genomförts

För att Skatteverket ska ha möjlighet att kontrollera att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster genomför granskningsförfarandet korrekt bör Skatteverket, utöver övriga utredningsverktyg som verket har tillgång till enligt SFL (se vidare avsnitt 4.8 om det faktiska genomförandet) även kunna besluta om revision hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Både enheter och fysiska personer kan vara rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Termen enhet, som definieras i 6 kap. 3 § KOL, är en vidare definition än termen juridisk person. En enhet kan vara en juridisk konstruktion som inte är en juridisk person, t.ex. vissa trustar. En bestämmelse bör därför tas in i 41 kap. 3 § SFL om att revision får göras hos sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. KOL, se avsnitt 4.4. Som nämnts ovan kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överlåta till en tredjepartsleverantör att genomföra granskningsförfarandet. I sådana fall bör revision också få göras hos tredjepartsleverantören, även om denne är en enhet som inte är en juridisk person eller bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1990:1078). En bestämmelse bör därför tas in i 41 kap. 3 § SFL om att revision även får göras hos den som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. KOL och hos den som åtagit sig att genomföra de granskningsförfarandet som anges i 7 kap. KOL åt en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Det faktiska genomförandet har också stor betydelse för Skatteverkets möjlighet att kontrollera om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har genomfört granskningsförfarandet på ett korrekt sätt, se vidare avsnitt 4.8.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 7 kap. KOL och 6 § KOF införs. Förslagen medför även en ändring i 41 kap. 3 § SFL.

4.7 Definitioner och förklaringar

Promemorians förslag: Motsvarigheter till definitionerna i direktivet och i OECD:s regler ska tas in i den nya lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelser om definitioner finns i avsnitt IV i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Definitionerna är uppdelade i sex olika underområden. Det första området är definitioner som har betydelse för termen rapporteringspliktig kryptotillgång. Det andra området avser definitioner av betydelse för termen rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Det tredje området avser definitioner som har betydelse för rapporteringspliktiga transaktioner. Det fjärde området har betydelse för rapporteringspliktiga användare. Det femte området har betydelse för vilka som är undantagna personer. Det sjätte området gäller övriga definitioner. Motsvarande uppdelning bör i huvudsak göras även i den svenska lagtexten. Detta gäller dock inte definitionerna som avser rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. De bör i stället infogas i det kapitel som avgör om några skyldigheter finns i Sverige. Det gäller inte heller definitionerna som avser rapporteringspliktig användare och undantagen person som kan sammanfogas. Några nya definitioner föreslås inte tas in i SFL. De särskilda definitioner som behövs för tillämpningen av de bestämmelser om granskning, rapportering och informationsutbyte avseende kryptotillgångar som föreslås i denna promemoria bör i stället tas in i den nya KOL. När det behövs för förståelsen av de termer som används i de bestämmelser som föreslås i SFL och LAUK kan hänvisningar göras till KOL.

4.7.1 Definition av rapporteringspliktig kryptotillgång

Promemorians förslag: Definitioner om kryptotillgång, en centralbanks digitala valuta, centralbank, rapporteringspliktig kryptotillgång och e-pengar ska tas in i ett eget kapitel i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt IV.A i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en ”rapporteringspliktig kryptotillgång”. Den allmänna förståelsen av vad som utgör kryptotillgångar torde vara mycket bred och omfatta kryptotillgång som har emitterats på ett decentraliserat sätt och stablecoin, inklusive e-pengartoken enligt definitionen i Mica-förordning och vissa icke-fungibla token (NFT). I DAC 8 omfattar rapporteringsskyldigheten kryptotillgångar som kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Därför bör rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från fall till fall överväga när det inte är möjligt att använda kryptotillgångar för betalnings- och investeringsändamål, särskilt när det gäller ett begränsat nätverk och vissa nyttotokens.

Genom direktivet tas bestämmelser in som motsvarar CARF men med de skillnaderna att definitionen av kryptotillgång hänvisar till motsvarande term enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen och att man använder termen ”elektroniska pengar” eller ”e-pengar” för varje kryptotillgång som uppfyller vissa kriterier i stället för termen ”Specified Electronic Money Product”. Även om termerna i CARF inte är identiska med direktivets motsvarigheter i fråga om vad som samlat utgör en rapporteringspliktig kryptotillgång förväntas direktivets definitioner ändå säkerställa motsvarande innebörd som i CARF. Avsikten med bestämmelserna om rapportering om kryptotillgångar i DAC 8 är att de ska tolkas i enlighet med CARF och dess kommentar, så länge någon annan avsikt inte framgår. Se vidare i punkt 9 i skälen till DAC 8.

I avsnitt IV.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitionen av ”kryptotillgång”. Som angetts ovan hänvisar definitionen av termen i DAC 8 till motsvarande term i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen. Kryptotillgång är i Mica-förordningen definierat som en digital representation av ett värde eller av en rättighet som kan överföras och lagras elektroniskt med hjälp av teknik för distribuerade liggare eller liknande teknik (artikel 3.1.5). I CARF är motsvarande term definierad som en digital representation av ett värde som förlitar sig på kryptografiskt säkrad liggare eller liknande teknologi för att validera och säkra transaktioner. I svensk rätt bör den definition som anges DAC 8 tas in i KOL, dels för att det blir enklare för den stora del av företaget som också ska förlita sig på Mica-förordningen, dels eftersom skillnaderna inte förväntas ha någon materiell påverkan. Termen kryptotillgång är av naturliga skäl avgörande för definitionen av termen rapporteringspliktig kryptotillgång som definieras i punkt 4 i samma avsnitt.

I avsnitt IV.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.3 i CARF finns definitionen av ”centralbanks digitala valuta”. Även en definition av den termen bör tas in i KOL. En centralbanks digitala valuta är ett av undantagen från vad som kan utgöra en rapporteringspliktig kryptotillgång.

I avsnitt IV.A.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.E.9 i CARF finns definitionen av ”centralbank”. Termen har dels betydelse för vad som är en centralbanks digitala valuta men också för definitionen av ”undantagen person”, se vidare avsnitt 4.7.5. Även en definition av den termen bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.A.4 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.2 i CARF finns definitionen av ”rapporteringspliktig kryptotillgång”. Termen är avgörande för tillämpningen av regelverket och bl.a. grundläggande för rapporteringsplikten enligt avsnitt II, se vidare avsnitt 4.5.4. Definitionerna av termerna är identiska i DAC 8 och CARF även om det finns en viss skillnad i de underliggande termerna kryptotillgång, se ovan. Centralbankens digitala valutor och elektroniska pengar är inte rapporteringspliktiga kryptotillgångar. För att avgöra om en kryptotillgång är rapporteringspliktig behövs den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster avgöra om kryptotillgången kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. En definition av termen bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.A.5 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.4 i CARF finns definitionen av termen av e-pengar, även kallat elektroniska pengar och

”Specified Electronic Money Product”. En definition av termen e-pengar bör tas in i KOL. Det bedöms dock som tillräckligt att endast använda en term – ”e-pengar”.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 3 kap. KOL tas in.

4.7.2 Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

Promemorians förslag: Definitioner ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet av termerna leverantör av kryptotillgångstjänster, kryptotillgångsoperatör, rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångstjänster.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt IV.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en ”rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster”. Genom direktivet tas bestämmelser in som motsvarar CARF:s definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster in men med de skillnaderna att definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster delas upp i olika termer beroende på om det är fråga om en sådan som termen definieras i Mica-förordningen eller en annan person som tillhandahåller kryptotillgångstjänster. I Mica-förordningen definieras termen leverantör av kryptotillgångstjänster i artikel 3.1.15. Dessa benämns i DAC som leverantörer av kryptotillgångstjänster. Eftersom fler personer som tillhandahåller kryptotillgångstjänster än dessa ska omfattas av regelverket tas det i DAC in en definition av ytterligare en term, nämligen kryptotillgångsoperatör. På grund av dessa olika ordningar är definitionerna i direktivet och i CARF i viss utsträckning inte direkt motsvarande varandra. Även om underdefinitionerna i CARF respektive DAC därför inte är identiska med varandra har de motsvarande innebörd i fråga om vad som samlat utgör en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Avsikten är att bestämmelserna om rapportering om kryptotillgångar i DAC ska tolkas i enlighet med CARF och dess kommentar, så länge någon annan avsikt inte framgår. Se vidare om detta i punkt 9 i skälen till DAC 8. Det följande utgår därför från den ordning som gäller i DAC.

I avsnitt IV.B 1 bilaga VI till DAC finns definitionen av leverantör av kryptotillgångstjänster. Med en leverantör av kryptotillgångstjänster avses detsamma som i artikel 3.1.15 i Mica-förordningen. Mica-förordningen hänvisar i sin tur till art. 59 - leverantör av kryptotillgångstjänster. En bestämmelse med motsvarande innebörd bör tas in i KOL. För att tydliggöra vad som avses används dock i stället termen ”auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster”. Det finns två olika typer av leverantör av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 59. Det är dels en juridisk person eller ett annat företag som har auktoriserats som leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med artikel 63, dels ett kreditinstitut,

en värdepapperscentral, ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, ett institut för elektroniska pengar, ett förvaltningsbolag för fondföretag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 60. Konsekvensen av om det är en enhet som omfattas av definitionen enligt Mica-förordningen och antingen är registrerad enligt denna hos Finansinspektionen eller tillåts utföra tjänster utan registrering är att om denne uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldig (dvs. utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning) omfattas den av kraven på att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige, se vidare avsnitt 4.4. Det innebär vidare att en sådan enhet inte har möjligheten att, efter anmälan om detta, i stället fullgöra skyldigheterna i annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. KOL eller registrera sig i en annan kvalificerad jurisdiktion i stället för enligt 9 kap. KOL. Se vidare avsnitt 4.8.1.

I avsnitt IV.B.2 bilaga VI till DAC finns definitionen av termen kryptotillgångsoperatör. Med kryptotillgångsoperatör avses en annan person som tillhandahåller kryptotillgångstjänster än en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster. Några särskilda krav ställs därmed inte för att omfattas av denna term utan det avgörande är i stället om det är fråga om kryptotillgångstjänster och hur dessa utförs (se vidare nedan). Däremot är termen viktigt att inkludera eftersom alla enheter och fysiska personer som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster inte omfattas av artikel 3.1.15 i Mica-förordningen. En kategori av leverantörer som inte omfattas av Mica-förordningen men som kan vara rapporteringsskyldig enligt DAC 8 och CARF är de som uteslutande tillhandahåller tjänster relaterade till icke-fungibla tokens (NFTs). En definition motsvarande av denna term bör därför tas in i KOL. Sådana "kryptotillgångsoperatörer" behöver inte söka auktorisation för att tillhandahålla tjänster i EU. De kan däremot klassificeras som kryptotillgångsoperatörer. Detta innebär vidare att den fysiska personen eller enheten, beroende på om den är rapporteringsskyldig i Sverige eller om något undantag från rapporteringsskyldigheten är tillämpligt, eventuellt kan fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion och registrera sig i en annan medlemsstat. Se vidare avsnitt 4.8.1.

I avsnitt IV.B 3–4 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.B i CARF finns definitionerna av "rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster" och "kryptotillgångstjänst". Definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i DAC har en något annorlunda utformning än i CARF men det är inte avsett att vara någon materiell skillnad. Detta gäller även om det både kan avse en enhet som faller inom Mica-förordningens tillämpningsområde, s.k. auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster, och en kryptotillgångsoperatör. Enligt definitionen i avsnitt IV.B.3 bilaga VI till DAC avses med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning medan definitionen i CARF i stället anger att termen betyder varje individ eller enhet som, i sin näringsverksamhet, tillhandahåller en tjänst

som innebär att bytestransaktioner utförs för eller på uppdrag av kunder, inklusive genom att agera som motpart eller som mellanhand i sådana bytestransaktioner, eller genom att tillgängliggöra en handelsplattform. Enligt definition av termen kryptotillgångstjänst enligt avsnitt IV.B.4 bilaga VI till DAC avses detsamma som i artikel 3.1.16 i Mica-förordningen, inbegripet staking och utlåning. ”Staking” och ”lending” räknas upp särskilt för att säkerställa att omfånget av DAC 8 är detsamma som omfånget av CARF, även i de delar som skulle kunna falla utanför tillämpningsområdet för Mica-förordningen. Termerna ”Staking” och ”utlåning” är inte definierade i DAC eller CARF. Staking kan beskrivas som en kryptotillgångstjänst där innehavare av en specifik kryptotillgång ”låser” sina tillgångar för att stödja driften av en blockkedja. I utbyte mot detta får de belöningar, ofta i form av fler kryptotillgångar av samma sort som de ”inlåsta”. Utlåning eller försträckning (lending) av kryptotillgång innebär att en eller flera kryptotillgångar lånas ut och att samma eller motsvarande mängd av tillgången vid en framtida tidpunkt ska lämnas tillbaka till utlånaren. Det är vanligt att den som lånar tillgångar även ställer en säkerhet för lånet, ofta i form av kryptotillgångar. Definitioner av termerna rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångstjänst som motsvarar de som finns i DAC 8 bör tas in i KOL. Den svenska lagstiftningen ska dock endast föreskriva de skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarandet som ska genomföras i Sverige. Det ankommer på andra deltagande stater och jurisdiktioner att föreskriva skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i de staterna och jurisdiktionerna. Termen ”rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster” bör därför i den svenska lagstiftningen villkoras av att denna har en anknytning till Sverige och att något undantag inte är tillämpligt. Definitionen bör därför tas in i samma kapitel som skyldigheterna avseende rapportering och granskningsförfarandet och inte ligga som en separat definition. Se vidare avsnitt 4.4.

I avsnitt 4.8.3 föreslås det också att det ska tas in regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer eller personer med bestämmande inflytande inför rutiner avsedda att kringgå kraven avseende rapportering och granskningsförfarandet samt om lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 2 kap. 1–3 §§ KOL införs.

4.7.3 Definition av rapporteringspliktiga transaktioner

Promemorians förslag: Definitioner av termerna rapporteringspliktig transaktion, bytestransaktion, rapporteringspliktig massbetalningstransaktion, överföring och fiatvaluta ska tas in i ett eget kapitel i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt IV.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som

samlat syftar till att definiera vad som är en rapporteringspliktig transaktion.

I avsnitt IV.C.1 finns definitionen av ”rapporteringspliktig transaktion”. Termen omfattar både ”bytestransaktion” och ”överföring” av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Bytestransaktion och överföring är i sin tur definierade termer. Syftet är att fånga upp transaktioner som med viss sannolikhet kan ge upphov till beskattningsbara händelser, såsom kapitalvinster och andra inkomster. En definition av termen rapporteringspliktig transaktion bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.C.2 bilaga VI finns definitionen av bytestransaktion. Med termen avses ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor samt byten mellan en eller flera former av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. En definition av rapporteringspliktig transaktion bör tas in i KOL. Det är dock svårt att se hur ett byte skulle kunna ske mellan en form av kryptotillgång. Ett byte skulle dock kunna ske mellan olika kryptovalutor inom samma form (eller kategori) av kryptotillgångar. Detta fångas också upp av att det i punkt 30 i kommentaren till avsnitt IV i CARF anges att byte i detta sammanhang inkluderar överföring av relevant kryptotillgång från en plånboksadress till en annan, som betalning för erhållandet av en annan rapporteringspliktig kryptotillgång eller en fiatvaluta. I KOL bör det därför räcka att ange att termen bytestransaktion innefattar byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor samt mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Bestämmelsen träffar då naturligtvis även de fall då de olika kryptotillgångarna som utbyts har olika former. Det kan t.ex. gälla ett köp av en NFT mot betalning i en annan form av kryptotillgång.

I avsnitt IV.C.3 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitionen av rapporteringspliktig massbetalningstransaktion. Uttrycket ger kanske spontant inte så mycket vägledning om vad som avses. Den engelska term som används, ”Reportable Retail Payment Transaktion” är möjligen något mer beskrivande. Med rapporteringspliktig massbetalningstransaktion avses överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som vederlag för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i annan valuta. När en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överför betalning i en rapporteringspliktig kryptotillgång från en kund till handlaren för ett värde över det angivna tröskelvärdet ska denne rapportera överföringen som en massbetalningstransaktion i förhållande till kunden, se vidare i avsnitt 4.5.4. En definition av termen rapporteringspliktig massbetalningstransaktion bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.C.4 finns definitionen av överföring. Definitionen avser alla överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar förutom när överföringen sker mellan en och samma kunds olika konton (eller motsvarande) hos samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster. Transaktioner där den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan fastställa att transaktionen är del av en bytestransaktion behandlas som överföring. En definition av överföring bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.C.5 finns definitionen av fiatvaluta. Detta är den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet. Den

officiella valutan består av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Termen inkluderar även affärsbankspengar och produkter för elektroniska pengar (inklusive e-pengar). Följaktligen ska ett stablecoin som kvalificerar sig som e-pengar behandlas som fiatvaluta. En definition av fiatvaluta bör tas in i KOL.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 4 kap. KOL tas in.

4.7.4 Definition av rapporteringspliktig användare

Promemorians förslag: Definitioner av termerna rapporteringspliktig användare, användare av kryptotillgångar, individuell användare av kryptotillgångar, befintlig individuell användare av kryptotillgångar, enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion, rapporteringspliktig person, person med bestämmande inflytande, aktiv enhet och passiv inkomst ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

”Aktiv enhet” ska, utöver vad som anges i CRS och direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, även innefatta sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen.

Promemorians bedömning: Definition av person i en medlemsstat behöver inte tas in i svensk författning.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: I avsnitt IV.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en rapporteringspliktig användare.

I avsnitt IV.D.1 finns definitionen av rapporteringspliktig användare. Med rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person. I DAC har ytterligare en förutsättning lagts till, nämligen att personen har hemvist i en medlemsstat i EU. Termen är avgörande för vilken person som ska rapporteras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. En definition av termen bör tas in i KOL. Enligt den svenska lagstiftningen inhämtas och lämnas uppgifter till Skatteverket av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster avseende alla användare, oavsett i vilken stat eller jurisdiktion användaren har hemvist (se avsnitt 4.3). Detta bör återspeglas i denna definition i KOL. Bestämmelserna om granskningsförfarandet i avsnitt III i bilaga VI till DAC och i CARF används för att avgöra om individuella användare av kryptotillgångar och enheter som är användare av kryptotillgångar är rapporteringspliktiga användare, undantagna personer, aktiva enheter eller har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

I avsnitt IV.D.2 finns definitionen av termen användare av kryptotillgångar. Med denna term avses en fysisk person eller en enhet som är kund

till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner. Vilken fysisk person eller enhet som helst som identifieras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som en person som kund i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner ska bedömas som en användare av kryptotillgångar, oavsett om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förvarar de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna på uppdrag av användaren eller inte och oavsett den juridiska karaktäriseringen av förhållandet mellan leverantören och användaren. En privatperson eller en enhet som inte är ett finansiellt institut (se avsnitt 4.7.5 avseende denna term) eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare agerar som en användare av kryptotillgångar behandlas inte som en användare av kryptotillgångar, utan denna andra privatperson eller enhet ska behandlas som användare av kryptotillgångar. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att verkställa rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även behandla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan rapporteringspliktig massbetalningstransaktion, under förutsättning att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt nationella regler för bekämpning av penningtvätt är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med avseende på den rapporteringspliktiga massbetalningstransaktionen. Sådana bestämmelser finns i Sverige i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Även utländska motsvarigheter ska inkluderas i omfånget. En motsvarande definition av denna term bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.D.3 finns definitionen av individuell användare av kryptotillgångar, med vilket avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL. Alla individuella användare av kryptotillgångar är också användare av kryptotillgångar. För att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vara skyldig att rapportera den individuella användaren av kryptotillgångar krävs vidare att den fysiska personen är en rapporteringspliktig person. Under sådana förutsättningar är det en rapporteringspliktig användare.

I avsnitt IV.D.4 finns definitionen av befintlig individuell användare av kryptotillgångar. Med denna term avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025. En definition av motsvarande term bör tas in i KOL. Konsekvensen av att det är fråga om en befintlig individuell användare av kryptotillgångar är att granskningsförfarandet enligt avsnitt III i bilaga VI till DAC och samma avsnitt i CARF påverkas. Se vidare avsnitt 4.6.

I avsnitt IV.D.6 finns definitionen av termen enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, med detta avses en enhet som är en användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL. Konsekven-

sen av att det är fråga om en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar är att granskningsförfarandet enligt avsnitt III i bilaga VI till DAC och samma avsnitt i CARF påverkas. Se vidare avsnitt 4.6.

I avsnitt IV.D.7 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitionen av rapporteringspliktig person, med detta avses en annan person i en stat eller jurisdiktion än en undantagen person. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.D.8 finns definitionen av person i en medlemsstat respektive rapporteringspliktig person i en jurisdiktion, med dessa termer avses en fysisk person eller en enhet som har sin hemvist i en medlemsstat respektive i en rapporteringspliktig jurisdiktion i enlighet med den statens eller jurisdiktionens skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i den staten eller jurisdiktionen. Det finns också regler för en enhet som är en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist. Under sådan förutsättning ska enheten behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. Inhemska lagar skiljer sig åt i behandlingen av partnerskap (inklusive partnerskap med begränsat ansvar). Några jurisdiktioner behandlar partnerskap som skattskyldiga enheter (ibland även som företag) medan andra jurisdiktioner kan förhålla sig till dessa som skattemässigt transparenta, enligt vilken partnerskapet bortses från i skattehänseende. Om ett partnerskap behandlas som ett bolag eller beskattas på samma sätt ska det i allmänhet anses ha hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen som beskattar partnerskapet. Däremot ska ett partnerskap som behandlas som skattemässigt transparent i en rapporteringspliktig jurisdiktion inte anses ha hemvist där. En enhet såsom ett partnerskap, handelsbolag eller kommanditbolag eller liknande juridiskt arrangemang som med beaktande av detta inte ska anses ha någon skatterättslig hemvist ska således behandlas som hemmahörande i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. För dessa ändamål anses en juridisk person eller ett juridiskt arrangemang vara "liknande" ett handelsbolag och ett kommanditbolag där det inte behandlas som en skattskyldig enhet för inkomstskatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i en sådan jurisdiktion. "Platsen för dess faktiska företagsledning" är den plats där den centrala ledningen finns och de kommersiella beslut som är nödvändiga för bedrivandet av enhetens verksamhet som helhet fattas. Alla relevanta fakta och omständigheter måste undersökas för att fastställa platsen för företagsledningen. Termen "rapporteringspliktig person" inkluderar också ett dödsbo efter en avliden person som hade hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vid fastställandet av vad som avses med "dödsbo" ska hänsyn tas till varje jurisdiktions särskilda regler om överlåtelse eller arv av rättigheter och skyldigheter i händelse av dödsfall. En definition av termen person med hemvist i en stat eller jurisdiktion bör tas in i KOL eftersom bestämmelserna ska tillämpas gentemot medlemsstater enligt DAC 8 och mot vissa andra stater och jurisdiktioner enligt CARF.

I avsnitt IV.D.9 i bilaga VI till DAC och avsnitt D.10 i CARF finns definitionen av person med bestämmande inflytande. Med denna term avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avser denna term stiftare, förvaltare eller beskyddare. I

förekommande fall kan det också avse förmånstagare eller en förmånstagarkrets och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser termen personer i motsvarande eller liknande ställning som de som har bestämmande inflytande över en trust. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL. Termen ska tolkas i enlighet med 1 kap. 3 § lagen om registrering av verkliga huvudmän. Denna definition av ”person med bestämmande inflytande” motsvarar termen som den beskrivs i rekommendation 10 och i ”Interpretative Note on Recommendation 10” i FATF:s rekommendationer (som antogs i februari 2012), och ska tolkas på ett sätt som är förenligt med dessa beskrivningar, i syfte att skydda det internationella finansiella systemet från missbruk inklusive med avseende på skattebrott.

I avsnitt IV.D.10 bilaga VI till DAC och avsnitt D.11 i CARF finns definition av termen aktiv enhet. Definitionen av aktiv enhet är omfattande och även en motsvarighet till den definitionen bör tas in i KOL. I avsnitt D.10 a i bilaga VI till DAC och avsnitt D.11 a i CARF anges att en aktiv enhet är en enhet vars bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiva inkomster och vars tillgångar som innehades under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva inkomster. I punkt 57 i kommentaren till avsnitt IV i CARF anges att passiv inkomst i allmänhet omfattar utdelning, ränta, inkomst som motsvarar ränta, hyra och royaltybetalningar som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten, livräntor, inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar, nettointkomsten från swappar, belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller liknande inkomst. Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en enhets värdepappersrörelse eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Där framgår även att hänsyn måste tas till varje jurisdiktions särskilda regler för att avgöra om en inkomst är en passiv inkomst. Detta anges också i motsvarande bestämmelse i CRS. För att säkerställa en konsekvent tillämpning bör det i KOL tas in en definition av ”passiv inkomst”. Definitionens innehåll bör spegla de inkomster som räknas upp i kommentaren med tillägg av en generell punkt som avser inkomster av liknande art som de uppräknade passiva inkomsterna. I författningskommentaren bör en hänvisning till kommentaren till CARF göras när det gäller termens innebörd. Det bör framgå av lagtexten att arbetet ska ha utförts helt eller delvis av anställda hos enheten för att inkomsten inte ska anses vara passiv. Detta med anledning av att man i kommentaren till CARF använder sig av formuleringen ”at least in part...”.

I avsnitt D.11 f i CARF och avsnitt D.10 f i bilaga VI till DAC anges att vissa enheter som ägnar sig åt välgörande ändamål eller i övrigt ägnar sig åt verksamhet som är till nytta för det allmänna samt vissa andra organisationer utan vinstsyfte är aktiva enheter. Bestämmelser om detta bör tas in i KOL. Bestämmelsen syftar till att träffa ett brett spektrum av den typ av enheter som det rör sig om. Bestämmelserna har dock inte

kunnat utformas på ett sådant sätt att det säkerställs att motsvarande enheter i samtliga länder träffas av definitionen. Av den anledningen förtydligades det i samförståndsförklaringen till Sveriges FATCA-avtal att termen ”aktiv icke-finansiell enhet” även omfattar sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL och bestämmelser om det togs in i 2 kap. 4 § IDKL och 2 kap. 4 § IDKAL (se prop. 2015/16:29 s. 108). Bestämmelser med samma innebörd bör tas in även i KOL.

I avsnitt 4.8.3 föreslås det också tas in regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer eller personer med bestämmande inflytande inför rutiner avsedda att kringgå kraven avseende rapportering och granskningsförfarandet samt om lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 5 kap. 1–11 §§ KOL införs.

4.7.5 Definition av undantagen person

Promemorians förslag: Definitioner av termerna undantagen person, myndighetsenhet och internationell organisation ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet. När det gäller termen finansiellt institut ska det tas in en definition i samma lag som hänvisar till motsvarande definition i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Promemorians bedömning: Nya definitioner av begreppen depåinstitut, inlåningsinstitut, investeringsenhet och specificerat försäkringsföretag, finansiell tillgång, andel i eget kapital, försäkringsavtal, livränteavtal, försäkringsavtal med kontantvärde eller kontantvärde behöver inte tas in i svensk författning.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: I avsnitt IV.E bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns den huvudsakliga definitionen av termen undantagna personer. En enhet är en undantagen person om dess andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet, en myndighetsenhet, en internationell organisation, en centralbank eller ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som beskrivs i avsnitt IV.E.5 b. En motsvarande bestämmelse bör tas in i KOL. Konsekvensen av att det är fråga om en undantagen person är att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ska lämna kontrolluppgifter för denna. Avsnitt IV.E.5 b motsvarar definitionen i 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL. Hänvisningen i definitionen bör därför i KOL i stället göras till den aktuella bestämmelsen i IDKAL. Sådana investeringsenheter utgör i stället aktiva enheter. Dessa är rapporteringspliktiga men granskningsförfarandet enligt avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF och vilka uppgifter

som ska lämnas påverkas av denna status. Se vidare nedan om finansiellt institut.

För definition av centralbank se avsnitt 4.7.1.

I avsnitt IV.E.2 finns definitionen av finansiellt institut. Detta är en av kategorierna av undantagna personer. Termen ”finansiellt institut” definieras som ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag. Det är samma definition av finansiellt institut som finns i CRS och DAC 2. Definitionen består i sin tur av ett antal olika definitioner som definieras i avsnitt IV.E. 3–6. En definition av termen finansiellt institut bör tas in i KOL men det kan ske genom en hänvisning till definitionen av ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § IDKAL som i sin tur hänvisar till andra nödvändiga delar för att definiera termen. Definitioner behöver därför inte tas in av termerna depåinstitut, inlåningsinstitut, investeringsenhet och specificerat försäkringsföretag. Termerna finansiell tillgång, andel i eget kapital, försäkringsavtal, livränteavtal, försäkringsavtal med kontantvärde och kontantvärde definieras i avsnitt IV.E.9–14 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.E.10–15 i CARF. Samtliga dessa termer används för att avgöra om det är fråga om ett finansiellt institut eller inte. Med anledning av att hänvisning av termen finansiellt institut ska ske till IDKAL behöver någon definition av dessa termer inte tas in i svensk författning.

I avsnitt IV.E.7 finns definitionen av ”myndighetsenhet”. Detta är en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, eller ett av en jurisdiktion, eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Termen Subnationellt politiskt förvaltningsområde omfattar delstater, provinser, län/regioner och kommuner. Det är därför av vikt för betydelsen av termen vad som är en kontrollerad enhet, vilket kan utgöra en myndighetsenhet. En definition bör tas in i KOL tillsammans med den vägledning som ges i punkten.

I avsnitt IV.E.8 finns definitionen av internationell organisation. Med denna term avses varje internationell organisation, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Termen innefattar mellanstatliga organisationer inbegripet överstatliga organisationer.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 5 kap. 12–16 §§ KOL införs.

4.7.6 Övriga definitioner

Promemorians förslag: Definitioner av termerna åtgärder för kundkännedom, enhet, närstående enhet, gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter, kvalificerad jurisdiktion, skatteregistreringsnummer och identifieringstjänst ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar. En bestämmelse ska också tas in om att termer och uttryck som inte definieras i den lagen i första hand har samma betydelse som i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i andra hand inkomstskattelagen, om inte något annat anges.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt IV.F i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns vissa övriga definitioner.

I avsnitt IV.F.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.2 i CARF finns definitionen av ”åtgärder för kundkännedom”. Åtgärder för kundkännedom eller ”AML/KYC-förfaranden” avser det speciella granskningsförfarandet som gäller för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med regler gällande åtgärder mot penningtvätt eller liknande krav som en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för. Dessa förfaranden inkluderar att identifiera och kontrollera kundens identitet, utreda om kunden har en verklig huvudman (inklusive huruvida kunden har en eller flera personer med bestämmande inflytande), inhämta information om affärsförbindelsens syfte och art samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen. Definition av person med bestämmande inflytande finns i avsnitt 4.7.3, detta begrepp ska tolkas i enlighet med bestämmelserna om verklig huvudman som i den svenska lagen finns 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän. Utöver åtgärder för kundkännedom som i Sverige regleras i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns också de specifika krav på granskningsförfarandet för kundkännedom som följer av avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Eftersom motsvarande term används i den svenska penningtvättslagstiftningen bör en annan term användas när det gäller det förfarande som beskrivs i avsnitt III, nämligen granskningsförfarande. En definition av termen åtgärder för kundkännedom bör tas in i KOL. Se vidare avsnitt 4.6 om granskningsförfarandet.

I avsnitt IV.F.2 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.3 i CARF finns definitionen av enhet. Med en enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. Definitionen är identisk med den som anges i DAC 2 och som har genomförts genom 2 kap. 22 § IDKAL. Handelsbolag och kommanditbolag innefattas också i definitionen. Även utländska motsvarigheter omfattas av definitionen. En definition med denna innebörd bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.F.3 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.4 i CARF finns definitionen av närstående enhet. En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om antingen enheten kontrollerar den andra enheten, eller om de två enheterna är under gemensam kontroll. För detta ändamål omfattar kontroll direkt eller indirekt ägande av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet. En definition med denna innebörd bör införas i KOL.

I avsnitt IV.F.5 bilaga VI till DAC finns definitionen av ”gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter”. För att utgöra ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter gäller den grundläggande förutsättningen att det rör sig om ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen. Avtalet måste kräva automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdigt med de uppgifter som ska utbytas enligt DAC 8. Vidare ska likvärdigheten av informationsutbytet ha bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i DAC. Dock framgår det av artikel 8ad.12 att, utan hinder av vad som sägs i punkt 11, ska det, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar

fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Dessa upplysningar ska då anses motsvara de upplysningar som krävs enligt DAC 8, förutsatt att det finns ett avtal mellan behöriga myndigheter i kraft mellan de behöriga myndigheterna i alla berörda medlemsstater och jurisdiktionen utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om fysiska personer eller enheter som är kunder till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner. En bestämmelse med denna innebörd bör införas i KOL. Se vidare i avsnitt 4.9 om kommissionens fastställande av huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen motsvarar de som anges i avsnitt II.B i bilaga VI till DAC.

I avsnitt IV.F.6 i bilaga VI till DAC finns definitionen av kvalificerad jurisdiktion utanför unionen. Med kvalificerad jurisdiktion avses en jurisdiktion utanför unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen. För att underlätta läsningen bör dock även medlemsstater i unionen inkluderas i termen. En bestämmelse med denna innebörd bör införas i KOL.

I avsnitt IV.F.7 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.5 i CARF finns definitionen av skatteregistreringsnummer. Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en stat eller jurisdiktion där användaren har hemvist, eller en funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.F.8 bilaga VI till DAC finns definitionen av identifieringstjänst. En identifieringstjänst är en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar. En bestämmelse med denna innebörd bör införas i KOL. Användandet av en identifieringstjänst påverkar vilka uppgifter som ska rapporteras till den behöriga myndigheten.

Termer och uttryck som används i KOL och som inte definieras i den lagen bör i första hand ha samma betydelse som i IDKAL och i andra hand inkomstskattelagen, om inte något annat anges.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 6 kap. KOL tas in.

4.8 Faktiskt genomförande

I avsnitt V i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om faktiskt genomförande, dvs. om regler, förfaranden och rutiner som behövs för att regelverket ska fungera i praktiken. I DAC kompletteras dessa regler av vissa bestämmelser i artikel 8ad.7 och 8. Av bilaga I till DAC följer att det i varje stat eller jurisdiktion ska finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och granskningsförfarandet som anges i DAC 8. I detta inbegrips sammantaget 1) regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt III, 2) regler enligt vilka det krävs att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster dokumenterar de åtgärder som vidtas och de bevis som åberopas för att genomföra förfarandena enligt DAC 8 och CARF och, 3) administrativa förfaranden för att verifiera rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters efterlevnad av förfaranden för rapportering och granskning, 4) administrativa förfaranden för uppföljning av rapportering av ofullständiga eller felaktiga uppgifter, 5) administrativa förfaranden för auktorisation av leverantörer av kryptotillgångstjänster, 6) administrativa förfaranden för registrering av kryptotillgångsoperatörer och 7) regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer eller personer med bestämmande inflytande inför rutiner avsedda att kringgå skyldigheterna avseende rapportering och granskning, samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.

4.8.1 Förfarande för auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster och registrering av kryptotillgångsoperatörer

Promemorians förslag: Bestämmelser som riktar sig till kryptotillgångsoperatörer ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om

– att en kryptotillgångsoperatör som har viss anknytning till Sverige ska registrera sig hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i skatteförfarandelagen

– att kryptotillgångsoperatör inte ska registrera sig hos Skatteverket om denne är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och kundkännedom i Sverige eftersom sådana krav ska uppfyllas av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat,

– vilka uppgifter en sådan kryptotillgångsoperatör som lämnar in en anmälan om registrering hos Skatteverket ska lämna,

– att en kryptotillgångsoperatör senast inom två månader ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats till Skatteverket, och

– att en kryptotillgångsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för registrering snarast men senast inom två månader efter att denne inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla detta till Skatteverket.

Bestämmelser som riktar sig både till kryptotillgångsoperatörer och Skatteverket ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på

skatteområdet om kryptotillgångar om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan om registrering ska innehålla.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om

- att Skatteverket ska registrera en sådan kryptotillgångsoperatör som anmäler sig för registrering om kriterierna för detta är uppfyllda,
- att Skatteverket under vissa förutsättningar ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret,

- att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha registrerat sig inom EU,

- att Skatteverket ska återkalla registreringen om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör uppgiftsskyldigheten efter två påminnelser senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen,

- att Skatteverket ska återkalla registreringen om kryptotillgångsoperatör anmält att den inte längre uppfyller villkoren för att vara registreringsskyldig,

- att Skatteverket på nytt får registrera en kryptotillgångsoperatör som fått sin registrering återkallad endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som tidigare eventuellt inte uppfyllts,

- att Skatteverket, om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringsskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad, ska vidta möjliga åtgärder för att kryptotillgångsoperatör som är rapporterings-skyldiga i Sverige ska uppfylla sina skyldigheter samt att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater,

- att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även ska samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU, och

- att Skatteverket får förelägga den kryptotillgångsoperatör som inte fullgör sina skyldigheter avseende registrering att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket ska tas in i förordningen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om

- att Skatteverket ska tilldela en sådan kryptotillgångsoperatör som registreras ett unikt identifieringsnummer,

- att Skatteverket ska anmäla det unika identifieringsnumret till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg, och registrera de uppgifter som kryptotillgångsoperatören lämnat i anmälan och det unika identifieringsnumret i det register som upprättas av kommissionen.

Bestämmelser ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar som riktar sig både till Skatteverket och kryptotillgångsoperatörer om att Skatteverkets beslut att avslå en anmälan om registrering eller återkalla en registrering får överklagas.

Det ska tas in en bestämmelse i förordningen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om att Skatteverket får meddela föreskrifter om format, uppgifter och vilken dokumentation en anmälan ska innehålla samt att en anmälan ska göras enligt ett fastställt formulär.

Skälen för promemorians förslag

Bakgrund

Leverantörer av kryptotillgångstjänster som omfattas av Mica-förordningen får utöva sin verksamhet i hela unionen när de har erhållit auktorisation i en medlemsstat. För detta ändamål har Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ett register över auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster. Dessutom upprätthåller Esma en förteckning över svartlistade operatörer som tillhandahåller kryptotillgångstjänster för vilka auktorisering krävs enligt Mica-förordningen. Vid utformningen av DAC 8 bedömdes det därför tillräckligt att förlita sig på Esmas förteckning för uppföljning av vilka operatörer som tillhandahåller kryptotillgångstjänster som verkar inom unionen och därmed har en sådan anknytning till en medlemsstat att dessa kan utgöra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Kryptotillgångsoperatörer som inte omfattas av Mica-förordningen men som är skyldiga att rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med DAC 8 bör vara skyldiga att registrera sig i en enda medlemsstat för att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter. Om kryptotillgångsoperatörer rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga användare till respektive behöriga myndigheter i stater och jurisdiktioner utanför EU och dessa upplysningar sedan utbyts med samtliga medlemsstater, förväntas det faktiska genomförandet av granskningsförfarandet och rapporteringskraven säkerställas av dessa stater och jurisdiktioners behöriga myndigheter. Skatteverket ska därför se till att kryptotillgångsoperatörer med viss anknytning till Sverige genomför skyldigheterna avseende registrering, granskningsförfarande och rapportering här. För att möjliggöra detta införs regler om sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som genomför DAC 8 och Skatteverket bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Med tanke på att kryptotillgångsoperatörer ofta har en bred geografisk räckvidd är det lämpligt att medlemsstaterna strävar efter att agera på ett samordnat sätt i arbetet med att se till att de registrerings- och rapporteringskrav som är tillämpliga på operatörerna som bedriver verksamhet från stater och jurisdiktioner utanför EU följs, inbegripet att, som en sista utväg, hindra dessa från att bedriva verksamhet inom EU.

Bestämmelser om det administrativa förfarandet för auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster respektive det administrativa förfarandet för registrering av kryptotillgångsoperatörer finns i avsnitt V.E–F i bilaga VI till DAC.

Det kan vidare erinras om att det i 22 d kap. SFL införs ett krav på att varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att leverantören är

rapporteringskyldig enligt 2 kap. KOL, se vidare avsnitt 4.5.2. Detta mot bakgrund av att uppgiften är viktig för att tillförsäkra det faktiska genomförandet.

Uppgiftsskyldighet avseende auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster

Både de som omfattas av Mica-förordningen och de som inte gör det benämns i KOL som rapporteringskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster eftersom de är skyldiga att genomföra granskningsförfarandet och lämna kontrolluppgifter om de i övrigt träffas av definitionen. Definitionen av termen rapporteringskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster finns i avsnitt IV.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF, se vidare i avsnitt 4.7.2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat som beviljar leverantörer av kryptotillgångstjänster auktorisation i enlighet med Mica-förordningen ska därför i enlighet med avsnitt V.E i bilaga VI till DAC regelbundet och senast före den 31 december relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod lämna in en förteckning över alla auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster till den behöriga myndigheten enligt DAC om det är en annan myndighet. Enligt Mica-förordningen ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet (artikel 93). Den behöriga myndigheten ska övervaka att förordningen följs och besluta om sanktioner samt fullgöra de uppgifter i övrigt som anges i förordningen. Finansinspektionen är den myndighet i Sverige som har tillsyn över finansiella företag. Inspektionen har också ett internationellt kontaktnät med andra tillsynsmyndigheter, vilket är av stor betydelse för att kunna samarbeta på det sätt som krävs enligt förordningen (artiklarna 95 och 96). Finansinspektionen har av dessa skäl utsetts att vara den behöriga myndigheten i Sverige enligt Mica-förordningen, se 1 kap. 2 § lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Finansinspektionen får därigenom de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt på grund av förordningen. Det innebär att Finansinspektionen t.ex. ska ta emot ansökningar om att bedriva verksamhet som utgivare av kryptotillgångar och leverantör av kryptotillgångstjänster, granska dessa och besluta om godkännande eller avslag när Sverige är sökandens hemmedlemsstat. Finansinspektionen ska också vara den myndighet som tar emot vitböcker från aktörer som vill ha rätt att ge ut kryptotillgångar som inte betraktas som tillgångsanknutna tokens eller e-pengatokens (artikel 8). Det innebär vidare att Finansinspektionen är den myndighet som övervakar att förordningen följs. Som ett led i detta arbete ska Finansinspektionen informera allmänheten om sin tillsynsverksamhet enligt Mica-förordningen, se 2 kap. 6 § lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Det framgår av artikel 60.12 samt artikel 109.5 i Mica-förordningen att de leverantörer som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 60 (men som inte kräver auktorisation enligt artikel 63) ska vara med i registret hos Esmā. En ny bestämmelse om informationsskyldighet bör införas i förordningen (2024:1167) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, med den innebörden att Finansinspektionen ska

informera Skatteverket om leverantörer av kryptotillgångstjänster som har auktoriserats enligt artikel 63 i Mica-förordningen eller som har underrättat Finansinspektionen enligt artikel 60 för att tillhandahålla kryptotillgångstjänster.

Närmare om bestämmelserna i DAC avseende registrering av kryptotillgångsoperatörer

Enligt avsnitt V.F i bilaga VI till DAC är kryptotillgångsoperatörer leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte omfattas av Mica-förordningen men som är skyldiga att rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med DAC 8 skyldiga att registrera sig i en medlemsstat för att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter. Bestämmelserna är uppbyggda så att kryptotillgångsoperatören enligt avsnitt V.F.1 ska registrera sig hos den behöriga myndighet där den har starkast anknytning eller enligt samma avsnitt väljer att genomföra detsamma (i en situation där denne har motsvarande anknytning till två medlemsstater) enligt avsnitt I i bilaga VI till DAC före utgången av den period inom vilken operatören ska rapportera de upplysningar som anges i avsnitt II.B. Registreringsskyldigheten och undantagen gäller också fasta driftställen som omfattas av kraven angående rapportering och kundkännedom i avsnitten II respektive III i en medlemsstat med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via en filial baserad i medlemsstaten.

Vid registreringen ska kryptotillgångsoperatören enligt avsnitt V.F.2 lämna en rad identifikationsuppgifter till den medlemsstaten där den gör sin registrering men också uppgift om i vilka medlemsstater där den har rapporteringspliktiga användare samt uppgift om det finns en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen där den faktiskt genomför skyldigheterna avseende rapportering och granskningsförfarandet. Kryptotillgångsoperatören ska också enligt avsnitt V.F.3 anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats. För att kunna identifiera kryptotillgångsoperatörerna ska registreringsmedlemsstaten enligt avsnitt V.F.4 tilldela kryptotillgångsoperatören ett unikt identifieringsnummer och anmäla det till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg. Den medlemsstat där en kryptotillgångsoperatör gör sin registrering ska kunna stryka kryptotillgångsoperatören från registret på elektronisk väg under vissa förutsättningar som anges i avsnitt V.F.5.

I avsnitt IV.F.6 anges att varje medlemsstat genast ska underrätta kommissionen om alla här aktuella kryptotillgångsoperatörer som har rapporteringspliktiga användare bosatta i unionen utan att ha registrerat sig. Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad ska medlemsstaterna vidta effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom sina jurisdiktioner. Det står medlemsstaterna fritt att själva välja sådana åtgärder. Medlemsstaterna ska också i möjligaste mån samordna sina åtgärder för säkerställande av efterlevnad, inbegripet att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom unionen. Se vidare nedan om hur Skatteverket ska agera om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten och

om möjligheten att ta ut kryptoavgift i avsnitt 4.10 samt möjligheten att besluta om revision i avsnitt 4.6 och förelägga i avsnitt 4.8.1.

Av avsnitt V.F.7 framgår att om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten i registreringsmedlemsstaten efter två påminnelser från registreringsmedlemsstaten ska medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla registreringen. Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Bedömningen görs att det i lagtext bör framgå att det handlar om anmälan om registrering eftersom det är den åtgärd som en sådan kryptotillgångsoperatör ska vidta. I KOL bör de krav som anges ovan införas avseende vilken tidpunkt en anmälan om registrering ska ske och när ändringar av uppgifter ska lämnas in samt vilka uppgifter som ska lämnas.

Bestämmelser som riktar sig till kryptotillgångsoperatören

Bestämmelser som riktar sig till kryptotillgångsoperatören bör tas in i KOL om

- att en kryptotillgångsoperatör som har viss anknytning till Sverige ska registrera sig hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i 22 d kap. enligt 24 kap. 2 b § SFL,
- att en kryptotillgångsoperatör inte ska registrera sig hos Skatteverket om denne är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och kundkännedom enligt 2 kap. KOL i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat,
- vilka uppgifter en sådan kryptotillgångsoperatör som lämnar in en anmälan om registrering hos Skatteverket ska lämna,
- att en kryptotillgångsoperatör senast inom två månader ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats till Skatteverket, och
- att en leverantör av kryptotillgångstjänster som inte längre uppfyller kriterierna för registrering snarast men senast inom två månader efter att denne inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla detta till Skatteverket.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket bör tas in i LAUK om

- att Skatteverket ska registrera en sådan kryptotillgångsoperatör som anmäler sig för registrering om kriterierna för detta är uppfyllda,
- att Skatteverket under vissa förutsättningar ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret,
- att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha registrerat sig inom EU,
- att Skatteverket ska återkalla registreringen om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör uppgiftsskyldigheten efter två påminnelser senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen,

- att Skatteverket ska återkalla registreringen om kryptotillgångsoperatören anmält att den inte längre uppfyller villkoren för att vara registreringssskyldig,
- att Skatteverket på nytt får registrera en kryptotillgångsoperatör som fått sin registrering återkallad endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som tidigare eventuellt inte uppfyllts,
- att Skatteverket, om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringsskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad, ska vidta möjliga åtgärder för att kryptotillgångsoperatör som är rapporterings-skyldiga i Sverige ska uppfylla sina skyldigheter samt att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater,
- att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även ska samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU,
- att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina registreringssskyldigheter enligt bestämmelserna i KOL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket ska tas in i FAUK om

- att Skatteverket ska tilldela en sådan kryptotillgångsoperatör som registreras ett unikt identifieringsnummer,
- att Skatteverket ska anmäla det unika identifieringsnumret till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg, och registrera de uppgifter som kryptotillgångsoperatören lämnat i anmälan och det unika identifieringsnumret i det register som upprättats av kommissionen.

Med avseende på att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, även ska samordna åtgärder för att (som en sista utväg) hindra en kryptotillgångsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU kan en sådan åtgärd i praktiken innebära ett näringsförbud för kryptotillgångsoperatör och kan också innebära nedstängning av hemsidor och avstängning av allmänt tillgängliga appar för kryptotillgångstjänster. Det är en mycket långtgående åtgärd som väcker frågor om den innebär en inskränkning i yttrandefriheten som kan vara svårförenlig med den svenska tryck- och yttrandefrihetsregleringen. Det krävs därför tungt vägande skäl för att sådana åtgärder ska kunna tillgripas. Det bör därför framhållas att avsikten med utformningen av direktivtexten, i denna del, inte varit att införa några krav på medlemsstater att i nuläget införa några bestämmelser om åtgärder som förhindrar en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet i EU. Kravet är i stället att åtgärderna som kan vidtas, under ledning av kommissionen, ska samordnas för att se vilka möjligheter det finns om samtliga medlemsstater samordnar de åtgärder som det finns tillgång till enligt nationell rätt att hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom EU. Detta var den tydliga avsikten med den slutliga utformningen av direktivet.

Det finns i nuläget ingen avsikt att gå längre i detta avseende än vad den gemensamma förståelsen var mellan medlemsstaterna när direktivet antogs i rådet. Det innebär att några möjligheter för Skatteverket att vidta åtgärder för att förhindra verksamhet inom EU inte införs. Någon möjlighet att vidta åtgärder som i praktiken innebär näringsförbud eller som innebär inskränkning i yttrandefriheten, t.ex. att blockera webbplatser eller appar införs alltså inte. Detta är därför också syftet med hur bestämmelsen är formulerad genom 10 § andra stycket LAUK. Det bör tydliggöras i lagtexten genom att ange att samordning av sådana åtgärder ska ske ”i möjligaste mån”. EU-domstolen är dock den slutliga uttolkaren av innebörden av en bestämmelse i ett direktiv. Någon proportionalitetsbedömning avseende sådana åtgärder blir därför inte aktuell.

När Skatteverket registrerar en kryptotillgångsoperatör enligt LAUK ska Skatteverket tilldela leverantören ett unikt identifieringsnummer och anmäla detta till andra behöriga myndigheter.

I förordningen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar bör Skatteverket få meddela föreskrifter om format, uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 9 kap. KOL ska innehålla. Det bör vidare anges i den nämnda förordningen att en anmälan ska göras enligt ett fastställt formulär (se vidare nedan om föreskriftsrätten).

För vitesföreläggande ska bestämmelserna i SFL gälla.

Bestämmelser som riktar sig både till Skatteverket och kryptotillgångsoperatörer

Bestämmelser bör tas in i KOL om

- att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan om registrering enligt dessa bestämmelser ska innehålla.

Bestämmelser bör tas in i LAUK om

- att Skatteverkets beslut att avslå en anmälan om registrering eller återkalla en registrering får överklagas.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut att avslå en anmälan om registrering eller återkalla en registrering ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Skatteverket torde vara bäst lämpat att bedöma vilka uppgifter de behöver för att kunna registrera en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Det bedöms inte endast vara fråga om föreskrifter som regeringen kan meddela med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. Det är inte enbart fråga om föreskrifter som preciserar lagbestämmelserna utan regeringen bör också ges möjlighet att i visst hänseende materiellt komplettera lagen. För att det inte ska råda någon tvekan om att det finns ett rättsligt stöd för att meddela föreskrifterna bör bestämmelsen därför utformas i form av ett bemyndigande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om vilka ytterligare

uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla utöver de uppgifter som ska lämnas enligt ovan (avsnitt V.F.2 i bilaga VI till DAC).

Författningsförslag

Förslaget innebär att 9 kap. KOL, 5–10 §§ LAUK, 3 § FAUK och 3 § KOF införs. Förslaget påverkar även utformningen av de föreslagna 17 och 18 §§ LAUK. Förslagen medför ändring i 4 § förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Förslagen medför också att 4 § förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar införs.

4.8.2 Förfarande för anmälan om att kraven avseende rapportering och granskningsförfarande ska genomföras i en annan kvalificerad jurisdiktion

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om förfarandet för anmälan av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har en lika stark anknytning till Sverige som till en annan kvalificerad jurisdiktion och som önskar att fullgöra skyldigheterna avseende granskningsförfarandet och rapportering i den andra kvalificerade jurisdiktionen. Möjligheten att lämna in en sådan anmälan gäller endast om den rapporteringsskyldiga leverantören inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen. Anmälan ska lämnas in till Skatteverket snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

En bestämmelse ska även tas in om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan ska innehålla.

Det ska tas in en bestämmelse i förordningen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om att Skatteverket får meddela föreskrifter om format, uppgifter och vilken dokumentation en anmälan ska innehålla samt att en anmälan ska göras enligt ett fastställt formulär.

Skälen för promemorians förslag: En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är enligt avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och avsnitt I.H i CARF inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitten II respektive III i en stat eller jurisdiktion i vilken den omfattas av kraven enligt avsnitt I.A.2 a, b, c eller d i bilaga VI till DAC respektive avsnitt I.A i CARF om den har gett in en anmälan i staten eller jurisdiktionen i ett format som denne har angett där leverantören av kryptotillgångstjänster bekräftar att den har motsvarande anknytning och uppfyller kraven enligt reglerna i den andra

staten eller jurisdiktionen. I DAC gäller detta undantag dock endast s.k. kvalificerade jurisdiktioner, se avsnitt 4.7.6 avseende denna definition.

Utgångspunkten enligt avsnitt I bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF är att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska rapportera de aktuella uppgifterna till den behöriga myndigheten i den stat eller jurisdiktion där den har starkast anknytning och också genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i denna kvalificerade jurisdiktion respektive rapporterande jurisdiktion, se vidare avsnitt 4.4. Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som omfattas av anknytningsfaktorn i avsnitt I. A.2 a, b, c eller d i bilaga VI till DAC respektive avsnitt I.A i CARF inte har starkare anknytning till någon stat eller jurisdiktion utan lika stark anknytning till flera kvalificerade jurisdiktioner enligt DAC 8, eller rapporterande stater enligt CARF, ska den lämna in en anmälan till den staten eller jurisdiktionen där den inte ska rapportera och genomföra granskningsförfarandet. Denna möjlighet står med andra ord inte till buds för enheter som har auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen, se vidare avsnitt 4.4. De närmare kraven på en så anmälan är i stort sett oreglerade i DAC 8 och CARF.

Mot bakgrund av villkoret för att inte genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige trots att den rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster inte har starkare anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion bör bestämmelserna också innefatta en skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldiga i mer än en stat eller jurisdiktion att underrätta Skatteverket om i vilken kvalificerad jurisdiktion leverantören valt att rapportera och genomföra granskningsförfarandet. Samtliga sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster måste välja en kvalificerad jurisdiktion och rapportera uppgifter och genomföra granskningsförfarandet där. Eftersom det är upp till den rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att välja en kvalificerad jurisdiktion finns det dock ingen ovillkorlig skyldighet för en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster att välja en viss kvalificerad jurisdiktion att fullgöra rapporteringsskyldigheten i. Detta skapar en viss komplexitet eftersom varje stat och jurisdiktion har rätt att bestämma över sin egen lagstiftning i detta avseende. Fram till den tidpunkt en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster faktiskt har genomfört rapporteringen och granskningsförfarandet i en kvalificerad jurisdiktion kvarstår dock skyldigheten i Sverige (se 2 kap. KOL).

Mot denna bakgrund bör bestämmelser tas in i KOL om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 4 § 2 men väljer att fullgöra skyldigheterna i en annan kvalificerad jurisdiktion snarast men senast inom två månader efter valet ska anmäla detta till Skatteverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla. I KOF bör Skatteverket få meddela föreskrifter om format, uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 8 kap. KOL ska innehålla. Det bör vidare anges i den

nämnda förordningen att en anmälan ska göras enligt ett fastställt formulär. Det saknas skäl att ge Skatteverket möjlighet att få förelägga den rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte fullgör sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som eftersom skyldigheten annars kvarstår i Sverige, se vidare avsnitt 4.4.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 8 kap. KOL och 3 § KOF tas in.

4.8.3 Bestämmelser för att förhindra kringgående

Promemorians förslag: Det ska tas in bestämmelser för att förhindra kringgående. En kryptotillgångsoperatör ska vid kringgående kunna anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster respektive att en enhet eller en fysisk person ska kunna anses vara en rapporteringspliktig person. Detta gäller om det vidtas åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att de undviker rapporteringsskyldighet respektive rapporteringsplikt och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet. Det krävs också att det skulle strida mot syftet med lagen om enheten eller den fysiska personen inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, respektive en rapporteringspliktig person (användare eller person med bestämmande inflytande). Dessa bestämmelser ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Skälen för promemorians förslag: Förutom verkställighetsbestämmelser för hantering av fall av bristande efterlevnad ställs det i punkt 21 kommentaren till avsnitt V i CARF krav på jurisdiktioner att försöka identifiera alla metoder som, baserat på det inhemska sammanhanget, potentiellt hotar effektiviteten av granskningsförfarandet för kundkännedom och rapporteringsskyldigheter och vidta lämpliga åtgärder för att förhindra detta. I synnerhet ska en jurisdiktion ha regler för att förhindra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, personer eller mellanhänder från att kringgå det nödvändiga kundkännedomsförfarandet och rapporteringsskyldigheten. Mot denna bakgrund införs bestämmelser för att förhindra kringgående avseende dels vem som ska anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, dels en rapporteringspliktig användare och en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. När det gäller den typ av regler för att förhindra att kringgående som avses ligger lagen (1995:575) mot skatteflykt nära till hands för svenskt vidkommande. Lagen mot skatteflykt gäller dock endast vid fastställande av underlag för att ta ut kommunal och statlig inkomstskatt och kommer inte att kunna tillämpas för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå skyldigheterna för rapportering och granskningsförfarandet. En särskild bestämmelse har mot samma bakgrund tagits in i IDKAL om att ett konto ska anses rapporteringspliktigt och ett finansiellt institut anses vara rapporterings-

skyldigt om en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är rapporteringspliktigt eller att ett finansiellt institut inte är rapporteringsskyldigt och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, samtidigt som det skulle strida mot syftet med IDKAL om kontot inte är rapporteringspliktigt eller det finansiella institutet inte är rapporteringsskyldigt (se prop. 2015/16:29 s. 141 och 142). Som angetts ovan krävs det av Sverige att ha regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer, fysiska personer eller enheter inför rutiner avsedda att kringgå skyldigheterna avseende rapportering och granskning om kryptotillgångar, användare och personer med bestämmande inflytande. Några sådana allmänna regler som automatiskt blir tillämpliga med avseende på de skyldigheter som föreskrivs i den nu föreslagna lagstiftningen finns inte i Sverige. Någon form av bestämmelse för att förhindra kringgående måste därför också införas avseende detta regelverk. Med hänsyn till att det är fråga just om att förhindra kringgående är det naturligt att dessa bestämmelser utformas ungefär på samma sätt som bestämmelserna i lagen mot skatteflykt och IDKAL. Det kan även erinras om att det i detta fall inte är fråga om en lagstiftning som avser fastställande av skatt eller underlag för skatt, utan endast om rapportering och informationsutbyte i skatteärenden.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 2 kap. 12 § och 5 kap. 17 § KOL tas in.

4.8.4 Övriga frågor om det faktiska genomförandet

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in om att när en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga transaktioner. Bestämmelsen ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

En särskild bestämmelse ska tas in med krav på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporteringskraven. Även denna bestämmelse ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter om registrering enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. För vitesföreläggande ska bestämmelserna i skatteförfarandelagen gälla.

Bestämmelser ska tas in i förordningen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om att Skatteverket ska

kontrollera att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster tillämpar granskningsförfarandet som framgår av lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och att de lämnar kontrolluppgifter i enlighet med skatteförfarandelagen.

Skälen för promemorians förslag: Enligt avsnitt V.A.1 i bilaga VI till DAC ska det i varje medlemsstat införas regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt III. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster uppfyller insamlings- och kontrollkraven enligt avsnitt III med avseende på sina användare. Det bör därför införas bestämmelser om detta i KOL.

Enligt avsnitt V.A.2 i bilaga VI till DAC anges vidare att om en användare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt avsnitt III efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60 dagar har förflutit, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förhindra att användaren genomför rapporteringspliktiga transaktioner. En särskild bestämmelse bör därför tas in i KOL med motsvarande krav på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Förslaget innebär att det blir ett lagstadgat krav, och därmed en skyldighet, för leverantören att förhindra användaren från att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner till dess att begärda upplysningar lämnats. Kravet gäller oavsett om annat har avtalats i dessa frågor mellan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och användaren. Att sådana regler införs är en nödvändighet för att lagstiftningen ska uppfylla de krav som ställs i DAC 8.

Enligt avsnitt V.B.1 i bilaga VI till DAC ska det i varje medlemsstat införas regler enligt vilka rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster är skyldiga att bevara dokumentation avseende de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporteringskraven samt lämpliga åtgärder som vidtas för att inhämta dessa uppgifter. Medlemsstaterna ska också vidta de åtgärder som krävs för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster bevarar dokumentation avseende de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra de förfaranden för kundkännedom och uppfylla de rapporteringskrav som anges i avsnitt II och III i bilaga VI till DAC. Sådana register ska finnas tillgängliga under tillräckligt lång tid och i alla händelser under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. När det gäller tredjeländer finns motsvarande krav i avsnitt III.D.3 i CARF. En särskild bestämmelse bör därför tas in i kapitlet om granskningsförfarandet i KOL med motsvarande krav. Vad gäller rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters skyldighet att dokumentera de åtgärder som vidtas och underlag som åberopas för att genomföra förfarandena enligt DAC 8 kan det vidare konstateras att den granskning som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska göra enligt KOL för att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer är avgörande för

om kontrolluppgifter ska lämnas enligt det föreslagna nya 22 d kap. SFL. I 39 kap. 3 § SFL anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Eftersom identifieringen av en användare eller person med bestämmande inflytande som rapporteringspliktig eller inte är avgörande för om kontrolluppgift ska lämnas eller inte, är sådana uppgifter och dokumentation som enligt KOL ska inhämtas, kontrolleras och bevaras om användare och personer med bestämmande sådant underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten som avses i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. Bestämmelserna i KOL respektive SFL kan således överlappa varandra. Vad gäller dokumentationen bör denna bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. Dokumentationen ska därmed bevaras lika länge som sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL enligt 9 kap. 1 § SFF.

Enligt avsnitt V.B.2 i bilaga VI till DAC ska medlemsstaterna också vidta de åtgärder som krävs, även tvingande åtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster fullgör sina rapporteringsskyldigheter, i syfte att säkerställa att alla nödvändiga upplysningar rapporteras till den behöriga myndigheten så att den kan fullgöra skyldigheten att lämna upplysningar i enlighet med artikel 8ad.3 i DAC. I avsnitt 4.5.1 föreslås det införas en skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster att lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande.

Enligt avsnitt V.C i bilaga VI till DAC ska varje medlemsstat fastställa administrativa förfaranden för att kontrollera att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster följer de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i bilaga VI till DAC. Den granskning och kontroll som krävs av att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster följer reglerna kan för Sveriges del lämpligen utföras av Skatteverket. En sådan granskning och kontroll kan innefatta t.ex. att kontrollera en rapporteringsskyldigs leverantör av kryptotillgångstjänsters uppgifter om undantagna personer. En bestämmelse om denna skyldighet för Skatteverket bör införas i KOF. Av 41 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. samma lag har fullgjorts eller för att kontrollera att det finns förutsättningar att uppfylla sådan uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma. Enligt befintliga bestämmelser får revision bl.a. göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) och någon annan juridisk person eller dödsbo. Skatteverket får även besluta om revision enligt 41 kap. 2 § andra stycket SFL för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än hos den som revideras. Revision får dock fortfarande bara göras hos sådana personer som tidigare nämnts. För att Skatteverket ska ha möjligt att revidera samtliga tänkbara enheter som kan ha uppgifter av betydelse eller en uppgiftsskyldighet föreslås det i avsnitt 4.6 att revision även ska kunna göras både hos den som är en rapporteringsskyldig

leverantör enligt 2 kap. KOL och den enhet som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i 7 kap. KOL för den rapporteringsskyldiga leverantörens räkning. Tillägget som föreslås innebär alltså att både en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och en enhet som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet kan revideras även om den varken är en juridisk person eller en fysisk person, såsom exempelvis vissa trustar. Utöver bestämmelserna om revision finns även bestämmelser om t.ex. föreläggande i 37 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. SFL. För att Skatteverket ska kunna utföra den kontroll som krävs ska det även beaktas att det i avsnitten 4.8.1 föreslås införas bestämmelser om att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som är kryptotillgångsoperatörer under vissa förutsättningar ska registrera sig om de har anknytning till Sverige. Denna information är värdefull för att identifiera vilka operatörer som är rapporteringsskyldiga och därmed ska genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs. För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster föreslås det även införas bestämmelser att dessa ska underrätta Skatteverket om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ska lämna några kontrolluppgifter. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Se vidare avsnitt 4.5.1.

Enligt avsnitt IV.D i bilaga VI till DAC ska det slutligen införas administrativa förfaranden för uppföljning med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om den rapporterar ofullständiga eller felaktiga upplysningar. Enligt 37 kap. 2 § SFL får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 37 kap. 7 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentations-skyldigheten enligt 39 kap. 3 § samma lag. Enligt 37 kap. 9 § får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om rättshandling med annan. Föreläggandet ska då avse förhållanden som har betydelse för uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. SFL. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket, enligt 37 kap. 10 § SFL, även förelägga annan person att lämna sådana uppgifter som angetts i 9 §. Det bedöms sammantaget även behöva införas en bestämmelse i LAUK som innebär att Skatteverket har en möjlighet att förelägga den kryptotillgångsoperatör som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan uppgift för kontroll av om det finns en anmälnings- eller kontrollskyldighet för kryptotillgångsoperatörer. I avsnitt 4.8.1 föreslås det därför att Skatteverket ska få möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter avseende registrering enligt 9 kap. KOL att fullgöra skyldigheten eller att lämna uppgift som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. När det gäller auktoriserade leverantörer av kryptotillgångsoperatörer står de

under Finansinspektionens kontroll, se vidare avsnitt 4.8.1. I 44 kap. 2 § SFL anges att nämnda förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Skatteverkets beslut att förena ett föreläggande med vite föreslås få överklagas. Det föreslås att överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I de fall Skatteverket, genom skrivbordsgranskning, revision eller likande, uppmärksammar att en rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster inte följer bestämmelserna i KOL eller då kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. SFL inte lämnas kan Skatteverket således använda sig av förelägganden och har under vissa förutsättningar möjlighet att förena dem med vite. I avsnitt 4.6 föreslås att Skatteverket utöver detta även ska ha möjlighet att besluta om revision för alla enheter som är eller kan antas vara rapporteringsskyldiga eller som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet för leverantören av kryptotillgångstjänsters räkning.

Utöver vad som angetts ovan, om de nya och befintliga bestämmelserna om skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och möjligheter för Skatteverket att kontrollera dessa, föreslås det i avsnitt 4.10.2 bestämmelser som innebär att den omständigheten att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt det föreslagna 22 d kap. SFL eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgift enligt 22 d kap. SFL, kan medföra att kryptoavgift tas ut.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 7 kap. 14–15 §§ KOL, 17 § LAUK och 5 § KOF införs. Förslaget påverkar även utformningen av 38 kap. 1 § och 41 kap. 3 § SFL.

4.9 Allmänna villkor

4.9.1 Utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket till varje annan berörd rapporteringspliktig jurisdiktion automatiskt ska överföra upplysningar om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Skatteverket ska dock inte lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser. En bestämmelse ska även tas in i samma lag om att termer, om

inte något annat anges, ska ha samma betydelse som de har i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Bestämmelser ska vidare tas in som innebär att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet. Skatteverket ska vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna om en annan stats eller jurisdiktionens behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter.

Bestämmelser ska också tas in om att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion endast får användas för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om inte tillåtelse till annan användning getts. För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från andra medlemsstater i EU gäller bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Bestämmelser ska tas in i förordning om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket får sända en motiverad begäran att Europeiska kommissionen i en genomförandeakt ska fastställa om de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen motsvarar de upplysningar som ska utbytas enligt direktivet.

En bestämmelse ska tas in i förordningen om att om det uppstår svårigheter i samband med genomförandet eller tolkning av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, får Skatteverket begära att samråd hålls med behöriga myndigheter i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelser om utbyte av upplysningar som rapporteras av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas samt om samråd och ändringar finns i artikel 8ad i DAC och i avsnitt 2–4 och 6 i CARF MCAA.

Av artikel 8ad.2 i DAC framgår att den behöriga myndigheten i en medlemsstat genom automatiskt utbyte av upplysningar ska lämna de upplysningar som framgår av artikel 8ad.3. Utbyte ska ske med andra medlemsstater enligt direktivet. Utbyte ska även ske med andra stater eller jurisdiktioner med vilka Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om kryptotillgångar. Bestämmelserna

måste därför utformas på så sätt att de ska vara tillämpliga för alla rapporteringspliktiga stater eller jurisdiktioner och inte enbart medlemsstater i EU.

Enligt 27 kap. OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut. Uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som har lämnats till Skatteverket omfattas av denna sekretess Enligt 8 kap. 3 § OSL får dock en uppgift för vilken sekretess gäller enligt lagen röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning. För att behöriga myndigheter i andra jurisdiktioner ska kunna få tillgång till uppgifterna bör en sekretessbrytande regel tas in. En bestämmelse bör införas i LAUK där det framgår att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det skulle dock knappast innebära någon nytta för de behöriga myndigheterna i andra rapporteringspliktiga jurisdiktioner om Skatteverket lämnar upplysningar i de fall då uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut ska uppgifter i dessa fall inte anses ha lämnats överhuvudtaget (se avsnitt 4.10.2). En bestämmelse bör därför tas in om att Skatteverket inte ska lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 d kap. SFL lämnas för.

Termer och uttryck som används i LAUK ska, om inte något annat anges, antas ha samma betydelse som de har i KOL. Detta innebär exempelvis att med rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster avses den definition som finns i 2 kap. KOL och med rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande avses de definitioner som finns i 5 kap. 1 och 8 §§ KOL. Vad som utgör en rapporteringspliktig jurisdiktion definieras i 3 § tredje stycket LAUK.

Av artikel 8ad.6 i DAC framgår att utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare ska äga rum inom nio månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden. En bestämmelse om detta bör tas in i LAUK. Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt SFL, se avsnitt 4.5.5. Upplysningarna ska således överföras senast den 30 september året efter det kalenderår som upplysningarna avser.

Artikel 8ad.4 och 5 i DAC riktar sig till Europeiska kommissionen och medför ingen åtgärd i svensk författning.

Artikel 8ad.7 och 8 i DAC behandlas i avsnitt 4.8.1.

Enligt artikel 8ad.9 ska kommissionen genom förordningar fastställa de praktiska och tekniska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av kryptotillgångsoperatörer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2 i DAC. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk författning med anledning av detta.

Enligt artikel 8ad.10 ska kommissionen senast den 31 december 2025 upprätta ett register över kryptotillgångsoperatörer där upplysningar som ska meddelas i enlighet med avsnitt V.F.2 i bilaga VI till DAC ska registreras. Detta register över kryptotillgångsoperatörer ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk författning med anledning av detta.

Artikel 8ad.11 avser den process som kommissionen ska vidta genom genomförandeakter, på motiverad begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, för att fastställa huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen motsvarar de som anges i avsnitt II.B i bilaga VI till DAC, i den mening som avses i avsnitt IV.F.5 i bilaga VI till DAC. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2. Enligt artikel 8ad.12 ska det dock, utan hinder av vad som sägs i artikel 8ad.11, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Se vidare avsnitt 4.7.6 om definitionen av gällande kvalificerande avtal som har betydelse för rapporteringsskyldigheten och skyldigheten att genomföra granskningsförfarandet utanför unionen för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. CARF och CARF MCAA får anses ha fastställts som en sådan minimistandard och nationella lagstiftningar som genomför dessa kommer med största sannolikhet utvärderas inom ramen för s.k. Peer Review. Enligt artikel 8ad.11 får även en medlemsstat skicka in en motiverad begäran i detta avseende. Skatteverket bör få denna möjlighet genom en bestämmelse i FAUK. Artikel 8ad.12 bedöms inte föranleda behov av författningsändring eftersom detta är en lättnad jämfört med den process som Europeiska kommissionen annars ska genomföra.

I avsnitt 4 i CARF MCAA föreskrivs att en behörig myndighet ska underrätta den andra behöriga myndigheten när den förstnämnda behöriga myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktig eller ofullständig information har rapporterats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att denne har brustit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och granskningsförfaranden. Vidare föreskrivs att den underrättade behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt den inhemska lagstiftning står till buds för att avhjälpa bristerna i den information som har lämnats av en inhemsk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller i de granskningsförfaranden som leverantören genomfört. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i enlighet med avsnitt 4 i CARF MCAA bör tas in i LAUK. Att Skatteverket som behörig myndighet i Sverige ska vidta de åtgärder som är möjliga för att inhämta fullständig och korrekt information inkluderar att verket ska kontrollera så att åtgärderna för kundkännedom har genomförts på ett korrekt sätt. Om så inte är fallet föreslås det i avsnitt 4.10.2 att det ska finnas möjligheten att bl.a. ta ut en kryptoavgift. Någon motsvarighet till avsnitt 4 i CARF MCAA finns inte

i DAC. CARF MCAA kan undertecknas av de stater och jurisdiktioner som så önskar och de bestämmelser som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de fungerar vid tillämpning av både detta avtal och DAC.

I avsnitt 6 i CARF MCAA finns bestämmelser om samråd och ändringar. I avsnitt 6.1 finns bestämmelser om att en behörig myndighet får begära att det ska hållas samråd mellan behöriga myndigheter om det uppstår svårigheter i fråga om genomförandet eller tolkningen av avtalet så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. En bestämmelse med denna innebörd som ger Skatteverket en sådan möjlighet bör tas in i FAUK. I avsnitt 6.12 anges att avtalet kan ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan samtliga behöriga myndigheter för vilka avtalet har verkan. Någon bestämmelse med denna innebörd bedöms inte behöva införas i svensk rätt.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 4 och 11–13 §§ LAUK samt 5–7 §§ FAUK införs.

4.9.2 Dataskydd enligt artikel 25 i DAC och enligt internationella överenskommelser

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid koordineringsorganet enligt Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. I lagen ska det vidare tas in en hänvisning till bestämmelsen i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket vid överträdelse eller brister i skyddet för uppgifter ska underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av deras personuppgifter eller integritet negativt. Om det inträffat en uppgiftsincident i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål ska rapportera detta och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen. Kan inte uppgiftsincidenten omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Bestämmelser ska vidare tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

- inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,
- tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller
- har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid koordineringsorganet om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när dessa förutsättningar inte längre är uppfyllda. Definitioner av termerna uppgiftsincident och OECD:s dataöverföringssystem ska också tas in. Skatteverket ska underrätta den stat eller jurisdiktion som utbytet avbryts med.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt 5.1 i CARF MCAA framgår att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skyddsnivå för personuppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande behörig myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i enlighet med avsnitt 7.1 g i CARF MCAA. Frågor om sekretess och användningsbegränsningar avhandlas i avsnitt 4.11. I avsnitt 5.2 i CARF MCAA anges bl.a. att en behörig myndighet omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelser av sekretessen enligt CARF MCAA eller brister i skyddet för uppgifterna och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En bestämmelse bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket ska göra sådana underrättelser till koordineringsorganets sekretariat. Alla detaljer i innebörden av underrättelseskyldigheten framgår inte av CARF MCAA eller dess kommentar. Det är därför viktigt att klargöra att när det som i detta fall rör sig om en internationell standard som förutsätts tillämpas så lika som möjligt i alla stater och jurisdiktioner, finns det skäl att vara försiktig med att fastställa ensidiga nationella principer för tolkning. Internationellt kommer arbetet med att precisera detaljerna kring hur den globala standarden ska tillämpas med största sannolikhet fortsätta.

För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att det finns en mycket god säkerhet vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för DAC. Därför finns det bestämmelser i artikel 25.6 i DAC för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Eftersom de uppgifter som skulle kunna bli föremål för en uppgiftsincident ändå är andra typer av känsliga uppgifter blir det

möjligt att avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade, eller att tillfälligt upphäva tillträdet till CCN-nätet för en eller flera medlemsstater tills dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Med tanke på att de förfaranden som är kopplade till utbytet av uppgifter är tekniska till sin natur bör medlemsstaterna med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av de förfaranden som ska följas i händelse av en uppgiftsincident och de åtgärder som ska vidtas för att förebygga framtida uppgiftsincidenter. Det bör därför i LAUK tas in en definition av termen uppgiftsincident, om att termen har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete. Det behöver införas lagregel för att reglera vad som ska ske vid en uppgiftsincident. I 22 b § i lagen om administrativt samarbete anges hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige och att verket utan dröjsmål ska rapportera en uppgiftsincident och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen och att om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen, begära att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs samt att Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats. I 22 c § lagen om administrativt samarbete anges det på motsvarande sätt hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i en annan medlemsstat. Skatteverket får i en sådan situation även begära att Europeiska kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Det ska också anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

I artikel 25.7 anges vidare hur medlemsstaterna med hjälp av Europeiska kommissionen ska enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av artikeln om dataskydd. Artikeln har inte tagits in i svensk rätt eftersom det berör överenskommelser om förfarande som Europeiska kommissionen ska ta initiativ till.

Det utbyte av upplysningar som kommer att ske enligt den i denna promemoria föreslagna LAUK, sker även med stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i EU. Med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU sker utbyte av upplysningar dock enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och dess förordning i stället för enligt lagen om administrativt samarbete. Motsvarande problematik när det gäller uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och informationssäkerheten finns alltså även i fråga om utbyte av upplysningar med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU. Global Forum samordnar det internationella informationsutbyte som sker enligt internationella överenskommelser vid sidan av det utbyte som sker enligt EU-lagstiftningen. Global Forum har tagit fram en gemensam strategi för att hantera brister i sekretessen och informationssäkerheten. Strategin innebär att sådana brister kan medföra att Global Forum bestämmer att en stat eller jurisdiktion inte längre ska anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar, att en stat eller jurisdiktion tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt eller att en stat eller jurisdiktion skickar en

underrättelse till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner. En bestämmelse bör därför tas in i LAUK. Denna innebär att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 3 § och 15 och 16 §§ LAUK införs.

4.10 Sanktioner för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

4.10.1 En ny särskilt avgift införs i form av en kryptoavgift

Promemorians förslag: Kryptoavgift införs i form av en ny särskild avgift i skatteförfarandelagen.

Skälen för promemorians förslag: Artikel 25a i DAC föreskriver att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits avseende obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras om kryptotillgångar och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Det finns således en skyldighet för Sverige att ha sanktioner för dem som inte uppfyller den uppgifts- och granskningskyldighet m.m. som föreslås i denna promemoria. Även i avsnitt V i CARF anges att stater och jurisdiktioner förväntas införa effektiva regler för att motverka överträdelser av regelverket och att detta kan inkludera böter eller andra påföljder.

Syftet med en sanktion är primärt att avskräcka från överträdelser av de föreslagna skyldigheterna. På skatteområdet är det vanligt att överträdelser av olika regler medför att sanktionsavgifter kan tas ut, t.ex. skattetillägg enligt 49 kap. SFL och kontrollavgift enligt 50 kap. SFL. Särskilda avgifter har också införts som sanktioner för överträdelser av DAC 2 genom kontoavgiften i 49 b kap. SFL (prop. 2023/24:167 s. 21–61) och

för överträdelser av DAC 6 genom rapporteringsavgiften i 49 c kap. SFL (prop. 2019/20:74 s. 135) samt för DAC 7 genom plattformavgiften i 49 d kap. SFL (prop. 2022/23:6. s. 135–155). Detta talar för att sanktionsavgifter bör användas även vid överträdelser av det nu föreslagna regelverket. De gärningar som kan eller skulle kunna leda till straff enligt skattebrottslagen (1971:69) eller bokföringslagen (1999:1078) riktar sig vidare till fysiska personer. Med anledning av att de flesta av de eventuella överträdelserna kommer att ske inom ramen för en juridisk persons verksamhet som dessutom kan bedrivas utanför Sveriges gräns, kommer det vidare många gånger vara svårt eller olämpligt att peka ut en fysisk person som uppfyller rekvisiten för brott, t.ex. krav på uppsåt eller oaktsamhet. Straffrättsliga åtgärder bedöms därför varken vara önskvärda eller lika effektiva för att avhålla från överträdelser av regelverket. En nackdel med sanktionsavgifter, som endast tas ut i form av en avgift och inte i sig kan innebära t.ex. fängelsestraff eller näringsförbud, är att om avgiftsbeloppet sätts för lågt kan den som riskerar att träffas av avgiften se denna som en kostnad som det går att kalkylera med. På skatteområdet torde sanktionsavgifter dock, i jämförelse med straffrättsliga sanktioner, ha den fördelen att de ökar förutsättningarna för en snabb reaktion vid regelöverträdelser och således i högre grad kan bidra till efterlevnad av regelverket. Det är vidare Skatteverket som har hand om skatteförfarandet. Skatteverket ska även kontrollera att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster tillämpar de granskningsförfarandet som framgår av 7 kap. KOL och att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster lämnar kontrolluppgifter i enlighet med de föreslagna bestämmelserna i 22 d kap. SFL. I SFL finns redan bestämmelser om sanktionsavgifter i form av särskilda avgifter, se lagens avdelning XII, t.ex. skattetillägg och kontrollavgift. Mot denna bakgrund bör en ny särskild avgift i form av en kryptoavgift tas ut av Skatteverket vid överträdelser av regelverket. Detta bedöms vara det mest effektiva verktyget och den bäst lämpade sanktionen för att beivra överträdelser av regelverket. Genom att införa en ny särskild avgift kommer även ett stort antal andra befintliga förfaranderegler vara tillämpliga. Genom att införa sanktionen som en särskild avgift får det till följd bl.a. att bestämmelserna i 51 kap. 1 § SFL om befrielse från särskilda avgifter blir tillämpliga på den särskilda avgiften. Bestämmelserna innebär att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Det ska särskilt beaktas t.ex. om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, om det är fråga om en felbedömning av en regel eller betydelsen av faktiska förhållanden, om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten eller om det har varit fråga om en oskäligt lång handläggningstid. Frågan om huruvida en ny särskild avgift kan vara att betrakta som ett straff enligt Europakonventionen och påförandet av en ny särskild avgift och en annan sanktion i ett enskilt fall därför skulle kunna omfattas av dubbelprövningsförbudet behandlas i avsnitt 4.10.6. Bestämmelser om kryptoavgift bör tas in i ett nytt kapitel i SFL. Särskilda avgifter definieras i 3 kap. 17 § SFL. Tillägg bör därför göras i denna bestämmelse så att även kryptoavgift anges som en särskild avgift enligt SFL.

Författningsförslag

Förslaget innebär att ett nytt kapitel, 49 f kap. SFL, införs. Förslaget medför även ändringar i 1 kap. 1 § och 3 kap. 17 § SFL.

4.10.2 Förutsättningar för att ta ut en kryptoavgift

Promemorians förslag: En kryptoavgift på 2 500 kronor ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster antingen inte har lämnat föreskrivna uppgifter i rätt tid eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs när det gäller en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande.

En andra kryptoavgift på 5 000 kronor ska tas ut om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande eller inhämta, kontrollera eller bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs inte har fullgjort dessa skyldigheter senast den 30 juni det kalenderår då kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig.

Under samma förutsättningar som gäller för att ta ut en andra kryptoavgift ska även en tredje kryptoavgift på 5 000 kronor kunna tas ut. Det gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift.

Oavsett om det finns brister i ett eller båda avseendena ska i samtliga fall endast en avgift tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

Kryptoavgift får inte tas ut om skyldigheterna delvis har fullgjorts inom gällande tidsfrist och bristerna endast är av mindre betydelse eller om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna. För att en rättelse av kontrolluppgift ska kunna beaktas i dessa fall förutsätts att de uppgifter som ursprungligen har lämnats inte varit så bristfälliga att de uppenbart inte kunnat läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

Skälen för promemorians förslag

Beviskravet

Det är Skatteverket som har bevisbördan när det gäller särskilda avgifter. Det innebär att Skatteverket måste kunna visa att en överträdelse har skett för att myndigheten ska kunna påföra en kryptoavgift. I sammanhanget kan dock påpekas att det torde följa av allmänna rättsgrundsatser att bevisbördan för att uppgift har kommit in i tid normalt ligger på den som lämnar in uppgiften. Den nivå av bevisning som krävs för att påföra en

kryptoavgift bör vara densamma som den som krävs för att bevisa att en oriktig uppgift har lämnats och att skattetillägg därmed kan påföras, eftersom det är fråga om en särskild avgift som innebär en sanktion gentemot en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. I propositionen Skatteförfarandet (prop. 2010/11:165 s. 439) anges följande i fråga om vilken bevisgrad som krävs för påförande av skattetillägg. Genom att ange att det ”klart” ska framgå att en uppgift är oriktig anges vilken bevisgrad som krävs för påförande av skattetillägg. Detta beviskrav anses på den gängse sannolikhetsskalan – antagligt, sannolikt, visat/styrkt och uppenbart – motsvara visat/styrkt.

Beviskravet bör framgå av lagtexten även när det gäller påförande av kryptoavgift. Bestämmelserna bör därför utformas på så sätt att en kryptoavgift ska tas ut om det ”klart framgår” att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person inte har lämnat föreskrivna kontrolluppgifter i rätt tid eller om uppgifter inte inhämtats, kontrollerats eller bevarats i enlighet med vad som föreskrivs. Därigenom tydliggörs det att det krävs att Skatteverket visar att så är fallet för att en kryptoavgift ska kunna tas ut.

Under vilka förutsättningar ska kryptoavgift tas ut?

Vid utformningen av avgiftssystemet måste ställning tas till vilka överträdelser av reglerna om uppgiftsskyldighet som ska medföra att en kryptoavgift tas ut.

Eftersom syftet med regelverket är att staters och jurisdiktioners skattemyndigheter ska kunna utbyta uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer för att lägga dessa uppgifter till grund för beskattningen föreslås att en kryptoavgift ska tas ut om de föreskrivna kontrolluppgifterna inte lämnas i tid, dvs. om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. SFL inte lämnas inom den tidsfrist som anges i 24 kap. 2 b § SFL. I avsnitt 4.5.5 görs bedömningen att detta datum ska vara den 1 april närmast följande kalenderår.

Att uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer ska lämnas i kontrolluppgift innebär att ett fastställt formulär ska användas för att lämna dessa enligt 38 kap. 1 § SFL. Uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer ska alltså inte anses ha lämnats om de lämnats på ett annat sätt än i ett för detta ändamål fastställt formulär. Utan detta krav skulle Skatteverket få en orimlig börda att genomsöka samtliga inlagor och formulär som avser helt andra områden från en person för att hitta de uppgifter som avser en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Om en avgift tas ut till följd av att uppgifter inte lämnats in på rätt sätt och avgiften inte kan anses stå i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten finns möjlighet till hel eller delvis befrielse (se avsnitt 4.10.3).

DAC 8 och CARF ställer inte bara krav på att uppgifter ska rapporteras utan även på att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångs-

tjänster ska vidta olika granskningsåtgärder genom att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Skatteverket har enligt 37 kap. 2 § SFL möjlighet att förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. SFL att fullgöra skyldigheten och även möjlighet enligt 37 kap. 6 § SFL att förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 44 kap. 2 § SFL får sådana förelägganden även förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Skatteverket har således redan befintliga möjligheter att vidta tvångsåtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster lämnar de uppgifter som krävs. Det finns dock i allmänhet hinder mot att förelägga någon vid vite att fullgöra någonting som inte är möjligt, t.ex. att inkomma med dokumentation som det har klarlagts inte existerar. Det kan även nämnas att ett föreläggande under vissa förutsättningar inte får förenas med vite enligt 44 kap. 3 § SFL om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en avgift. I avsnitt 4.10.6 föreslås detta gälla för kryptoavgift. Det finns två alternativa grunder för att ta ut kryptoavgift. En grund är att föreskrivna uppgifter inte lämnats i tid i kontrolluppgift. Den andra grunden är att handlingar, uppgifter och annan dokumentation inte inhämtats, kontrollerats och bevarats på föreskrivet sätt. För att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad även i det sistnämnda avseendet krävs att kryptoavgift kan tas ut också om dessa skyldigheter inte uppfylls.

Den första grunden för när kryptoavgift ska tas ut är att det klart ska framgå att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har lämnat i 22 d kap. föreskriven kontrolluppgift inom den tid som anges i 24 kap. 2 b § SFL. Av formuleringen att ”det klart ska framgå att föreskrivna uppgifter inte har lämnats” följer att grund för att ta ut avgift även föreligger om felaktiga eller ofullständiga uppgifter har lämnats. Detta innebär vidare även att krav på s.k. identifikationsuppgifter enligt 24 kap. 4 § SFL ska lämnas eftersom detta är en avgörande del av alla kontrolluppgifter. Att det finns grund för kryptoavgift vid felaktigt uppgiftslämnande klargörs också i författningskommentaren till 49 f kap. 1 § SFL där det anges att om felaktiga eller ofullständiga uppgifter lämnas innebär det att de uppgifter som föreskrivs i de aktuella kapitlen inte har lämnats.

När det gäller den andra grunden för att ta ut kryptoavgift (se ovan) kan det återigen påpekas att syftet med granskningsförfarandet är att identifiera rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska ha tillgång till uppgifter om. Skälet är att de ska kunna lämna kontrolluppgifter avseende rätt person eller enhet och ge de behöriga myndigheterna möjlighet att kontrollera att korrekta uppgifter lämnats.

Den identifiering av rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som ska göras enligt bestämmelserna i KOL mynnar ut i att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL om de identifierade rapporteringspliktiga användarna eller personerna med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga

personer. Även den generella dokumentationsskyldighet som föreskrivs i 39 kap. 3 § SFL blir därför tillämplig. Där anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska enligt 9 kap. 1 § SFL bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser. Identifieringen av en användare eller person med bestämmande inflytande som rapporteringspliktig eller inte är avgörande för om kontrolluppgift ska lämnas eller inte. Uppgifterna och dokumentationen som enligt KOL ska inhämtas, kontrolleras och bevaras om användare och personer med bestämmande inflytande är därför också sådant underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten som avses i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. Bestämmelserna i KOL respektive SFL kan således överlappa varandra. Kryptoavgift bör därför kunna tas ut både när uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte har inhämtats, kontrollerats eller bevarats i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs i 7 kap. KOL och i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. Detta innebär ingen avvikelse jämfört med t.ex. vad som redan gäller i fråga om kontoavgiften för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Det kan finnas situationer när uppgifter har lämnats i tid men kontrolluppgiften inte fullt ut uppfyller kraven i 22 d kap. SFL, eller där uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte fullt ut inhämtats, kontrollerats eller bevarats enligt kraven i 7 kap. KOL och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL samtidigt som det är fråga om endast mindre brister, såsom skrivfel eller liknande misstag. I dessa fall bör någon kryptoavgift inte tas ut om uppgifterna eller dokumentationen har brister som endast är av mindre betydelse. Denna lösning medför att systemet med kryptoavgift blir mer proportionerligt eftersom överträdelser av mindre betydelse då inte leder till någon sanktion.

Möjligheten att frivilligt rätta uppgifter eller annan dokumentation, eller komplettera med uppgifter som tidigare utelämnats, utan att påföras kryptoavgift utgör ett incitament för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att fullgöra sin skyldighet och torde öka möjligheterna för Skatteverket att få korrekta och fullständiga kontrolluppgifter och handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Det finns även en möjlighet att undgå den tredje kryptoavgiften genom att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämnar de uppgifter som föreskrivs, inhämtar, kontrollerar och bevarar handlingar, uppgifter och annan dokumentation innan Skatteverket tagit kontakt med leverantören med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift, se vidare nedan.

Eftersom kryptoavgift inte ska tas ut om den uppgiftsskyldige på eget initiativ fullgjort skyldigheterna, finns det dock en risk för att det öppnas en möjlighet att i princip sätta tidsfristen för att lämna kontrolluppgift ur spel genom att lämna formulär som nästan är tomma eller som innehåller uppenbart felaktiga uppgifter till Skatteverket och sedan rätta uppgifterna på eget initiativ. En bestämmelse bör därför tas in om att rättelse av kontrolluppgift inte kan göras med sådan verkan om de uppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de

syften som uppgifterna lämnas för. Motsvarande problematik gör sig inte gällande på samma sätt när det gäller skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation. Denna dokumentation ska inte automatiskt ges in till Skatteverket vid en viss förutbestämd tidpunkt. För att Skatteverket ska få del av denna dokumentation behöver den inhämtas genom t.ex. ett föreläggande eller i samband med en revision. Om dokumentationen har rättats och är korrekt när Skatteverket behöver få tillgång till den har Skatteverket inte gått miste om något underlag som behövs för kontroll. Dokumentationen ska inte heller överföras till andra stater och jurisdiktioner genom det automatiska informationsutbytet. Skatteverket kan dock i ett senare skede behöva inhämta dokumentationen för att kunna besvara en begäran om utbyte av upplysningar från en annan stat eller jurisdiktion. Det bör dock framhållas att dokumentationen måste rättas utifrån de omständigheter som förelåg vid tidpunkten då uppgifterna, handlingarna eller annan dokumentation skulle ha inhämtats, kontrollerats och bevarats.

När ska kryptoavgift tas ut?

Det finns, som nämnts, två olika grunder för att ta ut kryptoavgift och båda kan anses syfta till fullgörandet av kontrolluppgiftsskyldigheten om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utgångspunkten bör vara att kryptoavgift i så stor utsträckning som möjligt tas ut vid samma tidpunkt för de olika grunderna eftersom det inte är möjligt att avgöra om en kontrolluppgift ska lämnas om inte granskningsförfarandet vidtagits samt för att underlätta tillämpningen.

Det är viktigt att kontrolluppgifterna lämnas i rätt tid. Ju senare uppgifterna lämnas, desto mindre är sannolikheten att uppgifterna kan användas på avsett sätt. Kryptoavgift ska därför tas ut vid försening eller uteblivet uppgiftslämnande, bör resultera i en mer kännbar påföljd än en kortare försening. I avsnitt 4.5.5 görs bedömningen att kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. En andra kryptoavgift föreslås därför kunna tas ut om föreskrivna uppgifter inte har lämnats senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften lämnats till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters skyldighet att genomföra granskningsförfarandena, dvs. att inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation innebär att det ska finnas underlag för hur och på vilka grunder bedömningen har gjorts av om en användare eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte. Till skillnad från skyldigheten att lämna kontrolluppgift gäller dessa skyldigheter således oavsett om användaren eller personen med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte.

Det behöver anges vid vilken tidpunkt granskningsförfarandet måste vara avslutat av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta kan med fördel framgå av KOL. Det bedöms dock inte som möjligt eller lämpligt att ange en enda tidpunkt för när granskningsförfarandet ska vara genomfört eftersom det finns en rad olika

förutsättningar som avgör detta. Det beror på om användaren är befintlig eller inte vid tidpunkten för lagens ikraftträdande samt om den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har haft anledning att reagera på förändrade omständigheter, se vidare nedan. Huvudregeln måste vara att granskningsförfarandet och dokumentationsskyldigheten ska vara fullgjord senast när kontrolluppgiftsskyldigheten ska fullgöras. Skälet är att granskningsförfarandet avgör om en användare eller person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig och vilka uppgifter om en användare eller person med bestämmande inflytande som ska lämnas. Under vissa förutsättningar finns det dock bestämmelser som innebär att granskningsförfarandena ska vara klara senast 90 dagar från den dag då en förändrad omständighet upptäcktes. När det gäller identifiering av befintliga rapporteringspliktiga personer ska granskningsförfarandena ha avslutats senast den 1 januari 2027. Det påverkar dock inte den eventuella skyldigheten att lämna kontrolluppgift utifrån att en person identifierats som rapporteringspliktig redan tidigare än vad som krävs. Bestämmelserna om granskningsförfarandet innebär att om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på den information som inhämtats i intygandet i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten. Vidare ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, om denne inte kan få en bekräftelse av giltigheten av intygandet eller en nytt giltigt intygandet under en sådan 90 dagarsperiod, behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande både som att de har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater och jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultatet av förändringen i omständigheterna. Se vidare i avsnitt 4.6 om granskningsförfarandet.

Nedan anges att kryptoavgift bara kan tas ut för en brist samt att det å andra sidan räcker att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgift ska kunna tas ut.

Så som angetts ovan ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 april årligen lämna de uppgifter till Skatteverket som den inhämtat genom granskningsförfarandet. I vissa situationer kan det dock t.ex. inträffa sådana förändrade omständigheter nära inpå kontrolluppgiftslämnandet som innebär att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får anledning att inhämta ny information och ändra de lämnade uppgifterna. Det förhållandet att en uppgift rättas på grund av att den lämnade kontrolluppgiften i efterhand har visat sig vara felaktig innebär inte i sig att det finns grund för att ta ut kryptoavgift. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska följa granskningsförfarandet och lämna de uppgifter som framkommer genom denna. Det innebär att det finns grund för avgift endast om korrekt utförda granskningsförfaranden borde ha resulterat i att andra uppgifter skulle ha lämnats eller om uppgifterna lämnats för sent. Vid förändrade omständigheter kan nya uppgifter komma fram som bör leda till att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även bör rätta tidigare lämnade kontrolluppgifter. Även uppgifter som i efterhand visar sig vara felaktiga kan komma att leda till uttag av en kryptoavgift om korrekt genomförda granskningsförfaranden

skulle ha medfört att denna felaktighet upptäckts. Det införs också en möjlighet att undvika kryptoavgift genom att frivilligt rätta uppgifterna (se vidare ovan under rubriken ”Under vilka förutsättningar ska kryptoavgift tas ut?”). Under den tid som det är möjligt för Skatteverket att meddela ett beslut om kryptoavgift, sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts, finns det därför ett starkt incitament för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att rätta tidigare lämnade uppgifter (se vidare nedan i avsnitt 4.10.4). Det finns också en internationell förväntan att en uppgiftsskyldig som i efterhand får information om att uppgift som lämnats inte är korrekt ska rätta den tidigare lämnade uppgiften.

Samma tidpunkt, dvs. den 30 juni, bör gälla för när en andra kryptoavgift ska tas ut även när det gäller dessa skyldigheter. I avsaknad av en andra kryptoavgift skulle det annars inte finnas något incitament för en uppgiftsskyldig att före den 1 juli det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas fullgöra sina skyldigheter på eget initiativ. En sådan ordning vore inte tillfredsställande. Det kan också påminnas om att kryptoavgift bara kan tas ut när det klart framgår att uppgifterna inte lämnats, inhämtats, bevarats eller kontrollerats i rätt tid och att det är Skatteverket som har bevisbördan för detta.

Även om uppgifterna inte lämnas eller dokumentationsskyldigheten inte fullgörs i tid finns det ändå ett värde för skattemyndigheterna att få in korrekta uppgifter när det gäller utbyte eller kontroll som sker i efterhand. Det bör därför finnas ett incitament att fullgöra skyldigheterna även efter den 30 juni det kalenderår då kontrolluppgifterna ska lämnas. Det bör således även kunna tas ut en tredje kryptoavgift. Den tredje kryptoavgiften bör tas ut under samma förutsättningar som gäller för att ta ut den andra kryptoavgiften. Den tredje kryptoavgiften bör dock inte kunna tas ut om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift. När samtliga skyldigheter redan uppfyllts innan en kontakt tagits ska därför inte en tredje kryptoavgift tas ut. Det är med andra ord enbart när Skatteverket har tagit kontakt med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift som den tredje avgiften inte kan tas ut om samtliga skyldigheter då redan har uppfyllts. Ett alternativ att överväga är om möjligheten att ta ut en tredje kryptoavgift ska knytas till ett fast datum. Den föreslagna utformningen innebär att den uppgiftsskyldige under hela perioden som det är möjligt att påföra en kryptoavgift har incitament att rätta redan lämnade uppgifter, lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera eller bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation om användaren eller personen med bestämmande inflytande fram till dess att Skatteverket inleder en utredning om en andra kryptoavgift. Därigenom kan den uppgiftsskyldige nämligen undgå att påföras en tredje kryptoavgift. Den föreslagna bestämmelsen är utformad på samma sätt som t.ex. bestämmelsen i 49 d kap. 2 § andra stycket SFL. Det finns ett värde i att utforma de nu aktuella bestämmelserna på samma sätt. Bestämmelserna i 49 d kap. har funnits på plats och varit tillämpliga sedan den 1 januari 2023. Fördelarna med att skapa ett incitament att rätta uppgifterna under hela den ovannämnda perioden bedöms överväga

nackdelarna med den föreslagna utformningen angående bevisvärigheter gällande när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har fått del av information om att Skatteverket inlett en utredning. Syftet med bestämmelsen är att det inte ska sättas i system att, med förhoppningen att tidsfristen för att ta ut en kryptoavgift ska löpa ut, vänta med att lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation fram till dess att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får t.ex. en förfrågan från Skatteverket som avser dessa skyldigheter och som kan leda till tre kryptoavgifter. Motsvarande bestämmelse finns t.ex. i 49 c kap. 2 § andra stycket SFL. Det alternativa datum som hade kunnat bestämmas, och som redan i sig är en begränsning, är den tidpunkt då det inte längre är möjligt att påföra en kryptoavgift, dvs. inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (se vidare avsnitt 4.10.4).

I enlighet med vad som angetts ovan finns det två olika grunder för att ta ut kryptoavgift och båda kan anses syfta till fullgörandet av kontrolluppgiftsskyldigheten om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Det är dock endast en avgift som ska tas ut även om det skulle finnas brister både i uppgiftslämnandet och i dokumentationen avseende en och samma kontrolluppgift. Detta bör klargöras i lagtexten. Å andra sidan räcker det att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgift ska kunna tas ut. Felaktiga, försenade eller uteblivna kontrolluppgifter är en av grunderna för att ta ut kryptoavgift. En kontrolluppgift lämnas för en rapporteringspliktig användare men också för en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Om bristerna består i att uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte har inhämtats, kontrollerats eller bevarats på det sätt som krävs (inklusive det granskningsförfarande som föreskrivs i KOL) kan det dock vara så att det finns en brist trots att en användare eller person med bestämmande inflytande inte är rapporteringspliktig och det därför inte ska lämnas någon kontrolluppgift. I dessa fall kopplas kryptoavgiften därför i stället till att skyldigheterna inte fullgjorts med avseende på en viss användare eller person med bestämmande inflytande och inte till en skyldighet att lämna kontrolluppgift.

Skatteverket ska besluta om kryptoavgift senast inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (avsnitt 4.10.4). Det kan vidare konstateras att de uppgifter som ska lämnas är de som föreskrivs i 22 d kap. SFL. Uppgifterna ska lämnas den 1 april. Om de föreskrivna uppgifterna inte lämnas i tid finns grund för att påföra kryptoavgift. Detta gäller oavsett om den uppgiftsskyldige inte har lämnat några uppgifter alls eller om denne har lämnat uppgifter som inte uppfyller kraven för kontrolluppgiftslämnandet. Detsamma gäller vid tidpunkterna för påförande av den andra och tredje kryptoavgiften. En uppgiftsskyldig kan således påföras maximalt tre kryptoavgifter för att ha låtit bli att fullgöra skyldigheterna avseende en och samma användare eller person med bestämmande inflytande under samma tidsperiod.

Allmänna utgångspunkter om kryptoavgiftens storlek

Av CARF följer att sanktionerna ska vara effektiva (se kommentaren till avsnitt V i CARF). Det saknas skäl att ha några andra utgångspunkter för sanktionerna enligt CARF än vad som i övrigt gäller i allmänhet för sanktioner enligt DAC, dvs. att de ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

För att ett sanktionsavgiftssystem ska vara effektivt bör en sanktionsavgift kunna påföras kort tid efter det att överträdelsen har ägt rum. Det är också av vikt att systemet är förutsägbart. Det bör av denna anledning vara enkelt för de uppgiftsskyldiga att avgöra vilket belopp som avgiften kan uppgå till för varje enskild överträdelse. Sanktionsavgifter förekommer inom en mängd olika områden och hur storleken bestäms varierar. När det gäller vilken storlek som bör föreskrivas för kryptoavgiften kan en jämförelse göras med de bestämmelser om särskilda avgifter som redan finns i SFL. Ett exempel är skattetillägg (49 kap. SFL), som bl.a. tas ut av den som har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning. Skattetillägg vid oriktig uppgift beräknas till en viss procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften, eller till en viss procent av en fjärdedel av det underskott som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften. Procentsatsen uppgår som huvudregel till 40 procent när det gäller inkomstskatt. Någon övre gräns för skattetillägget finns inte. Det följer dock av 51 kap. 1 § SFL att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att avgiften tas ut med fullt belopp. Vid bedömningen ska det särskilt beaktas bl.a. om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten.

En annan sanktionsavgift som regleras i SFL är kontrollavgift (50 kap. SFL), som bl.a. tas ut av den som inte fullgör en skyldighet att använda kassaregister eller att dokumentera identifikationsuppgifter i en personalliggare. Kontrollavgiften uppgår i dessa fall till 12 500 kronor för varje kontrolltillfälle (25 000 kronor vid ny förseelse inom ett år från ett tidigare beslut om kontrollavgift) samt – när det gäller personalliggare – 2 500 kronor för varje person som vid kontrollen är verksam och inte är dokumenterad i en tillgänglig personalliggare. Vid överväganden i fråga om vilken storlek som bör föreskrivas för kryptoavgiften kan en jämförelse även göras med sanktionsavgifter i annan lagstiftning. Ett exempel är sanktionsavgift enligt 32 b § revisorslagen (2001:883) som ska fastställas till minst 5 000 kronor och högst en miljon kronor för en fysisk person respektive högst två procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår för en juridisk person. Sanktionsavgifter förekommer även på en mängd andra områden, bl.a. finansmarknadsområdet. På detta område kan avgifterna uppgå till mycket höga belopp. Den maximala sanktionsavgiften för en juridisk person kan uppgå till det högsta av fem miljoner euro, tio procent av företagets eller koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, se 15 kap. 8 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 12 kap. 8 § lagen (2004:46) om värdepappers-

fonder. För fysiska personer uppgår motsvarande maxbelopp till det högsta av fem miljoner euro, två gånger den vinst som personen gjort till följd av regelöverträdelsen och – enligt lagen om värdepappersfonder – två gånger de kostnader som personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, se 15 kap. 8 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 9 a § lagen om värdepappersmarknaden och 12 kap. 8 a § lagen om värdepappersfonder.

Närmare om kryptoavgiftens storlek

Det är alltid förenat med osäkerheter att bedöma vilken nivå på en avgift som är effektiv och avskräckande men ändå proportionerlig. Ett alternativ är att koppla kryptoavgiftens storlek till värdet på kryptotillgångstjänster som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster utfört. Det är dock inte säkert att de användare som det är viktigast för skattemyndigheterna att få uppgifter om är de användare som i det enskilda fallet har högst saldo på kontot hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Värdet på transaktionen ger inte heller någon direkt ledning i fråga om hur stor kapitalvinst som realiserats genom transaktionen eller om det t.o.m. är fråga om en kapitalförlust. Bedömningen är därför att kryptoavgiftens storlek inte bör kopplas till ett visst belopp avseende utförda kryptotillgångstjänster. Ett annat alternativ är att koppla kryptoavgiftens storlek till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters omsättning. I vissa fall kan en sådan lösning vara det bästa alternativet. Det kan t.ex. gälla i fall där den dokumentations- och uppgiftsskyldige inte tar betalt för de aktuella tjänsterna utan tillhandahåller dem i syfte att kunna öka sin försäljning av andra tjänster som är avgiftsbelagda. Den typen av arrangemang torde dock inte vara av avgörande betydelse för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters verksamhet. Ett tredje alternativ är att i lagen ange ett spann inom vilket en avgift kan bestämmas samt vilka omständigheter som ska beaktas vid bestämmande av kryptoavgiftens storlek i det enskilda fallet. Bedömningen är dock att en sådan lösning lämnar ett alltför stort bedömningsutrymme och minskar sanktionssystemets förutsägbarhet och tydlighet. Utgångspunkten bör därför vara att kryptoavgifternas storlek ska anges med bestämda belopp för de brister som kan hänföras till en viss användare och person med bestämmande inflytande. En första kryptoavgift bör tas ut om det klart framgår att den uppgiftsskyldige inte har lämnat föreskrivna uppgifter i tid eller inte inhämtat, bevarat eller kontrollerat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs. Denna avgift har karaktären av en förseningsavgift och bör uppgå till ett lägre belopp än avgiften vid ytterligare förseningar. Denna första kryptoavgift bör uppgå till 2 500 kronor. Avgiften ska tas ut för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats eller för varje användare och person med bestämmande inflytande där granskningsförfarandena inte genomförts i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL samt 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL.

Om den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person inte har lämnat föreskrivna uppgifter eller inte har inhämtat,

kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation senast den 30 juni kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden föreslås att ytterligare en kryptoavgift ska tas ut, vilken då bör uppgå till ett högre belopp, 5 000 kronor.

Även den tredje kryptoavgiften bör uppgå till 5 000 kronor. Eftersom denna sammanlagda avgift är den egentliga sanktionen vid uteblivet eller felaktigt uppgiftslämnande eller andra nämnda överträdelser är det viktigt att avgiften är kännbar för den uppgiftsskyldige som överträtt regelverket. Med hänsyn till de belopp som de sammanlagda kryptoavgifterna kan uppgå till, från 2 500 kronor till 12 500 kronor, bedöms kryptoavgifterna väl avvägda och står i proportion till syftet med uppgiftsskyldigheten och skyldigheten att genomföra granskningsförfarandet. Mot bakgrund av vad som anförs tidigare i detta avsnitt är bedömningen att avgifter som motsvarar t.ex. kontrollavgifter inte skulle leva upp till kraven på att avgifterna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Eftersom kryptoavgifterna sammantaget kan komma att uppgå till relativt höga belopp kan det inte uteslutas att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, för att vara på den säkra sidan, kommer att lämna uppgifter om användare eller personer med bestämmande inflytande som i själva verket inte är rapporteringspliktiga. Mot bakgrund av kravet att sanktionerna måste vara avskräckande får denna risk anses acceptabel.

Författningsförslag

Förslagen medför ändringar i 49 f kap. SFL.

4.10.3 Befrielse från kryptoavgift

Promemorians förslag: Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift ska det beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även har lett till ett ingripande på grund av underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller sanktion enligt lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Promemorians bedömning: Det saknas skäl att införa ytterligare grunder för befrielse från kryptoavgift, vid sidan om de som finns i fråga om samtliga särskilda avgifter i skatteförfarandelagen.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Kryptoavgift föreslås, liksom kontoavgiften för rapporteringsskyldiga finansiella institut, utgöra en särskild avgift i SFL:s mening. Det innebär bl.a. att bestämmelserna i 51 kap. 1 § SFL om befrielse från särskilda avgifter blir tillämpliga på kryptoavgiften. Bestämmelserna innebär att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Det ska särskilt beaktas t.ex. om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, om det är fråga om en felbedömning av en regel eller betydelsen av faktiska förhållanden, om

avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten eller om det har varit fråga om en oskäligt lång handläggningstid.

Förslaget till utformning av sanktionssystemet innebär, som framgår ovan, att de sammanlagda avgifterna är olika stora i olika situationer. Om det finns behov av att ytterligare nyansera avgiften i enskilda fall får detta ske genom tillämpning av bestämmelserna om hel eller delvis befrielse från särskilda avgifter. Det är viktigt att framhålla att tillämpningen av befrielsegrunderna måste ske nyanserat och inte alltför restriktivt. Även om det underliggande regelverket har funnits en tid kan det vara komplicerat och ett förbiseende eller en feltolkning av reglerna kan resultera i kännbara kryptoavgifter eftersom bedömningen kan komma att gälla en stor mängd användare och personer med bestämmande inflytande.

Förutom frågan om huruvida en leverantör av kryptotillgångstjänster är rapporteringsskyldig i Sverige eller inte kan tveksamheter uppstå kring ett antal olika frågor. I detta sammanhang måste dock beaktas att det är Skatteverket som har bevisbördan för att en överträdelse har skett. En oklarhet i frågan om de faktiska omständigheter som innebär att en överträdelse har skett torde således normalt inte drabba den uppgiftsskyldige. Vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse från en kryptoavgift finns det anledning att beakta den osäkerhet som kan finnas avseende tolkningen av regelverket. Det finns många olika omständigheter som måste beaktas vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse. Det är exempelvis tänkbart att det kan uppstå situationer där samma felaktiga bedömning lett till samma misstag avseende ett stort antal användare och det leder till att de sammanlagda avgifterna inte kan anses stå i rimlig proportion till överträdelsen. Det kan då vara så att det får anses oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp. Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får den nödvändiga informationen från en användare eller person med bestämmande inflytande först nära inpå att skyldigheten ska fullgöras trots att leverantören agerat för att få uppgifterna i tid bör även detta kunna vägas in vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp. Vidare bör enligt ovan kryptoavgiftens storlek inte kopplas till de belopp som hanterats för en viss användare (avsnitt 4.10.2). Detta motiveras bl.a. med att det inte är säkert att de användare som det är viktigast för skattemyndigheterna att få uppgifter om är de som i det enskilda fallet genomför transaktioner med de högsta beloppen. På motsvarande sätt kan det inte heller generellt anses att en underlåtenhet att lämna föreskrivna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person är allvarligare om värdet på de rapporteringspliktiga transaktionerna är högre. Bedömningen av om avgiften står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten måste i stället göras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet.

När det gäller vilken dokumentation och vilket underlag som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lägga till grund för att avgöra om en användare eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig, och därmed omfattas av kontrolluppgiftsskyldighet enligt 22 d kap. SFL, hänvisar KOL i flera avseenden till uppgifter som inhämtas enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Bestämmelser om bevarande

av handlingar och uppgifter finns i 5 kap. 3 och 4 §§ lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsynsmyndigheten kan ingripa mot en verksamhetsutövare som överträder bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Bestämmelser om ingripanden finns t.ex. i 7 kap. 10 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Ett sådant ingripande kan exempelvis ske genom att utfärda ett föreläggande att göra rättelse eller genom beslut om sanktionsavgift. En brist i skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation enligt KOL och SFL kan således samtidigt utgöra en överträdelse av annan lagstiftning på grund av att bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte följts (prop. 2018/19:9 s. 97–98 och s. 103). Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, bör det därför även beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även har föranlett ett ingripande på grund av att bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts. Detta gäller också i fråga om kontoavgift för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Frågan om dubbelprövningsförbudet kan aktualiseras i dessa fall behandlas i avsnitt 4.10.6.

När det gäller företag som är auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster omfattas dessa också av Finansinspektionens tillsyn som också kan genomföra ingripanden och ta ut sanktioner enligt 3 kap. lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Syftena med de olika åtgärderna är olika men syftar samlat till att beivra en rad överträdelser mot regleringar som har likartade syften som det nu aktuella regelverket vad gäller t.ex. genomföra policyer och förfaranden för att förebygga penningtvätt, finansiering av terrorism och andra brott. I DAC 8 och CARF hänvisas också på en rad stället till att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster i avgörande bedömningar ska förlita sig på Mica-förordningen, t.ex. både vad gäller bedömningen av om den auktoriserade leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av tillämpningsområdet (se avsnitt 4.7.2) men också vad som är en rapporteringspliktig kryptotillgång (se vidare avsnitt 4.7.1). Det är därför naturligt att en felaktig bedömning och tillämpning kan påverka sanktionerna i båda regelverken. Finansinspektionen ska enligt 3 kap. 1 § lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar få ingripa mot företag som omfattas av Mica-förordningen och som har åsidosatt sina skyldigheter enligt Mica-förordningen, förordning (EU) 2023/1113 av den 31 maj 2023 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och vissa kryptotillgångar och ändring av direktiv (EU) 2015/849 (TFR-förordningen), lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar, andra författningar som reglerar verksamheten, bolagsordning, stadgar eller reglemente, eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar verksamheten. Detta ska inte gälla för verksamhet som står under Europeiska bankmyndighetens tillsyn. Det finns olika typer av ingripanden enligt 3 kap. 2 §. Finansinspektionen ska få ingripa mot den som har åsidosatt sina skyldigheter genom beslut om

föreläggande att inom en viss tid vidta en viss åtgärd eller upphöra med ett visst agerande eller, för det andra, genom beslut om anmärkning. Detsamma ska gälla när någon tillhandahåller tjänster enligt Mica-förordningen utan auktorisation. Finansinspektionen ska vid allvarliga överträdelse också få besluta om återkallelse av auktorisation. Om det är tillräckligt ska Finansinspektionen i stället få besluta om varning. Enligt 3 kap. 3 § får Finansinspektionen, om beslut om anmärkning eller varning har meddelats, besluta att den som har gjort sig skyldig till överträdelsen ska betala en sanktionsavgift. Enligt 3 kap. 3 § får Finansinspektionen vid överträdelse av Mica-förordningens bestämmelser om marknadsmissbruk meddela ett beslut om sanktionsavgift utan beslut om anmärkning eller varning. Finansinspektionen ska ingripa mot den som utan auktorisation eller registrering bedriver verksamhet som omfattas av Mica-förordningen. Om ett företags auktorisation har återkallats ska Finansinspektionen få besluta hur rörelsen ska avvecklas enligt 3 kap. 4 §. Ett beslut om återkallelse ska enligt samma bestämmelse få förenas med ett förbud att fortsätta rörelsen. Om auktorisationen har återkallats ska Finansinspektionen få förelägga en leverantör av kryptotillgångstjänster att överlåta sina avtal med kunder till ett företag som har auktorisation som leverantör av kryptotillgångstjänster, om kunderna och företaget som har auktorisation samtycker. Ett föreläggande ska få förenas med vite. Det ska dock inte gälla ett sanktionsföreläggande. Ett ingripande ska inte få ske om överträdelsen omfattas av ett föreläggande som har förenats med vite och en ansökan om utdömande av vitet har gjorts. Vidare ska Finansinspektionen enligt 3 kap. 5 §, om ett företag som omfattas av Mica-förordningen har åsidosatt sina skyldigheter, få ingripa mot den som ingår i dess styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem. Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, bör det därför även beaktas om bristen föranlett ett ingripande på grund av att bestämmelserna i lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Frågan om dubbelprövningsförbudet kan aktualiseras i dessa fall behandlas i avsnitt 4.10.6.

När det gäller befrielse från kryptoavgiften kan det slutligen uppmärksammas att ett beslut om kryptoavgift kan överklagas.

Sammanfattningsvis bör befintliga befrielsegrunder tillämpas i varje enskilt fall och det måste göras en prövning av om avgiften verkligen står i rimlig proportion till överträdelsen. Det saknas därför skäl att införa ytterligare grunder för befrielse från kryptoavgift för den rapporterings-skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Författningsförslag

Förslagen medför ändring i 51 kap. 2 § SFL.

4.10.4 Förfaranderegler om kryptoavgift

<p>Promemorians förslag: Skatteverket fattar beslut om kryptoavgift. Ett beslut om kryptoavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts om användaren eller personen med bestämmande inflytande</p>
--

hade varit rapporteringspliktig. Samma tidsfrist gäller för ett beslut om omprövning på Skatteverkets initiativ till nackdel för den som beslutet gäller.

Kryptoavgiften ska vara betald senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den då dag beslut fattades. Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av kryptoavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat beslutet om kryptoavgift. Det får inte ställas krav på säkerhet för att bevilja anstånd med kryptoavgift. En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om kryptoavgift ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av beslutet. Bestämmelserna om särskilt kvalificerad beslutsfattare ska gälla även för kryptoavgift.

Skälen för promemorians förslag

Beslut om kryptoavgift ska meddelas inom sex år

I 52 kap. SFL regleras inom vilken tid beslut om särskilda avgifter ska fattas. Tidsfristen är olika beroende på vilken typ av särskild avgift det rör sig om och i vilken situation avgiften tas ut. Ofta ska beslutet meddelas inom två år från en viss tidpunkt. Ett beslut om förseningsavgift ska t.ex. meddelas inom två år från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 2 § SFL). Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift ska som huvudregel meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (52 kap. 3 § SFL). Om efterbeskattning beslutas, får ett beslut om skattetillägg dock meddelas samtidigt (52 kap. 5 § SFL). Ett beslut om kontrollavgift ska i vissa fall meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades, och i andra fall inom två år från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentationsskyldigheten inte har fullgjorts (52 kap. 9 § SFL). Ett beslut om kontoavgift för rapporteringsskyldiga finansiella institut ska meddelas senast sex år efter det kalenderår då den kontrolluppgift som dokumentationen avser ska lämnas eller skulle ha lämnats om kontot hade varit rapporteringspliktigt (52 kap. 8 c § första stycket SFL). Ett beslut om rapporteringsavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 8 d § SFL). Det skiljer sig avseende beslut om dokumentationsavgift i fråga om betaltjänstleverantörer som ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då dokumentationsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 8 c § andra stycket SFL). Skälet är den förhållandevis korta tid som en betaltjänstleverantör måste bevara uppgifter (prop. 2022/23:121 s.75 och 76). Skatteverket kan på olika sätt få kännedom om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har låtit bli att fullgöra sina skyldigheter. Det kan t.ex. framgå vid kontroll av leverantören eller efter signaler från behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion dit uppgifterna i kontrolluppgiften har eller skulle ha överförts. Frågan är då under hur lång tid Skatteverket bör ha möjlighet att meddela ett beslut om kryptoavgift. Utöver de ovan nämnda exempel på tidsfrister som finns i 52 kap. SFL kan en jämförelse göras med fristen för omprövning av ett beskattningsbeslut till nackdel för den skattskyldige. Ett

sådant beslut ska normalt meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 21 § SFL). Fristen kan dock utsträckas till sex år i vissa fall (s.k. efterbeskattning), bl.a. om den skattskyldige inte i sin deklaration har lämnat tillräckliga uppgifter för att Skatteverket ska kunna fatta ett korrekt beskattningsbeslut (66 kap. 27 § SFL). Om det inte har lämnats några uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person torde det ofta vara svårt för Skatteverket att upptäcka detta kort tid efter att uppgifterna skulle ha lämnats. I många fall torde det som nämnts komma att uppdragas först vid en efterföljande kontroll av uppgiftslämnaren eller om Skatteverket får en indikation om felaktigheter från en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet. En kortare tid än sex år, t.ex. två år, bedöms som en för kort tidsfrist för Skatteverket att besluta om kryptoavgift. Mot denna bakgrund bör ett beslut om kryptoavgift kunna meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. SFL ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts, om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Samma tidsfrist bör gälla för ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket.

Betalningsdag, anstånd, tidsfrist för att begära omprövning eller överklaga samt kvalificerad beslutsfattare

Kryptoavgiften bör – i likhet med t.ex. förseningsavgift, skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol, återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift – betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades.

Anstånd med betalning av skatter och avgifter kan beviljas under vissa förutsättningar. Enligt 63 kap. 7 § SFL ska Skatteverket i vissa fall av omprövning och överklagande bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift. Bakgrunden till bestämmelserna är att systemet med skattetillägg i Europakonventionens mening kan anses utgöra en anklagelse för brott som medför en rätt till domstolsprövning. Vid införande av SFL gjordes bestämmelsen i 63 kap. 7 § SFL tillämplig även på kontrollavgift, bl.a. för att inte riskera en konflikt med Europakonventionen (prop. 2010/11:165 s. 573). Därefter har paragrafens tillämpningsområde av samma skäl utökats till att även omfatta återkallelseavgift (prop. 2015/16:127 s. 103), dokumentationsavgift (prop. 2018/19:9 s. 99) och rapporteringsavgift (prop. 2019/20:74 s. 159). Som framgår i avsnitt 4.10.6 görs bedömningen att det inte kan uteslutas att kryptoavgiften kan komma att bedömas som ett straff i Europakonventionens mening. En prövning av den gärning som kan resultera i påförandet av en kryptoavgift innefattar i sådana fall en prövning av en anklagelse för brott i Europakonventionens mening. Bestämmelserna i 63 kap. 7 § SFL bör därför omfatta även kryptoavgift. Detsamma gäller förbudet i 63 kap. 8 § andra stycket SFL mot att kräva säkerhet för att bevilja anstånd enligt 4 eller 5 § i samma kapitel (dvs. ändringsanstånd eller anstånd för att undvika betydande skada).

Enligt SFL ska en begäran om omprövning eller ett överklagande enligt huvudregeln ha kommit in till Skatteverket antingen senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut eller, i fråga om särskilt angivna beslut, senast inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § SFL). De typer av beslut där tvåmånadersfristen gäller är sådana där en sexårig omprövnings- och överklagandefrist skulle vara meningslös eller mindre lämplig (jfr prop. 2010/11:165 del 2 s. 1079). Det gäller bl.a. beslut om uppgifts- eller dokumentationsskyldighet och beslut om vissa särskilda avgifter (återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift). Det kan vidare konstateras att tvåmånadersfristen gäller för samtliga befintliga särskilda avgifter utom förseningsavgift och skattetillägg. Sexårsfristen gäller för begäran om omprövning och överklagande av beskattningsbeslut. Det faller sig därför naturligt att samma frist gäller även i fråga om beslut om skattetillägg, eftersom beskattningsbeslutet har avgörande betydelse för skattetillägget. Även beslut om förseningsavgift har ett nära samband med beskattningsbeslut eftersom den tas ut t.ex. om skattedeklaration eller inkomstdeklaration med uppgifter till ledning för beskattningen inte lämnas i tid. Uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer lämnas däremot som utgångspunkt inte till ledning för beskattning av i Sverige skattskyldiga personer och beslut om kryptoavgift har därför inte en sådan direkt och nära koppling till ett beskattningsbeslut som innebär att det finns skäl att frånga den omprövnings- och överklagandefrist som gäller för övriga särskilda avgifter, dvs. för återkallelseavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift. En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om kryptoavgift bör därför ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av beslutet.

Twistiga omprövningsärenden avseende skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska under vissa förutsättningar avgöras av en särskilt kvalificerad beslutfattare hos Skatteverket. Detta bör även gälla i fråga om kryptoavgift.

Författningsförslag

Förslagen medför ändringar i 52 kap. 1 och 8 g §§, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5, 7 och 24 e §§ och 67 kap. 12 § SFL.

4.10.5 Ansvar för kryptoavgift för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är juridiska personer

Promemorians förslag: Det ska införas bestämmelser om att en förvaltare av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en trust, vilken inte är en juridisk person, kan hållas betalningsansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för kryptoavgift som påförts på

grund av bristande efterlevnad av rapporterings- eller dokumentationskraven. När det gäller rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som varken är juridiska personer eller truster ska den som har motsvarande ställning som en förvaltare kunna hållas betalningsansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för kryptoavgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av rapporterings- eller dokumentationskraven.

Betalningsskyldigheten ska knytas till den tidpunkt vid vilken kryptoavgiften skulle ha betalats.

Skatteverket ska inte få besluta om betalningsansvar om fordran mot den juridiska konstruktionen har preskriberats.

Det ska införas en möjlighet till hel eller delvis befrielse från betalningsansvar för förvaltaren eller den som har motsvarande ställning.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelserna om särskilda avgifter för dem som inte följer regelverket om informationsutbyte om kryptotillgångar på skatteområdet (kryptoavgift för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster) föreslås, som framgått ovan, införas i ett nytt 49 f kap. SFL. Enligt 49 f kap. SFL ska avgift under vissa förutsättningar tas ut av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Av 2 kap. KOL följer att både fysiska personer och enheter kan vara rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Enhet definieras i 6 kap. 3 § IDKAL som en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

I samband med att den svenska lagstiftningen avseende den effektiva implementeringen av CRS utvärderades av Global Forum uppmärksammades att det, som bestämmelserna om dokumentationsavgift då var utformade, var oklart om det var möjligt att påföra rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte är juridiska personer (dvs. juridiska konstruktioner, t.ex. truster) sanktioner för bristande efterlevnad. Det beror på att t.ex. truster som inte är juridiska personer inte erkänns som rättssubjekt i svensk lagstiftning. Frågan är hur man i praktiken påför och driver in en sanktionsavgift från t.ex. en trust som inte är en juridisk eller fysisk person enligt svensk lagstiftning. Global Forum undrade om det exempelvis finns möjlighet att i stället rikta sanktionen mot en företrädare för trusten. Rekommendationen från Global Forum var att Sverige skulle tillförsäkra att det är möjligt att ta ut sanktioner även från denna typ av legala arrangemang (se vidare i prop. 2023/24:167 s. 53)).

I svensk rätt ansvarar i normalfallet en gäldenär för sina egna skatte- och avgiftsskulder men i vissa situationer och under vissa förutsättningar kan någon annan än gäldenären bli betalningsansvarig för dennes skatte- eller avgiftsskuld enligt bestämmelserna i 59 kap. SFL. I det nu aktuella fallet kan bestämmelserna om företrädaransvar vara av intresse. Bestämmelserna om företrädaransvar finns i 59 kap. 12–21 §§ SFL. Av 59 kap. 13 § SFL framgår att om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har betalat skatt eller avgift, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten eller avgiften. Bestämmelsen om företrädaransvar i 59 kap. 13 § SFL är inte begränsad till att gälla endast vissa skatter eller avgifter som tas ut enligt

SFL. Bestämmelsen gäller i princip för alla skatter och avgifter som omfattas av skatteförfarandelagens tillämpningsområde. Men eftersom bestämmelserna uttryckligen endast gäller företrädare för juridiska personer gäller de inte andra juridiska konstruktioner. Med anledning av resultatet av den utvärdering som ägt rum i Global Forum avseende CRS bör även de svenska bestämmelserna avseende regelverket om rapportering om kryptotillgångar utformas så att det säkerställs att rapporteringskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är juridiska personer kan påföras en särskild avgift för bristande efterlevnad (se prop. 2023/24:167 s. 53–58). I detta sammanhang bör det erinras om att Sverige har en skyldighet att i praktiken säkerställa att beslutet kan verkställas och att betalning kan drivas in oavsett vilken juridisk konstruktion beslutet riktas mot. För att beslut om utmätning för att få in betalning av kryptoavgiften hos huvudbetalaren ska kunna äga rum hos förvaltaren för trusten krävs en särskild exekutionstitel som kan riktas mot denne (jämför NJA 1976 s. 230). Ett beslut av Skatteverket om personligt betalningsansvar är en sådan exekutionstitel som säkerställer att fordran kan drivas in mot förvaltaren av trusten. Även om det skulle vara möjligt för Skatteverket att göra förvaltare för trusters ansvariga för betalningen av kryptoavgiften utan någon bestämmelse om betalningsansvar är det inte möjligt att utvidga kretsen som beslut om kryptoavgift kan fattas för. Om så skulle ske skulle kravet på betalning av en kryptoavgift behöva rikta sig mot flera olika subjekt för att säkerställa att betalning sker. Det skulle då riktas krav mot både huvudbetalaren och företrädarna och som ett resultat av detta skulle fordran behöva debiteras på deras respektive skattekonto trots att det endast gäller en fordran vilket i sin tur skulle kunna leda till att betalning för samma belopp sker flera gånger och t.ex. problem med ränteberäkningen. I stället bör bestämmelserna om betalningsansvar för skatte- och avgiftsskulder utvidgas till att omfatta även kryptoavgift som ska betalas av andra juridiska konstruktioner än juridiska personer som har införts just för att hantera denna typ av situationer. Kravet på kryptoavgift kommer då att riktas mot huvudbetalaren och, om betalning inte sker, därefter även mot en eller flera personer som bedömts som betalningsansvariga. Med denna lösning kommer kryptoavgiften endast debiteras huvudbetalarens skattekonto, se bestämmelsen i 61 kap. 1 § andra stycket SFL som innebär att skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL inte ska registreras på den betalningsansvarigas skattekonto.

Grunden för ett ansvar påminner i detta fall till viss del både om ansvar för delägare i svenskt handelsbolag enligt 59 kap. 11 § SFL och företrädaransvar enligt 59 kap. 12–21 §§ SFL. Skillnaden här jämfört med främst företrädaransvaret är att det nu är fråga om olika former av utländska konstruktioner som inte är juridiska personer som kommer att debiteras en kryptoavgift. Juridisk person är en term för en sammanslutning som har egen rättskapacitet, dvs. kan förvärva rättigheter och ikläda sig skyldigheter. En juridisk person kan ingå avtal, äga tillgångar och dra på sig skulder. Den juridiska personen kan också uppträda som part i domstol. En annan viktig faktor är att en juridisk person normalt ska kunna skydda sina ägare från personligt ansvar, detta gäller dock t.ex. inte svenska handelsbolag där bolagsmännen enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag svarar solidariskt för bolagets förpliktelser.

Eftersom det nu är frågan om andra juridiska konstruktioner än juridiska personer (som i viss utsträckning påminner mer om svenska handelsbolag) finns det inte lika stort behov av bestämmelser om att företrädaren eller den som beslutet om ansvar ska rikta sig mot ska ha agerat uppsåtligt eller grovt oaktsamt vid bristande betalning (59 kap. 12 och 13 §§ SFL) eller att ett beslut först behöver undergå en prövning av förvaltningsrätt (59 kap. 16 § SFL) som det finns i fråga om företrädaransvaret. Det är fråga om enheter som inte är juridiska personer och därför inte självständigt kan agera på samma sätt som en juridisk person och olika företrädare som förfogar över och har ett speciellt ansvar för egendomen och den rättsliga konstruktionen, se vidare nedan. Grunderna för ett ansvarsbeslut bör därför utgå från samma premisser som ett beslut om ansvar för en handelsbolagsdelägare. Denna möjlighet bör kompletteras av möjligheter till hel eller delvis befrielse för både den särskilda avgiften samt för den som hålls betalningsansvarig, se vidare nedan.

En avgörande fråga är vem som Skatteverket ska få fatta beslut om betalningsansvar för, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte fullgör betalningsskyldigheten. Det kan antingen vara fråga om någon som företräder den juridiska konstruktionen och därför har möjlighet att påverka skyldigheterna som brustit och lett till ett beslut om kryptoavgift eller någon som är förmånstagare och därför kan dra fördel av den juridiska konstruktionens tillgångar. Även om förmånstagare och andra kan dra nytta av brister i rapporteringen är det inte säkert att dessa har kännedom om eller möjlighet att påverka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters verksamhet. Ansvaret bör därför riktas mot den som har en sådan möjlighet och skyldighet i olika juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer. Bestämmelsen bör innehålla så få subjektiva rekvisit som möjligt eftersom, utöver vad som redogjorts för ovan, det ökar förutsebarheten och förenklar tillämpningen. Det är dock mycket svårt att på förhand avgöra vilka juridiska konstruktioner som kan komma i fråga samt hur dess förvaltning ser ut. En juridisk konstruktion som inte är en juridisk person men en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan vara en trust. Typiskt sett innebär en trustbildning att stiftaren (settlor) uppdrar åt en förvaltare (trustee) att förvalta egendom (trust property) till förmån för förmånstagarna (beneficiaries). Det är då en juridisk konstruktion där stiftarens äganderätt till en viss egendom överförs till en förvaltare (trustee) på ett visst bestämt sätt. Det vanligaste sättet att bilda en trust är att stiftaren upprättar en skriftlig trustskund. Denna innehåller bestämmelser som anger trustens ändamål och vilka befogenheter och förpliktelser förvaltaren har. Bestämmelsen om att en förvaltare för en trust kan hållas ansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för en särskild avgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av skyldigheterna enligt 49 f kap. SFL enligt 59 kap. 25 § SFL bör även gälla kryptoavgiften. Det kan dock även förekomma andra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster än truster som är juridiska konstruktioner men inte juridiska personer. Sådana juridiska konstruktioner kan t.ex. utgöra partnerskap eller olika former av utländska stiftelser som inte är juridiska personer. Även motsvarande företrädare för dessa juridiska konstruktioner bör på motsvarande sätt kunna hållas

betalningsansvariga för den bristande efterlevnaden. Det kan då t.ex. röra sig om partner i partnerskap som har ett ansvar att förvalta och leda den juridiska konstruktionen. När det gäller juridiska konstruktioner som varken är juridiska personer eller trustar bör alltså den som har motsvarande ställning i den juridiska konstruktionen kunna hållas ansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för kryptoavgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av rapporterings- eller dokumentationskraven enligt 49 f kap. SFL.

Ett ansvarsbeslut bör knytas till förhållandena hos den juridiska konstruktionen när kryptoavgiften förföll till betalning och inte till förhållandena när bristen förelåg. Skälet för att kunna fatta beslut om betalningsansvar är att kunna säkra betalning för den särskilda avgiften om den juridiska konstruktionen inte betalar, vilket bör ske hos den som har inflytande över den juridiska konstruktionen när betalning ska ske och förfogar över medlen. Vidare blir det tydligare vem ansvarsbeslutet kan riktas mot eftersom bristerna kan ha uppstått vid flera olika tillfällen men ändå inkluderas i samma beslut om kryptoavgift. Vad som för andra betalningsansvar utgör den relevanta ansvarstidpunkten varierar bl.a. beroende på vilket slags beslut som ligger till grund för den obetalda fordringen. Det finns även särskilda regler om ansvarstidpunkten avseende företrädaransvar för underlåtna skatteavdrag (59 kap. 12 § andra stycket SFL) och företrädaransvar för överskjutande ingående mervärdesskatt (59 kap. 14 § SFL). För företrädaransvar är det i normalfallet skattens ursprungliga förfallodag som är den relevanta ansvarstidpunkten. Det är alltså utifrån denna tidpunkt som utredningen om vem som har varit företrädare för den juridiska personen utgår. En juridisk person kan vidare vara delägare i ett svenskt handelsbolag och därför också bli betalningsansvarig enligt 59 kap. 11 § SFL för skatter och avgifter enligt SFL. Om den juridiska personen inte betalar skatten på den förfallodag som bestäms i beslutet om betalningsansvar så kan Skatteverket ansöka om företrädaransvar för den fysiska person som var företrädare för den juridiska personen när skatten eller avgiften förföll till betalning enligt beslutet. Skatteverket kan också ansöka om betalningsansvar för den fysiska person som var företrädare för den delägande juridiska personen i handelsbolaget vid tiden för skattens ursprungliga förfallodag, dvs. den dag då handelsbolaget ursprungligen skulle ha betalat in den aktuella skatten eller avgiften. Särskilda avgifter har dock inte någon ursprunglig förfallodag. Den nu aktuella betalningsskyldigheten bör därför i stället knytas till den tidpunkt när kryptoavgift skulle ha betalats.

Skatteverket bör inte få besluta om ansvar om fordran mot den juridiska konstruktionen har preskriberats.

Samma möjlighet till hel eller delvis befrielse från betalningsansvaret avseende kryptoavgiften bör gälla som den för kontoavgift enligt 59 kap. Med tanke på att det är fråga om utländska juridiska konstruktioner är det inte möjligt att uttömmande analysera varken hur den juridiska konstruktionen kan vara konstruerad eller förutsättningarna för den som hålls ansvarig att fullgöra eller påverka skyldigheterna som den juridiska konstruktionen enligt 49 f kap. SFL brustit i och som lett till ett beslut om särskilda avgift. Grunderna för befrielse ligger utanför de grunder som enligt 51 kap. SFL helt eller delvis kan befria den juridiska konstruktionen

från särskild avgift. I stället bör det vara fråga om sådana särskilda skäl som är kopplade till den som görs betalningsansvarig och förhållanden som förelåg vid tidpunkten för den bristande betalningen. Det kan då röra sig om att omständigheterna som lett till den bristande betalningen inte kunnat förutses av den som hålls ansvarig. De särskilda skälen kan vidare grunda sig i förhållanden kopplade till denne, såsom hög ålder och hälsotillstånd. Även i fall där befrielsegrunder saknas kan det bli fråga om att begränsa betalningsansvaret. Detta kan bli aktuellt då beloppets storlek och omständigheterna i målet leder till att ett fullt betalningsansvar står i klart missförhållande till det som det allmänna har att vinna av ett sådant beslut (jfr HFD 2016 ref. 60).

Författningsförslag

Förslaget innebär ändringar i 59 kap. 1, 25 och 25 b §§ SFL.

4.10.6 Europakonventionens tillämpning

Promemorians förslag: Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en kryptoavgift.

Skälen för promemorians förslag: Den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) gäller som lag i Sverige med de ändringar och tillägg som följer av de protokoll till konventionen som Sverige har ratificerat, däribland konventionens sjunde tilläggsprotokoll (se lagen [1994:1219] om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna). Enligt 2 kap. 19 § regeringsformen får inte lag eller annan föreskrift meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Enligt artikel 6 i Europakonventionen, som gäller vid prövning av en persons civila rättigheter och skyldigheter eller vid anklagelse för brott, har var och en de rättssäkerhetsgarantier som anges i artikeln, bl.a. rätten till en rättvis och offentlig rättegång inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag. I artikeln fastslås också vissa andra rättssäkerhetsgarantier.

Av artikel 4.1 i sjunde tilläggsprotokollet framgår det att ingen får lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott för vilket han redan har blivit slutligt frikänd eller dömd i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 50 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Mer specifikt gäller ett förfarande samma brott i den mån det avser identiska fakta eller fakta som är väsentligen desamma som beträffande den överträdelse som prövats i det första förfarandet. Detta förbud mot dubbla straff och dubbla prövningar kallas ofta för dubbelprövningsförbudet. Dubbelprövningsförbudet är begränsat till att gälla samma rättssubjekt (se artikel 4.1 i protokollet). Förbudet utesluter

däremot inte att den som dömts för brott blir föremål för ett disciplinärt förfarande på grund av samma gärning.

Vid bedömningen av vad som är anklagelse för brott utgår domstolen från de s.k. Engelkriterierna (Engel m.fl. mot Nederländerna, no 5100/71, den 8 juni 1976). Europadomstolen har i ett stort antal avgöranden prövat dessa kriterier och även tagit ställning till gränsdragningen mellan straff och disciplinära åtgärder. De tre kriterierna är i korthet klassificering i inhemsk rätt, gärningens art och den påföljd som kan komma i fråga.

Av Europadomstolens praxis följer att administrativa sanktioner kan bedömas vara straffrättsliga till sin karaktär. Om sådana sanktioner är att betrakta som en prövning av en anklagelse om brott kan prövningen alltså innebära ett hinder mot att pröva och döma någon för samma brott. I fråga om gärningens art har det betydelse om det rör sig om en gärning som kan utföras av vem som helst och mot vilken lagstiftaren har velat införa ett allmänt förbud eller om det är fråga om en kränkning av förhållningsregler för en viss avgränsad grupp personer med särskild ställning och särskilda skyldigheter.

Fråga är nu om systemet kryptoavgift som föreslås i de föregående avsnitten kan vara att betrakta som en anklagelse för brott.

Kryptoavgiften är enligt nationell rätt inte en straffrättslig utan en administrativ sanktion. Reglerna om kryptoavgift kan endast beröra sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i KOL.

Termen rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan i undantagsfall omfatta fysiska personer även om de som förväntas utgöra den största och mest betydelsefulla delen är de enheter som är auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Vad gäller sanktionens storlek är den relativt begränsad per användare eller person med bestämmande inflytande för vilket granskningsåtgärderna inte har utförts eller dokumenterats korrekt. Eftersom en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan ha ett stort antal användare att utföra granskningsåtgärder med avseende på och att lämna kontrolluppgift för enligt 22 d kap. SFL kan det dock tänkas att ett större antal kryptoavgifter tas ut avseende samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster om det skulle uppdragas att det finns systematiska brister i dokumentationen eller uppgiftslämnandet hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

De rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster utgör en begränsad krets av enskilda som åläggs en särskild skyldighet att utföra granskningsåtgärder och lämna uppgifter om konton i syfte att förhindra skatteundandragande. De sammanlagda kryptoavgifterna per användare och år kan uppgå till maximalt 12 500 kronor.

Jämte kryptoavgift kan rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster vid brister i skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation enligt KOL och SFL som leder till en kryptoavgift samtidigt göra sig skyldiga till en överträdelse av annan lagstiftning på grund av att bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte följts (prop. 2016/17:173 s. 430–433 och prop. 2018/19:9 s. 97–98) och bli påförda en sanktionsavgift. Varken vid införandet av lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller införandet av

dokumentationsavgiften för rapporteringsskyldiga finansiella institut (prop. 2018/19:9 s. 102 och 103) uteslöts det att ingripande i form av sanktionsavgift enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism var att betrakta som en anklagelse för brott. De olika sanktionerna kan dock komma att påföras samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster, dvs. samma person. Av detta skäl föreslås det i avsnitt 4.10.3 införas en bestämmelse om att det vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, ska beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även har lett till ett ingripande på grund av underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Samma bedömning görs avseende olika ingripanden som lett till ett ingripande enligt lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Befrielse från kryptoavgift kan alltså bli aktuell om bristen på dokumentation helt eller delvis även har lett till ett ingripande på grund av underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Det finns enligt ovan omständigheter som talar emot att kryptoavgiften ska bedömas som ett straff så som att avgiften enligt nationell rätt inte är en straffrättslig åtgärd, att den är relativt begränsad, att den i huvudsak inte omfattar fysiska personer och att det är fråga om en begränsad krets. Det kan dock inte uteslutas att Europadomstolen kan komma att göra bedömningen att det är ett straff. Av den anledningen bör reglerna ges en sådan utformning att de rättssäkerhetsgarantier som följer av Europakonventionen uppfylls, vilket gäller såväl rätten till en rättvis rättegång som dubbelprövningsförbudet. Vid uttag av kryptoavgift ska därför anstånd beviljas om den som kryptoavgiften avser har begärt omprövning eller överklagat beslutet under vissa förutsättningar. Säkerhet för att bevilja anstånd för kryptoavgift kan inte krävas, se avsnitt 4.10.4. Vidare bör ett föreläggande inte få förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till kryptoavgift och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Det anses inte nödvändigt att i detta lagstiftningsarbete föreslå någon ytterligare särskild reglering med anledning av dubbelprövningsförbudet. För det fall att det trots allt i praktiken skulle komma att bedömas att påförandet av kryptoavgift och en annan sanktion eller påföljd i ett enskilt fall omfattas av dubbelprövningsförbudet, kan påminnas om att Europakonventionen gäller som lag här i landet och att myndigheterna ska tillämpa dess regler. Om dubbelprövningsförbudet inte aktualiseras kan den i avsnitt 4.10.3 föreslagna regeln, om befrielse från kryptoavgift när det är oskäligt att ta ut en kryptoavgift med fullt belopp till följd av att bristen på dokumentation helt eller delvis även har föranlett ett ingripande enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, i stället komma att aktualiseras.

Författningsförslag

Förslagen medför en ändring i 44 kap. 3 § SFL.

4.11 Skattesekretess och användningsbegränsningar

4.11.1 Skattesekretess

Promemorians bedömning: Skattesekretessen omfattar de uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som lämnas om användare och personer med bestämmande inflytande i form av kontrolluppgifter. Detta gäller även uppgifter som tas emot av Skatteverket från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Promemorians förslag: Sekretess ska gälla för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärende om kryptoavgift. Skattesekretessen ska även gälla i ärenden enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Sekretessen ska dock inte gälla för beslut i sådana ärenden. Sekretessen ska dock inte gälla beslut om kryptoavgift.

Skälen för promemorians bedömning och förslag: I 27 kap. OSL finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Föremålet för sekretessen är således uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut, dvs. någon prövning av om skada kan uppstå om uppgifterna lämnas ut görs inte. Sekretessen omfattar inte bara uppgifter om den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. utan även uppgifter om tredje man vars förhållanden berörs (prop. 1979/80:2 del A s. 258). Bestämmelsen omfattar inte bara ärenden enligt SFL. Av propositionen till den numera upphävda sekretesslagen (1980:100) framgår att bestämmelsen även omfattar t.ex. ärenden om förhandsbesked liksom registerföring och annan verksamhet som har anknytning till förfarandet men saknar ärendekaraktär (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Utöver vad som följer av 27 kap. 1 § första stycket OSL, framgår det av andra stycket samma paragraf att sekretess även gäller i bl.a. verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

Vad som avses med skatt i det aktuella kapitlet framgår av 27 kap. 1 § tredje stycket OSL. Där framgår också att med skatt jämställs vissa avgifter, bl.a. skattetillägg och vissa andra s.k. särskilda avgifter som kan tas ut enligt SFL.

I 27 kap. 2 § OSL finns en bestämmelse om sekretess i vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 1 §. Sekretess gäller för bl.a. uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt (27 kap. 2 § första stycket 1). Med särskilt ärende avses skattekontroll m.m. som inte ingår som ett led i

ett ärende om bestämmande av skatt eller liknande utan är ett fristående förfarande (prop. 1979/80:2 del A s. 261).

Sekretessen enligt 27 kap. 1–4 §§ OSL gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, i ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer (27 kap. 5 § första stycket OSL). Ett exempel på ett sådant avtal är DAC. Av andra stycket i samma paragraf framgår att sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 27 kap. 1–4 §§ OSL för sådan uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet.

Uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande omfattas av sekretess

De uppgifter som enligt förslagen i denna promemoria ska lämnas om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer kommer att kunna behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas (se avsnitt 8). För uppgifter i databasen gäller sekretessen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL (databassekretess).

Det överordnade syftet med att uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som inte är obegränsat skattskyldiga i Sverige lämnas till Skatteverket är att de ska överföras till andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i detta avseende föreslås tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Bestämmelserna syftar till att genomföra de krav som ställs i DAC 8 och CARF MCAA. I den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna får de användas för administration och verkställighet av den statens eller jurisdiktionens lagstiftning avseende de skatter som omfattas av direktivet och CARF MCAA. Det förutsätts därför att uppgifterna används i den mottagande staten eller jurisdiktionen i flera olika verksamheter och ärenden som motsvarar de där sekretess gäller i Sverige enligt 27 kap. 1, 2 och 4 §§ OSL. Sekretess för uppgifterna bedöms därför gälla enligt 27 kap. 5 § första stycket OSL för uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer i ärende om överföring av uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Detta eftersom det är fråga om ett ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer. För de uppgifter om rapporteringspliktiga personer som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar gäller sekretess enligt 27 kap. 5 § andra stycket OSL, i den utsträckning sekretess inte gäller direkt med stöd av 27 kap. 1 eller 2 § OSL (se nedan).

Skatteverket kommer emellertid också ta emot uppgifter om rapporteringspliktiga personer som är obegränsat skattskyldiga i Sverige. Såvida dessa personer inte också har skatterättslig hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion ska uppgifterna inte utbytas med någon stat eller jurisdiktion. Skatteverket ska i dessa fall endast använda uppgifterna för egna ändamål, dvs. för t.ex. bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller för kontroll i fråga om skatt m.m. I sådan verksamhet gäller sekretess för uppgifterna antingen enligt 27 kap. 1 § första stycket eller enligt 27 kap. 2 § 1 OSL, beroende på om åtgärderna ingår som ett led i ett ärende om t.ex. bestämmande av skatt eller om det är ett fristående förfarande. Detta gäller både i fråga om uppgifter som Skatteverket får direkt från uppgiftsskyldiga i Sverige och uppgifter som Skatteverket får från andra medlemsstater genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Skatteverket får i enskilda fall även inhämta uppgifter som verket behöver för att kunna kontrollera uppgiftsskyldigheten (se t.ex. 37 kap. 6 § första stycket SFL). I verksamhet som avser sådan kontroll gäller sekretess enligt 27 kap. 2 § första stycket 1 OSL.

I avsnitt 5.1 i CARF MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i den konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. Vad gäller DAC 8 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens

rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat som lämnade upplysningarna. Det har vidare gjorts vissa andra ändringar i artikel 16 som innebär att uppgiften även får användas för bedömning, administration, och verkställighet av bestämmelser avseende tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Se vidare om detta i avsnitt 7.6.

Sekretessreglerna i DAC bör i LAUK tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete.

Sekretessen när det gäller den nya särskilda avgiften – Kryptoavgift – behandlas i avsnitt 4.10.4.

Ny särskild avgift - Kryptoavgift

Promemorians förslag innebär bl.a. att en ny särskild avgift, en kryptoavgift, införs (se avsnitt 4.10). Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Enligt 27 kap. 1 § tredje stycket OSL jämföras med skatt bl.a. vissa särskilda avgifter som tas ut enligt SFL. Bestämmelsen har inte något skaderekvisit. Sekretessen är alltså absolut. Av 27 kap. 6 § OSL framgår att sekretessen inte gäller beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Samma skäl som motiverade den sekretess som gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden om dokumentationsavgift enligt 27 kap. 2 § första stycket OSL eller plattformavgift gör sig gällande i ärenden om kryptoavgift (se prop. 2018/19:9 s. 103 respektive prop. 2022/23:6 s. 160)). Det är också ofrånkomligt att sådana uppgifter som omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § OSL också kommer att ingå i ett ärende om kryptoavgift. Uppgifterna bör inte få ett lägre sekretesskydd enbart på grund av att de ingår i ett ärende om kryptoavgift. Sekretessen bör därför motsvara den sekretess som gäller för samma uppgifter i ett ärende om beskattning. Kryptoavgift som, i enlighet med vad som sagts ovan, också är en särskild avgift, bör i sekretesshänseende behandlas på samma sätt. Det föreslås därför att 27 kap. 1 § tredje stycket OSL kompletteras så att skattsekretessen även omfattar kryptoavgift. Tystnadsplikten avseende kryptoavgift inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende kryptoavgiften. Av 27 kap. 6 § OSL följer som sagt enligt ovan emellertid bl.a. att sekretessen enligt 1 § inte gäller beslut varigenom skatt bestäms. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla beslut om kryptoavgift.

Uppgifter med avseende på anmälan om rapporteringsskyldighet eller undantag från rapporteringsskyldighet

I 8 kap. KOL finns bestämmelser om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 10 §, kan anmäla att den ska genomföra rapporteringsskyldigheten och granskningsförfarandet i en kvalificerad jurisdiktion till vilken den har en lika stark anknytning som till Sverige, se avsnitt 4.8.2. Vidare finns det i 9 kap. KOL bestämmelser om att en kryptotillgångsoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. KOL och har en viss anknytning till Sverige ska anmäla detta till Skatteverket, se avsnitt 4.8.1. Bestämmelser om Skatteverkets hantering finns i 5–10 §§ LAUK. Hur Skatteverket ska hantera sådana ansökningar finns i 5 § LAUK. Kryptotillgångsoperatörerna ska även anmäla ändringar i de uppgifter som lämnats enligt 9 kap. KOL. Fråga är inledningsvis om dessa uppgifter omfattas av sekretess enligt befintliga regler. De uppgifter som lämnas i ovan nämnda sammanhang har i många fall inte någon direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt i vilken sekretess, enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL, råder för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I 27 kap. 5 § OSL finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). De krav på sekretess som ställs i DAC och CARF MCAA gäller dock endast i fråga om uppgifter som utbyts mellan behöriga myndigheter i olika stater och jurisdiktioner och inte i fråga om uppgifter som lämnas av enskilda enheter till Skatteverket. Sekretessen enligt 27 kap. 5 § gäller endast i den mån uppgifterna inhämtas för att utbytas med andra stater och jurisdiktioner enligt ett internationellt avtal eller EU-lagstiftning. I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess dock enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL. För att uppgifterna direkt ska kunna tillföras beskattningsdatabasen måste de lämnas elektroniskt. Det är Skatteverket som avgör i vilken form uppgifterna ska lämnas. Även om Skatteverket skulle bestämma att alla uppgifter ska lämnas elektroniskt är det ingen garanti för att uppgifter inte i något enstaka fall ändå kommer in i fysiskt format, dvs. på papper. En sådan handling som kommer in till Skatteverket är en allmän handling och ska lämnas ut i den utsträckning det inte råder sekretess för uppgifterna i handlingen. Även om uppgifterna sedan förs in i beskattningsdatabasen finns de kvar på det papper som skickats in och som är en allmän handling. Uppgifterna enligt dessa ärenden omfattas därför inte av befintliga sekretessbestämmelser. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter som lämnas i dessa sammanhang behöver det därför tas in en ny sekretessbestämmelse.

Uppgifter i de anmälningar och registreringar som ska ske enligt 8 och 9 kap. KOL avser både Skatteverkets verksamhet för inspektion, kontroll eller annan tillsyn och enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Även om uppgifterna enligt ovan inte direkt omfattas av befintliga sekretessbestämmelser med avseende på informationsutbyte mellan stater och jurisdiktioner handlar det i grunden om administration och verkställighet av skatt. Det finns därför skäl att överväga om det ska införas bestämmelser om sekretess för uppgifter med avseende på de anmälningar kryptotillgångsoperatörer kan göra om dels att rapporteringen

och granskningsförfarandet inte ska genomföras i Sverige, dels anmälan om rapporteringsskyldighet. Rätten att ta del av allmänna handlingar får begränsas enligt 2 kap. 2 § tryckfrihetsförordningen endast om det krävs med hänsyn till vissa uppräknade starka intressen. Fråga är då om de uppgifterna har sådan karaktär att det finns skäl att införa en ny sekretessbestämmelse om vilka uppgifter som behöver skyddas samt en intresseavvägning mellan behovet av sekretess och rätten till insyn. Några bestämmelser om hur en anmälan om rapporteringsskyldighet enligt 9 kap. KOL ska utformas finns inte i LAUK. Det är upp till Skatteverket att avgöra hur dessa anmälningar ska utformas för att på bästa sätt kunna användas när det gäller att kontrollera att kryptotillgångsoperatörerna uppfyller sina skyldigheter. I det fallet bör det därför hänvisas till ärenden enligt KOL i stället för till enligt LAUK. Bestämmelser tas in i 27 kap. 2 § OSL om att sekretess ska gälla i ärenden enligt KOL och LAUK. I sammanhanget ska det beaktas att det avseende en liknande situation införts en bestämmelse om att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden avseende ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar (prop. 2022/23:6. s. 157). Det bör råda sekretess dels eftersom det är fråga om verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande skatt för uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, dels eftersom det är ett krav enligt artikel 16 i DAC och i de internationella avtalen att hålla uppgifter konfidentiella. Vid en intresseavvägning görs bedömningen att motsvarande sekretess som i ett skatteärende ska gälla för uppgifter om enskilds ekonomiska eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt KOL och LAUK.

Secretessen bör dock inte gälla för beslut i sådana ärenden, så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Tystnadsplikten avseende uppgifterna inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende de nu aktuella uppgifterna eftersom det är uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I 27 kap. 2 § OSL ändras som sagt enligt ovan emellertid bl.a. att sekretessen inte gäller beslut i dessa ärenden. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla uppgifter som framgår av ett beslut.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL.

4.11.2 Användningsbegränsningar

Promemorians förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om den begränsning i möjligheten att använda upplysningar som anges i direktivet och modellen för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Det ska göras en hänvisning i offentlighets- och sekretesslagen till regeln om användningsbegränsning i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Skälen för promemorians förslag: Som nämnts i avsnitt 4.11.1 får endast vissa personer eller myndigheter ta del av uppgifterna. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. I den nya LAUK bör det tas in bestämmelser om dessa användningsbegränsningar.

I DAC finns, som nämnts, bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot från en annan medlemsstat i artikel 16. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade upplysningarna användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade dem. Användningsbegränsningarna i DAC bör tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete. Bestämmelserna i artikel 16 i DAC har, som nämnts, vidare ändrats, se avsnitt 7.6.

Uppgifterna som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Bestämmelsen tar inte bara sikte på hur Skatteverket får använda upplysningarna, utan också på hur andra personer och myndigheter (däri inbegripet domstolar) som fastställer, uppbär, administrerar eller driver in skatterna eller handlägger åtal eller överklaganden i fråga om skatterna och som får del av uppgifterna, får använda dem. Uppgifterna får användas vid offentliga rättegångar och i domstolsavgöranden (jfr vad

som gäller för användningsbegränsningarna för lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton enligt prop. 2015/16:29 s. 207).

Bestämmelsen i 9 kap. 2 § OSL innehåller en upplysning om lagar i vilka det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. Den begränsning i möjligheten att utnyttja upplysningarna som föreslås i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar tar sikte på uppgifter som Skatteverket fått från en myndighet i en annan stat. En hänvisning till den lagen bör därför tas in i 9 kap. 2 § OSL.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 16 § LAUK införs. Förslaget medför ändringar i 9 kap. 2 § OSL.

4.12 Registerlagstiftning

Promemorians förslag: Skatteverket ska i beskattningsdatabasen få behandla uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och det nya kapitlet i skatteförfarandelagen om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Förslagen i denna promemoria innebär att ytterligare en uppgiftsskyldighet införs i SFL. Uppgiftsskyldigheten, som regleras i det föreslagna 22 d kap. SFL, innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska lämna vissa angivna uppgifter om rapporteringspliktiga personer till Skatteverket. Uppgifter ska lämnas om alla personer oavsett var dessa har hemvist. Uppgifterna ska sedan utbytas med andra medlemsstater inom EU och andra stater och jurisdiktioner med vilka avtal om sådant informationsutbyte har ingåtts. Bland de uppgifter som ska lämnas till Skatteverket kan nämnas nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och för rapporteringspliktiga personer. Det står därför klart att förslagen kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. Först behandlas uppgifterna av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster för att de ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet och sedan av Skatteverket i beskattningsdatabasen.

Global Forum utvärderar löpande varje deltagande jurisdiktions sekretessregler och informationssäkerhet med avseende på uppgifter som tas emot genom automatiskt utbyte av upplysningar. Varje stat eller jurisdiktion kan, enligt avsnitt 7.1 g i CARF MCAA, underrätta koordineringsorganets sekretariat om vilka krav som ställs på skydd av personuppgifter.

Mot denna bakgrund finns det stöd i EU:s dataskyddsförordning att utbyta upplysningarna även med tredjeländer som undertecknar och genomför CARF MCAA, vilket sannolikt kommer att utgöra ett sådant kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som avses i 6 kap. 4 § KOL.

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 samma lag framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 samma lag framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (i detta fall åtagandet enligt DAC 8 eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar) att överföra uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen i 22 d kap. SFL ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl anses det dock att det bör införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt KOL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. SFL.

Av 2 kap. 2 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § samma lag och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § i den förordningen framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt SFL och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen.

Författningsförslag

Förslaget innebär ändring i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

5 Ändringar i regelverket för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

5.1 Allmänna utgångspunkter

Promemorians förslag: Ändringarna i direktivet och i OECD:s rapporteringsstandard avseende finansiella konton samt tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska genomföras i svensk rätt.

Skälen för promemorians förslag: I samband med framtagandet av CARF har OECD även gjort en första omfattande översyn av CRS.

Översynen har resulterat i ändringar som innebär att tillämpningsområdet för CRS har utvidgats till att även omfatta e-pengar och indirekta innehav av kryptotillgångar. Dessa regler kompletterar bestämmelserna i CARF och syftet är inte att CRS och CARF ska överlappa varandra. En viktig utgångspunkt har varit att undvika dubbelrapportering. CRS och CARF kan sägas ha en naturlig koppling till varandra eftersom det tidigare varit så att rapportering kunnat undvikas genom att den skattskyldige väljer att inneha kryptotillgångar i stället för mer traditionella finansiella produkter. Översynen har även resulterat i andra ändringar som syftar till att förbättra tillämpningen av CRS, bland annat genom införandet av mer detaljerade rapporteringskrav och förbättrat granskningsförfarande. Även nya undantag från rapporteringsplikt och rapporteringsskyldighet har tagits in. Ändringarna innebär alltså i vissa fall utökade krav på rapporteringsskyldiga finansiella institut och i andra fall minskade krav. De ändringar som gjorts bygger på samlade erfarenheter av tillämpningen av CRS sedan regelverket började tillämpas 2016. Dessutom har ytterligare detaljer inkluderats i kommentarer till CRS avseende ett antal frågor för att öka möjligheten till en konsekvent och jämlik tillämpning av CRS och för att införliva tidigare utgivna frågor och tolkningsvägledning.

För att ändringarna ska bli gällande mellan avtalsparterna har ett tillägg till det multilaterala avtalet CRS MCAA tagits fram. Regeringen har undertecknat detta tilläggsavtal.

Genom DAC 8 har dessa ändringar också tagits in i EU-rätten. I DAC hänvisas även till kommentaren till CRS när det gäller tolkning och tillämpning av dessa bestämmelser i direktivet.

Eftersom bestämmelserna är en del av DAC 8 är Sverige skyldigt att genomföra dem i svensk rätt. Det är därför knappast något alternativ att inte göra det. När bestämmelserna genomförs i förhållande till andra medlemsstater i EU skulle det bli mycket komplicerat för både de finansiella instituten och för Skatteverket att tillämpa regelverken om samma bestämmelser inte också skulle tillämpas gentemot tredjeländer enligt tillägget till CRS MCAA. Sverige undertecknade CRS MCAA den 29 oktober 2014. Den 7 november 2024 hade sammanlagt 124 stater och jurisdiktioner undertecknat avtalet. Alternativet skulle vara de finansiella instituten måste tillämpa bestämmelserna i tillägget till avtalet i fråga om

rapporteringspliktiga personer som har hemvist i andra medlemsstater i EU och tidigare gällande bestämmelser gentemot rapporteringspliktiga personer som har hemvist i tredjeländer. Detta skulle sannolikt öka den administrativa bördan påtagligt.

Ändringarna i såväl direktivet som i OECD:s rapporteringsstandard samt tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska genomföras i svensk rätt.

5.2 Närmare om ändringarna av DAC 2 och OECD:s rapporteringsstandard om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

5.2.1 Avsnitt I i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton även ska innehålla följande uppgifter:

- Uppgift om huruvida kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande.
- Uppgifter om på vilket sätt respektive person med bestämmande inflytande utövar inflytandet över en enhet som är kontohavare för ett befintligt konto, även om det finansiella institutet inte har den uppgiften tillgänglig sedan tidigare.
- Uppgifter om huruvida det har lämnats giltiga intyganden för respektive person med bestämmande inflytande.
- Uppgifter om huruvida kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontohavare.
- Uppgifter om typ av finansiellt konto och huruvida det är ett befintligt eller nytt konto samt typ av kontonummer.
- När kontot är en andel i eget kapital i en investeringsenhet som inte är en juridisk person, uppgift om den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen har andel i eget kapital.

I skatteförfarandeförordningen ska det tas in bestämmelser som närmare preciserar vilka olika typer av konton och kontonummer som uppgift ska lämnas om. Vidare ska det där tas in en bestämmelse som närmare preciserar vilka olika roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen har andel i eget kapital som uppgift ska lämnas om.

I förordningen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska det klargöras att rapporteringskyldiga finansiella institut ska göra rimliga ansträngningar för att inhämta utländska skatteregistreringsnummer och födelsedatum för kontohavare för befintliga konton senast före utgången av det andra kalenderåret efter det kalenderår då kontot identifierades som rapporteringspliktigt och varje gång som det rapporteringskyldiga finansiella institutet är skyldigt att uppdatera

information om kontot i enlighet med bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte ska lämna uppgift om bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av en finansiell tillgång i en kontrolluppgift om rapporteringspliktiga konton i den utsträckning institutet rapporterar denna bruttoavkastning i en kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får dock lämna sådana uppgifter i kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton.

Skälen för promemorians förslag: Avsnitt I i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS innehåller de generella rapporteringskraven för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Bestämmelserna avsnitt I.A och B specificerar den information som ska rapporteras och avsnitt I.C–F innehåller vissa undantag från rapporteringskraven.

Avsnitt I.A.1 och 2 ändras på så sätt att viss ytterligare information ska lämnas av de rapporteringsskyldiga finansiella instituten till den behöriga myndigheten för varje rapporteringspliktigt finansiellt konto. Det övergripande syftet med ändringarna är att öka användbarheten för upplysningarna om finansiella konton. För att uppnå detta ska mer detaljerade uppgifter om de finansiella kontona lämnas.

Avsnitt I.A.1 a gäller för både konton som innehas av fysiska personer och konton som innehas av enheter. Där har det lagts till att uppgift även ska lämnas om huruvida kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande. Intyganden ingår i det förfarande för granskning av finansiella konton som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska genomföra enligt 4–8 kap. IDKAL för att identifiera rapporteringspliktiga konton. Ett intygande som ska inhämtas av det finansiella institutet om en kontohavare ska upprättas av kontohavaren själv. Det ska vara undertecknat eller på annat sätt bekräftat och ha lämnats på annat sätt än muntligen. Intygandet ska vidare vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, hemvist, skatteregistreringsnummer och land eller länder för skatteregistreringsnummer. Enligt svensk rätt ska intygandet lämnas på heder och samvete. En bestämmelse om att uppgift ska lämnas om huruvida kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande bör tas in i 22 b kap. SFL.

Avsnitt I.A.1 b gäller för konton som innehas av enheter. Enheter är juridiska personer och andra juridiska konstruktioner. När det gäller konton som innehas av enheter ska kontrolluppgift inte bara lämnas för kontohavaren utan också för personer med bestämmande inflytande över enheten. I avsnitt I.A.1 b läggs det till att uppgift även ska lämnas om den eller de roller som medför att varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande och huruvida ett giltigt intygande har lämnats för varje person med bestämmande inflytande. I 22 b kap. 5 § andra stycket 1 SFL anges redan att uppgift ska lämnas om på vilket sätt en person med bestämmande inflytande utövar bestämmande inflytande. Där görs dock skillnad mellan befintliga och nya konton på så sätt att när det gäller befintliga konton behöver denna uppgift bara lämnas om den

finns tillgänglig. Dessa bestämmelser kompletteras av 5 kap. 8 § SFF där det närmare preciseras vilka roller som en person har som det ska lämnas uppgift om. Eftersom det inte görs någon skillnad mellan nya och befintliga konton i detta avseende i CRS och DAC bör 22 b kap. 5 § andra stycket 1 SFL ändras så att skyldigheten att lämna dessa uppgifter för befintliga konton gäller även om uppgiften inte finns tillgänglig. Det innebär att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om de inte har dem tillgängliga, behöver inhämta dessa uppgifter och lämna dem i kontrolluppgiften. Det bör även tas in en bestämmelse om att uppgifter ska lämnas om huruvida det har lämnats ett giltigt intygande för respektive person med bestämmande inflytande.

I avsnitt I.A.1 har det även tagits in en ny punkt c. Där anges att uppgift ska lämnas om huruvida kontot är ett gemensamt konto, inklusive antalet gemensamma kontohavare. Enligt DAC 2 och CRS ska ett konto som innehas gemensamt av två eller flera personer rapporteras för varje kontohavare som om hela kontot innehas av var och en av kontohavarna. Det finns därför ett behov för skattemyndigheterna att få dessa uppgifter. Bestämmelser om att dessa uppgifter ska lämnas bör därför tas in i SFL.

Avsnitt I.A.2 har ändrats på så sätt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte enbart ska rapportera om kontonummer utan också vilken typ av finansiellt konto det är och huruvida kontot utgör ett befintligt konto eller ett nytt konto. När det gäller ”typ” av finansiellt konto avses om det är fråga om ett inlåningskonto, depåkonto eller andel i eget kapital i en investeringsenhet, eller försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal. En bestämmelse om att kontrolluppgiften ska innehålla kontots identifikationsuppgifter finns i 22 b kap. 5 § första stycket 3 SFL. Denna bestämmelse bör kompletteras på så sätt att denna ytterligare information om kontot ska lämnas i kontrolluppgiften. Ett kontos identifikationsuppgifter inkluderar kontonummer när kontot har ett sådant. Det finns olika typer av kontonummer och funktionella motsvarigheter till ett sådant. För att Skatteverket lättare ska kunna hantera uppgiften om kontonummer bör det även tas in en bestämmelse om att uppgift ska lämnas om vilken typ av kontonummer det är fråga om. Det bör vidare införas bestämmelser i SFF som närmare preciserar vilka olika typer av finansiella konton respektive kontonummer som det är fråga om.

I avsnitt I.A har det tillförts en ny punkt, punkt 6a. Enligt denna punkt ska det, i fråga om en andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, rapporteras om den eller de roller genom vilka den som kontrolluppgiften lämnas för har andel i eget kapital. En andel i eget kapital i en investeringsenhet är ett finansiellt konto. Innehavaren av andelen är då att betrakta som kontohavare och investeringsenheten är det finansiella institutet som kan vara rapporteringsskyldigt. Utöver kontohavare kan också personer med bestämmande inflytande över en enhet som är kontohavare vara rapporteringspliktiga. Innehavaren av andelen i eget kapital skulle exempelvis kunna betraktas som en person kontrolluppgift ska lämnas för i egenskap av person med bestämmande inflytande (i stället för kontohavare) om det är enheten som är kontohavare hos ett annat finansiellt institut och det är det andra finansiella institutet som är rapporteringsskyldigt. I detta fall måste bestämmelsen dock tolkas på så sätt att den avser de situationer där innehavaren av andelen i eget kapital

är att betrakta som kontohavare och det är investeringsenheten som är rapporteringsskyldig. Situationerna där innehavaren av andelen i eget kapital är den som kontrolluppgift ska lämnas för i egenskap av person med bestämmande inflytande träffas i stället av avsnitt I.A.1 b (se ovan). Med anledning av tillägget bör det införas en ny bestämmelse i 22 b kap. SFL med motsvarande innebörd. Det bör tas in en bestämmelse i SFF som närmare preciserar vilka olika roller genom vilka den personen kontrolluppgiften ska lämnas för har andel i eget kapital som uppgift ska lämnas om.

I avsnitt I.C finns begränsningar i rapporteringsskyldigheten enligt avsnitt I.A.1 avseende skatteregistreringsnummer och födelsedatum för de som uppgift ska lämnas om när det gäller befintliga konton. För befintliga konton behöver det rapporteringspliktiga finansiella institutet inte rapportera dessa uppgifter om de inte finns tillgängliga i institutets databaser. Institutet måste göra rimliga ansträngningar för att inhämta dessa uppgifter senast under det andra kalenderåret som följer efter det kalenderår då kontot identifierades som rapporteringspliktigt. Här har det lagts till att sådana rimliga ansträngningar också måste göras varje gång det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är skyldigt att uppdatera information om kontot enligt nationella förfaranden för åtgärder för kundkännedom som ska vidtas för att bekämpa penningtvätt eller liknande krav (som t.ex. kundkännedomskrav). I 5 a § förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton finns en bestämmelse som anger att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska göra rimliga ansträngningar för att inhämta uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer och födelsedatum i fråga om befintliga konton som är rapporteringspliktiga. För att lydelsen av denna bestämmelse närmare ska överensstämma med vad som anges i DAC och CRS och för att inkludera det tillägg som nu gjorts bör den ändras så att det klart framgår att rimliga ansträngningar ska göras för att inhämta utländska skatteregistreringsnummer och födelsedatum senast före utgången av det andra kalenderåret efter det kalenderår då kontot identifierades som rapporteringspliktigt och varje gång som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är skyldigt att uppdatera information om kontot i enlighet med bestämmelserna i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Det införs vidare en ny bestämmelse i avsnitt I.F i bilaga I till DAC respektive avsnitt I.G i CRS för att avgränsa rapporteringsskyldigheten gentemot DAC 8 och CARF. Genom denna bestämmelse kan dubbelrapportering undvikas. Enligt bestämmelsen behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, trots det som anges i avsnitt A.5 b och om inte det rapporteringsskyldiga finansiella institutet beslutar något annat med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton, inte rapportera bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av en finansiell tillgång i den utsträckning institutet i stället rapporterar sådan bruttoavkastning i enlighet med artikel 8ad i DAC respektive CARF MCAA. Motsvarande rapporteringskrav framgår av 22 b kap. 6 § SFL. Undantaget bör införas i den paragrafen.

Författningsförslag

Förslagen medför ändringar av 22 b kap. 5 och 6 §§ SFL och 5 a § förordningen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Förslagen innebär också att 22 b kap. 8 a § SFL och 5 kap. 8 a–8 c § SFF införs.

5.2.2 Avsnitt VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Promemorians förslag: Det ska klargöras i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton att vid identifiering av personer med bestämmande inflytande inom ramen för granskningen av nya konton som innehas av enheter får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på de uppgifter som inhämtats genom åtgärder för kundkännedom, men endast om dessa åtgärder utförts på ett sätt som står i överensstämmelse med de krav som ställs enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Skälen för promemorians förslag: I avsnitt VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS finns bestämmelser om det granskningsförfarande som rapporteringsskyldiga finansiella institut ska genomföra för nya konton som innehas av enheter.

Avsnitt VI.A.2 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS har ändrats på så sätt att det anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, vid fastställande av personer med bestämmande inflytande avseende nya konton som innehas av enheter, endast får förlita sig på uppgifter som inhämtats genom kundkännedomsproceduren om denna utförts i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 (penningtvättsdirektivet) respektive FATF:s rekommendationer från 2012. Dessa har genomförts genom lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Ändringen i avsnitt VI.A.2 b innebär inte någonting nytt utan det framgick tidigare av kommentaren till CRS och har genomförts i 7 kap. 4 § IDKAL. Denna bestämmelse bedöms dock ändå kunna justeras något för att närmare överensstämma med lydelsen i DAC och CRS. Det bör därför klargöras att vid identifiering av personer med bestämmande inflytande inom ramen för granskningen av nya konton som innehas av enheter får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på de uppgifter som inhämtats genom åtgärder för kundkännedom, men endast om dessa åtgärder utförts på ett sätt som står i överensstämmelse med de krav som ställs i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta gäller alltså även sådana rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte är bundna av den lagen men önskar förlita sig på tidigare inhämtad information som inhämtats genom ett annat kundkännedomsförfarande.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism antogs den 31 maj 2024. Förordningen ska dock (i huvudsak) tillämpas först från och med den 10 juli 2027 medan de bestämmelser som föreslås i denna promemoria föreslås träda i kraft den

1 januari 2026. Hänvisningen till lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör därför kvarstå i detta skede.

Författningsförslag

Förslagen medför en ändring 7 kap. 4 § IDKAL.

5.2.3 Avsnitt VII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Promemorians bedömning: Det behöver inte tas in någon bestämmelse om att rapporteringsskyldiga finansiella institut som under exceptionella omständigheter inte kan inhämta intyganden för nya konton vid dess öppnande måste tillämpa bestämmelserna om granskning av befintliga konton.

Skälen för promemorians bedömning: I avsnitt VII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS finns vissa speciella bestämmelser om granskningsförfarandet. Där har det införts en ny punkt AA som innebär att rapporteringsskyldiga finansiella institut som under exceptionella omständigheter inte kan inhämta intyganden för nya konton vid dess öppnande måste tillämpa bestämmelserna om granskning av befintliga konton. Bestämmelser om granskning av nya konton finns i 5 och 7 kap. IDKAL. Där anges att rapporteringsskyldiga finansiella institut ska inhämta intyganden innan ett nytt konto öppnas. Ett nytt konto får alltså inte öppnas innan intyganden inhämtats och verifierats. Bestämmelsen som tagits in i DAC och CRS torde därför inte vara aktuell för svenska förhållanden. Den har tagits in med hänsyn till de stater och jurisdiktioner som tillämpar en s.k. ”day 2-procedure” där det är tillåtet att öppna ett nytt konto innan intyganden inhämtats och verifierats. I dessa stater och jurisdiktioner måste det kunna vidtas ”starka åtgärder” för att inhämta intyganden i efterhand. Bestämmelsen bedöms mot denna bakgrund inte föranleda någon åtgärd i svensk lag eller förordning.

5.2.4 Avsnitt VIII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Promemorians förslag: I lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska definitionerna av finansiell tillgång, finansiellt institut, finansiellt konto, investeringsenhet, passiv inkomst, rapporteringspliktigt konto, befintligt konto, nytt konto och spärrat konto justeras så att de överensstämmer med de ändringar som görs i det internationella regelverket. Hänvisningen till tolkning av termen person med bestämmande inflytande som tidigare gjorts till FATF:s rekommendation ska i stället ske i till lagen om registrering av verkliga huvudmän.

Nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering ska undantas i definitionen av investeringsenhet.

Det ska vidare införas nya definitioner av bytestransaktion, centralbanks digitala valuta, e-pengar, fiatvaluta, identifieringstjänst, konto för e-pengar med begränsat värde, kryptotillgång och rapporteringspliktig kryptotillgång.

Bestämmelsen om vilka finansiella institut som är undantagna från rapporteringsskyldighet ska ändras så att myndighetsenheter inte ska vara undantagna i den del deras verksamhet består i att förvara centralbankens digitala valutor för kontohavare.

Undantaget för finansiella konton som behöver rapporteras ska utvidgas till konton för e-pengar med begränsat värde. Den redan undantagna kategorin för spärrade konton utvidgas till att även omfatta vissa tillfälliga konton som öppnas i samband med ägartillskott till ett företag.

Skälen för promemorians förslag: Avsnitt VIII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS innehåller bestämmelser om definierade termer. I avsnittet ändras och införs en rad termer med anledning av att kryptotillgångar i viss utsträckning påverkar vilka enheter som ska anses vara finansiella institut och rapporteringsskyldigheten avseende finansiella konton samt för hur DAC 2 och CRS ska förhålla sig till det nya regelverket CARF om rapportering om kryptotillgångar på skatteområdet.

I avsnitt VIII.A.5 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av inlåningsinstitut till att också inkludera en enhet som förvarar e-pengar eller centralbankens digitala valutor för sina kunders räkning. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 8 § IDKAL som bör justeras med anledningen av denna ändring i DAC och CRS.

I avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av investeringsenhet. Enligt DAC 2 och CRS är investeringsenheter finansiella institut och kan därför vara rapporteringsskyldiga. Vid tillämpningen av DAC 8 och CARF är finansiella institut däremot i regel undantagna från den där föreskrivna rapporteringsskyldigheten. Detta gäller dock inte investeringsenheter, se vidare avsnitt 4.7.5.

Avsnitt VIII.A.6 a innehåller den första kategorin av investeringsenheter. Denna utgörs av enheter som bedriver en eller fler av följande verksamheter, (i) handel med penningmarknadsinstrument, (ii) individuell eller kollektiv portföljförvaltning eller (iii) på annat sätt till bedriver verksamhet som utgör investering, administration eller förvaltning i finansiella tillgångar eller av rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning. Den ändring som gjorts här är att rapporteringspliktiga kryptotillgångar lagts till i (iii). I det efterföljande stycket har det dock även lagts till en text som anger att vid tillämpningen omfattar termen ”annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning” inte tillhandahållandet av tjänster avseende bytestransaktioner för en kund eller för en kunds räkning. IDKAL finns motsvarande bestämmelser i 2 kap. 9 § första stycket 1 c och andra stycket. Bestämmelserna i IDKAL bör ändras på motsvarande sätt som bestämmelserna i DAC och CRS.

Avsnitt VIII.A.6 b innehåller den andra kategorin av investeringsenheter. Denna avser enheter vars bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett sådant depåinstitut, inlåningsinstitut, specificerat försäkringsföretag eller en sådan investeringsenhet som beskrivs i punkt a. Även här har kryptotillgångar lagts till. 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL där motsvarande bestämmelse finns, bör därför ändras på samma sätt. I direktivet men inte i CRS har avsnitt VIII.A.6 slutligen ändrats på så sätt att det, i stället för att tolkningen ska stämma överens med motsvarande formulering i av finansiella institutioner i rekommendationen från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF), anges att tolkningen av begreppet ”finansiellt institut” ska stämma överens med direktiv (EU) 2015/849. I svensk rätt har motsvarande bestämmelse genomförts genom 2 kap. 9 § tredje stycket IDKAL. Även denna bestämmelse bör justeras på motsvarande sätt som direktivets bestämmelse. Eftersom direktiv (EU) 2015/849 syftar till att överensstamma med rekommendationerna från FATF torde denna justering inte innebära någon ändring i sak. Ändringen påverkar vidare 2 kap. 18 § IDKAL som definierar begreppet person med bestämmande inflytande. Paragrafen genomför avsnitt VIII.D.6 i CRS och avsnitt VIII.D.5 i bilaga I till DAC. Bestämmelsen behöver ändras eftersom det i denna finns en hänvisning till 9 § tredje stycket och därigenom FATF:s rekommendation. När det gäller tolkningen av begreppet person med bestämmande inflytande ska termen i stället tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism antogs den 31 maj 2024. Förordningen ska dock (i huvudsak) tillämpas först från och med den 10 juli 2027 medan de bestämmelser som föreslås i denna promemoria föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Hänvisningen bör därför göras till det nu tillämpliga direktivet.

I andra stycket i avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS finns en bestämmelse som anger att med investeringsenhet avses inte en enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i avsnitt VIII.D.8 d–g i bilaga I till DAC respektive avsnitt VIII.D.9 d–g i CRS är en aktiv icke-finansiell enhet. Bestämmelsen innebär både i DAC och i CRS att aktiva icke-finansiella enheter som är holdingbolag (punkt d), nystartade bolag (punkt e), bolag i likvidation eller under omstrukturering (punkt f) samt s.k. treasurybolag (punkt g) inte kan vara investeringsenheter och därmed inte heller finansiella institut på den grunden. Denna bestämmelse har inte ändrats i DAC och CRS. I 2 kap. 6 § IDKAL undantas där angivna holdingbolag och treasurybolag helt från definitionen av termen finansiellt institut. Nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering undantas dock inte i IDKAL. För att den svenska lagen närmare ska stämma överens med de internationella regelverken bör dessa undantas från definitionen av investeringsenhet. I avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av finansiell tillgång på så sätt att den också inkluderar

rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Anledningen till att denna typ av tillgång inkluderas är dels att regelverken är oberoende av varandra, dels att bestämningen av om en tillgång är en finansiell tillgång också ska vara oberoende av i vilken form den är utgiven. Därför kan en tillgång samtidigt vara både en kryptotillgång och en finansiell tillgång. Se avsnitt 4.3 avseende interaktionen mellan de olika rapporteringsregelverken om finansiella konton respektive kryptotillgångar. Ett fel finns dock i den svenska språkversionen av direktivet eftersom denna ändring inte finns med. Se vidare i avsnitt 6 avseende påverkan på den svenska kontrolluppgiftsskyldigheten för vissa värdepapper. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 5 § IDKAL. Bestämmelsen behöver justeras med anledningen av ändringen.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 9 till för definitionen av elektroniska pengar eller e-pengar. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.A.2 respektive avsnitt IV.A.3. Denna typ av tillgång är inkluderad i rapporteringen enligt DAC 2 och CRS om finansiella konton men exkluderad från rapporteringen enligt DAC 8 och CARF om kryptotillgångar. Se vidare avsnitt 4.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra. En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget. Se avsnitt 4.3 avseende interaktionen mellan de olika rapporteringsregelverken.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC läggs en ny punkt 10 till för definitionen av fiatvaluta. Definitionen används för att bestämma om en finansiell tillgång är rapporteringspliktig eller inte. Motsvarande definition finns i avsnitt VIII.B.11 i CRS. För regelverken DAC 8 och CARF finns motsvarande definition i avsnitt IV.C.5 (se vidare i avsnitt 4.7.3 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC läggs en ny punkt 11 till för definitionen av en centralbanks digitala valuta. Definitionen används för att bestämma om en tillgång är rapporteringspliktig eller inte. Motsvarande definition finns i avsnitt VIII.B.10 i CRS. För regelverken DAC 8 och CARF finns motsvarande definition i avsnitt IV.A.3. (se vidare i avsnitt 4.7.3 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 12 till för definitionen av kryptotillgång. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.A.1. Definitionen av kryptotillgångar är avgörande för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgångar (se vidare i avsnitt 4.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 13 till för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång. Definitionen används för att avgöra om en enhets verksamhet innebär att den ska anses utgöra en investeringsenhet, vilket i sin tur kan innebära att enheten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.C.2 (se vidare i avsnitt 4.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 14 till för definitionen av bytestransaktion. Definitionen används för att avgöra om en enhets verksamhet innebär att den ska anses utgöra en investeringsenhet, vilken i sin tur kan innebära att enheten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.C.2 (se vidare i avsnitt 4.7.3 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.B.1 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av vilka finansiella institut som är inte är rapporteringsskyldiga. De inte rapporteringsskyldiga finansiella instituten är fortfarande myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker. Undantaget för verksamhet som gäller enligt punkt 1 a(i) ändras dock på så vis att det inte bara gäller betalning som härstammar från en obligation i samband med finansiell aktivitet utan också engagemang i ett försäkringsföretag, inlåningskonto eller depåkonto. Ett nytt undantag införs i punkt 1 a(ii) för verksamhet som avser innehav av centralbankers digitala valutor för kontohavare som inte är finansiella institut, myndighetsenheter, internationella organisationer eller centralbanker. Se avsnitt 4.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 3 kap. 1 § IDKAL. Bestämmelsen behöver justeras med anledningen av ändringen.

I avsnitt VIII C 2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av vad som är ett inlåningskonto. Genom ändringen inkluderas också dels ett konto eller fiktivt konto som utgör alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, dels ett konto som innehar en eller flera av en centralbanks digitala valutor för en kunds räkning. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 11 § IDKAL. Bestämmelsen i IDKAL behöver justeras med anledningen av ändringen i DAC och CRS.

I avsnitt VIII.C.9–10 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS kompletteras termerna befintligt konto och nytt konto. Detta med anledning av ändringarna av definitionerna som har gjorts. Med anledning av att definitionen förändras och nya finansiella institut kan inkluderas i omfånget kan konton som har funnits sedan tidigare nu komma att bli rapporteringspliktiga. Hänsyn behöver därför tas till att nya finansiella institut kan behöva börja tillämpa regelverket och att det kan komma att behöva tillämpas på nya konton. Det passar i de fallen mindre bra att räkna konton som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare som befintliga konton och konton som öppnats därefter som nya konton. För konton som blir rapporteringspliktiga endas på grund av de ändringar som nu görs och ska börja tillämpas den 1 januari 2026 dras därför en ny tidsgräns mellan befintliga och nya konton. Den gränsen går vid årsskiftet mellan 2025 och 2026. Motsvarande bestämmelse bör tas in även i IDKAL.

I avsnitt VIII.C.17 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras och utökas definitionen av vad som är ett undantaget konto så att detta också inkluderar konton som tillfälligt öppnas för att göra kapitaltillskott, t.ex. när ett företag grundas, under förutsättning att kontot uppfyller vissa villkor kopplade till att säkerställa att kontot användas för detta ändamål och inte fortsätter att existera efter två år. Bakgrunden till ändringen är att det uppmärksammats internationellt att det finns ett legitimt behov av att skapa ett sådant konto under en viss tid samt att detta

inte innebär någon stor risk för skatteundandragande. Information om kontot och rapporteringspliktiga personer behöver därför inte inhämtas och utbytas. I svensk rätt har bestämmelsen om undantagna konton genomförts genom 3 kap. 2 och 9 §§ IDKAL. Dessa bestämmelser bör justeras med anledningen av ändringen i DAC och CRS. Utöver detta behöver även en ny bestämmelse tas in med motsvarande villkor för den nya typen av undantaget konto.

I avsnitt VIII.C införs en ny punkt 17 ea i bilaga I till DAC och motsvarande tillägg görs i CRS. Den nya punkten avser vad som är ett undantaget konto. Tillägget sker avseende ett inlåningskonto som innehåller e-pengar som innehas för en kunds räkning, om det rullande 90-dagars sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 US-dollar någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod. Vad som utgör ett undantaget konto definieras i 3 kap. 2 § IDKAL. I denna bestämmelse bör en ny punkt införas och en bestämmelse med motsvarande innebörd bör också införas IDKAL.

I avsnitt VIII.D.2 bilaga I till DAC och i motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av vad som är en rapporteringspliktig person på så sätt att det inte längre anges att det är fråga om bolag utan enheter, som är en vidare term. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 20 § IDKAL. Bestämmelsen i IDKAL bör justeras med anledningen av ändringen i DAC och CRS för att den svenska lagstiftningen ska överensstämma så nära som möjligt med de internationella regelverken.

Kommentarpunkt 126 i CRS avseende avsnitt VII.D.9 a ändras avseende beskrivningen av vad som passiv inkomst vilket ligger till grund för bedömningen av om enheten är en aktiv icke-finansiell enhet. Vid bestämmande av vad som är passiv inkomst avses efter ändringen också inkomster som härstammar från rapporteringspliktiga kryptotillgångar (enligt en ny punkt f) och i de efterföljande punkterna (som omnummerats till g och h) har rapporteringspliktiga kryptotillgångar inkluderats. Även andra stycket ändras på så sätt att hänsyn ska tas till rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Definitionen av aktiv icke-finansiell enhet har i svensk rätt genomförts genom 2 kap. 2–4 §§ IDKAL. Motsvarande beskrivning av passiv inkomst har införts i 2 kap. 19 § IDKAL. Denna bestämmelse bör ändras på samma sätt som kommentaren till CRS.

I avsnitt VIII.E bilaga I till DAC och motsvarande tillägg görs i CRS införs en ny punkt 7 där termen identifieringstjänst definieras. En identifieringstjänst används av den rapporterande enheten för att inhämta information om personer. Sverige tillhandahåller ännu inte någon sådan tjänst. Se vidare avsnitt 4.7.6 avseende motsvarande definition i CARF eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra. En ny bestämmelse behöver införas i IDKAL med anledning av tillägget.

Författningsförslag

Förslagen medför ändring i 2 kap. 1, 5, 8–9, 11, 18–20 och 22 §§ och 3 kap. 1, 2, 9 och 13 §§ IDKAL samt en ny paragraf, 2 kap. 8 a § IDKAL.

5.2.5 Avsnitt 1 i tilläggsavtalet till CRS MCAA

Promemorians förslag: Vilka uppgifter som Skatteverket ska överföra till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ändras eftersom det tillkommer en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen avseende de uppgifter som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift.

Skälen för promemorians förslag: Enligt avsnitt 1 i tilläggsavtalet till CRS MCAA ska ytterligare information utbytas med avseende på rapporteringspliktiga konton. Det sker dock med förbehåll för meddelandet enligt punkt 2(a)(i) i avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA. Den ytterligare information som ska utbytas avser varje rapporteringspliktigt konto i en annan jurisdiktion:

1. om ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje kontoinnehavare;
2. den eller de roller i kraft av vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i en enhet som är en kontoinnehavare och om ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje sådan rapporteringspliktig person;
3. typen av finansiellt konto, om kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto samt om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontoinnehavare; och
4. i fallet med andelar i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen ska anses inneha andel i eget kapital.

I Sverige har bestämmelsen om vilken information som ska utbytas genomförts genom 2 § LAUK. Enligt denna bestämmelse ska Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § IDKAL. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 a §§ och 24 kap. 4 § 1 SFL. Med anledning av att ytterligare information ska lämnas om andel i eget kapital enligt en ny 8 a § i 22 b kap. behöver uppräknningen i den nu aktuella bestämmelsen justeras, se vidare avsnitt 5.2.1.

Författningsförslag

Föreslaget medför ändring av 2 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

5.2.6 Avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA

Promemorians bedömning: Avsnitt 2 i tilläggsavtalet till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton medför inte någon ändring i svensk författning.

Skälen för promemorians bedömning: I avsnitt 2 i tillägget till CRS MCAA anges att tilläggsavtalet kommer att gälla med avseende på behöriga myndigheter som också har undertecknat det och att det ska vara en integrerad del av CRS MCAA. Vidare anges att en behörig myndighet ska underrätta koordineringsorganets sekretariat att staten eller jurisdiktionen har de nödvändiga lagarna på plats för att genomföra avtalet samt en uppdaterad underrättelse avseende vilka stater och jurisdiktioner det avtalsslutande landet önskar utbyta informationen med. Detta ska ske vid tidpunkten för undertecknandet av tillägget eller så snart som möjligt därefter. Bedömningen är att det inte krävs någon ändring i svensk författning för att regeringen som behörig myndighet ska kunna genomföra de krav som följer av avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA.

5.2.7 Vissa ytterligare möjligheter att kontrollera rapporteringsskyldiga finansiella institut

Promemorians förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter om registrering enligt lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen. Ett beslut om vitesföreläggande får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att revision får göras hos den som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt antingen lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet eller lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, och hos den enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom åt ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter med anledning av FATCA-avtalet med USA respektive vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton med andra länder i stället ska underrätta Skatteverket om detta förhållande. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska lämna underrättelsen senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. Underrättelserna ska lämnas enligt fastställt formulär. Vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas preciseras närmare i skatteförfarandeförordningen.

Skälen för promemorians förslag: Av avsnitten IX i CRS och i bilaga I till DAC följer att det i varje stat eller jurisdiktion ska finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder

för kundkännedom som anges i CRS och i DAC 2. En mycket viktig del i det faktiska genomförandet är att ha kontroll över att samtliga rapporteringsskyldiga finansiella institut faktiskt lämnar de kontrolluppgifter de är skyldiga att lämna. För att Skatteverket ska kunna utföra den kontroll som krävs har det bedömts värdefullt med information om vilka enheter som är rapporteringsskyldiga finansiella institut som har en uppgiftsskyldighet i Sverige och att förteckna dessa. Sverige har mot denna bakgrund infört en skyldighet i 8 kap. 2 § IDKAL om att rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt den lagen (prop. 2015/16:29 s. 139). En motsvarande skyldighet införs för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, dels genom registrering hos Finansinspektionen för auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster och för kryptotillgångsoperatörer hos Skatteverket, se vidare avsnitt 4.8.1. I detta sammanhang har det dock bedömts finnas skäl att införa ytterligare åtgärder för att säkerställa att Skatteverket har de verktyg som krävs för att kunna säkerställa att registrerings- och kontrolluppgiftsskyldigheten uppfylls.

Det bedöms mot bakgrund av ovan värdefullt att fastställa ytterligare administrativa förfaranden för uppföljning av rapporteringsskyldiga finansiella institut om de rapporterade upplysningarna är ofullständiga eller felaktiga. Enligt 37 kap. 2 § SFL får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 37 kap. 7 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentations-skyldigheten enligt 39 kap. 3 § samma lag. Enligt 37 kap. 9 § får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om rättshandling med annan. Föreläggandet ska då avse förhållanden som har betydelse för uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket, enligt 37 kap. 10 § SFL, även förelägga annan person att lämna sådana uppgifter som angetts i 37 kap. 9 §. Det bedöms sammantaget behöva införas en bestämmelse i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton utöver de redogjorda bestämmelserna i SFL som innebär att Skatteverket har en möjlighet att förelägga det finansiella institutet som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan uppgift för kontroll av om det finns en anmälningsskyldighet för finansiella institut. Skatteverket bör därför få möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § IDKAL att fullgöra denna eller lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera om det finns en anmälningsskyldighet. Någon motsvarande regel bedöms inte behöva införas avseende IDKL mot bakgrund att grunderna för vilka som ska registreras är annorlunda. Registrering ska enligt 8 kap. 2 § IDKL ske för ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för sådana som bedöms följa

FATCA-reglerna hos den amerikanska federala skattemyndigheten. Även Skatteverkets beslut att förena ett föreläggande med vite enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton bör få överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I 44 kap. 2 § SFL anges att nämnda förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. I de fall Skatteverket, genom skrivbordsgranskning, revision eller likande, uppmärksammar att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte följer IDKAL eller då kontrolluppgifter som ska inkomma enligt SFL inte lämnas kan Skatteverket således använda sig av förelägganden och har under vissa förutsättningar möjlighet att förena dem med vite. Skatteverket har utöver detta även möjlighet att besluta om revision för alla enheter som är eller kan antas vara rapporteringsskyldiga eller som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet för det rapporteringsskyldiga institutets räkning, se nedan.

Av 41 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. samma lag har fullgjorts eller för att kontrollera att det finns förutsättningar att uppfylla sådan uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma. Enligt befintliga bestämmelser får revision bl.a. göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) och någon annan juridisk person eller dödsbo. Skatteverket får även besluta om revision enligt 41 kap. 2 § andra stycket SFL för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än hos den som revideras. Revision får dock fortfarande bara göras hos sådana personer som tidigare nämnts. För att Skatteverket ska ha möjligt att revidera samtliga tänkbara enheter som kan ha uppgifter av betydelse eller en uppgiftsskyldighet bör revision även kunna göras både hos en enhet som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 § IDKAL och den enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom för det rapporteringsskyldiga finansiella institutets räkning. Motsvarande bör även gälla enligt 2 kap. 19 § IDKL. Tillägget som föreslås innebär alltså att både ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och en enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom kan revideras även om den varken är en juridisk person eller en fysisk person, såsom exempelvis vissa trustar.

För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga finansiella instituten bör det även införas bestämmelser om att dessa ska underrätta Skatteverket om institutet inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt FATCA respektive CRS. Eftersom den underrättelseskyldighet som införs för rapporteringsskyldiga finansiella institut när de inte ska lämna kontrolluppgifter i sig inte är en kontrolluppgift gäller inte den tidsfrist som anges i 24 kap. 1 § SFL om när kontrolluppgiften senast ska lämnas för underrättelsen. Det behöver därför anges när underrättelsen senast ska lämnas. Av samma anledning är inte heller bestämmelsen i 38 kap. 1 § 1 SFL om att fastställda formulär ska användas för kontrolluppgifter tillämplig på underrättelsen. En bestämmelse bör därför tas in i 38 kap. 1 § SFL om att underrättelser ska lämnas på ett fastställt formulär. Det bedöms lämpligt att det

rapporteringskyldiga finansiella institutet lämnar underrättelsen till Skatteverket senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett. Det bör också anges att underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. Vilka dessa identifikationsuppgifter är bör preciseras i SFF.

Författningsförslag

Föreslaget medför ändringar i 38 kap. 1 § och 41 kap. 3 § SFL samt 8 och 9 §§ lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 5 kap. 11 och 11 a §§ SFF. Förslaget innebär också att 22 a kap. 4 a § och 22 b kap. 4 a § införs.

5.3 Ändringar i FATCA-lagstiftningen

5.3.1 Bakgrund om genomförandet av FATCA-avtalet

FATCA är en amerikansk lagstiftning från 2010 som ålägger finansiella institut i hela världen att identifiera finansiella konton som innehas av amerikanska personer och rapportera tillgångar och inkomster på sådana konton till den amerikanska federala skattemyndigheten. Bilateral avtal om FATCA har därefter ingåtts mellan Amerikas förenta stater och ett stort antal stater och jurisdiktioner. Ett avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering undertecknades den 8 augusti 2014. Ett kompletterande avtal ingicks också mellan svensk och amerikansk behörig myndighet för att utbytet skulle kunna fungera och tillämpas fullt ut (SKV M 2015:18).

De skyldigheter som följer av avtalet kan delas in i tre huvudsakliga delar. För Sveriges del är det fråga om skyldigheter för rapporteringskyldiga finansiella institut när det gäller identifiering av finansiella konton som innehas av amerikanska personer, skyldigheter för rapporteringskyldiga finansiella institut att lämna uppgifter till Skatteverket om de konton som identifierats och skyldigheter för Skatteverket att överföra information till den amerikanska federala skattemyndigheten. Sveriges FATCA-avtal genomfördes i enlighet med propositionen Genomförande av avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (prop. 2014/15:41) och lagstiftningen trädde i kraft den 1 april 2015. Vissa ändringar har därefter skett enligt förslag i prop. 2015/16:29, prop. 2016/17:48 och prop. 2018/19:9.

Bestämmelser avseende den granskning som svenska rapporteringskyldiga finansiella institut ska genomföra för att identifiera de rapporteringspliktiga kontona finns i IDKL och i förordningen (2015:70) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

De finansiella institutens skyldigheter att lämna uppgifter till Skatteverket om rapporteringspliktiga finansiella konton regleras i SFL (prop. 2014/15:41 s. 58). I 22 a kap. SFL finns bestämmelser om

skyldigheten att lämna kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt finansiellt konto, för vem och av vem kontrolluppgiften ska lämnas och kontrolluppgiftens innehåll. Bestämmelser avseende kontrolluppgifterna finns även i 24 kap. och i 5 kap. SFF.

Enligt bestämmelserna gäller bl.a. följande. Kontrolluppgift ska lämnas om sådant rapporteringspliktigt konto som avses enligt definitionen i IDKL (22 a kap. 2 § SFL). Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och sådana enheter som avses i IDKL vars innehav av ett konto medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska även lämnas för en enhet vars innehav av ett konto inte medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto om en eller flera fysiska personer har ett sådant bestämmande inflytande som medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska då även lämnas för den eller de fysiska personerna (22 a kap. 3 § SFL). Kontrolluppgift ska lämnas av ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses enligt definitionen i IDKL (22 a kap. 4 § SFL). För samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften innehålla bl.a. uppgifter om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto, kontots identifikationsuppgifter och kontots saldo eller värde (22 a kap. 5 § SFL). Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgifts-skyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för (24 kap. 4 § SFL). Därutöver finns ytterligare bestämmelser om uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som utgör s.k. depåkonton respektive inlåningskonton enligt IDKL, och för rapporteringspliktiga konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton. I fråga om depåkonton ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om sammanlagt bruttobelopp avseende ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året, och i vissa fall sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året (22 a kap. 6 § SFL). För inlåningskonton ska uppgift lämnas om sammanlagt bruttobelopp avseende ränta som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året (22 a kap. 7 § SFL). Slutligen ska för rapporteringspliktiga konton som inte är depåkonton eller inlåningskonton uppgift lämnas om sammanlagt bruttobelopp som har tillgodoräknats eller betalats ut under året avseende kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för (22 a kap. 8 § SFL).

Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 § SFL). Kontrolluppgifter enligt 22 a kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår (24 kap. 2 a § SFL). Vid samma tidpunkt ska den som är skyldig att lämna sådan kontrolluppgift informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften (34 kap. 3 § andra stycket SFL).

För att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna uppfyllas finns i 34 kap. SFL bestämmelser om informationsuppgifter som ska lämnas till den kontrolluppgiftsskyldige. I 9 a och 9 b §§ finns särskilda bestämmelser om informationsuppgifter med anledning av FATCA-avtalet. Av bestämmelserna följer att om kontrolluppgift ska lämnas av en

värdepapperscentral, ska ett finansiellt institut som värdepapperscentralen har antagit som kontoförande institut lämna denne de uppgifter som krävs för att kunna identifiera rapporteringspliktiga konton. Om en kontrolluppgift ska innehålla amerikanskt skatteregistreringsnummer (TIN) eller födelsedatum och uppgiften ska inhämtas av någon annan än den som ska lämna kontrolluppgift, ska den som ska inhämta uppgiften lämna den vidare till den kontrolluppgiftsskyldige. Vidare gäller att om kontrolluppgift ska lämnas om ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar och någon annan än den som ska lämna kontrolluppgift medverkar vid avyttringen, ska denne lämna uppgift till den kontrolluppgiftsskyldige om ersättningen vid försäljningen eller inlösen (prop. 2014/15:41 s. 106). Av 34 kap. 10 § tredje stycket SFL följer att uppgifter enligt dessa bestämmelser ska lämnas snarast och senast den 1 maj året efter det år som uppgiften avser. Skatteverkets skyldigheter att överföra uppgifter till den amerikanska federala skattemyndigheten, liksom övriga skyldigheter med anledning av FATCA-avtalet, regleras i lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Av 2 § följer att Skatteverket till den amerikanska federala skattemyndigheten genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelser i SFL och som, enligt uppgift från den kontrolluppgiftsskyldige, avser ett rapporteringspliktigt konto enligt IDKL. Upplysningarna ska överföras minst en gång om året. Bestämmelser finns även i förordningen (2015:72) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Av 2 § nämnda förordning följer att sådana uppgifter ska överföras snarast möjligt, men senast den 30 september kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. OECD:s standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (se ovan) bygger på FATCA-avtalets utformning.

De svenska regelverken som genomför CRS och DAC 2 respektive FATCA-avtalet uppvisar därför stora likheter. Eftersom de finansiella instituten behöver tillämpa båda regelverken parallellt finns det vinster att göra när det gäller den administrativa effektiviteten genom att i så stor utsträckning som möjligt upprätthålla likformighet mellan regelverken. En bedömning behöver därför göras avseende vilka av de ändringar som genomförs för inhämtande och utbyte avseende CRS i IDKAL och SFL som också ska genomföras för FATCA. Nedan i avsnitt 5.3.2 görs bedömning att ändringarna i IDKAL avseende vilka finansiella institut som ska undantas från rapporteringsskyldighet med hänsyn till att de är aktiva icke-finansiella institut och i SFL att finansiella institut också ska lämna in en underrättelse när de inte ska lämna in en kontrolluppgift samt att de ska rapportera typ av kontonummer även bör tas in i den lagstiftning som genomför FATCA-avtalet. Resterande ändringar bedöms inte genomföras mot bakgrund av att de antingen inte ingår i tillämpningsområdet för FATCA eller att något utbyte inte ska ske enligt det upprättade XML-schemat.

5.3.2 Följändringar i lagstiftningen som genomför FATCA

Promemorians förslag: Motsvarande ändringar som görs i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering ska undantas i definitionen av investeringsenhet, ska också göras i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

I skatteförfarandeförordningen ska amerikanskt skatteregistreringsnummer alltid anges för nya konton vid rapporteringen. Om amerikanskt skatteregistreringsnummer saknas för befintliga konton ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum. I dessa fall ska uppgift även lämnas om orsaken till avsaknad av sådant nummer.

Promemorians bedömning: Förutom detta förslag och förslaget i avsnitt 5.2.7 bedöms resterande ändringar i regelverket som genomför CRS inte föranleda behov av ändringar i svensk författning avseende rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: I avsnitt 5.2 genomförs en rad ändringar, dels till följd av ändringar i CRS (se avsnitt 5.1 och avsnitt 5.2.1–5.2.6), dels för att införa vissa ytterligare möjligheter att kontrollera rapporteringsskyldiga finansiella institut (avsnitt 5.2.7).

När det gäller ändringarna som innebär att nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering ska undantas i definitionen av investeringsenhet (se avsnitt 5.4) görs bedömningen att denna ändring också ska genomföras i 2 kap. 9 § IDKL. Denna ändring i IDKAL görs inte till följd av en ändring i CRS. Andra aktiva icke-finansiella institut (holdingbolag och treasurybolag) är redan undantagna enligt både IDKL och IDKAL. Det bedöms inte finnas skäl att heller behandla nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering olika i de olika regelverken.

Vidare görs bedömningen att ändringar i avsnitt I.A.2 i CRS om rapportering om typ av kontonummer också ska göras för rapporteringen enligt FATCA i 22 a kap. SFL och 5 kap. SFF (se vidare avsnitt 5.2.1). Slutligen görs bedömningen att även finansiella institut som är rapporteringsskyldiga enligt 22 a kap. SFL också ska lämna in en underrättelse när de inte ska lämna in en kontrolluppgift och att samtliga sådana enheter ska kunna revideras (se avsnitt 5.2.7) eftersom detta är en viktig del i det faktiska genomförandet. När det gäller övriga ändringar som i huvudsak är ett resultat av översynen av CRS och som har resulterat i ändringar att ta med nya finansiella tillgångar, produkter och mellanhänder inom dess räckvidd, eftersom de är potentiella alternativ till traditionella finansiella produkter görs bedömningen att motsvarande ändringar inte bör ske avseende rapporteringen och utbytet av uppgifter enligt FATCA. Detta i huvudsak eftersom avtalet i sig inte har ändrats till skillnad från CRS genom tilläggsavtalet. När det gäller de ändringar som ha gjorts för att förbättra rapporteringen enligt CRS, bland annat genom införandet av mer detaljerade rapporteringskrav, förbättrat granskningsförfarande, införandet av en ny, valfri kategori för icke-

rapporterande finansiellt institut för investeringsenheter som är äkta ideella organisationer och skapandet av en ny kategori av konton undantagna från rapporteringsplikt görs samma bedömning.

Kontrolluppgift ska lämnas för den eller de fysiska personerna (22 a kap. 3 § SFL). Kontrolluppgift ska lämnas av ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses enligt definitionen i IDKL (22 a kap. 4 § SFL). För samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften innehålla bl.a. uppgifter om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto, kontots identifikationsuppgifter och kontots saldo eller värde (22 a kap. 5 § SFL). Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för (24 kap. 4 § SFL). Vid rapporteringen ska uppgifter om amerikanskt skatteregistreringsnummer alltid anges för nya konton. För befintliga konton kan det dock förekomma att det finansiella institutet inte har tillgång till det amerikanska skatteregistreringsnumret. Om detta saknas ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum. Det förtydligas också att i dessa fall ska uppgift även lämnas om orsaken till avsaknad av sådant nummer.

Författningsförslag

Föreslaget medför ändringar i 2 kap. 9 § IDKL och 5 kap. 11 a § SFF.

6 Utvidgad kontrolluppgiftsskyldighet för vissa värdepapper

Promemorians förslag: Kontrolluppgiftsskyldighet införs i skatteförfarandelagen för avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index som omfattas av bestämmelserna i 52 kap. inkomstskattelagen om avyttring av andra tillgångar.

Kontrolluppgift ska lämnas av uppgiftsskyldiga i de fall de medverkar vid avyttring.

I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om antalet värdepapper som avyttrats och dess slag och sort för värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index.

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för värdepapper och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om värdepappren som avser kryptotillgångar, råvaror eller index ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt lagen om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelserna om kontrolluppgifter avseende avyttring finns i 21 kap. SFL. Uppgiftsskyldigheten i detta kapitel omfattar fordringsrätter och de delägarätter som inte är andelar i en värdepappersfond eller i en specialfond. Den som är uppgifts-

skyldig ska lämna kontrolluppgifter för nästan alla värdepapper som förvaras hos en värdepapperscentral eller som förvaras i en depå hos en bank eller liknande. Definitioner av fordringsrätter och delägarätter finns i 48 kap. IL. Uppgiftsskyldigheten enligt 21 kap. SFL inkluderar dock inte värdepapper där kryptotillgångar som inte är fordringsrätter eller delägarätter är underliggande tillgångar.

Enligt avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av finansiell tillgång till att också inkludera en andel i, eller värdepapper avseende, rapporteringspliktiga kryptotillgångar, se vidare avsnitt 5.2.4 där det föreslås att en sådan uppgiftsskyldighet införs för utländska rapporteringspliktiga konton. Genom CARF och DAC 8 krävs det att Sverige även har en inhemsk kontrolluppgiftsskyldighet för kryptotillgångar. Bedömningen har därför gjorts att 22 d kap. SFL ska omfatta alla personer och inte endast gälla rapporteringspliktiga personer som Sverige ska utbyta information om med andra stater och jurisdiktioner, se vidare avsnitt 4.5.1. Fråga är då om och hur denna uppgiftsskyldighet avseende en andel i, eller värdepapper avseende, rapporteringspliktiga kryptotillgångar regleras i svensk rätt eller om en ny uppgiftsskyldighet bör införas. Genomförandet av CRS i Sverige syftade endast till att införa de bestämmelser om inhämtande och överföring av uppgifter som krävs enligt CRS MCAA och DAC 2 för att genomföra den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga finansiella konton (prop. 2015/16:29 s. 72). Förslagen berörde med andra ord enbart hur information skulle lämnas till Skatteverket och därifrån vidarebefordras till andra stater eller jurisdiktioners behöriga myndigheter. För obegränsat skattskyldiga svenska personer har den för Skatteverket motsvarande nödvändiga informationen lämnats genom sedvanliga kontrolluppgifter enligt 15–35 kap. i SFL. Så som angetts ovan inkluderar den nuvarande uppgiftsskyldigheten enligt 21 kap. SFL inte sådana tillgångar som nu ska omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt DAC 2 och CRS. Om inte uppgiftsskyldigheten i Sverige därmed ska bli asymmetrisk och innebära att omfånget av densamma är mindre för obegränsat skattskyldiga fysiska personer bör det därför i 21 kap. SFL införas en motsvarande uppgiftsskyldighet för värdepapper avseende kryptotillgångar.

I 52 kap. 3 § IL anges hur kapitalvinsten ska beräknas för sådana tillgångar som omfattas av lagrummet, vilket inkluderar t.ex. kryptotillgångar och värdepapper med råvaror som underliggande tillgång. Det finns idag inte någon kontrolluppgiftsskyldighet för värdepapper som beskattas enligt 52 kap. IL. Begränsningen ligger, som angetts ovan, i att 21 kap. SFL endast reglerar kontrolluppgiftsskyldigheten för delägarätter och fordringsrätter. De värdepapper som beskattas enligt 52 kap. IL är varken delägarätter eller fordringsrätter. Detta leder till att det för närvarande inte föreligger någon kontrolluppgiftsskyldighet för handel med råvaruoptioner, råvaruterminer (inkl. CFD-kontrakt) eller olika typer av sammansatta instrument som har råvaror, ofta råvaruindex, som styr avkastningen. Viss osäkerhet råder bland marknadens aktörer om huruvida skyldigheten att lämna kontrolluppgift enligt dagens regler i 21 kap. SFL omfattar s.k. råvaruderivat. I den ovan angivna bestämmelsen i avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS av definitionen av finansiell tillgång ingår sådana värdepapper. En uppgiftsskyldighet vid

avyttring av dessa bör därför finnas även för obegränsat skattskyldiga fysiska personer för att Skatteverket ska få möjlighet att kontrollera denna typ av transaktioner. Frågan bör regleras i SFL. Med råvaruderivat menas optioner och terminer avseende råvaror eller råvaruindex. Förutom råvaror, skulle också annan tillgång som avses i 52 kap. IL kunna förekomma. Sådana optioner och terminer torde inte falla in under bestämmelserna för delägarrätter. Bestämmelserna om delägarrätter ska tillämpas på optioner och terminer med aktier eller aktieindex som underliggande tillgång (se 48 kap. 2 § andra stycket IL) men inte när den underliggande tillgången är råvaror eller annan tillgång som avses i 52 kap. IL.

Uppgiftsskyldigheten i 17–22 kap. SFL gäller generellt bara om uppgifter ska lämnas för en obegränsat skattskyldig. Detta sägs inte uttryckligen, men får ändå anses gälla i praktiken (prop. 2010/11:165 s. 777). Uppgiftslämnaren ska ändå med ett fåtal undantag lämna kontrolluppgifter för begränsat skattskyldiga (23 kap. 2 § SFL). För begränsat skattskyldiga ska uppgiftslämnaren enligt denna bestämmelse bl.a. lämna kontrolluppgifter enligt 21 kap. SFL. Det finns dock generella undantag när det gäller att lämna kontrolluppgifter (25 kap. 1 § SFL) för när uppgiften t.ex. saknar betydelse för bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift. Undantagen gäller inte personer som är bosatta i Sverige. Samma ordning gäller redan för befintliga uppgifter där vissa uppgifter ska lämnas enligt både 21 kap. och 22 a och 22 b kap. SFL för begränsat skattskyldiga. Det är vidare olika typer av uppgifter som lämnas enligt respektive regelverk, dvs. på sammanlagd nivå enligt CRS och på transaktionsnivå för uppgifter enligt 21 kap. SFL, se vidare nedan.

Enligt 21 kap. 3 § SFL är värdepappersinstitut, kreditmarknadsföretag, garantimyndighet, utbetalare av ersättning vid inlösen, försäkringsgivare och investeringsföretag uppgiftsskyldiga. Uppräkningen i 21 kap. 3 § SFL är uttömmande. Detta innebär att om ett företag eller annan inte ingår i uppräkningslistan finns det inte någon uppgiftsskyldig person. Detta innebär i sin tur att även om det är ett sådant värdepapper som det ska lämnas uppgifter om enligt 21 kap. 1 § SFL så kommer inte Skatteverket att få någon uppgift. Den nu aktuella kontrolluppgiftsskyldigheten bör uppfyllas av värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägarrätt, fordringsrätt eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index och kontrolluppgift inte ska lämnas av värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären, kreditmarknadsföretag, garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd, den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen, försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § IL.

I kontrolluppgiften bör uppgifter enligt 21 kap. 5 § SFL lämnas för den ersättning som har överenskommit efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, antalet delägarrätter, fordringsrätter eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index, slag och sort för delägarrätterna, fordringsrätterna eller annat värdepapper som avser

kryptotillgångar, råvaror eller index samt om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § IL samt den ersättning som avses i den paragrafen. Avseende de värdepapper som nu kommer att omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten i 21 kap. blir det dock inte aktuellt att lämna uppgifter om den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § IL eftersom en förutsättning för tillämpningen av dessa bestämmelser är att ersättningen utgår i form av andelar i det köpande företaget eller i pengar. Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen. Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter, fordringsrätter eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om delägarätter, fordringsrätter eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Vad gäller förfarandet i övrigt kommer detta följa de ordinarie reglerna för kontrolluppgifter. Detta innebär bl.a. att kontrolluppgiften ska lämnas på fastställt formulär enligt 38 kap. 1 § SFL. Den ska vidare enligt 24 kap. 1 § SFL lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår. En kontrolluppgift ska också enligt 24 kap. 4 § SFL innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller enligt 34 kap. 3 § SFL informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Utöver detta finns det också vissa gemensamma regler som gäller för kontrolluppgifter avseende kapital. Skatteverket har bl.a. enligt 5 kap. 7 § SFF möjlighet att i föreskrift besluta om att en kontrolluppgift ska innehålla ett så kallat ISIN-nummer. Vidare ska alla belopp i kontrolluppgifterna som uppgiftslämnarna lämnar vara i svenska kronor om inte något annat anges. Belopp anges då i hela svenska kronor så att öretal faller bort (22 kap. 1–2 §§ SFF). Uppgiftslämnaren ska bl.a. ange specifikationsnummer, identifikationsuppgifter på uppgiftslämnare och den uppgiften avser.

När det kommer till frågan om Skatteverkets kontrollmöjligheter har verket bl.a. enligt 37 kap. 2 § SFL möjlighet att förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. att fullgöra skyldigheten men också möjlighet att enligt 6 § förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Skatteverket får också besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts.

7 Andra ändringar i direktivet om administrativt samarbete m.m.

7.1 Artikel 3, definitioner

Promemorians förslag: Definitioner av vad som utgör ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor ändras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning så att vissa förhandsbesked för fysiska personer omfattas.

En definition införs i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning avseende termen utdelningar som inte är kopplade till depåkonton.

En definition av termen klient införs i skatteförfarandelagen för tillämpningen av kontrolluppgiftsskyldigheten av rapporteringspliktiga arrangemang.

I lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar införs det en definition av termen adress i distribuerad liggare.

Promemorians bedömning: Någon definition behöver inte tas in av termen livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: I artikel 3 i DAC definieras vissa termer. I artikel 3.9 definieras ”automatiskt utbyte”. I första stycket ändras punkt a och c på så sätt att även automatiskt utbyte enligt den nya artikeln 8ad inkluderas i bestämmelsens tillämpningsområde. Även andra stycket i artikel 3.9 ändras med anledning av den nya artikeln och anger numera att i artikel 8ad och bilaga VI till DAC ska alla definitioner med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga VI till DAC. Dessa ändringar medför i sig inte några ändringar i svensk lag eftersom den motsvarande definitionen i 7 § lagen om administrativt samarbete är allmänt hållen och inkluderar även informationsutbytet enligt artikel 8ad i DAC.

Definitionen i artikel 3.14 av vad som utgör ett ”förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor” ändras. Ändringen innebär att utöver tidigare aktuella förhandsbesked vid gränsöverskridande transaktioner omfattas även vissa förhandsbesked avseende fysiska personer. Det gäller om förhandsbeskedet avser frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet. Se vidare avsnitt 7.3 om ändringar av det automatiska utbytet av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor. Motsvarande definition i lagen om administrativt samarbete bör ändras på samma sätt.

Det införs även fyra nya definitioner i artikel 3.28–3.31 i DAC. I artikel 3.28 definieras ”utdelningar som inte är kopplade till depåkonton” som utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto. Termen depåkonto definieras i sin tur i avsnitt VIII.C.3 i bilaga I till DAC. Denna senare definition har genomförts i svensk rätt i 2 kap. 11 § IDKAL. En motsvarande definition av termen utdelningar som inte är kopplade till depåkonton bör tas in i lagen om administrativt samarbete. För definitionen av termen depåkonto bör där hänvisas till IDKAL i stället för till DAC.

I artikel 3.29 definieras termen ”livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder” som andra försäkringsavtal än försäkringsavtal med kontantvärde som omfattas av rapportering enligt avsnitt I i bilaga I till DAC och där ersättning betalas ut vid försäkringstagarens död. Anledningen till att definitionen tas in i DAC är att direktivet inte uttryckligen hänvisar till DAC 2. DAC 2 har i Sverige genomförts genom IDKAL. I 12 § lagen om administrativt samarbete har hänsyn till dessa bestämmelser gjorts. Genom den nämnda hänvisningen till IDKAL undantas redan de livförsäkringsprodukter som nämns i 2 kap. 22 § IDKAL (försäkringsavtal med kontantvärde och livränteavtal), vilket även definitionen tar sikte på. Någon definition av termen ”livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder” behöver därför inte tas in i lagen om administrativt samarbete.

I artikel 3.30 anges att med ”adress i distribuerad liggare” avses detsamma som i Mica-förordningen. Enligt artikel 3.18 i Mica-förordningen definieras en adress i distribuerad liggare som en alfanumerisk kod som identifierar en adress på ett nätverk som använder teknik för distribuerade liggare eller liknande teknik som kryptotillgångar kan sändas till eller tas emot från. Definitionen har betydelse för vilken information som ska rapporteras på skatteområdet om kryptotillgångar. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i DAC, tillämpas LAUK. En bestämmelse med denna innebörd bör därför tas in i KOL.

I artikel 3.31 definieras termen ”klient” vid tillämpning av artikel 8ab (om utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga arrangemang), som varje förmedlare eller berörd skattebetalare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en förmedlare som omfattas av yrkesmässiga privilegier i samband med ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Bestämmelser om rapporteringspliktiga arrangemang har tagits in i 33 b kap. SFL. En bestämmelse om definitionen av termen klient bör därför tas in där.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 7 och 7 a § lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även att det tas in två paragrafer, 33 b kap. 9 a § SFL och 6 kap. 8 § KOL.

7.2 Artikel 8, automatiskt utbyte av uppgifter om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton

Promemorians förslag: En ändring ska göras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att de nuvarande sex kategorierna av inkomster och tillgångar som det ska utbytas upplysningar om automatiskt utökas med en kategori, utdelningar som inte är kopplade till depåkonton.

Promemorians bedömning: Ändringen avseende kategorin inkomster från livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder medför inte någon ändring i svensk lag. Utökningen av antalet kategorier medför inte behov av ytterligare kontrolluppgiftsskyldighet.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: I artikel 8.1 finns bestämmelser om att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom ett automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet ska lämna tillgängliga upplysningar avseende personer bosatta i den andra medlemsstaten när det gäller vissa specificerade kategorier av inkomster och tillgångar. Bestämmelserna infördes genom det ursprungliga direktivet om administrativt samarbete och kallas därför för DAC 1 (se prop. 2012/13:4 s. 40).

En ny punkt, punkt g, om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton läggs till i artikel 8.1 första stycket i DAC, se avsnitt 7.1 avseende denna definition. Enligt bestämmelsen finns det dock ett undantag för utbyte avseende utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (moder- och dotterbolagsdirektivet). Ändringen i DAC sker på grund av att det bedöms som viktigt att medlemsstaterna utbyter upplysningar om inkomst som härrör från sådana utdelningar för att täppa till kryphål som möjliggör skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Därför inkluderas sådana utdelningar som inte är kopplade till depåkonton i de kategorier av inkomster och tillgångar som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i syfte att förbättra åtgärderna för bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. En bestämmelse tas in i 12 § lagen om administrativt samarbete som återger de kategorier av inkomster och tillgångar som Skatteverket till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra de upplysningar om som Skatteverket har tillgängligt genom att det t.ex. tagit emot sådan information i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten (prop. 2012/13:4 s. 40). En ändring ska göras i lagen om administrativt samarbete på så sätt att de nuvarande sex kategorierna av inkomster och tillgångar som det ska utbytas tillgängliga upplysningar om utökas med en kategori, nämligen utdelningar som inte är kopplade till depåkonton. Som nämnts ovan innebär ändringen att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som verket har tillgängliga

om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer men som inte omfattas av artikel 4, 5 och 6 i moder- och dotterbolagsdirektivet. Artikel 4 i moder- och dotterbolagsdirektivet avser utdelning till moderbolag eller fast driftställen på näringsbetingade andelar. Artikel 5 anger att vinstutdelning från ett dotterbolag till moderbolaget ska vara befriad från källskatt. Artikel 6 innebär att ett moderbolags medlemsstat inte får ta ut källskatt på vinst som bolaget uppstår från ett dotterbolag. Regelverket om att sådan mottagen utdelning som ska befrias från skatt enligt artikel 4 i moder- och dotterbolagsdirektivet finns i svensk rätt i bestämmelserna om näringsbetingade andelar i 24 kap. 31–42 §§ IL. Dessa bestämmelser omfattar dock fler situationer och därmed ett vidare omfång än vad som omfattas av moder- och dotterbolagsdirektivet eftersom det bl.a. gäller vid andra ägarförhållanden, inhemska situationer och i förhållande till tredjeland. När det gäller artikel 5 i moder- och dotterbolagsdirektivet om att källskatt inte får tas ut motsvaras denna bestämmelse av undantagen från skattskyldighet i 4 § kupongskattelagen (1970:624). Även kupongskattelagens bestämmelser har dock ett vidare omfång än vad som följer av moder- och dotterbolagsdirektivet. Artikel 6 i direktivet motsvaras inte av någon särskild bestämmelse i svensk rätt. Hänvisningarna i bestämmelsen i lagen om administrativt samarbete bör ske till artiklarna i direktivet för att säkerställa att omfånget av vilka uppgifter som ska utbytas stämmer överens med detsamma. Tillgängliga upplysningar om inkomster av kapital och tillgångar (som inte är undantagna enligt ovan) ska överföras till varje sådan medlemsstats behöriga myndighet där personer som uppgifterna avser är hemmahörande. Vad gäller tillgång till information om den nya kategorin om utdelning som inte är kopplad till depåkonton finns det för närvarande en kontrolluppgiftsskyldighet för fysiska personer i 19 kap. 2 § SFL avseende avkastning på delägarrätter, vilket även omfattar begränsat skattskyldiga fysiska personer enligt 23 kap. 2 § SFL. Uppgiftsskyldigheten enligt 19 kap. SFL är dock inte konstruerad på ett sådant sätt att det är möjligt att urskilja informationen till den nu aktuella kategorin för ett utbyte. Enligt kupongskattelagen ska utdelningsberättigade lämna uppgifter till utbetalaren till ledning för bedömning av skattskyldighet. Denna skyldighet omfattar såväl fysiska personer som juridiska personer. Det utdelande bolaget ska lämna samma uppgift till Skatteverket. Skatteverket kan dock inte kontrollera att lämnade uppgifter är korrekta. Det saknas dessutom sanktionsmöjligheter när denna uppgiftsskyldighet inte fullföljs. Vidare är det sällan möjligt att få uppgift om den slutligt utdelningsberättigade personen, särskilt i fråga om förvaltarregistrerade aktier. Inte heller de uppgifter som lämnas till Skatteverket enligt denna lagstiftning bedöms kunna ligga till grund för det nu aktuella informationsutbytet.

Artikel 8.1 c, avseende livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder förtydligas vidare på så sätt att det uttryckligen anges att det är inkomster från sådana livförsäkringsprodukter som omfattas av det automatiska informationsutbytet. Någon ändring i sak är dock inte avsedd. Bestämmelsen i 12 § lagen om administrativt samarbete som återger detta utbyte ändras på motsvarande vis.

Medlemsstaterna ska också enligt det borttagna andra stycket i artikel 8.1 i DAC, för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2024 eller senare, vidta alla möjliga och rimliga åtgärder för att se till att det skatteregistreringsnummer som utfärdats av hemvistmedlemsstaten till personer med hemvist i medlemsstaten anges när upplysningar lämnas om de kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar. Detta sker med anledning av den nya artikel 27c i DAC som i stället ska reglera frågan om utbyte av skatteregistreringsnummer. Denna ändring medför därför inte i sig någon lagändring. Se vidare avsnitt 7.14.

Det tidigare tredje stycke i artikel 8.1 i DAC innebär att medlemsstater årligen ska underrätta Europeiska kommissionen om minst två av de kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i första stycket, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat. Stycket tas bort eftersom det är obsolet med beaktande av artikel 8.2 i DAC. Denna förändring medför därför inte i sig någon lagändring.

I artikel 8.2 läggs ett nytt stycke till om att medlemsstaterna före den 1 januari 2026 ska underrätta kommissionen om minst fem av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Upplysningarna ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2026 eller senare. För att Sverige ska kunna uppfylla skyldigheten att kunna utbyta minst fem inkomst kategorier enligt artikel 8.2 i DAC behöver inte Skatteverket tillgång till någon ytterligare information om en inkomst eller tillgång via kontrolluppgifter. Skatteverket har nämligen i dagsläget redan tillgång till uppgifter om kategorierna inkomster från anställning, styrelsearvoden, pensioner och ägande av och inkomster från fast egendom samt royaltier. Avseende den sistnämnda kategorin säkras tillgången genom kontrolluppgiftsskyldigheten i 16 kap. 3 § SFL betalning för nyttjande av rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur. Denna uppgiftsskyldighet bedöms motsvara uppgifter om royaltier (omfånget motsvarar OECD:s definition, se prop. 2001/02:25 s. 180). Det framgår vidare av 16 a § förordningen om administrativt samarbete att Skatteverket en gång om året ska underrätta Europeiska kommissionen om vilka kategorier av inkomster och tillgångar som avses i 12 § första stycket lagen om administrativt samarbete som Skatteverket överför uppgifter om. Någon ändring i svensk lag bedöms därför inte behövas. En ändring bör dock göras i ikraftträdandebestämmelserna till förordningen till lagen om administrativt samarbete, se avsnitt 9.

Artikel.8.7a ändras redaktionellt och det datum när kommissionen ska meddelas tas bort eftersom detta är obsolet. Även att kommissionen ska offentliggöra en samlad förteckning samt att kommissionen ska uppdatera förteckningen vid behov har strukits. Ändringarna bedöms inte innebära behov av ändring i svensk lag eller författning. Bestämmelsen innebär att medlemsstaterna ska säkerställa att enheter och konton som ska betraktas

som icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton uppfyller alla de krav som anges i avsnitt VIII.B.1 c och C.17 g i bilaga I till DAC och i synnerhet att ett finansiellt instituts status som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller ett kontos status som undantaget konto inte äventyrar syftet med direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Bestämmelsen genomfördes genom prop. 2015/16:29 s. 136. I punkt B.1 c finns en generell bestämmelse om att även enheter som inte räknas upp är undantagna om det är en enhet för vilken risken är låg att den används för skatteundragande och den liknar någon av enheterna som anges i punkt B.1 a och b samt definieras i nationell lagstiftning som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om den enhetens status som icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar syftena med CRS och DAC. De enskilda staterna och jurisdiktionerna ges här alltså en möjlighet att ensidigt undanta vissa enheter från rapporteringsskyldighet, så länge de uppfyller vissa kriterier. I punkt 17 g finns också en generell bestämmelse om att även konton som inte räknas upp är undantagna om det finns en låg risk för att de används för skatteundragande och de liknar något av de konton som anges i punkt 17 a–f samt definieras i nationell lagstiftning som undantagna konton, om kontonas status som undantagna inte äventyrar syftena med CRS och DAC.

Författningsförslag

Förslaget medför ändring i 12 § lagen om administrativt samarbete.

7.3 Artikel 8a, automatiskt utbyte av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor

Promemorians förslag: Det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och vilka uppgifter som ska lämnas enligt lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ändras och utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked för fysiska personer där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett tröskelvärde på 1 500 000 euro eller om förhandsbeskedet fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet. Förhandsbeskedet ska inte utbytas om det avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner. Ändringen innebär att definitionen av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor i samma lag ändras.

De uppgifter som en sökande som inte är det allmänna ombudet hos Skatteverket ska lämna enligt skatteförfarandelagen påverkas av det förändrade omfånget.

Skälen för promemorians förslag: Genom artikel 8a i DAC har det införts regler i direktivet om automatiskt utbyte av upplysningar om

förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och om prissättning. Bestämmelsen infördes genom rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 3). Reglerna innebär att medlemsstaternas behöriga myndigheter genom automatiskt utbyte ska lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning till övriga medlemsstaters behöriga myndigheter och till Europeiska kommissionen. Utgångspunkten är att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska få tillgång till samtliga upplysningar medan kommissionen ska få del av en begränsad uppsättning grundläggande upplysningar. Upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande gäller eller omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden omfattas inte av utbytet. Reglerna har införlivats i svensk rätt genom bestämmelser i lagen om administrativt samarbete (prop. 2016/17:29). Automatiskt utbyte av upplysningar ska dock inte ske enligt artikel 8a.4 om förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor uteslutande gäller och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden i lydelsen i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822. Avsaknaden av utbyte av förhandsbesked i skattefrågor som rör fysiska personer har bedömts innebära att skatteförvaltningarna i de berörda medlemsstaterna kanske inte är medvetna om dessa förhandsbesked. Det finns därför en risk att möjligheter till skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt kommer att skapas.

I syfte att reducera den risken, och i syfte att minska den administrativa bördan, anges i den nya artikel 8a.4 a i DAC att det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett tröskelvärde på 1 500 000 euro. Tröskelvärdet är dock bara tillämpligt om det hänvisas till beloppet i förhandsbeskedet. I ett nytt andra stycke i artikel 8.4 ges vägledning vid tillämpning av första stycket a, och utan att det påverkar det belopp som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, ska det belopp som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

Vidare anges i artikel 8a4 b att även förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet ska omfattas av det automatiska utbytet av information. Av proportionalitetsskäl, och i syfte att minska den administrativa bördan, har dock vissa vanliga former av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, som kan inbegripa ett fastställande av huruvida en fysisk person har skatterättslig hemvist eller inte i en medlemsstat, inte enbart på den grunden omfattas av utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor. I ett nytt tredje stycke i artikel 8.4 b anges att förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor om källskatt på inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner för personer som inte är bosatta i

landet inte ska utbytas, såvida inte beloppet för transaktionen eller serien av transaktioner i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger tröskelvärdet.

För att ett avtal, meddelande eller varje instrument eller åtgärd med liknande effekter ska omfattas av rapporteringsskyldigheten och utgöra ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor ska de avse en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller ha utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades. En bedömning av en fysisk persons hemvist som inte är framåtblickande omfattas därför inte. Om det däremot lämnas besked om framtida transaktioner eller om en fysisk persons skatterättsliga hemvist vid ett senare tillfälle kan det omfattas. Utöver förhandsbesked i skattefrågor som lämnas av Skatterättsnämnden kan en skattskyldig vända sig till Skatteverket för att få svar på frågor om beskattning. Vissa av dessa skriftliga besked från Skatteverket bör omfattas av definitionen ”förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor”. Att beskederna ska vara skriftliga är dock inte något krav enligt DAC 3 som hänvisar till att förhandsbesked bör kunna omfatta alla materiella former (se punkt 5 i ingressen till DAC 3). Inom ramen för myndighetens serviceskyldighet, vilken följer av 6 § förvaltningslagen (2017:900), svarar Skatteverket på frågor i enskilda fall. Skatteverket har olika metoder för att svara på frågor beroende på bl.a. vem som ställer frågan och den ställda frågans karaktär. Gemensamt för de olika typer av svar som Skatteverket lämnar är att de inte är rättsligt bindande i formell mening. Felaktiga svar från Skatteverket kan dock leda till skadeståndsskyldighet och Skatteverket har som generell policy att verket står för sina svar. Detta gäller under förutsättning att de faktiska förutsättningarna för frågan överensstämmer med de förutsättningar som lämnats till Skatteverket och att lagstiftningen inte har ändrats sedan svaret lämnades. Besked och information som lämnas av Skatteverket lämnas genom ”skriftliga svar på externa frågor” eller ”information för framtida deklarationer under revision”. Skatteverket lämnar skriftliga svar på externa frågor som inkommit skriftligen eller muntligen till verket. Frågorna kan delas in i rättsliga frågor och övriga eller allmänna frågor. De rättsliga frågorna, som är de som är relevanta för definitionen i DAC 3, delas i sin tur in i dialogfrågor samt övriga rättsliga frågor eller brevfrågor. Dialogfrågorna kännetecknas av att de alltid avser frågor från namngivna företag och är av sådan komplexitet att det krävs en utökad kontakt och kommunikation eller dialog med företaget för att Skatteverket ska kunna besvara frågan. Dessa frågor är framåtblickande och avser inte förfluten tid, dvs. tidpunkten för inlämnande av deklarationen får inte ha passerat. Övriga rättsliga frågor eller brevfrågor kan avse både frågor från fysiska personer och från juridiska personer. Dessa frågor kan komma från namngivna skattskyldiga eller avse anonyma skattskyldiga som t.ex. frågor från konsult-, revisions- eller advokatbyråer där frågan vanligtvis är mer generell och applicerbar på flera olika klienter. Frågan kan då avse t.ex. hur avyttring av vissa aktier ska beräknas. De frågor som avser anonyma skattskyldiga faller utanför definitionen ”förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor” eftersom definitionen i DAC 3 talar om besked som avser en viss person eller grupp av personer (prop. 2016/17:19 s. 20 och 21).

Som en följd av det utvidgade tillämpningsområdet avseende upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor har även artikel 8a.6 a och k ändrats så att upplysningar ska lämnas om fysiska personer när förhandsbeskedet ska utbytas i enlighet med punkt 1 och 4. Bestämmelsen har genomförts genom 33 kap. 9 b § SFL (prop. 2019/20:197 s. 24–31).

Skatteverkets svar på externa frågor ryms inte inom Skatteverkets handläggning av ärenden. Skatteverkets handläggning av ärenden regleras i huvudsak i SFL. SFL är en speciallagstiftning i förhållande till förvaltningslagen (2017:900). I de delar som inte regleras i SFL eller någon annan speciallagstiftning gäller i stället förvaltningslagen för förfarandet hos Skatteverket. Det finns inte några specifika bestämmelser om förfarandet för Skatteverkets svar på externa frågor i lag eller förordning. Skatteverkets svar på externa frågor lämnas i stället inom ramen för Skatteverkets allmänna serviceskyldighet enligt 6 § förvaltningslagen. Där anges följande. En myndighet ska se till att kontakterna med enskilda blir smidiga och enkla. Myndigheten ska lämna den enskilde sådan hjälp att han eller hon kan ta tillvara sina intressen. Hjälpen ska ges i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet. Den ska ges utan onödigt dröjsmål (se prop. 2019/20:197, s. 37).

Genom att besvara en extern fråga uppfyller Skatteverket sin serviceskyldighet. Svaret lämnas på initiativ av den enskilde. I vissa fall, beroende på vem svaret gäller, svarets innehåll och vilka som berörs av det, kan det uppstå en skyldighet för Skatteverket att lämna upplysningar om svaret till andra stater och jurisdiktioner och till Europeiska kommissionen, se t.ex. 12 a § lagen om administrativt samarbete. Det kan då uppkomma ett behov för Skatteverket att få tillgång till ytterligare uppgifter från den enskilde som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra utbytet av upplysningar. Det rör sig i de nu aktuella fallen om enskilda som är fysiska personer och uppgifter som avser den enskilde själv. Enligt regeringens bedömning bör serviceskyldigheten i detta fall inte kunna anses sträcka sig så långt att Skatteverket skulle vara skyldigt att besvara en fråga även om den enskilde underlåter att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna uppfylla de skyldigheter som uppkommer för Skatteverket i och med att frågan besvaras. Skatteverket bör därför inom ramen för förfarandet för att besvara externa frågor kunna ta ställning till vilka uppgifter som behövs och efterfråga dessa från den enskilde innan svaret kan lämnas. (jfr. prop. 2019/20:197, s. 37)

Något behov av författningsändringar finns därför enligt regeringens mening inte på detta område när det gäller uppgiftslämnande i fråga om Skatteverkets svar på externa frågor.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 33 kap. 9 b § SFL och 7 a och 12 a–b §§ lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även att det tas in en ny paragraf, 7 d § lagen om administrativt samarbete.

7.4 Artikel 8ab, automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

Promemorians förslag: Huvudregeln i skatteförfarandelagen om vilka uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som ska lämnas ändras på så sätt att uppgift bara ska lämnas om andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater. Vidare införs en ny skyldighet att lämna en beskrivning även av andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning röjs.

Informationsskyldigheten i skatteförfarandelagen ändras på så sätt att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om inte någon sådan rådgivare finns, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet.

Skälen för promemorians förslag: Enligt artikel 8ab i DAC ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlaren till de behöriga myndigheterna lämnar upplysningar, som den har kännedom om, äger eller kontrollerar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Bestämmelsen infördes genom rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 6). Det överordnade syftet med att uppgifter ska lämnas är att möjliggöra ett automatiskt utbyte av upplysningar med andra EU-medlemsstater och Europeiska kommissionen om gränsöverskridande arrangemang på skatteområdet, som skulle kunna utgöra aggressiv skatteplanering. Uppgifterna ska också kunna användas av Skatteverket som underlag för skattekontroll och för analys av risker i skattesystemet. Upplysningarna som utbyts ska bl.a. ge skattemyndigheterna i de olika medlemsländerna tidig information om nya former av aggressiv skatteplanering och i vilken utsträckning de används (prop. 2019/20:74 s. 38). Regelverket innebär en skyldighet för medlemsländerna att automatiskt utbyta upplysningar med varandra om gränsöverskridande arrangemang som träffas av de listade kännetecknen. För att utbytet av dessa upplysningar ska kunna fungera är medlemsländerna även skyldiga att införa regler om informationsskyldighet för sådana arrangemang. Det är i första hand rådgivare som ska lämna informationen men i vissa fall ska även användare lämna uppgifterna. Enligt artikel 8ab.5 i DAC, i lydelsen enligt DAC 6, får varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätten till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Det gäller om den rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten. Under sådana omständigheter ska varje medlemsstat

vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras rapporteringsskyldighet i enlighet med punkt 6. Förmedlare får dock bara vara berättigade till ett undantag i den mån de bedriver verksamhet inom ramen för de relevanta nationella lagar som styr deras yrken. I EU-domstolens dom av den 8 december 2022 i mål C-694/20, Orde van Vlaamse Balies m.fl. bedömdes den dåvarande lydelsen av artikel 8a.5 som ogiltig mot bakgrund av artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i den mån medlemsstaternas tillämpning av bestämmelsen innebär att advokater som agerar som förmedlare, i den mening som avses i artikel 3.21 i DAC, trots att de är undantagna från rapporteringsskyldigheten enligt artikel 8ab.1 i nämnda direktiv på grund av den tystnadsplikt som de är bundna av, ändå är skyldiga att utan dröjsmål underrätta andra förmedlare, som inte är deras klienter, om den rapporteringsskyldighet som åligger dem enligt artikel 8ab.6 i DAC. Med beaktande av EU-domstolens dom har artikel 8ab.5 i DAC ändrats. Ändringen innebär att bestämmelserna om skyldighet att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang inte medför att advokater som agerar som förmedlare är förpliktigade att underrätta varje annan förmedlare som inte är deras klient om denne förmedlares rapporteringsskyldigheter. Detta under förutsättning att advokaterna i fråga är bundna av yrkesmässiga privilegier. Varje förmedlare som är undantagen från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier som denne är bunden av, bör dock även fortsättningsvis vara skyldig att utan dröjsmål underrätta sin klient om den klientens rapporteringsskyldigheter. Bestämmelserna om rapporteringsskyldighet har i svensk rätt tagits in i 33 b kap. SFL genom prop. 2019/20:74. Det aktuella undantagen för uppgiftslämnande regleras främst i 33 b kap. 22 § SFL. Bestämmelsen innebär, på motsvarande vis som artikel 8ab.5 i DAC i lydelsen enligt DAC 6, att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter. Om det inte finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporteringspliktiga arrangemanget, eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter. Bestämmelsen behöver därför ändras på så sätt att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera sin klient. Är denne klient en rådgivare ska denne informeras om sin uppgiftsskyldighet. Finns det inte någon sådan rådgivare ska i stället den berörda klienten som är användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet. Tystnadsplikten för advokater regleras i Sverige i 8 kap. 4 § rättegångsbalken. En definition av klient införs i artikel 3.31, se vidare avsnitt 7.1. Det bör dock införas en ny bestämmelse i 33 b kap. SFL om vad som vid tillämpningen av 33 b kap. SFL avses med klient.

Artikel 8ab.14 a i DAC ändras med anledning av den ovan angivna domen från EU-domstolen på så sätt att endast identiteten på andra förmedlare än förmedlare som är undantagna från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier i enlighet med punkt 5 ska lämnas. Bestämmelsen har i svensk rätt tagits in i 33 b kap. 16 § 1 a SFL. Även denna bestämmelse behöver ändras. Bestämmelsen bör ändras på så sätt att uppgift bara behöver lämnas om andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater. Med anledning av ovanstående införs det en definition av termen klient i 33 b kap. 9 § SFL.

Artikel 8ab.14 c ändras på så sätt att information även ska lämnas om eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt röjs eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning lämnas. Bestämmelsen har i svensk rätt tagits in i 33 b kap. 16 § 3 SFL. Motsvarande tillägg ska göras i denna bestämmelse.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 33 b 16 och 22 §§ kap. SFL. Förslaget medför även att det tas in en ny paragraf, 33 b kap. 9 a § SFL.

7.5 Artikel 8ac och bilaga V till DAC, automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer

Promemorians förslag: En ny definition av identifieringstjänst införs i lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet. Det medför att definitionen och hänvisningarna i förordningen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet ska tas bort.

Begränsningen av vilka uppgifter som en rapporteringsskyldig plattformoperatör ska inhämta enligt lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet tas bort. Vilka identifieringsuppgifter som ska lämnas enligt skatteförfarandeförordningen för rapporteringspliktiga säljare ändras i motsvarande omfattning. Vilka uppgifter som ska utbytas mellan behöriga myndigheter begränsas men uppgift ska alltjämt lämnas om säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren.

Bestämmelsen om vem som ska stryka en enhet som har registrerats i det centrala register ändras så att det är Skatteverket som ska genomföra detta.

Skälen för promemorians förslag: Enligt artikel 8ac i DAC ska plattformoperatörer lämna uppgifter om säljare som via digitala plattformar når sina kunder vid uthyrning och försäljning. Bestämmelsen infördes genom rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga

om beskattning (DAC 7). Bestämmelserna infördes i Sverige genom prop. 2022/23:6). Fler medlemsstater förväntas införa identifieringstjänster som ett förenklat och standardiserat sätt att identifiera tjänsteleverantörer och skattebetalare. De medlemsstater som vill använda detta format för identifiering bör tillåtas att göra detta, förutsatt att det inte påverkar flödet av och kvaliteten på information från andra medlemsstater som inte använder sådana identifieringstjänster. Därför ska användningen av identifieringstjänster inte påverka förfarandena för kundkännedom eller kraven på insamling av information. I artikel 8ac.2 införs ett nytt led m som reglerar vilken information som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören förlitar sig på en direkt bekräftelse av personens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillhandahålls av en medlemsstat eller unionen för att fastställa personens identitet och skatterättsliga hemvist. I sådana fall är det inte nödvändigt att lämna de upplysningar som avses i artikel 8ac.2 c–g till den utfärdande medlemsstat som identifieringstjänstens identifierare tillhör. I stället ska informationen innefatta den rapporteringspliktiga personens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren. Bestämmelserna om vilka uppgifter som ska utbytas mellan Sverige och andra jurisdiktioner till följd av automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer regleras i LAUP. I 13 § LAUP finns bestämmelser om att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag. Preciseringsdelen av identifikationsuppgifterna finns i 5 kap. 12 e och f §§ SFF. Ett nytt andra stycke bör införas i de aktuella bestämmelserna i skatteförfarandeförordningen med anledning av ändringen i direktivet med den innebörd att den information som följer av direktivet ska utbytas.

I avsnitt I.C i bilaga V till DAC ska en ny punkt 10 läggas till som innehåller definitionen av identifieringstjänst. En motsvarande definition bör införas i POL. I 4 § förordning (2022:1693) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar finns det en bestämmelse om definitionen av verifieringstjänst som nu blir överflödigt. I 5 § förordning om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar har det tidigare funnits en hänvisning till verifieringstjänst som bör ändras till identifieringstjänst.

I avsnitt II i bilaga V till DAC ska punkt B.3 utgå. Bestämmelsen har i Sverige genomförts genom 6 kap. 5 § POL. I bestämmelsen finns regler om vilka uppgifter som ska lämnas när en rapporteringsskyldig plattformoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvister. Med anledning av att bestämmelsen utgår i direktivet ska även den svenska motsvarande bestämmelsen tas bort.

I avsnitt III.B i bilaga V till DAC har en ny punkt 4 lagts till. Innebörden är att den rapporteringsskyldiga plattformoperatören inte ska vara skyldig

att rapportera de upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II.B, om den rapporterar till en behörig myndighet som använder en identifieringstjänst och använder sig av en direkt bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom denna identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa säljarens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister. I Sverige följer det av 24 kap. 4 § SFL att en kontrolluppgift ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som uppgiften lämnas för. Vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas i förevarande situation har reglerats i 5 kap. 12 e och 12 f §§ SFF. Bestämmelsen andra stycke bör ändras på motsvarande sätt.

I avsnitt IV.F.5 i bilaga V till DAC har inledningen ersatts med att den medlemsstat där den rapporteringsskyldiga plattformssoperatören är registrerad ska stryka plattformssoperatören från det centrala registret i stället för att myndigheten ska begära att kommissionen ska vidta åtgärden. Nuvarande bestämmelse i svensk rätt återfinns i 6 § LAUP. Denna bestämmelse bör ändras så att innebörden blir att Skatteverket ska stryka plattformssoperatören i det centrala registret.

Författningsförslag

Förslaget innebär att 2 kap. 29 § POL införs. Förslaget medför ändringar i 6 kap. 5 § POL, 6 och 13 §§ LAUP, 5 kap. 12 e–12 f §§ SFF och 4 och 5 §§ LAUF.

7.6 Artikel 16, utlämnande av upplysningar och dokument

Promemorians förslag: Ändringar ska göras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat enligt samma lag får användas för bedömning, administration och verkställighet av tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

En behörig myndighet som tar emot upplysningar och handlingar får också använda dessa utan tillstånd för varje ändamål som omfattas avseende restriktiva åtgärder enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten.

Skälen för promemorians förslag: Artikel 16 i DAC reglerar utlämnande av upplysningar och dokument samt sekretess och behandling av uppgifter i den medlemsstat som tar emot uppgifter från en annan medlemsstat. Bestämmelser har tagits in i 20 och 21 §§ i lagen om administrativt samarbete med de villkor för användning av erhållna upplysningar och för vidarebefordran av upplysningar till en tredje medlemsstat som framgår av artikel 16 (prop. 2012/13:4 s. 52, 53 samt 85–87). Artikel 16.1 första stycket andra meningen samt andra och tredje stycket i DAC innebär begränsningar i fråga om användningen av upplysningarna. Bestämmelser om dessa begränsningar finns i 20 § lagen

om administrativt samarbete. Ändringen av artikel 16.1 andra meningen innebär att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna enligt DAC, förutom taxering, mervärdesskatt och andra indirekta skatter och administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella rätt i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även får användas för tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Det är viktigt att upplysningar som lämnas enligt DAC av principskäl används för fastställande, administration och verkställighet i fråga om de skatter som omfattas av det direktivets materiella tillämpningsområde. Ett oklart regelverk ger dock upphov till osäkerhet gällande användningen av upplysningar. Med tanke på kopplingen mellan skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, och penningtvätt, även när det gäller kontroll av efterlevnaden har det bedömts som lämpligt att klargöra att det även bör vara möjligt att använda upplysningar som utbyts mellan medlemsstaterna för fastställande, administration och verkställighet i fråga om tullar och för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Ett tillägg bör därför göras i 20 § första stycket lagen om administrativt samarbete för att omfånget ska spegla det i artikeln. På så sätt ändras gränsen för vad som omfattas av bestämmelsen.

Den behöriga myndigheten som tar emot upplysningar och handlingar får använda de mottagna upplysningarna och handlingarna utan det tillstånd som nämnts för de ändamål som har förtecknats av den medlemsstaten som lämnade dem. Artikel 16 är genomförd i svensk rätt genom bl.a. 20–22 §§ lagen om administrativt samarbete (se prop. 2012/13:4, s. 52 och 53). Bestämmelserna i artikel 16.2–16.4 om användning av upplysningar för andra ändamål och om vidarebefordran av upplysningar till en tredje medlemsstat är såvitt gäller administrativt samarbete i fråga om beskattning specifika för direktivet och har inte någon motsvarighet i vare sig svensk intern rätt eller i andra instrument på detta område (prop. 2012/13:4 s. 52). I 20 § andra stycket anges att erhållna upplysningar inte får användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. I artikel 16.2 har det gjorts en ändring och ett tillägg med innebörden att den behöriga myndighet som tar emot upplysningar och handlingar också får använda dessa utan det tillstånd som avses i första stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten. Med tanke på mängden och arten av de upplysningar som samlas in och utbyts på grundval av direktiv 2011/16/EU kan dessa upplysningar vara användbara inom vissa andra områden.

Även om användningen av dessa upplysningar inom andra områden generellt bör begränsas till områden som godkänts av den medlemsstat som lämnar upplysningarna i enlighet med DAC, finns det ett behov av att tillåta en bredare användning av upplysningarna i situationer med särskilda och allvarliga konsekvenser och när man på unionsnivå har kommit överens om att vidta åtgärder. Sådana situationer skulle särskilt vara sådana där beslut har fattats i enlighet med artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende restriktiva åtgärder.

Upplysningar som utbyts enligt DAC kan vara mycket relevanta för att upptäcka överträdelse eller kringgående av restriktiva åtgärder. I gengäld kommer eventuella överträdelse av restriktiva åtgärder att vara relevanta för skatteändamål, eftersom undvikande av restriktiva åtgärder i de flesta fall också kommer att innebära skatteflykt avseende de berörda tillgångarna. Med tanke på de sannolika synergierna och den nära kopplingen mellan att upptäcka kringgående av restriktiva åtgärder och att upptäcka skatteflykt är det därför lämpligt att tillåta ytterligare användning av upplysningarna. Ändringarna föranleder behov av dels ett nytt fjärde stycke i 20 § som innebär att Skatteverket får använda erhållna upplysningar för det nu aktuella ändamålet avseende restriktiva åtgärder, dels en ny bestämmelse om att Skatteverket får dela motsvarande uppgifter med andra myndigheter i Sverige.

I artikel 16.3 görs en ändring och ett tillägg med innebörden den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör kan motsätta sig ett sådant vidarebefordrande av upplysningarna inom 15 kalenderdagar, i stället för som tidigare 10 arbetsdagar, från mottagandet av meddelandet från den medlemsstat som önskar vidarebefordra upplysningarna. Ändringarna föranleder behov av motsvarande justering i 21 § tredje stycket lagen om administrativt samarbete.

Författningsförslag

Förslaget medför ändringar i 20 och 21 §§ lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även att det tas in en ny paragraf, 20 a § lagen om administrativt samarbete.

7.7 Artikel 18, skyldigheter

Promemorians förslag: Skatteverket ska enligt förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhålls genom rapportering eller utbyte av obligatorisk automatiskt utbyte av upplysningar enligt direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Skälen för promemorians förslag: Artikel 18 i DAC reglerar olika skyldigheter som medlemsstaterna har under DAC. I artikeln läggs en ny punkt 4 till med innebörden att varje medlemsstats behöriga myndighet ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhållits genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Det är mycket viktigt att de upplysningar som lämnas enligt DAC används av den behöriga myndighet i varje medlemsstat som tar emot upplysningarna. Det har därför bedömts som lämpligt att kräva att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som förvärvats genom rapporteringen eller utbytet av upplysningar enligt direktivet. Sådan användning av upplysningar kan exempelvis omfatta frivilliga efterlevnadsprogram, meddelanden med uppmaning om rapportering av uppgifter, kampanjer för ökad medvetenhet, förhandsfyll-

ning av skattedeklarationer, riskbedömningar, begränsade revisioner, allmänna revisioner, skattekodning, skatteberäkning, införlivande i nationella system och andra skatterelaterade åtgärder. Det bedöms som lämpligt att överväga om motsvarande skyldighet bör införas för Skatteverket i en bestämmelse i förordningen om ändring i förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eftersom förordningen gäller vid tillämpningen av lagen om administrativt samarbete. Bestämmelsen bör utformas på ett sådant sätt att det är Skatteverket som ska säkerställa att uppgifterna används när de tas emot i det automatiska utbytet. Exempel på sätt är sådana som anges ovan. Det som är avgörande är att det finns ett användningsområde och behandling av uppgifterna och att de inte endast förvaras. Även om Skatteverket redan idag infört en sådan mekanism helt eller delvis är det av vikt att klargöra vad som åligger verket i nämnda förordning.

Författningsförslag

Förslaget medför att det ska tas in en ny bestämmelse, 27 a §, i förordningen om administrativt samarbete.

7.8 Artikel 20, standardformulär och standardiserade dataformat

Promemorians bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller formulären för olika ansökningar som regleras eller beslutas av Europeiska kommissionen medför inte någon ändring i svensk lag.

Skälen för promemorians bedömning: Bestämmelserna i artikel 20 i DAC rör i sin helhet den praktiska hanteringen av samarbetsärendena och standardformulär och standardiserade datorformat. I artikel 20.5 ändras omfånget så att den nya artikel 8ac i DAC läggs till. Artikel 20 har inte införts i svensk lag eftersom avsikten är att formulären för olika ansökningar m.m. ska regleras i en förordning eller ett beslut av Europeiska kommissionen och i dessa delar finns det därför inte något behov av reglering i svensk rätt och inte heller i övrigt behövs någon reglering i vare sig lag eller förordning, utan det får anses tillräckligt att Skatteverket tar fram de arbetsbeskrivningar och liknande som kan behövas för en enhetlig och ändamålsenlig hantering (prop. 2012/13:4 s. 58). Inte heller nu behövs någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

7.9 Artikel 21, praktiska arrangemang

Promemorians bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller att Europeiska kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd samt frågor om tillgång till gränssnittet och utbyte av information avseende kryptotillgångar medför inte någon ändring i svensk lag. Inte heller ändringen att Europeiska kommissionen ska ta fram ett verktyg som möjliggör en elektronisk och automatiserad

kontroll av att det skatteregistreringsnummer medför någon ändring i svensk lag.

Skälen för promemorians bedömning: Bestämmelserna i artikel 21 i DAC rör den praktiska hanteringen av samarbetsärendena som till mycket stor del är styrd av ett it-stöd. Ändringen av artikeln innebär i första hand att punkt 5 ändras på ett sådant sätt att Europeiska kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd samt frågor om tillgång till gränssnittet och utbyte av information om de utbyten som registreras på gränssnittet och som kan hämtas automatiskt för det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga kryptotillgångar i enlighet med artikel 8ad före den 30 juni 2025. Europeiska kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang. Någon bestämmelse har inte ansetts behöva tas in i lag för att genomföra artikel 21 (prop. 2012/13:4 s. 58). Bedömningen är därför att det inte heller nu behövs någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

Ändringen av artikeln sker också genom att en ny punkt läggs till som innebär att Europeiska kommissionen ska förse medlemsstaterna med ett verktyg som möjliggör en elektronisk och automatiserad kontroll av att det skatteregistreringsnummer som tillhandahålls av en rapporteringsskyldig enhet eller en skattebetalare för automatiskt utbyte av upplysningar är korrekt. Skatteverket ska sedan säkerställa tillgången till denna tjänst, se avsnitt 7.10. Denna ändring bedöms inte heller föranleda behov av justering i lag eller förordning.

7.10 Artikel 22, särskilda skyldigheter

Promemorians förslag: Det ska tas in en ny bestämmelse i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning att Skatteverket ska medverka till att en rapporteringsskyldig enhet på elektronisk väg kan få tillgång till den tjänst som kommissionen ska ta fram för att få bekräftelse av giltigheten av upplysningar om skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar enligt direktivet.

Promemorians bedömning: Ändringen i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning som innebär att medlemsstaterna ska bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt att uppnå syftet med direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet medför inte någon ändring i svensk lag eller förordning.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Artikel 22 i DAC innehåller ett antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet. I artikeln har två nya punkter, 3 och 4, införts. Enligt den nya artikel 22.3 ska

medlemsstaterna bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8–8ad under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt, men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet, i syfte att uppnå syftet med DAC. Enligt 1 kap. 8 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter skall gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter skall bevaras. För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser. Enligt 2 kap. 11 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, ska uppgifter och handlingar i databasen, om inget annat anges i 11 a eller 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut. De undantag som anges i 11 a § avser s.k. betaltjänstleverantörer och är inte tillämpliga för nu aktuell lagstiftning. Någon ändring behöver därför inte göras. Se vidare avsnitt 8 avseende ändring i lag om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innebär att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. SFL.

Vidare, enligt den nya artikel 22.4 ska medlemsstaterna sträva efter att säkerställa att en rapporteringsskyldig enhet har möjlighet att på elektronisk väg få bekräftelse avseende giltigheten av skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Det är kommissionen som ska ta fram detta verktyg enligt artikel 21.8, se vidare avsnitt 8.9. Skatteverket eller andra behöriga myndigheter ansvarar därför inte för att säkerställa att en uppgiftslämnare kan få bekräftelse om giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer eller direkt bidra till att en rapporterande person kan få giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer bekräftat. I stället ska den Europeiska kommissionen ta fram ett verktyg och de olika behöriga myndigheterna har ett uppdrag att medverka för att detta kan användas i medlemsstaterna. Bekräftelse av upplysningar om skatteregistreringsnummer kan begäras endast för validering av riktigheten hos de uppgifter som avses i artiklarna 8.1, 8.3a, 8a.6, 8aa.3, 8ab.14 8ac.2 och 8ad.3. Denna skyldighet innebär att det bör införas en ny bestämmelse i förordningen om administrativt samarbete.

Författningsförslag

Förslaget medför att det ska tas in en ny paragraf, 27 b §, i förordningen om administrativt samarbete.

7.11 Artikel 23, utvärdering

Promemorians förslag: Bestämmelsen i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning att Skatteverket till Europeiska kommissionen ska lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar samt det praktiska resultat som uppnåtts ska ändras. Bestämmelsen ska i stället ange att Skatteverket ska övervaka och bedöma hur ändamålsenligt direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning är i fråga om verkets uppdrag avseende beskattning, bekämpande av skatteundandragande och skatteflykt. Skatteverket ska en gång om året meddela resultaten av sin bedömning till kommissionen.

Skälen för promemorians förslag: Artikel 23 innehåller bestämmelser om att medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbete som föreskrivs i DAC fungerar. Artikel 23.3 ändras på så sätt att medlemsstaterna inte längre ska lämna över en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar utan i stället ska varje medlemsstat, avseende sig själv, övervaka och bedöma hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt DAC är, också för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt. Resultatet ska en gång om året meddelas till kommissionen. Bestämmelser om utvärdering av det administrativa samarbetet har tagits in i 28–30 a § förordningen om administrativt samarbete. I 30 § i förordningen anges att Skatteverket till Europeiska kommissionen ska lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar samt det praktiska resultat som uppnåtts. Även om det i 28 § anges att Skatteverket ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbetet fungerar bör en ändring ske 30 § i förordningen om administrativt arbete i fråga om beskattning med anledning av ändringen i artikel 23 i DAC.

Författningsförslag

Förslaget medför att 30 § i förordningen om administrativt samarbete i fråga om beskattning ska ändras.

7.12 Dataskydd, artikel 25

Promemorians bedömning: Ändringarna i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning som reglerar vem som ska anses behandla personuppgifter på den personuppgiftsansvarigas vägnar och ska uppfylla krav för personuppgiftsbiträde medför inte någon ändring i svensk lag.

Skälen för promemorians bedömning: I artikel 25 i DAC föreskrevs att allt utbyte enligt direktivet ska omfattas av bestämmelserna i EU:s dataskyddsförordning. Artikel 25 i DAC ändras på flera sätt genom DAC 8. I artikel 25.3 i DAC görs ett tillägg som innebär att rapporterings-

skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska anses vara personuppgiftsansvariga när de på egen hand eller gemensamt fastställer ändamålen med och medlen för behandling. Vidare anges att när kommissionen behandlar personuppgifter i enlighet med direktivet ska den anses behandla personuppgifterna på de personuppgiftsansvarigas vägnar och ska uppfylla de krav för personuppgiftsbiträde som anges i förordning (EU) 2018/1725. Behandlingen ska regleras av ett avtal i den mening som avses i artikel 28.3 i dataskyddsförordningen och artikel 29.3 i förordning (EU) 2018/1725. Detta tillägg innebär inte att någon svensk författning behöver ändras eller införas. Innebörden är att när en leverantör tar emot uppgifter är de personuppgiftsansvariga för dessa och ansvaret för personuppgifterna övergår när de lämnas över.

Artikel 25.4 i DAC ändras på så sätt att även rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska underrätta varje berörd fysisk person om de upplysningar som kommer att samlas in och överföras avseende utbytet om upplysningar enligt artikel 8ad i DAC. Den rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska tillhandahålla dessa personer alla upplysningar som denne är berättigad till enligt dataskyddsförordningen. Vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet gäller också lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som kompletterar dataskyddsförordningen. Informationen ska ges till den uppgiftsberättigade i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan rapporteringen sker till den behöriga myndigheten i hemvistlandet. När det gäller lämnande av kontrolluppgifter till Skatteverket ska information lämnas till den registrerade senast då kontrolluppgifterna lämnas till Skatteverket, se avsnitt 4.5.5. Avsikten med punkten i DAC är inte att ha någon annan tidsfrist för information till den registrerade än vad som redan gäller. Syftet är endast att det ska framgå att skyldigheten inte uppkommer efter det att uppgifterna lämnats ut. Eftersom någon ändring inte är avsedd av skyldigheterna behöver ingen ändring i lag göras med anledning av denna förändring i artikel 25.4 i DAC.

7.13 Artikel 27, rapportering

Promemorians förslag: Bestämmelsen i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket till Europeiska kommissionen vartannat år ska lämna en utvärdering av relevansen av de kännetecken avseende gränsöverskridande arrangemang som anges i lagen om rapporteringspliktiga arrangemang ska tas bort.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 27 regleras att kommissionen ska lämna en rapport om tillämpningen av DAC till Europaparlamentet och rådet men också att medlemsstaterna och kommissionen särskilt gällande relevansen av bilaga VI ska lägga fram en rapport för rådet. Artikel 27.2 tas bort. Det innebär att utvärdering av kännetecken som avser gränsöverskridande arrangemang ska ske på samma sätt och

med samma intervall som gäller för de övriga delarna av direktivet. Bestämmelsen har tidigare genomförts i svensk rätt genom 30 a § förordningen om administrativt samarbete. 30 a § bör tas bort så att endast huvudbestämmelsen i 30 § blir tillämplig.

Författningsförslag

Förslaget medför att 30 a § i förordningen om administrativt samarbete ska tas bort.

7.14 Artikel 27c, rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer

Promemorians förslag: Kravet på uppgiftslämnande i skatteförfarandelagen och lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning avseende gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning och land-för-land-rapporter ska inkludera skatteregistreringsnummer och sådana uppgifter ska också utbytas med andra behöriga myndigheter.

Promemorians bedömning: Några ändringar bedöms inte krävas i svensk lag avseende det automatiska utbytet av information om kategorier av inkomster och kapital, finansiella konton, gränsöverskridande arrangemang, upplysningar om personen på digitala plattformar och kryptotillgångar för de utökade kraven i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning på inhämtning och utbyte av uppgifter avseende skatteregistreringsnummer.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Bakgrund

Genom DAC 8 införs det en ny artikel, 27c avseende rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer. Skatteregistreringsnummer är avgörande för att medlemsstaterna ska kunna bedöma vilken person den mottagna uppgifter avser. Det ökar således medlemsstaternas förmåga att identifiera de berörda skattebetalarna och därmed bl.a. kunna beskatta dessa på ett korrekt sätt. Det är därför viktigt att medlemsstaterna inkluderar skatteregistreringsnumret för rapporterade personer och enheter i rapporteringen och lämnandet av upplysningar i samband med utbyten som rör kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar, finansiella konton, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, land-för-land-rapporter, rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, upplysningar om personen på digitala plattformar och kryptotillgångar.

För att göra skatteregistreringsnumret mer tillgängligt för de behöriga myndigheterna bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten rapporteras med avseende på inkomster från anställning, styrelsearvoden och pensioner och med

avseende på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, land-för-land-rapporter och rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Sådana åtgärder kan omfatta, men är inte begränsade till, införandet, senast vid den tidsfrist för införlivande som fastställs i DAC 8, se avsnitt 9, av krav i nationell rätt på rapportering av skatteregistreringsnummer. Det kan dock finnas sällsynta situationer där det helt enkelt inte är möjligt för den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen att samla in och rapportera skatteregistreringsnumret. Det inbegriper fall där den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen, trots att de gjort sitt bästa, inte har kunnat samla in skatteregistreringsnumret eller fall där ett skatteregistreringsnummer inte har utfärdats till skattebetalaren.

Generellt krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer lämnas

Enligt artikel 27c.1 ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för rapporterade personer eller enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten rapporteras av den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen och meddelas av varje medlemsstat när detta uttryckligen krävs i, och i enlighet med, artiklarna och bilagorna till DAC. Sverige har avseende samtliga bestämmelser i DAC där detta uttryckligen krävs redan infört regler om inhämtande och utbyte av uppgifter om skatteregistreringsnummer. Därtill har Sverige en sedan länge stående tradition om att lämna personuppgifter i kontrolluppgifter för att kunna hänföra uppgiften till rätt person. Det finns dock skäl att med anledning av kraven i 27c.2–4 se över vissa andra bestämmelser om identifikationsuppgifter med anledning av det automatiska informationsutbytet.

Generellt krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer lämnas om kategorier av inkomst och kapital

Enligt artikel 27c.2 ska varje medlemsstat för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2030 eller senare vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer med hemvist i landet som utfärdats av hemvistmedlemsstaten om möjligt rapporteras med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8.1 första stycket a (inkomster från anställning), b (styrelsearvoden) och d (pensioner), i den mån dessa är kategorier av inkomst och kapital om vilka uppgifter skulle ha lämnats även om skatteregistreringsnumret inte fanns tillgängligt. Samtliga punkter inkluderas i de kategorier av inkomster och tillgångar som Sverige ska utbyta och säkra tillgång till uppgifter om. Samtliga ingår också i det ordinarie kontrolluppgiftslämnandet. Uppgifter om sådana inkomster ska lämnas i en kontrolluppgift enligt 26 kap. SFL. Enligt 24 kap. 4 § SFL ska nödvändiga identifikationsuppgifter lämnas. Enligt preciseringen i 6 kap. 1 § SFF ska en skattedeklaration enligt 26 kap. 3–4 §§ SFL bl.a. innehålla personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för betalningsmottagaren om denne är obegränsat skattskyldig i Sverige och har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. En arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § SFL eller en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § SFL ska enligt 6 kap. 2 § SFF innehålla uppgifter om en betalningsmottagare

som är begränsat skattskyldig. Deklarationen ska då även innehålla uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande, och medborgarskap. Någon ändring bedöms därför inte behövas. Ändringen i direktivet om att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att ange det skatteregistreringsnummer som utfärdats medför därför inte några ändringar i svensk lag.

Krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer lämnas för gränsöverskridande förhandsbesked, land-för-land-rapporter och gränsöverskridande arrangemang

Enligt artikel 27c.3 ska varje medlemsstat för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2028 eller senare med anledning av ovan vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten om möjligt rapporteras med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k samt för rapporterade personer och enheter med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h. Artikel 8a rör tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning. Vilka uppgifter som ska lämnas avseende gränsöverskridande förhandsbesked är reglerat i 33 kap. 9 b § SFL (prop. 2019/20:197, se särskilt om ändringarna i SFL om skadlig skattekonkurrens på s. 22 f.). Enligt denna ska, i fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter en sökande som inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket lämna uppgifter om bl.a. skatteregistreringsnummer. Med anledning av artikel 27c.3 behöver därför omfånget av bestämmelsen ändras så att den även inkluderar fysiska personer. Se vidare avsnitt 7.3 om ändringarna i vilka situationer gränsöverskridande förhandsbesked om fysiska personer ska utbytas. Artikel 8aa rör tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporten. Artikel 8aa.3 b har genomförts i svensk rätt genom 33 a kap. SFL. Efter ikraftträdandet av rådets direktiv (EU) 2022/2523(9), och mot bakgrund av de safe harbour-regler som fastställs i det direktivet, är det viktigt att säkerställa lämplig identifieringen i samband med det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar om land-för-land-rapporter i enlighet med direktiv 2011/16/EU. En land-för-land-rapport ska enligt 33 a kap. 10 § SFL innehålla uppgifter avseende varje enhet som ingår i den multinationella koncernen. Denna uppräkningslista bör kompletteras med skatteregistreringsnummer. Artikel 8ab avser tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Artikeln är genomförd i svensk rätt genom 33 b kap. Enligt SFL. 33 b kap. 16 § ska nödvändiga identifieringsuppgifter lämnas för rådgivare, användare, och personer som är anknutna till användaren, när dessa har betydelse för det rapporteringspliktiga arrangemanget. Den närmare preciseringen av dessa bestäms i SFF. Enligt 7 kap. 2 b § SFF ska uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang enligt 33 b kap. 16 § första stycket 1 och 8 SFL innehålla följande identifieringsuppgifter, namn, och. personnummer, samordnings-

nummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer, och utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande. Det bedöms därför inte heller för detta krävas några ändringar.

Krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer utbyts för gränsöverskridande förhandsbesked, land-för-land-rapporter och gränsöverskridande arrangemang

Enligt artikel 27c.4 ska varje medlemsstat för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2028 eller senare, om det har erhållits av den behöriga myndigheten i medlemsstaten, inkludera det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten vid lämnandet av de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k, samt för rapporterade personer och enheter vid lämnandet av de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h. Artikel 8a.6 a och k är genomförda i svensk rätt genom 12 a–12 f §§ lagen om administrativt samarbete. Skatteverket ska enligt 12 a § lagen om administrativt samarbete till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. De upplysningar som Skatteverket ska utbyta enligt 12 b § lagen om administrativt samarbete bör utökas så att också skatteregistreringsnummer utbyts för personer som fått förhandsbeskedet men också skatteregistreringsnumret för andra personer som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater. Vad gäller rapporteringspliktiga arrangemang är det bestämmelsen i 33 b kap. 16 § SFL som påverkar, tillsammans med 17, 18, 21 §§ och 12 d § lagen om administrativt samarbete vilka uppgifter som ska utbytas. Det finns redan i svensk rätt en reglering som anger att skatteregistreringsnummer eller motsvarande ska anges avseende rapporteringspliktiga arrangemang. bestämmelsen finns i 7 kap. 2 b § 2 SFF. Eftersom nödvändiga identifikationsuppgifter är en sådan uppgift som redan ska utbytas behöver någon förändring inte göras med anledning av 27c punkt 4 för artikel 8ab 14 h.

När det gäller land-för-land-rapporter är det bestämmelsen i 3 § lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet som reglerar vilka uppgifter som Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra. Enligt bestämmelsen ska Skatteverket överföra de uppgifter som verket har fått från rapporteringsskyldiga enheter enligt 33 a kap. SFL. I enlighet med vad som angetts ovan ska bestämmelsen i 33 a kap. 10 § SFL kompletteras så att den innehåller ett krav på att uppgift om skatteregistreringsnummer ska lämnas varje enhet som ingår i den multinationella koncernen. Någon ändring i lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet behöver därför inte ske med anledning av artikel 27c.4.

Författningsförslag

Förslaget medför ändring av 33 kap. 9 b § SFL, 33 a kap. 10 § SFL och 12 b § lagen om administrativt samarbete.

8 Personuppgiftsbehandling

Promemorians bedömning: Utöver de ändringar som föreslås i avsnitt 4.12 och 7.14 bedöms det att den utökade behandling av personuppgifter som föreslås i denna promemoria innebär är förenliga med EU:s dataskyddsförordning, även utan andra ändringar i svensk författning.

Skälen för regeringens bedömning

Allmänt om dataskyddsförordningen

Dataskyddsförordningen innehåller den generella regleringen för personuppgiftsbehandling inom EU. Syftet med förordningen är att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras rätt till skydd för personuppgifter, och att främja det fria flödet av personuppgifter inom unionen.

Det materiella tillämpningsområdet för dataskyddsförordningen omfattar sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt annan behandling av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register (artikel 2.1). Vissa undantag från tillämpningsområdet finns dock. Exempelvis ska behandling av personuppgifter som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten inte heller omfattas av förordningens bestämmelser (se artikel 2.2 a). Genom lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, förkortad dataskyddslagen, har dock förordningens tillämpningsområde utvidgats till att även omfatta behandling av personuppgifter i verksamhet som inte omfattas av unionsrätten, med vissa specifika undantag (se 1 kap. 2 och 3 §§ dataskyddslagen). Dataskyddsförordningen gäller vidare inte sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, förkortat dataskyddsdirektivet (se artikel 2.2 d).

I artikel 6 i dataskyddsförordningen uttrycks det grundläggande kravet att det ska finnas en giltig rättslig grund för varje behandling av personuppgifter. Bland de rättsliga grunder som anges i artikeln kan nämnas att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige (artikel 6.1 c) eller för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning (artikel 6.1 e). Enligt artikel 6.3 första stycket ska de grunder för behandlingen som avses i artikel 6.1 c och e fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Detta innebär inte att den rättsliga grunden nödvändigtvis måste fastställas i eller i enlighet med en av riksdagen beslutad lag. Däremot måste grunden vara fastställd i laga ordning på ett konstitutionellt korrekt sätt (se skäl 41 till förordningen och prop.

2017/18:105 s. 51). Grunden ska även vara tydlig och precis, och dess tillämpning ska vara förutsebar för personer som omfattas av den. Enligt artikel 6.3 andra stycket ska vidare syftet med behandlingen fastställas i den rättsliga grunden eller, i fråga om behandling enligt artikel 6.1 e, vara nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.

I artikel 6.3 anges vidare att den rättsliga grunden kan innehålla särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i dataskyddsförordningen, bl.a. de allmänna villkor som ska gälla för den personuppgiftsansvariges behandling, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, vilka registrerade som berörs, de enheter till vilka personuppgifterna får lämnas ut och för vilka ändamål, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt typer av behandling och förfaranden för behandling, inbegripet åtgärder för att tillförsäkra en laglig och rättvis behandling. Den nationella rätten ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

Därutöver omgärdas varje behandling av personuppgifter av andra krav. I artikel 5 ställs ett antal allmänna, men centrala, principer för behandlingen upp. Däribland kan nämnas att uppgifterna ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade (principen om laglighet, korrekthet och öppenhet). Uppgifterna ska vidare vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (principen om uppgiftsminimering). De ska vidare vara riktiga och, om nödvändigt, uppdaterade. Vidare anges i artikeln att alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas raderas eller rättas utan dröjsmål (principen om riktighet). Personuppgifter ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. De får inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Ytterligare behandling för bl.a. arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål ska dock inte anses vara oförenlig med de ursprungliga ändamålen (principen om ändamålsbegränsning och finalitetsprincipen). Vidare får personuppgifter inte för-varas i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas. De får dock lagras under längre perioder i den mån som personuppgifterna enbart behandlas för bl.a. arkivändamål av allmänt intresse under vissa närmare angivna förutsättningar (principen om lagringsminimering). Personuppgifter måste också behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet (principen om integritet och konfidentialitet). Artiklarna 5 och 6 är grundläggande och kumulativa. Det innebär att någon av de rättsliga grunderna i artikel 6 måste vara tillämplig, samtidigt som samtliga principer i artikel 5 ska följas.

Ytterligare centrala bestämmelser gäller behandling av särskilda kategorier av uppgifter (känsliga personuppgifter), vilket som huvudregel är förbjudet, med ett antal uppräknade undantagssituationer (se artikel 9). Bland de bestämmelser som är relevanta för den personuppgiftsansvarige kan även nämnas krav på inbyggt dataskydd och dataskydd som standard (se artikel 25) och krav på att vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en lämplig säkerhetsnivå (se artikel 32).

Vidare finns ett antal bestämmelser om den registrerades rättigheter, såsom rätten till information, tillgång, rättelse och radering (se artiklarna 13–17), samt rätten att göra invändningar mot behandlingen och att inte bli föremål för visst automatiserat beslutsfattande (se artiklarna 21 och 22). Dessa rättigheter kan under vissa förutsättningar begränsas (se artikel 23). Behandling av personuppgifter i strid med dataskyddsregleringen kan leda till sanktionsavgifter (se artikel 84).

Även om dataskyddsförordningen är direkt tillämplig både förutsätter och medger nationella bestämmelser som kompletterar delar av förordningen. Detta gäller särskilt sådan behandling som sker inom den offentliga sektorn. Av artikel 6.2 framgår att medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen när det gäller behandling som sker enligt artikel 6.1 c (rättslig förpliktelse) och 6.1 e (uppgift av allmänt intresse och myndighetsutövning). Detta får ske genom att medlemsstaterna närmare fastställer specifika krav för upp-giftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rätt-vis behandling. Av skäl 10 till förordningen framgår att detta även gäller för behandlingen av känsliga personuppgifter.

Vissa av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i förordningen får vidare begränsas i nationell rätt. Detta förutsätter att begränsningarna sker med respekt för andemeningen i de grundläggande rättigheterna och friheterna och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle. Det förutsätter också att begränsningen sker i syfte att säkerställa något av de ändamål som anges i artikel 23.1, t.ex. en medlemsstats viktiga mål av generellt allmänt intresse.

Om dataskyddsförordningen föreskriver att förtydliganden eller begränsningar av dess bestämmelser kan ske genom medlemsstaternas nationella rätt, kan medlemsstaterna, i den utsträckning det är nödvändigt för samstämmigheten och för att göra de nationella bestämmelserna begripliga för de personer som de tillämpas på, införliva delar av förordningen i nationell rätt (skäl 8).

Som framgår av den bedömning som regeringen har gjort i propositionen Ny dataskyddslag innebär detta att förordningen ger medlemsstaterna möjlighet att i lagar på nationell nivå föreskriva vissa anpassade bestämmelser (prop. 2017/18:105 s. 21–23). Principen om unionsrättens företräde innebär dock att bestämmelser i sådana författningar måste vara förenliga med dataskyddsförordningen.

Dataskyddslagen innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen på ett generellt plan i svensk rätt. Inom ramen för det utrymme som dataskyddsförordningen ger reglerar lagen bl.a. frågor om rättslig grund för behandling av personuppgifter, känsliga personuppgifter, tillsynsmyndighetens handläggning och beslut samt skadestånd och överklagande. Dataskyddslagen är subsidiär i förhållande till annan lag eller förordning, vilket gör det möjligt att ha avvikande bestämmelser i sektors-specifika registerförfattningar.

Behandling av personuppgifter när det gäller kryptotillgångstjänster

Den första delen i förslaget som leder till en utökad personuppgiftsbehandling avser behandling av personuppgifter med anledning av

regelverket om rapportering av kryptotillgångar på skatteområdet. Den rättsliga grunden för behandlingen hos de rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster är i första hand att den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (dvs. att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga personer till Skatteverket) på det sätt som anges i artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden fastställs i 22 d kap. SFL. När de uppgiftsskyldiga har lämnat de uppgifter till Skatteverket som anges i föreslagna 22 d kap. SFL behöver myndigheten behandla personuppgifterna i beskattningsdatabasen. Skatteverket åläggs enligt förslaget till 11 § LAUK en skyldighet att överföra uppgifterna till behöriga myndigheter i andra medlemsstater samt andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen i denna del är således att den är nödvändig för att Skatteverket ska fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen). Vidare behöver Skatteverket kunna behandla uppgifter som avser rapporteringspliktiga personer som är obegränsat skattskyldiga i Sverige i verksamhet som rör t.ex. fastställande av skatt eller underlag för beskattning eller för kontroll i fråga om beskattning. Den rättsliga grunden för behandlingen hos Skatteverket är således också att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning på det sätt som anges i artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen. De aktuella grunderna för behandlingen är vidare fastställda i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. De rättsliga grunderna fastställs såväl i LAUK som i SFL.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Skatteverket ska enligt DAC 8 genom automatiskt utbyte av upplysningar överföra uppgifter om rapporteringspliktiga personer till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i EU. I den utsträckning det finns gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar med andra stater och jurisdiktioner (dvs. tredjeländer) ska Skatteverket emellertid även överföra uppgifter till de behöriga myndigheterna i dessa stater och jurisdiktioner. Av artikel 49 i EU:s dataskyddsförordning framgår att om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45.3, eller om lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 46, inbegripet bindande företagsbestämmelser, får en överföring eller uppsättning av överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast ske om något av vissa angivna villkor är uppfyllt. Ett av dessa villkor är att överföringen är nödvändig av viktiga skäl som rör allmänintresset. I skäl 112 till dataskyddsförordningen anges som exempel på viktiga allmänintressen bl.a. internationella utbyten av uppgifter mellan konkurrensmyndigheter, skatte- eller tullmyndigheter, finanstillsynsmyndigheter, socialförsäkringsmyndigheter eller hälsovårdsmyndigheter. Informationsutbyte på skatteområdet, vilket det här är fråga om, är således ett viktigt allmänintresse. Eftersom det rör sig om ett automatiskt utbyte av upplysningar och att det därför kan komma att handla om relativt omfattande uppgiftsöverföringar bör det, särskilt beaktas vilket skydd för personuppgifterna

och den personliga integriteten som åtföljer informationsutbytet med tredjeländer.

Som redan behandlats i avsnitt 4.9 ovan anges det i avsnitt 5.1 i CARF MCAA att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill.

Mot denna bakgrund bedöms det finnas stöd i EU:s dataskyddsförordning att utbyta de upplysningar som krävs av det internationella regelverket, inklusive utbyte med tredjeländer som undertecknar och genomför CARF MCAA, vilket med högsta sannolikhet kommer att utgöra ett sådant kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som avses i 6 kap. 4 § KOL.

Utvidgad personuppgiftsbehandling i fråga om rapportering om finansiella konton

Som framgår av avsnitt 5 innebär DAC 8 också en utvidgning av de uppgifter som ska lämnas om finansiella konton. Det innebär alltså en utökning av de personuppgifter som behöver behandlas, dels av Skatteverket, dels av de rapporteringsskyldiga finansiella instituten.

Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen för de finansiella instituten är att behandlingen är nödvändig för att de ska fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1.c i EU:s dataskyddsförordning) och den är fastställd i 22 a och 22 b kap. SFL. När det gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från svenska finansiella institut är även i det fallet den rättsliga grunden artikel 6.1.c och även i det fallet är förpliktelse fastställd i nämnda bestämmelser i SFL. När det gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner är den rättsliga grunden för behandling av uppgifter både artikel 6.1.c (rättslig förpliktelse) och 6.1.e (uppgift av allmänt intresse eller myndighetsutövning). Den rättsliga grunden är fastställd dels i de internationella regelverken, dvs. DAC och CRS MCAA samt avtal mellan

Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA, dels lagen om (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lag (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Artikel 16 i DAC och artikel 6.

Vad gäller DAC 8 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. I CRS MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i den konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. I bilaga C till CRS MCAA kan avtalsparter vidare ange särskilda krav när det gäller dataskydd. Sverige har skickat en sådan underrättelse som ingår i bilaga C. Se vidare om artikel 16 i DAC och artikel 22 i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden i avsnitt 4.11.1.

Syftet med behandlingen är att göra uppgifterna mer användbara för administration och verkställighet i fråga om skatt för de stater och jurisdiktioner som behandlar uppgifterna.

Fler uppgifter ska i enlighet med vad som angetts ovan lämnas i kontrolluppgift enligt detta förslag. Uppgifterna ska lämnas med avseende på en person (fysisk person eller enhet). När dessa regler infördes (se prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, s. 66, 74 och 136) gjordes bedömningen att de överensstämde med EU:s dataskyddsregler. När det skrevs gällde de svenska reglerna i personuppgiftslagen (1998:204) för all behandling av personuppgifter.

Därefter har EU:s dataskyddsförordning tillkommit. Dataskyddsförordningen har direkt effekt i svensk lagstiftning. I det avseende som nu är aktuellt, görs bedömningen att motsvarande slutsats är giltig, dvs. att svensk lagstiftning lever upp till EU:s bestämmelser om dataskydd. Den ökade informationsskyldigheten följer av att uppgifterna som utbyts ska vara användbara för den mottagande staten. Syftet med de ändringar som genomförs i DAC 8 m.fl. är att det har identifierats ett behov av att behandla även sådana personuppgifter som nu ska utbytas för att motverka skatteundandragande och penningtvätt. Den utökade personuppgiftsbehandlingen som ändringarna medför bedöms därför vara väl avvägd och motiverad utifrån sina syften. Dataskyddsförordningen i förening med befintlig svensk reglering är tillräcklig och det saknas således behov av ytterligare bestämmelser för att ändringarna ska bedömas som proportionerliga.

Ökad användningsmöjlighet av information som utbyts

Artikel 16 i DAC ändras vad gäller hur uppgifterna får användas i den mottagande medlemsstaten, se vidare avsnitt 7.6. Vid utbyte av uppgifter mellan medlemsstater ska uppgifterna, utöver för skatteändamål också få användas i ärenden som gäller penningtvätt m.m. och i ärenden som gäller sanktioner. Det skulle kunna innebära att ytterligare myndigheter har intresse av dessa uppgifter. Utan att, i detta avseende, ändra någon bestämmelse om vilka myndigheter som ska hantera uppgifterna (se dock avsnitt 4.8 om viss uppgiftsskyldighet, i annat avseende, mellan Skatteverket och Finansinspektionen) kan detta ändå innebära att andra myndigheter i större utsträckning använder sig av möjligheten att få del av uppgifter som finns hos Skatteverket, eftersom de nu också får användas för vidare ändamål.

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 samma lag framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 samma lag framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (i detta fall åtagandet enligt DAC 8 eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar) att överföra uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen i 22 d kap. SFL ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl anses det dock att det bör införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt KOL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. SFL.

Av 2 kap. 2 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § samma lag och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § i den förordningen framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt SFL och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen.

Målet för DAC 8 och CARF MCAA är att uppnå ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och andra stater och jurisdiktioner för att kunna förhindra frivilligt eller ofrivilligt skatteundandragande. För att detta ska kunna fungera krävs enhetliga regler som

är ändamålsenliga i gränsöverskridande situationer. Det krävs även informationsutbyte med andra medlemsstater och med andra stater och jurisdiktioner. Behandlingen syftar till att uppnå detta mål. Uppgiftslämnandet följer av DAC 8 är bindande för medlemsstaterna. Det är också viktigt att framhålla att uppgiftslämnandet inte uteslutande sker avseende personer som är obegränsat skattskyldiga endast i Sverige. Minst lika viktigt är att uppgifter lämnas om personer som har hemvist i andra medlemsstater eller stater och jurisdiktioner. Uppgifterna ska sedan utbytas med bl.a. de andra berörda medlemsstaterna för att kunna användas i skattehänseende enligt den lagstiftning som gäller i den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna. Tanken bakom direktivet är att samma uppgifter ska lämnas oavsett om uppgifterna ska utbytas med andra medlemsstater eller inte. På så sätt skapas det en jämn spelplan på den inre marknaden. Det finns i dessa sammanhang vissa risker för intrång i den personliga integriteten men det införs samtidigt bestämmelser som innebär att uppgifterna ska omfattas av sekretess hos myndigheterna (se avsnitt 4.11.1) och att utbytet av upplysningar kan upphävas vid uppgiftsincidenter (se avsnitt 4.9). Det finns vidare inte några mindre integritetskänsliga alternativ, t.ex. behandling av avidentifierade uppgifter, för att uppnå det avsedda målet, eftersom syftet är att skattemyndigheter ska kunna lägga uppgifterna till grund för beskattningen av enskilda personer. Även med beaktande av proportionalitetsprincipen görs därför bedömningen att förslaget inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Global Forum utvärderar löpande varje deltagande jurisdiktions sekretessregler och informationsssäkerhet med avseende på uppgifter som tas emot genom automatiskt utbyte av upplysningar. Varje stat eller jurisdiktion kan, enligt avsnitt 7.1 g i CARF MCAA, underrätta koordineringsorganets sekretariat om vilka krav som ställs på skydd av personuppgifter.

Det bedöms nödvändigt att genomföra ändringen och behandlingen av personuppgifter bedöms vara proportionerlig.

Andra ändringar som påverkar behandlingen av personuppgifter

Enligt artikel 8a i DAC ska det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och vilka uppgifter som ska lämnas enligt lagen om administrativt samarbete ändras och utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked för fysiska personer där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett tröskelvärde på 1 500 000 euro eller om förhandsbeskedet fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, se avsnitt 7.3. Förhandsbeskedet ska inte utbytas om det avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner. Ändringen innebär att definitionen av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor i samma lag ändras.

Enligt artikel 27c i DAC ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att skatteregistreringsnummer lämnas för flera av de automatiska informationsutbytena, se avsnitt 7.14. Detta innebär i svensk rätt krav att skatteregistreringsnummer ska lämnas a i fråga om beskattning

avseende gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning och att land-för-land-rapporter ska inkludera skatteregistreringsnummer samt sådana uppgifter ska också utbytas med andra behöriga myndigheter.

Även om dataskyddsförordningen är direkt tillämplig både förutsätter och medger nationella bestämmelser som kompletterar delar av förordningen behandlingen. Detta gäller särskilt sådan behandling som sker inom den offentliga sektorn. Av artikel 6.2 framgår att medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen när det gäller behandling som sker enligt artikel 6.1 c (rättslig förpliktelse) och 6.1 e (uppgift av allmänt intresse och myndighetsutövning). Detta får ske genom att medlemsstaterna närmare fastställer specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling. Av skäl 10 till förordningen framgår att detta även gäller för behandlingen av känsliga personuppgifter.

De ändringar som angetts ovan innebär en utökning av de personuppgifter som behöver behandlas, dels av Skatteverket, dels av de rapporteringsskyldiga personerna. När det gäller uppgifter i gränsöverskridande förhandsbesked är det endast fråga om behandling av personuppgifter hos Skatteverket. När det gäller de utökade kraven på att lämna skatteregistreringsnummer handlar det om att i utökad grad kunna identifiera skattskyldiga och de nödvändiga bestämmelserna har redan sedan tidigare införts förutom när det gäller gränsöverskridande förhandsbesked och land-för-land-rapporter, se avsnitt 7.14. Den rättsliga grunden är att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning) och att uppgifterna av allmänt intresse eller myndighetsutövning (artikel 6.1.e i EU:s dataskyddsförordning), den senare punkten gäller endast för Skatteverkets myndighetsutövning. De rättsliga förpliktelseerna är fastställda i de bestämmelser som föreslås i det avsnittet. När det gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner är den rättsliga grunden för behandling av uppgifter att uppgifterna av allmänt intresse eller myndighetsutövning (artikel 6.1.e i EU:s dataskyddsförordning).

Vad gäller DAC 8 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten.

Syftet med behandlingen är att göra uppgifterna mer användbara för administration och verkställighet i fråga om skatt för de stater och jurisdiktioner som behandlar uppgifterna och att undvika kringgående av redan befintliga bestämmelser.

När det gäller skatteregistreringsnummer är det absolut nödvändigt att kunna identifiera de personer som uppgifter avser för att de ska kunna användas av de mottagande myndigheterna. Det får därför anses vara proportionerligt att uppgifter om skatteregistreringsnummer lämnas. För att det ska kunna krävas av en enskild att uppgiften lämnas behövs lagstöd. När det gäller förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor för fysiska personer har bestämmelsen i DAC utformats just med hänsyn till

att uppgiftslämnandet ska vara proportionerlig. Undantag kring uppgiftslämnandet och tröskelvärden har därför införts. Någon annan bedömning än att uppgiftslämnandet och behandlingen är proportionerlig görs inte.

Slutsatser

Bedömningen är att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning och kompletterande svensk dataskyddsreglering. Bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet är den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske med anledning av förslagen. I övrigt behöver det således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Författningarna träder i kraft den 1 januari 2026. Ändringarna i skatteförfarandelagen ska tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026. Lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2026.

Med avseende på befintliga användare av kryptotillgångar ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 januari 2027 inhämta ett intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen avseende kontrolluppgiftsskyldigheten om kryptotillgångar ska det beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

Bestämmelserna om automatiskt utbyte och överföring av upplysningar om kryptotillgångar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift tillämpas första gången kalenderåret 2027 för uppgifter som gäller kalenderåret 2026.

Kryptoavgift ska inte kunna tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2026 i de fall då användaren var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster redan den 1 januari 2026.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen avseende kontrolluppgiftsskyldigheten om finansiella konton i den nya lydelsen avseende konton som öppnades senast den 31 december 2025, är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet endast skyldigt att

lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i dess elektroniskt sökbara databaser när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027.

Skatteverket ska enligt förordning om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning underrätta Europeiska kommissionen före den 1 januari 2026 om vilka fem kategorier av inkomster utbytet ska avse.

Skälen för promemorians förslag: I artikel 2.1 i DAC 8 föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som antas i enlighet med direktivet från och med den 1 januari 2026. De nya lagarna KOL och LAUK samt de föreslagna ändringarna i lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, offentlighets- och sekretesslagen, SFL, lagen om administrativt samarbete och IDKAL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen om plattformsoperatörens inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, bör därför träda i kraft den 1 januari 2026. De nya förordningar KOF och FAUK samt de föreslagna ändringarna i förordningen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, skatteförfarandeförordningen, förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, förordningen om automatiskt utbyte om inkomster genom digitala plattformar och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar bör därför också träda i kraft den 1 januari 2026. Ändringarna i skatteförfarandelagen ska tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026. Lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2026.

Bestämmelserna i LAUK om att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet, genom automatiskt utbyte, ska överföra upplysningar till en rapporteringspliktig jurisdiktion där användaren eller personen med bestämmande inflytande har hemvist ska tillämpas första gången kalenderåret 2027 för uppgifter som gäller kalenderåret 2026.

Det är först efter ikraftträdandet av de nya lagarna KOL och LAUK samt ändringarna i SFL som det kan bli aktuellt för Skatteverket att behandla uppgifter om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i beskattningsdatabasen eller att inleda ett ärende om kryptoavgift enligt 49 f kap. SFL. Eftersom ändringarna i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och OSL avser dessa förfaranden bör även de träda i kraft den 1 januari 2026.

I 22 d kap. SFL finns bestämmelser om kontrolluppgift för rapporteringspliktiga användare. I punkt 2 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL anges dock att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, trots 7 kap. KOL, i fråga om användare som redan var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026, att visst granskningsförfarande som följer av 7 kap. KOL för användare som redan var registrerade den 1 januari 2026 ska slutföras senast den 1 januari 2027. En övergångsbestämmelse om att detta ska beaktas även vid tillämpning av 22 d kap. SFL bör tas in till SFL.

I 49 f kap. 1 § 2 SFL anges att kryptoavgift ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL och i 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22d kap. SFL. I punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL anges dock att granskningsförfarandet för användare som redan var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026 ska slutföras senast den 1 januari 2027. Det är alltså först under 2027 som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster måste genomfört granskningsförfarandet bland de användare som var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster redan den 1 januari 2026. Detta anges inte i 7 kap. KOL utan i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL. Det bör därför införas övergångsbestämmelser till SFL om att kryptoavgift inte ska tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2026 i de fall då användaren var registrerad rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

Genom artikel 2.2 i DAC 8 görs dock ett undantag med avseende på bestämmelserna i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.11 i DAC 8 och artikel 1.16 i DAC 8 vad gäller artikel 27c.3 och 27c.4. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2028. Artikel 1.11 i DAC 8 innehåller vissa tillägg i artikel 22 i DAC som i sin tur innehåller antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet (se vidare avsnitt 7.10). Vad gäller tillägget av artikel 22.3 i DAC görs bedömningen att ändringen inte föranleder någon ändring i svensk rätt, något särskilt ikraftträdande eller övergångsbestämmelse bedöms därför inte behövas. Vad gäller tillägget av artikel 22.4 i DAC görs bedömningen att en ny bestämmelse bör införas i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Kommissionen har ännu inte tagit fram ett sådant verktyg som medlemsstaterna ska sträva efter att rapporteringsskyldiga kan få tillgång till för att bekräfta giltigheten av upplysningar om skatteregistreringsnummer. Skatteverket bedöms dock kunna starta detta arbete så fort som möjligt och något behov av en särskild ikraftträdandebestämmelse bedöms inte behövas. När det gäller artikel 1.16 i DAC 8 och bestämmelserna i artikel 27c.3 och 27c.4 görs följande bedömning. Artikel 27c.3 innebär att det uppställs krav på medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att skatteregistreringsnummer lämnas med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k samt för rapporterade personer och enheter med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h, se vidare avsnitt 7.14. Det har i detta avsnitt bedömts behöva införas nya krav på lämnande av skatteregistreringsnummer vid rapportering om förhandsbesked i gränsöverskridande förhandsbesked i 33 b kap. 9 § SFL och avseende land-för-land-rapporter i 33 a kap. 10 § SFL. Något senare ikraftträdandedatum för dessa uppgifter bedöms inte föreligga. Det har

vidare inte bedömts krävas några ändringar i svensk lag med anledning av kravet på att uppgifter ska lämnas i samband med uppgiftslämnande avseende rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang i 33 b kap. 16 § SFL. När det gäller artikel 27c.4 uppställs ett krav avseende samma artiklar men bestämmelsen avser lämnandet av medlemsstaterna. Vad gäller utbytet avseende information om gränsöverskridande förhandsbesked görs bedömningen i avsnitt 7.3 att de upplysningar som Skatteverket ska utbyta enligt 12 b § lagen om administrativt samarbete bör utökas så att också skatteregistreringsnummer utbyts för personer som fått förhandsbeskedet men också skatteregistreringsnumret för andra personer som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater. När det gäller land-för-land-rapporter är det bestämmelsen i 3 § lag (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet som reglerar vilka uppgifter som Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra. Enligt bestämmelsen ska Skatteverket överföra de uppgifter som verket har fått från rapporteringsskyldiga enheter enligt 33 a kap. SFL. Något särskilt ikraftträdandedatum bedöms därför inte behövas.

Genom artikel 2.3 i DAC 7 görs vidare ett undantag med avseende på bestämmelserna i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.16 i DAC 8 vad gäller artikel 27c.2. Artikel 27c.2 innehåller krav på att varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att skatteregistreringsnummer lämnas om kategorier av inkomst och kapital. Enligt avsnitt 7.14 görs bedömningen att några lagändringar inte krävs för att genomföra detta krav. Det behöver därför inte heller införas något särskilt ikraftträdandedatum.

I avsnitt X i bilaga I till DAC respektive avsnitt XI i CRS införs nya övergångsbestämmelser. Övergångsbestämmelserna innebär att det, utan hinder av vad som anges i avsnitt I punkt A.1 b och A.6a, med avseende på varje rapporteringspliktigt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2025 och för rapporteringsperioder som avslutas till det andra kalenderåret efter detta datum, ska rapporteras upplysningar om den roll eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande eller har eget kapital i enheten endast om sådana upplysningar finns tillgängliga i de elektroniskt sökbara upplysningar som upprätthålls av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Ändringarna i avsnitt I punkt A.1 b och A.6a innebär att uppgifter ska lämnas enligt 22 b kap. 5 § andra stycket 3 och 8 a § om den eller de roller genom vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande respektive den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen innehar intressen i eget kapital (se vidare avsnitt 5.2.1). Sådana uppgifter ska därför för konton som förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet den 31 december 2025 under de första två åren baseras på de uppgifter som finns tillgängliga hos det finansiella institutet. En övergångsbestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL.

Sverige bedöms enligt avsnitt 7.2. inte behöva information om någon inkomstkategori för att uppfylla skyldigheten att kunna utbyta minst fem kategorier enligt 8.2. Enligt artikel 8.2 i DAC ska medlemsstaterna före den 1 januari 2026 underrätta Europeiska kommissionen om minst fem av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på

vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2026 eller senare. Med anledning av artikel 8.2 i DAC bör det införas en bestämmelse i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning om att Skatteverket före den 1 januari 2026 ska underrätta Europeiska kommissionen om vilka fem kategorier av inkomster utbytet ska avse.

10 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets konsekvenser i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 5–10 §§ förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Redogörelser enligt kraven i förordningens 6, 8 och 10 §§ återfinns förutom i detta avsnitt även i de avsnitt där respektive förslag beskrivs närmare (avsnitt 3–7).

Redogörelsen avser till största delen förslaget om införandet av det nya regelverket för rapportering om kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter, dvs. DAC 8 (avsnitt 4). Detta är ett nytt regelverk som medför rapporteringsskyldighet för nya aktörer och avseende företeelser som inte rapporterats tidigare. Till detta hör dock även de andra ändringar som genomförs till följd av översynen i DAC 2 och CRS och för att de olika regelverken ska interagera, se avsnitt 5. I det senare fallet är det fråga om justeringar i ett befintligt regelverk. De delar av de övriga förslagen som kommer behandlas gäller för det första effekterna för en utökad kontrolluppgiftsskyldighet för vissa värdepapper enligt SFL, se avsnitt 6. För det andra gäller det utbyte av ytterligare kategorier av inkomst och kapital (DAC 1), se avsnitt 7.2. För det tredje gäller det effekterna av förändringarna att gränsöverskridande förhandsbesked ska lämnas för fysiska personer i vissa situationer (det har införts begränsningar på flera sätt så att endast de mest relevanta förhandsbeskeden ska utbytas dels genom tröskelvärden, dels undantag för förhandsbesked om inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner), se avsnitt 7.3. För det fjärde gäller det den utökade möjligheten att använda uppgifter som utbyts med stöd av direktivet, se avsnitt 7.6. För det femte gäller det de utökade kraven på utbyte av skatteregistreringsnummer, se avsnitt 7.14. Övriga förslag som framförs i promemorian bedöms inte ha sådana beaktansvärda effekter för företag, enskilda eller andra aktörer utöver vad som framgår i redogörelserna av respektive förslag (avsnitt 5–7) att de ska beskrivas särskilt i detta avsnitt.

10.1 Övergripande om förslagen i promemorian och deras syften

Syftet med förslagen i denna promemoria är nästan uteslutande att genomföra Rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8).

Den huvudsakliga delen i genomförandet av DAC 8 är att det föreslås att ett nytt regelverk införs som innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska inhämta uppgifter och identifiera rapporteringspliktiga personer samt årligen lämna uppgifter till Skatteverket om dessa samt rapporteringspliktiga transaktioner av kryptotillgångar de genomfört. Vidare föreslås ett regelverk som reglerar det automatiska utbytet av dessa uppgifter mellan Skatteverket och berörda myndigheter i andra länder. Reglerna syftar till att uppnå en anpassning till ny utveckling på olika marknader för att därmed effektivt hantera identifierade beteenden vad avser skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, se vidare avsnitt 4. I samband med framtagandet av det nya regelverket om automatiskt utbyte av uppgifter om kryptotillgångar har det även gjorts en första omfattande översyn av regelverket om utbyte av uppgifter om finansiella konton (DAC 2). Denna översyn har resulterat i ändringar som innebär att tillämpningsområdet för utbytet av uppgifter om finansiella konton har utvidgats till att även omfatta e-pengar och indirekta innehav av kryptotillgångar (se avsnitt 5). Dessa regler kompletterar bestämmelserna i DAC 8 och syftet är inte att DAC 2 och DAC 8 ska överlappa varandra, se vidare avsnitt 4.2.

Det föreslås också vissa ändringar som syftar till att förbättra det befintliga administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter i EU:s medlemsstater. Det automatiska utbytet av uppgifter om inkomster och kapital (DAC 1) utökas med en kategori (utdelningar som inte är kopplade till depåkonton), se avsnitt 7.2. Det automatiska utbytet av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor (DAC 3) utökas så att det inkluderar vissa förhandsbesked om fysiska personer, se avsnitt 7.3. Rapporteringskraven för advokater ändras avseende det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6), se avsnitt 7. Det införs också generellt ökade krav på utbyte av uppgifter om skatteregistreringsnummer (artikel 27c), se avsnitt 7.14. Slutligen utökas möjligheten att använda uppgifter som utbyts med stöd av direktivet, se avsnitt 7.6.

Av artikel 2.1 i DAC 8 framgår att Sverige senast den 31 december 2025 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Förslagen i denna promemoria syftar till att uppnå detta. Några alternativa lösningar är inte aktuella. Det övergripande syftet med reglerna inom DAC är att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Om reglerna inte införs uppfyller Sverige inte DAC 8. Om förslaget inte genomförs införs inte heller regler som kan bidra till att försvåra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt i verksamheter och hos individer som handlar och använder sig av kryptotillgångar. Reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Datumet för ikraftträdande utgår från DAC 8 och några

andra hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet har inte tagits. Det finns dock vissa lättnadsregler som avser att underlätta för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster respektive rapporteringsskyldiga finansiella instituten i inledningsskedet av tillämpningen av de nya reglerna, se vidare avsnitt 9.

Förslagen som lämnas avseende genomförandet av direktivet kan sägas innebära en väsentlig förändring för verksamhet som bedrivs avseende kryptotillgångstjänster. Den förmodat viktigaste kretsen av personer som berörs omfattas dock redan av liknande krav avseende informationsinhämtning i penningtvättssyften genom Mica-förordningen. Företag och fysiska personer som är aktiva inom sådan verksamhet måste få information om de nya reglerna och hur de påverkas av dem. Skatteverket har en central roll i detta arbete. Myndigheten har redan inlett ett arbete med att komma i kontakt med personer och företag som tillhandahåller kryptotillgångstjänster samt att ta fram tekniska lösningar och relevant information om reglerna i DAC 8.

Utöver det förslag som föranleds av DAC 8 föreslås också en utökad kontrolluppgiftsskyldighet i Sverige för vissa värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index, se avsnitt 6. Kontrolluppgiftsskyldigheten gäller värdepappersinstitut som medverkat vid avyttringen. Anledningen är att uppgiftslämnandet för personer med hemvist i Sverige så långt som möjligt ska motsvara den som gäller enligt CRS. De alternativ som finns är att antingen inkludera finansiella konton som innehas av personer med hemvist i Sverige i omfånget av bestämmelserna enligt DAC 2 och CRS, avstå eller genomföra rapporteringsskyldigheten på ett annat vis. Om en kontrolluppgiftsskyldighet inte genomförs kommer Skatteverket sakna kontrolluppgifter avseende avyttringar av tillgångar som kan leda till skattepliktiga inkomster. Samma skäl som motiverar regelverket för DAC 2 och DAC 8 ger tyngd åt argumentet att införa motsvarande kontrolluppgiftsskyldighet för de nu aktuella värdepappren. Det framstår vidare inte i detta läge som ett proportionerligt alternativ eller önskvärt att ändra den rådande strukturen för kontrolluppgiftsskyldigheten avseende kapitaltillgångar i Sverige för i stället inkludera obegränsat skattskyldiga personer i omfånget av DAC 2.

I artikel 23 i DAC finns bestämmelser om att medlemsstaterna ska övervaka och bedöma hur ändamålsenligt direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning är i fråga. I förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning finns med anledning av detta att Skatteverket ska övervaka och bedöma om verkets uppdrag avseende beskattning, bekämpande av skatteundandragande och skatteflykt är ändamålsenligt. Skatteverket ska en gång om året meddela resultaten av sin bedömning till kommissionen, se vidare avsnitt 7.13. Kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar. Om direktivet inte bedöms ändamålsenligt så förväntas det att leda till ändringar i direktivet, om sådana ändringar sker kommer svensk lagstiftning justeras i motsvarande mån.

10.2 Kryptotillgångsekonomin i Sverige

Skatteverket har i rapporten ”Ska jag deklarerar krypto? En bedömning av skattefelet från handel med kryptovalutor” tagit fram uppgifter om antalet personer som elektroniskt deklarerade kapitalvinster eller kapitalförluster avseende kryptotillgångar för inkomståret 2021 och till vilka belopp dessa redovisades. Det aktuella året deklarerade drygt 8 000 personer kapitalvinst eller kapitalförlust avseende kryptotillgångar. Summan av försäljningsintäkterna uppgick till ca 19 miljarder kronor. Vinst redovisades med ca 2,7 miljarder kronor och förluster med drygt 350 miljoner kronor. Myndigheten bedömer dock att antalet individer som handlar med kryptotillgångar är betydligt större än antalet individer som deklarerar kapitalvinster eller kapitalförluster för sådan handel. I promemorian uppskattar myndigheten, baserat på externa uppgifter, att 300 000 personer handlade med kryptotillgångar under 2021.

Handel med kryptotillgångar kan även ske indirekt, med hjälp av s.k. kryptocertifikat. Kryptocertifikat är den vanligaste produkten av kryptotillgångar och det som främst kommer att omfattas av (den nya) kontrolluppgiftsskyldigheten i 21 kap. SFL, se vidare avsnitt 6. Kryptocertifikat är ett värdepapper som följer den underliggande kryptotillgångens värde. Det innebär att investeraren aldrig kommer i direkt kontakt med kryptotillgångarna utan får i stället en betalning i exempelvis svenska kronor, euro eller amerikanska dollar. Exponeringen för investeraren blir därmed rent syntetisk. Kontrolluppgiftsskyldigheten för sådana värdepapper kommer att träffa en något annan krets än den som gäller för DAC 8 och CARF eftersom de gäller ett annat typ av instrument. I stället faller denna typ av tillgång in under omfånget för DAC 2 och CRS, vilket dock inte gäller svenska personers konton. Av denna anledning föreslås kontrolluppgiftsskyldigheten i 21 kap. ändras genom denna promemoria. Innehavaren av ett kryptocertifikat äger inte själva kryptotillgången i fråga men exponerar sig mot samma upp- och nedgångar i pris som den underliggande tillgången visar. Finansinspektionen gav i maj 2024 ut rapporten Svenskarnas handel med kryptocertifikat (FI-analys nr 44). Kryptotillgångar har enligt denna analys under de senaste åren fått alltmer uppmärksamhet och intresset hos privatpersoner att investera i tillgångarna har ökat. Mellan januari 2018 och mars 2024 var det cirka 200 000 personer i Sverige som handlade i kryptocertifikat. Det var främst yngre personer, och åtta av tio var män. De flesta handlade för förhållandevis små belopp, och ungefär 60 procent av dem som handlade hade sålt av hela sitt innehav den sista mars 2024. Under den studerade perioden har svenska investerare omsatt 86 miljarder kronor i kryptocertifikat. Medianinvesteringen har köpt krypto för cirka 9 800 kronor, men det finns de som investerat betydligt mer. Intresset för att investera i kryptocertifikat har gått upp och ner i perioder och har ofta samvarierat med kraftiga prISRÖRELSER i de underliggande kryptotillgångarna.

10.3 Offentligfinansiella effekter

Vid ändringar i skatte- och avgiftsreglerna görs vanligtvis en offentlig-finansiell effektberäkning där de förväntade skatteintäkterna enligt de föreslagna reglerna jämförs med skatteintäkterna enligt gällande regelverk. För förslaget om rapporteringsskyldighet om kryptotillgångar på skatteområdet är det inte möjligt att göra någon traditionell beräkning av den offentligfinansiella effekten, eftersom förslaget inte påverkar vare sig skattebasens storlek i sig eller någon skattesats. Därigenom påverkar förslaget inte på ett direkt sätt den offentliga sektorns skatteintäkter. Den funktion som rapporteringsskyldigheten fyller är i stället att den ger Skatteverket mer och bättre information som kan användas för att synliggöra och korrekt bestämma de inkomster som härrör från transaktioner av kryptotillgångar och som ska beskattas.

Skatteverket har gjort en bedömning av skattefelet förknippat med kryptohandel för inkomståret 2021 (se Skatteverkets rapport Ska jag deklarera krypto? En bedömning av skattefelet från handel med kryptovalutor, 5 maj 2024, rapportnummer 2024:8). Med skattefelet avses skillnaden mellan den skatt som skulle ha blivit fastställd om alla redovisade sina verksamheter och transaktioner korrekt och den skatt som fastställs efter Skatteverkets kontroller. Bedömningen utgår från Skatteverkets interna data över deklarerade vinster och förluster från kryptovalutor samt från externa data över transaktioner, dock inte vinster och förluster, inhämtade från kryptobörser och kryptoväxlar. Genom att jämföra antal deklarerade försäljningar av kryptovalutor i inkomstdeklarationer med försäljningar av obegränsat skattskyldiga personer i ett urval av utländska kryptoväxlar och kryptobörser kan det konstateras att regel efterlevnaden är låg. Om deklarerade försäljningar av kryptovalutor jämförs med de uppskattade totala försäljningarna av kryptovalutor av, så utgör de deklarerade försäljningarna mindre än en tiondel. Enligt rapporten bedöms skattefelet vara 90 procent av den teoretiskt beräknade skatten för överskott från försäljning av kryptovalutor, eller 1,5 miljarder kronor. Skattefelet kommer främst från personer som har höga försäljningsbelopp. Personerna med de 10 procent högsta försäljningsbeloppen står för nästan tre fjärdedelar av skattefelet medan personerna med de 50 procent lägsta försäljningsbeloppen enbart står för en försumbar del av skattefelet. Beräkningarna är dock behäftade med osäkerhet, i synnerhet då kryptovalutor är en mycket volatil tillgång och deklarationerna är få.

Förslaget i denna promemoria innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgifter om transaktioner av kryptotillgångar genomförda av användare och om personer med bestämmande inflytande. Kontrolluppgifterna gör att Skatteverket får information om sådana transaktioner och att såväl Skatteverket som användarna själva får bättre kunskap om storleken på de transaktioner som genomförts. Förutom att kontrolluppgifterna kan användas av Skatteverket i individuella kontroller bidrar de även normstärkande i skattesystemet. Den omständigheten att rapporteringsskyldighet för transaktioner av kryptotillgångar i dag saknas kan göra att sådana inkomster tas upp till beskattning i mindre utsträckning än de ska göra enligt den befintliga skattelagstiftningen. Det kan både bero på att de skattskyldiga aktivt väljer att undanhålla sådana inkomster från beskattning eller att de inte känner

till eller missuppfattar regelverken. Kontrolluppgifterna kan ge upphov till en avhållande effekt på viljan att undanhålla inkomster från beskattning, eftersom man då har vetskap om att Skatteverket har tillgång till bättre information och fler kontrollmöjligheter. Rapporteringarna kan också bidra till en större kunskap om inkomsternas storlek, även för de enskilda, som gör att skatteuttaget blir mer korrekt. En ytterligare effekt är att den enskilda skattebetalaren i högre grad kan lita på att andra skattebetalare i större utsträckning än tidigare beskattas på ett korrekt sätt och får mindre möjligheter att undanhålla inkomster, vilket stärker förtroendet för skattesystemet som helhet. Rapporteringsskyldigheten bidrar således till flera omständigheter som verkar effektiviserande, tillitsskapande och normstärkande.

Inkomster från avyttring av kryptotillgångar ska normalt sett tas upp till beskattning i inkomstslagen kapital eller näringsverksamhet. Slutligen ska mervärdesskatt tas ut vid omsättning inom landet av varor eller tjänster som är skattepliktiga. I den utsträckning rapporteringsskyldigheten och kontrolluppgifterna bidrar till att det faktiska skatteuttaget bättre avspeglar de skatter som ska betalas i enlighet med skattelagstiftningen, innebär det att avsett skatteuttag säkerställs. Det betyder med andra ord att skattefelet kan minskas. Hur stor effekt detta kan ha på den offentliga sektorns skatteintäkter är svårt att uppskatta på grund av att det saknas underlag för en sådan uppskattning. De omständigheterna att oredovisade inkomster är vanligt i denna del av ekonomin och att kontrollmöjligheterna i dag är begränsade gör dock att effekten på skatteintäkterna skulle kunna vara betydande.

10.4 Effekter för företagen

Berörda företag

Förslaget om ett nytt regelverk för inhämtande av information på skatteområdet om kryptotillgångar och utbyte av densamma innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket. Uppgifterna ska avse användare och dess personer med bestämmande inflytande som genomför transaktioner av rapporteringspliktiga kryptotillgångar och serie uppgifter om vilka belopp och värden som har avyttrats eller förvärvats under året. Förslaget berör därför företag som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende s.k. bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning, se vidare avsnitt 4.7.2. Det är i dag tolv finansiella institut som är registrerade hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet och som bedriver förvaltning av eller handel med kryptotillgångar. Dessa kommer i och med att Mica-förordningen börjar tillämpas att behöva lämna in en ansökan i stället för registrering. Utöver dessa bedöms ett antal ytterligare företag som omfattas av Mica-förordningen bedriva verksamhet i Sverige. Enligt Finansinspektionen är det emellertid oklart hur många företag som det handlar om. Till det kommer att tillhandahållande av de aktuella tjänsterna till sin natur är en gränsöverskridande verksamhet och fler företag som påbörjat sin

verksamhet i andra länder kan tänkas ansöka om tillstånd i Sverige. Enligt en undersökning från Esma finns det i dag över 5 000 registrerade kryptoaktörer i EU (prop. 2024/25:43 s. 76). Dessa leverantörer kallas i denna promemoria för auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster. Utöver denna kategori kan även en annan grupp omfattas av skyldigheterna, s.k. kryptotillgångsoperatörer. Detta är främst leverantörer av kryptotillgångstjänster som enbart tillhandahåller tjänster avseende s.k. icke-fungibla tokens eller leverantörer som inte har en tillräckligt stark anknytning till Sverige för att omfattas av Mica-förordningen, se vidare avsnitt 4.7.2. Förslaget påverkar även företag som är rapporteringspliktiga användare hos rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Användare vars andelar regelmässigt handlas på etablerade värdepappersmarknader, närstående enheter, myndighetsenheter, internationella organisationer och finansiella institut som inte är investeringsenheter är undantagna från rapporteringsplikt. Förslaget innebär att företagen kommer att omfattas av det granskningsförfarande som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska vidta. Rapporteringsskyldigheten innebär vidare att Skatteverket får information om de transaktioner företaget genomfört med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

När det gäller övriga förslag påverkas finansiella institut av de ändringar som gjorts inom ramen för översynen av CRS och som också tagits in i DAC (DAC 2) genom DAC 8. En del av ändringarna görs för att åstadkomma ett effektivt samspel mellan rapporteringsskyldigheten avseende finansiella konton och rapporteringsskyldigheten för kryptotillgångar, se avsnitt 5. Förslagen i denna del innebär dels ett något utökat omfång av vilka finansiella institut och finansiella konton som omfattas av reglerna eftersom även verksamhet som består i att förvara, förvalta eller investera i kryptotillgångar ska omfattas. Därutöver görs vissa andra ändringar som syftar till att förbättra det automatiska informationsutbytet om finansiella konton. Det innebär till stor del att mer detaljerade uppgifter ska lämnas i kontrolluppgifter om finansiella konton. Detta bedöms kunna innebära att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten kan behöva anpassa sina system något till att det är fler uppgifter som ska lämnas. De ytterligare uppgifter som ska lämnas är dock sådana som de finansiella instituten ska ha tillgång till och någon större administrativ börda utöver systemanpassning bedöms därför inte tillkomma. Det föreslås även en ny skyldighet att lämna en s.k. underrättelse om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte ska lämna någon kontrolluppgift. Detta kan innebära en något ökad administrativ börda. De uppgifter som ska lämnas i en sådan underrättelse är dock mycket begränsade och träffar endast rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte har någon skyldighet att för ett specifikt år lämna kontrolluppgifter om finansiella konton. Någon särskild avgift är inte heller kopplad till brister i en sådan underrättelse. De nya bestämmelserna innebär också vissa lättnader i rapporteringsskyldigheten genom att det tas in nya undantag från rapporteringsskyldighet och rapporteringsplikt. På det hela taget bedöms ändringarna få begränsade effekter för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten samtidigt som nyttan av de uppgifter som lämnas avses ökas.

När det gäller den utökade kontrolluppgiftsskyldigheten för vissa värdepapper enligt 21 kap. SFL är det främst s.k. värdepappersinstitut och

kreditmarknadsföretag som medverkar vid avyttringen som berörs, se avsnitt 6.

När det gäller det utökade utbytet av ytterligare kategorier av inkomst och kapital (DAC 1), se avsnitt 7.2, införs inte någon ytterligare kontrolluppgiftsskyldighet varför det inte är några företag i Sverige som påverkas av ändringen i direktivet.

Vad avser effekterna av ändringarna att gränsoverskridande förhandsbesked ska lämnas för fysiska personer i vissa situationer (det har införts begränsningar på flera sätt så att endast de mest relevanta förhandsbeskeden ska utbytas dels genom tröskelvärden, dels undantag för förhandsbesked om inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner), se avsnitt 7.3.

Slutligen när det gäller de utökade kraven på utbyte av skatteregistreringsnummer påverkas dels vissa koncerner som ska lämna landför-land-rapporter och uppgiftslämnande vid rapporteringspliktiga arrangemang, se avsnitt 7.14. Detta förväntas endast beröra ett fåtal uppgiftslämnare som har eller förväntas ha tillräcklig god kännedom för att kunna genomföra kravet.

Administrativa kostnader

Förslaget att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska lämna kontrolluppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande till Skatteverket innebär ökade administrativa kostnader för dessa företag. Det som är avgörande för rapporteringsskyldigheten är att användaren är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångar i syfte att utföra rapporteringspliktiga transaktioner. Kontrolluppgifter ska lämnas både för fysiska personer och enheter (med en enhet avses en juridisk person eller annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse). En del av kostnaderna är initiala och uppstår när nya administrativa rutiner måste skapas och företagets administrativa infrastruktur behöver anpassas för att möta rapporteringskraven. Till detta kommer löpande kostnader när rutinerna årligen ska utföras. Kontrolluppgifterna ska innehålla uppgifter om användare och personerna med bestämmande inflytandes namn, adress, skatteregistreringsnummer m.m. (se avsnitt 4.5.3). Flertalet av dessa uppgifter administreras sannolikt av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster redan i dag, men vissa är av sådan karaktär att operatörerna inte nödvändigtvis inhämtar dem i nuläget. Under det första året med rapporteringsskyldighet kan företagen således behöva inhämta vissa nya uppgifter från sina användare och kvalitetssäkra befintliga uppgifter för samtliga användare hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta bidrar till att de administrativa kostnaderna sannolikt kommer att vara högre det första året än därefter. När de nya reglerna är på plats och nya användare tillkommer, torde inhämtandet av person- och registreringsuppgifterna kunna anses ingå i de generella uppstartskostnaderna när man upprättar en relation med nya användare.

Kontrolluppgifterna ska innehålla uppgifter om de belopp som användaren har avyttrat, förvärvat och överfört via den rapporterings-

skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. I alla situationer ska namnet på kryptotillgången rapporteras och antalet kryptoenheter och transaktioner som genomförts. Beloppen ska alltid rapporteras i en s.k. fiatvaluta. Den första kategorin som uppgifter ska lämnas om är förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta eller mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar. I dessa fall ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om de sammanlagda bruttobelopp som betalats och mottagits. Den andra kategorin är när transaktionen avser förvärv och avyttringar av kryptotillgångar mot andra kryptotillgångar. Kontrolluppgiften ska då innehålla uppgift om det sammanlagda skäliga marknadsvärdet. Den tredje kategorin är s.k. massbetalningstransaktioner, det är en överföring av kryptotillgångar som överstiger 50 000 US-dollar som ersättning för varor eller tjänster (det är då motparten som ska rapporteras). Den fjärde kategorin är andra överföringar till eller från rapporteringspliktiga användare. Även då ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om det sammanlagda skäliga marknadsvärdet. Uppgifter om sammanlagda belopp avseende förvärv och avyttring mot fiatvaluta torde finnas hos de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster redan i dag, men uppgifterna kan behöva anpassas för att uppfylla kraven i det föreslagna regelverket. För de resterande uppgiftskraven, t.ex. avseende värdering av kryptotillgångar vid överföringar, kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöva införa nya rutiner för uppgiftslämnandet. Hänsyn har dock tagits till den administrativa bördan vid utformningen av reglerna på så sätt att uppgiftslämnandet ska kunna ske med ledning av tillgängliga uppgifter och på ett strukturerat vis, se avsnitt 4.5.4. Kontrolluppgifterna ska årligen rapporteras till Skatteverket.

Utöver detta ska den rapporteringsskyldiga leverantören genomföra granskningsförfarandet för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och ska kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande. Vid utformningen av reglerna har dock hänsyn tagits till att det ska vara möjligt för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att använda sig av processer och uppgifter som används för förfaranden för kundkännedom om finansiella konton och penningtvätt. De rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster behöver således anpassa sin verksamhet på ett sådant sätt att denna process kan vidtas (se avsnitt 4.6).

Den administrativa kostnaden för företagen beräknas uppgå till i genomsnitt 220 kronor per användare under ikraftträdandeåret 2026. Beräkningen utgår från att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster det första året med rapporteringsskyldighet måste inhämta och kvalitetssäkra uppgifter från samtliga användare på plattformen. Denna process antas ta 30 minuter att genomföra per användare. Tidsåtgången inkluderar granskningsförfarandet. Det administrativa arbetet antas utföras av en person med en månadslön på 38 400 kronor (avser en ekonomiassistent i privat sektor; år 2023 var månadslönen för en sådan person 35 700 kronor enligt SCB, lönen har skrivits fram till 2026 års nivå med en prognos för timlönens utveckling). För att uppskatta en lönekostnad per timme divideras månadslönen med 160 och multipliceras sedan med schablonvärdet 1,84 för att ta hänsyn till kostnader för bl.a.

arbetsgivaravgifter, och semesterersättning. Bedömningen av tidsåtgången syftar till att beskriva kostnaderna i genomsnitt mellan företag; för vissa enskilda företag är kostnaderna högre och för andra lägre. Vidare syftar den till att beskriva tidsåtgången i genomsnitt per användare; för vissa användare är tidsåtgången kortare och för andra längre.

Förutom kostnaden för den tid det tar att inhämta och kvalitetssäkra person- och registreringsuppgifterna kan även andra initiala kostnader för företagen finnas under det första året. Det gäller kostnader för att utbilda sig om regelverket, analysera tillämpningen av det och för att skapa nya system och rutiner. Storleken för dessa kostnader varierar mellan företag och det är svårt att uppskatta de sammanlagda kostnaderna för detta. Den omständigheten att rapporteringsskyldigheten i huvudsak avser uppgifter som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster bör ha tillgång till och administrera redan i dag, dvs. person- och registreringsuppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande samt uppgifter om belopp och värdering av transaktioner av kryptotillgångar, bidrar till att begränsa dessa kostnaders omfattning.

Även om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster förväntas genomföra granskningsförfarandet redan från början, finns det vissa lättnadsbestämmelser i fråga om förfarandet dels genom att denne kan förlita sig på andra förfarandet för kundkännedom, dels avseende användare som redan var registrerade vid regelverkets ikraftträdande. Den bortre gränsen för att genomföra granskningsförfarandet avseende sådana användare är den 1 januari 2027 (se avsnitt 9). Kontrolluppgift ska inte lämnas om användare innan de identifierats som rapporteringspliktiga vid genomförandet av granskningsförfarandet.

När regelverket är på plats kvarstår de löpande administrativa kostnaderna för att årligen ta fram kontrolluppgifter och rapportera dem till Skatteverket. Den årliga tidsåtgången för detta antas uppgå till 10 minuter per rapporteringspliktig användare och år, vilket implicerar administrativa kostnader på drygt 70 kronor per användare och år.

Om de berörda företagen inte följer kraven avseende rapportering och granskningsförfarande kan de komma att påföras en ny särskild avgift, kryptoavgift, se avsnitt 4.10. Granskningsförfarandet ska genomföras för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer. Bestämmelserna innebär att Skatteverket får förutsättningar att ta ut en avgift som kan uppgå till 12 500 kronor. Det finns möjlighet till hel eller delvis befrielse. Endast en kryptoavgift kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och användare av kryptotillgångar.

Förslaget innehåller inte några särskilda regler för små företag. Reglerna att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket om användare och personer med bestämmande inflytande gäller oavsett storlek på verksamheten. DAC 8 medger inte några särskilda regler för små företag. Förslaget bedöms inte medföra några andra kostnader för företagen.

Vad avser den utökade skyldigheten att lämna kontrolluppgift om vissa värdepapper kommer denna kontrolluppgiftsskyldighet efterlikna den sedvanliga som gäller för andra typer av värdepapper. Det införs därför inte regler om granskningsförfarande eller registrering. De företag som

berörs av kontrolluppgiftsskyldigheten förväntas ha en administration och sådan tillgång till den information som krävs för ett kontrolluppgiftslämnande att det inte uppstår några betydande administrativa kostnader. När det gäller de övriga förslag som föranleds av promemorian kan sägas att de förväntas leda till endast marginella kostnader för administration jämfört med de befintliga regelverken.

10.5 Effekter på företagens konkurrensvillkor

De regler som leverantörer av kryptotillgångstjänster och deras användare ska tillämpa är tänkta att närma sig de reglerna om kontrolluppgiftsskyldighet som gäller inom den traditionella finansiella ekonomin. Detta gäller även i fråga om det granskningsförfarande som gäller för att inhämta information från kunder. Förutsatt att alla, såväl företag som fysiska personer, agerar på ett korrekt sätt råder således samma spelregler ur ett skatteperspektiv och konkurrensen mellan företag och aktiva påverkas inte av att de verkar i olika delar av ekonomin.

I dag är dock kontrollmöjligheterna mer begränsade för användare som genom transaktioner med kryptotillgångar än inom den traditionella finansiella ekonomin. Generellt finns det många kryptotillgångstransaktioner som ska beskattas i inkomstlagen kapital eller näringsverksamhet som i dag inte medför en kontrolluppgiftsskyldighet. Skatteverket har i dessa fall ofta svårt att veta om att en transaktion ens har ägt rum.

Det är centralt att motverka illojal konkurrens i ekonomin och att främja förutsättningarna för att rätt skatt betalas av rätt person. Ett sätt att göra det är genom att skydda de aktörer som vill göra rätt. Förslaget i denna promemoria bidrar till att öka informationen som ligger till grund för beskattningen, vilket ökar möjligheterna till att kontrollera aktörerna som genomför transaktioner med kryptotillgångstjänster på samma sätt som i den traditionella finansiella ekonomin. Det gäller såväl de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster som användare. De rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster åläggs mer administration, men företag som verkar i den traditionella finansiella ekonomin utför en motsvarande administration redan i dag. Sammantaget förbättrar förslaget därför konkurrensen mellan olika delar av ekonomin. Kryptotillgångstjänster utgör i dag en liten andel av den totala finansiella sektorn, men branschen växer. Redan om ett par år kan antalet transaktioner generera betydligt högre inkomster och användas på fler sätt än vad den gör i dag. Under dessa förutsättningar är det viktigt att ha ett regelverk på plats som säkerställer att aktörer som hanterar kryptotillgångar förhåller sig till samma regler som den traditionella finansiella ekonomin. En rapporteringsskyldighet och ett automatiskt utbyte av uppgifter ökar möjligheterna att förhindra bl.a. bortfall av skatteintäkter. På sikt motverkas därigenom skatteflykt och skatteundandragande, vilket också bidrar till konkurrens på lika villkor.

10.6 Effekter för enskilda

I första hand kommer förslaget om rapporteringsskyldighet på skatteområdet om kryptotillgångar för enskilda innebära dels att de behöver lämna uppgifter till rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som de antingen är användare (kunder) hos eller i kraft av sin roll som en person med bestämmande inflytande hos en användare, dels innebär det att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kommer att lämna kontrolluppgifter om dem till Skatteverket. När det gäller sekretessen för uppgifterna, användningsbegränsningar och personuppgiftsbehandling diskuteras dessa frågor ingående i avsnitt 4.11. Det kan dock sägas i detta sammanhang att förslaget är utformat på ett sådant sätt att de enskilda inte ska behöva lämna mer uppgifter än vad som är nödvändigt för att syftet med uppgiftslämnandet ska kunna fullgöras. Syftet är att uppnå efterlevnad av tillämpliga skatteregler. Vad gäller frågan om kontrolluppgiftslämnandet ger denna skyldighet både skattemyndigheter och enskilda bättre förutsättningar att uppfylla de tillämpliga skattereglerna. Det kan även påpekas att de kontrolluppgifter som kommer att tillkomma avseende s.k. kryptocertifikat kommer att lämnas i enlighet med den sedvanliga kontrolluppgiftsskyldigheten i SFL.

Förslaget att införa uppgiftsskyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster avseende rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande riktar sig mot företag som förvisso både kan vara enheter och fysiska personer. Fysiska personer som driver ett företag berörs vidare indirekt eftersom uppgifter lämnas om transaktion om det är en fysisk person som är användare hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Förslaget syftar till att skattebasen för såväl fysiska personer som företag bättre ska återspegla den ekonomiska verkligheten och att ge Skatteverket ökade möjligheter att arbeta för att rätt person betalar rätt skatt utifrån den befintliga skattelagstiftningen. Sannolikt kommer de nya bestämmelserna medföra att inkomster kommer redovisas och beskattas i enlighet med gällande lagstiftning i högre grad än i dag. Därmed kommer inkomststatistiken bli mer rättvisande för de berörda samtidigt som rätt skatt kommer att betalas i högre grad. Men eftersom det inte är känt i vilken utsträckning de som berörs av förslaget redovisar alla sina inkomster och betalar rätt skatt i dag är det inte möjligt att analysera i vilken utsträckning förslaget kommer att påverka inkomstfördelningen.

När det gäller övriga förslag i promemorian syftar dessa också till att upprätthålla skattereglernas efterlevnad och ge Skatteverket verktyg för att kunna identifiera och kontrollera enskilda.

10.7 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Regelverket som föreslås innebär i huvudsak att Skatteverket årligen ska ta emot uppgifter från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster om bl.a. vilka användare som genomfört rapporteringsplik-

tiga transaktioner och information om värden som förvärvats, avyttrats eller överförts. De nya reglerna innebär också att det automatiska utbytet av upplysningar utökas till att omfatta vissa upplysningar om rapporteringspliktiga säljare. Ändringar föreslås också i befintligt regelverk som möjliggör att uppgifter som samlas in och utbyts ska kunna användas för fler ändamål; såsom att bekämpa penningtvätt, finansiering av terrorism och kringgående av restriktiva åtgärder. Det kan innebära vissa tillkommande kostnader för Skatteverket, t.ex. om det medför att andra myndigheter i större utsträckning vill ta del av uppgifter som Skatteverket tagit emot. Det bidrar dock samtidigt till att Skatteverket och andra statliga myndigheter mer effektivt kan motverka ekonomisk brottslighet. Skatteverket ska ha en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhålls. Det innebär att Skatteverket, när upplysningarna kommer in, behöver analysera hur de lämpligast kan användas i verksamheten. Om detta inte redan sker i dagsläget kommer detta kunna innebära tillkommande kostnader för Skatteverket, se avsnitt 7.6 respektive 7.10.

Skatteverket behöver utveckla arbetssätt och it-system för att dels kunna registrera kryptotillgångsoperatörer och ta in uppgifter om kryptotransaktioner, dels kunna utbyta uppgifter med rapporteringspliktiga jurisdiktioner och använda den information som myndigheten får till sig i det automatiska informationsutbytet. Skatteverket beräknar kostnaderna för it-utveckling som kommer att pågå 2025–2028 till 65 miljoner kronor, vilket delvis kan finansieras med lån i Riksgälden. De årliga kostnaderna för it-drift, avskrivningar och räntor beräknas öka stegvis under åren från 9 miljoner kronor till 34 miljoner kronor fr.o.m. 2028. De nya reglerna innebär också att Skatteverket behöver genomföra kontroller av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och att myndigheten ska administrera kryptoavgifter. Skatteverket beräknar kostnaderna för detta till cirka 10 miljoner kronor årligen fr.o.m. 2027 när Skatteverket kommer att ta emot de första uppgifterna från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Vissa ändringar av det befintliga informationsutbytet innebär också kostnader för Skatteverket. Skatteverket beräknar i denna del kostnaderna för it-utveckling till 34,5 miljoner kronor. De årliga kostnaderna för it-drift, avskrivningar och räntor beräknas öka stegvis 2028–2030 från 4,6 miljoner kronor till som mest cirka 18,5 miljoner kronor. Tillkommande kostnader för ärendehantering, kontroll och tillsyn beräknar Skatteverket till 4,2 miljoner kronor årligen.

Vidare behöver Skatteverket genomföra informationsinsatser för att göra leverantörer av kryptotillgångstjänster medvetna om de nya bestämmelserna och om vissa ändringar som föreslås i de befintliga utbytena. Berörda företag behöver få tydlig information för att de ska kunna avgöra om de inkluderas i rapporteringsskyldigheten eller kan anses undantagna från densamma. Det är också viktigt att informera om t.ex. vilken information de förväntas rapportera så företagen kan förbereda sig. Informationsinsatser och utveckling av digitala tjänster för inlämning av uppgifter bedöms kunna bidra till att begränsa de berörda företagens tillkommande administration. Skatteverket beräknar kostnaderna för informationsinsatser till cirka 14,5 miljoner kronor.

Sammantaget beräknas Skatteverkets kostnader till cirka 25 miljoner kronor 2025, cirka 31 miljoner kronor 2026 och cirka 40 miljoner kronor 2027 och cirka 66,5 miljoner kronor fr.om. 2028. Utgångspunkten är att tillkommande kostnader kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

De allmänna förvaltningsdomstolarna kan komma att behöva hantera överklaganden av beslut om registrering av leverantörer av kryptotillgångstjänster och kryptoavgifter. De kan dock antas uppgå till ett mycket begränsat antal mål. Eventuellt tillkommande kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna kan därmed hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

10.8 Förslagens förenlighet med EU-rätten

Bestämmelserna införs med anledning av ändringen av DAC och med anledning av CARF MCAA. Bestämmelserna om rapporteringsskyldigheten har sitt ursprung i CARF. Förenligheten av den föreslagna nya kryptoavgiften med Europakonventionen behandlas i avsnitt 4.10.6. Förenligheten av den behandling av personuppgifter som förslagen ger upphov till med EU:s dataskyddsförordning behandlas i avsnitt 8. Bestämmelserna bedöms förenliga med unionsrätten. Förslagen bedöms vidare inte behöva anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Det föreslagna regelverket bedöms också vara förenligt med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

10.9 Övriga effekter

Förslagen bedöms inte ha effekter för miljön, den kommunala självstyrelsen, sysselsättning eller offentlig service i olika delar av landet, och inte heller några konsekvenser för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen eller påverkan på den ekonomiska jämställdheten.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

1 kap.

1 §

Av paragrafen framgår att lagen innehåller bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att inhämta uppgifter om användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

2 §

Paragrafen innehåller en upplysningsbestämmelse om vad som gäller i fråga om dels registrering och beslut av Skatteverket samt att bestämmelser om detta finns i LAUK, dels i fråga om uppgiftsskyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster samt att bestämmelser om detta finns i 22 d kap. SFL.

3 §

Paragrafen anger lagens innehåll.

2 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.B.3 och 4 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.B.1 i CARF. I paragrafen finns definitionerna av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångstjänst. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

I *första stycket* definieras rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Uttrycket har en något annorlunda utformning i DAC än i CARF men det är inte avsett att vara någon materiell skillnad även om den term som används i DAC både kan avse de leverantörer som faller inom Mica-förordningens tillämpningsområde, se vidare i 2 § avseende auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster, och kryptotillgångsoperatörer som regleras i 3 §.

Enligt definitionen i avsnitt IV.B.3 bilaga VI till DAC avses med rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning. I CARF anges i stället att termen betyder varje individ eller enhet som, i sin verksamhet, tillhandahåller en tjänst avseende bytestransaktioner för eller på uppdrag av kunder, inklusive genom att agera som motpart, eller som mellanhand, till sådana bytestransaktioner, eller genom tillgängliggörande av en handelsplattform. På grund av den smalare omfattningen av termen i DAC definieras också kryptotillgångstjänst i bestämmelsen andra stycke.

I *andra stycket* finns en definition av kryptotillgångstjänst. Med denna term avses samma som motsvarande term definieras i artikel 3.1.16 i Mica-förordningen, inbegripet staking och utlåning.

Det är inte säkert att samtliga kryptotillgångstjänster medför att en leverantör medverkar vid bytestransaktioner. Exempelvis är det inte säkert att punkt a) "tillhandahållande av förvaring och administration av kryptotillgångar för kunders räkning" i sig medför att en leverantör av kryptotillgångstjänster anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

"Staking" och "utlåning" är inte definierade i DAC eller CARF. Staking kan dock beskrivas som en kryptotillgångstjänst där innehavare av en

specifik kryptotillgång ”låser” sina tillgångar för att stödja driften av en blockkedja. I utbyte mot detta får de belöningar, ofta i form av fler av samma kryptotillgång. Utlåning eller försträckning (lending) av kryptotillgång innebär att en eller flera kryptotillgångar lånas ut och att samma eller motsvarande mängd av tillgången vid en framtida tidpunkt ska lämnas tillbaka till utlånaren. Det är vanligt att den som lånar tillgångar även ställer en säkerhet för lånet, ofta i form av kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.2.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.B.1 bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

En auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster definieras genom en hänvisning till artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1114, som i sin tur hänvisar till artikel 59 - leverantör av kryptotillgångstjänster. Det finns två olika typer av leverantör av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 59. Det är dels en juridisk person eller ett annat företag som har auktoriserats som leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med artikel 63, dels ett kreditinstitut, en värdepapperscentral, ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, ett institut för elektroniska pengar, ett förvaltningsbolag för fondföretag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 60.

Konsekvensen av om det är en enhet som omfattas av definitionen enligt Mica-förordningen och antingen är registrerad enligt denna av Finansinspektionen eller tillåts utföra tjänster utan en registrering är att enheten omfattas av kraven på rapportering och granskningsförfarandet enligt 4 § 1 och inte kan genomföra dessa i någon annan stat eller jurisdiktion än Sverige. Detta innebär vidare att enheten inte kan lämna in en anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. eller behöver registreras enligt 9 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.2.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.B.2 bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av kryptotillgångsoperatör.

Med kryptotillgångsoperatör avses en annan leverantör av kryptotillgångstjänster än en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 §. En kategori av leverantörer som inte omfattas av artikel 3.1.15 i Mica-förordningen är de som uteslutande tillhandahåller tjänster relaterade till icke-fungibla tokens (NFT). Sådana "kryptotillgångsoperatörer" behöver inte söka auktorisation för att tillhandahålla tjänster i EU. De omfattas därför av denna bestämmelse i stället. Detta innebär vidare att individen eller enheten, beroende på om den är

rapporteringskyldig i Sverige eller om något undantag i 6–11 §§ är tillämpligt, eventuellt kan lämna in en anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. eller behöver registreras i Sverige eller i en annan medlemsstat enligt 9 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.2.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns de olika anknytningsfaktorer som gör att en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster och en kryptotillgångsoperatör som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt 1 § har skyldighet att rapportera och genomföra granskningsförfarandet i Sverige.

Punkt 1 i paragrafen genomför avsnitt I.A.1 bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. Samtliga enheter som är auktoriserade leverantör av kryptotillgångstjänster har genom denna bestämmelse en sådan koppling hit som innebär att de kan vara skyldiga att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om de är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 1 §. Hänvisningarna till Mica-förordningen är utformade så att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Punkt 2 i paragrafen genomför avsnitt I.A.2 bilaga VI till DAC och avsnitt I.A i CARF. Bestämmelsen är tillämplig på enheter och fysiska person som är en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör och som inte omfattas av punkt 1. Punkten innehåller fyra olika kriterier som knyter de aktuella leverantörerna till Sverige.

Vad gäller *punkt 2 a* finns det två huvudsakliga situationer där begreppet skatterättslig hemvist kan användas och kan följa av svensk lag. Den ena situationen är när det följer av nationell lagstiftning att någon är obegränsat skattskyldig. I den andra situationen är det hemvist enligt skatteavtal som i svenskt fall är internationella överenskommelser som är infogade i svensk lag. Begreppet skatterättslig hemvist avser här den stat eller jurisdiktion där en person har hemvist enligt den statens eller jurisdiktionens lagstiftning. Var en person anses ha hemvist enligt ett skatteavtal påverkar således inte bedömningen av var denne har sitt skatterättsliga hemvist vid tillämpning av den nu aktuella bestämmelsen. För svensk del är det då obegränsad skattskyldig enligt IL som avses. En persons hemvistland i skatteavtalets mening påverkar alltså inte frågan om personen har hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion eller inte. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster t.ex. uppfyller en anknytningsfaktor i såväl punkt 2 a som 2 b ska bedömningen stanna vid punkt 2 a och inte gå vidare längre ned i listan.

I *punkt 2 b* är anknytningsfaktorn till Sverige beroende på om svensk författning använts i syfte att upprätta den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångars organisation, inklusive genom handling av införlivande. I Sverige är det registreringen som är avgörande för den första delen av denna anknytningsfaktor. Utöver att ha bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar måste enheten antingen vara en juridisk person i Sverige eller ha skyldighet att lämna en inkomstdeklaration eller

andra skatteuppgifter till Skatteverket. I CARF och DAC 8 anges att detta även gäller enheter som ”has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in a Member State with respect to the income of the Entity”.

I *punkt 2 c* är anknytningsfaktorn om plats för företagsledning eller faktisk företagsledning finns i Sverige. I CARF och DAC 8 berör man situationer där en trust eller någon annan juridisk konstruktion än en juridisk person som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster sköts av en förvaltare. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust som har skatterättslig hemvist i jurisdiktionen. Detta kriterium omfattar både platsen för effektiv ledning, liksom varje annan plats för ledning av enheten. "Platsen för dess faktiska företagsledning" är den plats där den centrala ledningen finns och de kommersiella beslut som är nödvändiga för bedrivandet av enhetens verksamhet som helhet fattas. Alla relevanta fakta och omständigheter måste undersökas för att fastställa platsen för företagsledning.

Punkt 2 d omfattar anknytningsfaktorn om den plats där en enhet eller en fysisk person har en stadigvarande plats för sin verksamhet finns i Sverige. I detta avseende är varje fast driftställe att betrakta som en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige. Detta kriterium fångar både den huvudsakliga, liksom andra ordinarie affärsverksamheter.

Utöver denna bestämmelse påverkas rapporteringsskyldigheten även av 5 § om det finns ett fast driftställe i Sverige eller om kryptotillgångsoperatören blir rapporteringsskyldig på grund av avsiktligt kringgående enligt 12 §.

Definition av auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 2 §, kryptotillgångsoperatör i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i 1 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt I.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns en bestämmelse om att en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 1 § med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs via ett fast driftställe i Sverige.

Bestämmelsen innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är rapporteringsskyldig för rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs via ett fast driftställe i Sverige trots att leverantören kan ha en starkare anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion. Detta får som konsekvens att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska rapportera rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs via det fasta driftstället i Sverige. Bestämmelsen utgör med andra ord en separat anknytningsgrund jämte 4 § avseende de transaktioner som genomförs via det fasta driftstället. Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster skyldighet

avseende resterande del av transaktionerna bestämts enligt den andra anknytningsgrunden i 4 §. Ett exempel kan ge ytterligare vägledning om fördelningen av skyldigheterna mellan olika stater och jurisdiktioner när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har verksamhet på flera platser. Kryptotillgångsoperatören X AB är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänst som har skatterättslig hemvist i Sverige där huvudkontoret också finns. I Sverige har denna därför en rapporteringsskyldighet och ska genomföra granskningsförfarandet för hela verksamheten genom avsnitt I.A.2 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Dessa skyldigheter inkluderar också verksamheten som bedrivs i Finland genom det fasta driftstället på grund av undantaget i avsnitt I.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Kryptotillgångsoperatören X AB har samtidigt ett fast driftställe genom en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Finland. Genom det fasta driftstället har kryptotillgångsoperatören också skyldighet att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet enligt både avsnitt I.A.2 d och B i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A.4 och B i CARF för rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via det fasta driftstället i Finland. Om rapporteringen och granskningsförfarandet, i enlighet med vad som anges i avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF, genomförs i Finland har kryptotillgångsoperatören X AB därefter enbart skyldighet att genomföra motsvarande skyldigheter för resterande rapporteringspliktiga transaktioner i Sverige.

Avsnitt IV.F.4 i bilaga VI till DAC respektive avsnitt IV.F.1 i CARF definierar en filial som "en del av en enhet, verksamhet eller kontor för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som behandlas som en filial enligt en jurisdiktions reglering eller som på annat sätt regleras enligt lagarna i en jurisdiktion som är skild från andra kontor, enheter eller filialer till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster". I den svenska lagstiftningen används i stället fast driftställe.

Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 7–11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också genomför kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen eller som har tillstånd att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till Sverige på grundval av kriterierna i 4 § 2 b, c eller d

(dvs. har bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar och antingen är en juridisk person i Sverige eller är skyldig att lämna en inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till Skatteverket, en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller en enhet som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är den inte skyldig att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om den har skatterättslig hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion (dvs. kriteriet som motsvarar 4 § 2 a). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för en kryptotillgångsoperatör att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 4.8.1.

I inkomstskattelagen uppkommer obegränsad skattskyldighet genom registrering för juridiska personer, se 6 kap. 3 § IL. och bl.a. genom bosättning för fysiska personer.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av enhet finns i 6 kap. 2 § och definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i samma kapitel 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt I.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6 och 8–11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också genomför kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriterierna i punkt 4 § 2 c eller d (dvs. en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller en enhet eller fysisk person som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), inte är skyldig att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om det har bildats eller organiserats enligt lagarna i en annan kvalificerad jurisdiktion eller motsvarande, och antingen är en juridisk person i den jurisdiktionen eller är skyldig att deklarerar inkomsten från enheten till skatteförvaltningen i den jurisdiktionen eller motsvarande (dvs. kriterier som motsvarar punkterna i 4 § 2 b). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för en kryptotillgångsoperatör att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 4.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av enhet finns i 6 kap. 2 § och definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i samma kapitel 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt I.E i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6 och 7 och 9–11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också genomför kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriterierna i punkt 4 § 2 d (dvs. en enhet som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är den inte skyldig att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har sin företagsledning eller motsvarande i en annan kvalificerad jurisdiktion (dvs. kriteriet som motsvarar punkterna i 4 § 2 c). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för en kryptotillgångsoperatör att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 4.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

9 §

Paragrafen genomför avsnitt I.F i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6–8 och 10 och 11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också genomför kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriteriet i 4 § 2 d

(dvs. en fysisk person som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är den inte skyldig att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om denne har skatterättslig hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion (dvs. kriteriet som motsvarar punkterna i 4 § 2 a). Anledningen är att detta är det enda alternativa anknytningskriterium som är tillämpligt för fysiska personer. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för kryptotillgångsoperatören att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 4.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

10 §

Paragrafen genomför avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och avsnitt I.H i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6–9 och 11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen- och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också genomför kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har en motsvarande (eller likvärdigt) anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriterierna i 4 § 2 är den inte skyldig att slutföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har ingett en anmälan till Skatteverket enligt 8 kap. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att anmälan sker i ett format enligt 8 kap. som Skatteverket godkänt där den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster verifierat att den uppfyller kraven enligt reglerna i en annan kvalificerad jurisdiktion

Möjligheten att välja att genomföra rapporterings- och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion gäller endast i situationer där en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för samma anknytningsfaktor i två eller flera jurisdiktioner. Till exempel kan en enhet som har skatterättslig hemvist dels i Sverige, dels i en annan medlemsstat eller i en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen välja att lämna in en anmälan enligt denna bestämmelse i Sverige där den genomför rapporteringen och granskningsförfarandet. Med beaktande av detta är det därför inte möjligt för en rapporteringsskyldig leverantör av

kryptotillgångstjänster att till exempel välja att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion där den endast har platsen för företagsledning (enligt anknytningskriteriet i 4 § 2 c) om den samtidigt har skatterättsligt hemvist i Sverige (enligt anknytningskriteriet i 4 § 2 a). I enlighet med vad som anges i 8 kap. 1 § måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även anmäla till Skatteverket i vilken annan kvalificerad jurisdiktion som den har motsvarande anknytningsfaktor som och i vilken den ska genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet.

Bestämmelserna kring anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i en annan kvalificerad jurisdiktion finns i 8 kap., se avsnitt 4.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

11 §

Paragrafen genomför avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte är skyldig att slutföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige avseende transaktioner som den genomför via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion. För att undantaget ska vara tillämpligt krävs alltså att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också genomför rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen. Avseende de transaktioner som inte genomförs av det fasta driftstället kvarstår ansvaret att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i den kvalificerade jurisdiktion i vilken den har starkast anknytning (i Sverige genomförda genom 4 §).

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

12 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra kommentaren i punkt 21 till avsnitt V i CARF. I paragrafen föreskrivs att en kryptotillgångsoperatör, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, ska anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, om en enhet eller en fysisk person vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en enhet eller en fysisk person inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet samtidigt som det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller personen inte är rapporteringsskyldig.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.3.

3 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.4 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.2 i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Med en rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, elektroniska pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på lämpligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

I syfte att på ett lämpligt sätt avgöra om en kryptotillgång inte kan användas för betalning eller investeringssyften, kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar, i ett första steg, förlita sig på klassificering av kryptotillgången som gjordes i syfte att fastställa om kryptotillgången är en virtuell tillgång för åtgärder mot penningtvätt i enlighet med FATF:s rekommendationer. Om en kryptotillgång anses vara en virtuell tillgång enligt FATF:s rekommendationer på grund av att den kan användas för betalnings- eller investeringsändamål, ska den också betraktas som en rapporteringspliktig kryptotillgång. Om en tillgång inte är en virtuell tillgång i enlighet med FATF:s rekommendationer måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar avgöra, för varje kryptotillgång, om den inte kan användas för betalning eller investeringssyften. Endast när detta har gjorts ska kryptotillgången inte betraktas som en rapporteringspliktig kryptotillgång. Vid tvivel om huruvida kryptotillgången kan användas för betalning eller investeringssyften ska kryptotillgången betraktas som rapporteringspliktig. Vid bedömningen av om en kryptotillgång inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål kan det beaktas om en kryptotillgång representerar en finansiell tillgång eller är föremål för finansiell reglering, det är en s.k. icke-fungibel token (NFT) som marknadsförs som ett samlarföremål eller om kryptotillgången endast kan bytas ut eller lösas in inom ett begränsat fast nätverk eller onlinemiljö för specificerade varor och tjänster. Det förhållandet att en NFT marknadsförs som ett samlarföremål innebär dock inte i sig att en NFT inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Det är viktigt att överväga arten av NFT och dess funktion i praktiken och inte vilken terminologi eller marknadsföring som används. NFT:er som kan användas för betalnings- eller investeringsändamål i praktiken är rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster bör därför överväga från fall till fall huruvida en NFT inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål med hänsyn till den allmänt accepterade användningen av kryptotillgången. NFT som handlas på en marknadsplats kan användas för betalnings- eller investeringsändamål och ska därför bedömas som rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Kryptotillgångar som endast kan bytas ut eller lösas in inom ett begränsat fast nätverk eller onlinemiljö för specificerade varor och tjänster, såsom mat-, bok- och restaurangkuponger, flygpoäng eller andra lojalitetsprogram anses inte kunna innehas för betalning- eller investeringsändamålsyfte. I detta sammanhang kan termen "varor och tjänster" även omfatta digitala varor och tjänster, såsom digital musik, spel, böcker eller andra medier, samt

biljetter, mjukvaruapplikationer och onlineprenumerationer. Tillhandahållandet av dessa kryptotillgångar kännetecknas av att de verkar i ett begränsat fast nätverk eller miljö med anledning av att kryptotillgången inte kan överföras eller bytas ut på en andrahandsmarknad utanför den slutna kretsen eller säljas eller bytas till marknadskurs inom eller utanför den slutna kretsen, sådana kryptotillgångar skulle i allmänhet inte anses kunna användas för betalnings- eller investeringsändamål.

Se författningskommentaren till 3 § för definitionen av en centralbankers digitala valutor och författningskommaren till 5 § för definitionen av elektroniska pengar eller e-pengar.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.1.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av kryptotillgång. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Kryptotillgång utgörs av en digital representation av ett värde som förlitar sig på en kryptografiskt säker adress i distribuerad liggare eller liknande teknik för att validera och säkra transaktioner. I detta sammanhang betyder en "digital representation av värde" att en kryptotillgång måste representera en rättighet till värde, och att äganderätten till, eller rätten till, sådant värde kan handlas eller överföras till andra individer eller enheter på ett digitalt sätt. Till exempel en token baserad på kryptografi som tillåter individer att lagra värde, engagera sig i betalningar och som inte representerar några anspråk eller rättigheter för medlemskap mot en person, rättigheter till egendom eller andra absoluta eller relativa rättigheter är en kryptotillgång. En kryptotillgång kan också vara en kryptografisk token som representerar anspråk eller rättigheter för medlemskap mot en individ eller enhet, rättigheter till egendom eller andra absoluta eller relativa rättigheter (t.ex. en säkerhetstoken eller ett derivatkontrakt eller rätt att köpa eller sälja en tillgång, inklusive en finansiell tillgång och en kryptotillgång, vid ett fastställt datum, pris eller annan förutbestämd faktor), och som kan växlas digitalt mot fiatvalutor eller andra kryptotillgångar. Termen är avsedd att täcka all digital representation av värde som är beroende av en kryptografiskt säker adress i distribuerad liggare eller liknande teknik för att validera och säkra transaktioner, där äganderätten till eller rätten till sådant värde kan handlas eller överföras till andra individer eller enheter på ett digitalt sätt. Som sådana omfattar termen kryptotillgång både fungibla och icke-fungibla tokens och inkluderar därför icke-fungibla tokens (NFT) som representerar rättigheter till samlarföremål, spel, konstverk, fysisk egendom eller finansiella dokument som kan handlas med eller överföras till andra individer eller enheter på ett digitalt sätt.

Termen kryptotillgång är avgörande för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång, se vidare i författningskommentaren till 1 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.1.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.3 i CARF. I paragrafen finns definitionen av centralbanks digitala valuta. Med detta avses digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller annan penningpolitisk myndighet.

Centralbanks digitala valutor anses inte vara rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt 4 §, med anledning av att de är en digital form av fiatvaluta.

Centralbanks digitala valuta är ett av undantagen från vad som kan utgör en rapporteringspliktig kryptotillgång, se vidare författningskommentaren till 1 § för definitionen av denna term. De andra undantagen är e-pengar, se vidare författningskommaren till 5 § för definitionen av denna term och kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

Se vidare författningskommentaren till 4 § för definitionen av centralbank och författningskommentaren till 4 kap. 4 § definitionen av fiatvaluta.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.1.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.E.9 i CARF. I paragrafen finns definitionen av centralbank. Med centralbank avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

Termen centralbank har för det första betydelse dels för definitionen av en centralbanks digitala valuta (se vidare författningskommentaren till 3 §). Denna term har i sin tur betydelse för vilka tillgångar som är rapporteringspliktiga enligt DAC 8 och CARF respektive DAC 2 och CRS (se vidare 1 § och 2 kap. 9 § IDKAL) och hur rapporteringen om rapporteringspliktiga kryptotillgångar ska ske (se avsnitt 4.5.2). För det andra är centralbanker en undantagen person (se vidare författningskommentaren till 5 kap. 12 §).

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.1.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.5 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.4 i CARF. I paragrafen finns definitionen av e-pengar, även kallat elektroniska pengar.

Kriteriet i *punkt 1* innebär att en kryptotillgång måste vara en digital representation av en enda fiatvaluta för att utgöra e-pengar. En kryptotillgång kommer att anses representera och återspegla värdet på den fiatvalutan som den är utgiven i. Följaktligen är en kryptotillgång som återspeglar värdet av flera valutor eller tillgångar inte e-pengar.

Kriteriet i *punkt 2* innebär att kryptotillgången måste ges ut mot erhållande av medel. Den här delen av definitionen innebär att e-pengar är en förbetald produkt. Handlingen att "utfärda" ska tolkas vitt för att också innefatta aktiviteten att tillgängliggöra förbetalda lagrade värden och medel för betalning i utbyte mot pengar. Dessutom föreskrivs i detta stycke att kryptotillgången måste utfärdas i syfte att genomföra betalnings-transaktioner.

Kriteriet i *punkt 3* innebär att kryptotillgången måste representeras av en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta. I det här avseendet avses med en "fordran" alla monetära fordringar mot utgivaren som återspeglar värdet på fiatvalutan som återspeglar värdet av den kryptotillgång som utfärdats till kunden.

Kriteriet i *punkt 4* innebär att kryptotillgången måste accepteras av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren som betalningsmedel för att utgöra e-pengar. Detta innebär att monetärt värde som lagrats på specifika förbetalda instrument som utformats för att tillgodose vissa behov som endast kan användas på ett begränsat sätt, eftersom de tillåter innehavaren av tillgången att endast köpa varor eller tjänster hos utgivaren eller inom ett begränsat nätverk av leverantörer enligt direkt kommersiellt avtal med professionell utgivare, eller för att de endast kan användas för att förvärva ett begränsat utbud av varor eller tjänster, inte anses utgöra e-pengar.

Kriteriet i *punkt 5* innebär att utgivaren av kryptotillgången måste vara föremål för tillsyn för att säkerställa att produkten är inlösbar när som helst och till nominellt värde för samma fiatvaluta på begäran av innehavaren av kryptotillgången, för att vara e-pengar. I detta avseende avser "samma fiatvaluta" den fiatvaluta som kryptotillgången är en digital representation av. Vid inlösen kan utgivaren göra avdrag för eventuella avgifter eller transaktionskostnader från inlösenbeloppet.

Definitionen "elektroniska pengar" inkluderar inte en produkt som skapats endast i syfte att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person i enlighet med instruktioner från kunden. En produkt är inte endast skapad i syftet att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt antingen hålls längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller, om några instruktioner inte tas emot, medlen hålls längre än 60 dagar efter mottagandet. Normalt sker detta i den överlåtande enhetens verksamhet.

Termen e-pengar är ett av undantagen från vad som kan utgöra en rapporteringspliktig kryptotillgång, se vidare författningskommentaren till 1 § för definitionen av denna term. De andra undantagen är centralbankers digitala valutor, se vidare författningskommaren till 3 § för definitionen av denna term, och kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Se författningskommentaren till 1 § för frågan om processen för att avgöra vilka kryptotillgångar den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.1.

4 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig transaktion. Termen rapporteringspliktig transaktion omfattar varje byte av rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, varje byte mellan en eller flera former av rapporteringspliktiga kryptotillgångar och överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar, inklusive rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner. Syftet är särskilt att omfatta transaktioner som med viss sannolikhet kan ge upphov till beskattningsbara händelser som kapitalvinster och eller annan inkomstbeskattning.

Se vidare författningskommaren till 2 § för definitionen av bytestransaktion och författningskommentaren till 3 § för definitionen av överföring samt författningskommentaren till 3 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.3.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av bytestransaktion som är en av två kriterier för att utgöra en rapporteringspliktig transaktion. Med denna term avses ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor samt byten mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar. I definitionen inkluderas också en överföring av en rapporteringspliktig kryptotillgång från en plånboksadress till en annan för ersättning mot en annan rapporteringspliktig kryptotillgång eller fiatvaluta.

Se författningskommaren till 1 § för definition av rapporteringspliktig transaktion, 4 § för definitionen av fiatvaluta och författningskommentaren till 3 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.3.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.4 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av överföring som är en av två kriterier för att utgöra en rapporteringspliktig transaktion. Definitionen avser alla överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Definitionen omfattar också förflyttning av en rapporteringspliktig kryptotillgång från en plånboksadress till en annan.

Se författningskommaren 1 § för definition av rapporteringspliktig transaktion och till 3 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.3.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.5 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av fiatvaluta. Termen fiatvaluta avser den officiella valutan i en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller av en jurisdiktions utsedda centralbank eller monetära myndighet, som representeras av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbanks digitala valutor. Termen inkluderar även pengar och e-pengar hos kommersiella banker. Följaktligen ska ett stablecoin som kvalificerar sig som e-pengar behandlas som fiatvaluta.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.3.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.3 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig massbetalningstransaktion. Detta innebär överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som vederlag för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i annan valuta.

En rapporteringspliktig massbetalningstransaktion omfattar situationer där en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överför rapporteringspliktiga kryptotillgångar som används av en kund för att köpa varor eller tjänster från en handlare som tar emot de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som betalning. Till exempel kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster utföra rapporteringspliktiga transaktioner mellan en handlare och dess kunder för att tillåta betalning för varor eller tjänster med rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Där en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överför betalning gjord i en rapporteringspliktig kryptotillgång från en kund till handlaren för ett värde över det angivna tröskelvärdet ska denne rapportera överföringen som en massbetalningstransaktion. Normalt sett torde säljaren inte motta kryptotillgångar, utan krypton växlas mot fiatvaluta som kommer säljaren till handa. Även denna situation omfattas av termen massbetalningstransaktion. Med avseende på sådana överföringar måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också behandla kunden till handlaren som användare av kryptotillgången, förutsatt att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att verifiera identiteten för en sådan kund i enlighet med inhemska regler om penningtvätt, så som de svenska bestämmelserna i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, till följd av den rapporteringspliktiga massbetalningstransaktionen. Även överföringar som har delats upp i flera transaktioner för att sedda var för sig, understiga tröskelvärdet på 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i annan valuta, ska ses i ett sammanhang och därmed klassificeras som en massbetalningstransaktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.3.

5 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig användare. Detta innebär en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person som har hemvist i en stat eller jurisdiktion. Termen är avgörande för vilken person som ska rapporteras enligt bestämmelserna i 22 d kap. SFL av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Bestämmelserna om granskningsförfarandet i 7 kap. används för att avgöra om individuella användare av kryptotillgångar och enheter som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare, en undantagen person, aktiv enhet eller har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

Se vidare författningskommentaren till 2 § för definitionen av användare av kryptotillgångar och författningskommentaren till 6 § för definitionen av rapporteringspliktig person.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av användare av kryptotillgångar. Med detta avses enligt *första stycket* en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner. Vilken fysisk person eller enhet som helst som identifieras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som en person som kund i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner ska bedömas som en användare av kryptotillgångar, oavsett om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förvarar de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna på uppdrag av användaren eller inte och oavsett den juridiska karaktäriseringen av förhållandet mellan leverantören och användaren.

Av *andra stycket* framgår att en fysisk person eller enhet, annan än ett finansiellt institut eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som agerar som en användare av kryptotillgångar till förmån för eller på uppdrag av en annan fysisk person eller enhet som agent, förvaringsinstitut, förvaltare, firmatecknare, investeringsrådgivare eller mellanhand inte behandlas som en användare av kryptotillgångar. Det är i stället den som personen eller enheten agerar till förmån för eller på uppdrag av som ska betraktas som användaren av kryptotillgången. För dessa ändamål kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på information i dess besittning (inklusive insamlad information enligt åtgärder för kundkännedom som ska vidtas för att bekämpa penningtvätt eller liknande krav), utifrån vilka den rimligen kan avgöra om den fysiska personen eller enheten agerar till förmån för eller för en annan person eller enhets räkning. För att verifiera om en användare av kryptotillgångar är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller ett finansiellt institut, kan den rapporte-

ringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till exempel förlita sig på en avstämning av den information som tillhandahålls av dess användare jämfört med listor över reglerade institut hos Finansinspektionen som indikerar andra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster eller finansiella institutioner.

I *tredje stycket* anges att om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att utföra rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även behandla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan rapporteringspliktig transaktion. Detta gäller dock bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att kontrollera en sådant kunds identitet med avseende på den rapporteringspliktiga transaktionen enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande eller motsvarande utländsk reglering. Termen rapporteringspliktig massbetalningstransaktion definieras i 4 kap. 5 §.

En användare av kryptotillgångar klassificeras för det första beroende på om det är en fysisk person eller en enhet och för det andra beroende på om det finns en etablerad relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 31 december 2025. Således kan en användare av kryptotillgångar antingen vara en befintlig individuell användare av kryptotillgångar, en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, en individuell användare av kryptotillgångar och/eller en enhet som är en användare av kryptotillgångar. Som sådan är redan befintliga individuella användare av kryptotillgångar och redan befintliga enheter som är en användare av kryptotillgångar användare som har etablerat en relation som kund till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025 och är därför en del av de individuella användarna av kryptotillgångar och enheter som är användare av kryptotillgångar. Se vidare 1 och 3–7 §§.

Se vidare författningskommentaren till 2 kap. 1 § för definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, författningskommentaren till 6 kap. 2 § för definitionen av enhet samt 4 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig transaktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.3 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av individuell användare av kryptotillgångar, med vilket avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

Alla individuella användare av kryptotillgångar är också användare av kryptotillgångar, se 2 § för definitionen av denna term. För att rapportering ska krävas om den individuella användaren av kryptotillgångar av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster krävs vidare att den fysiska personen är en rapporteringspliktig person, som definieras i 6 §. Under sådana förutsättningar är den individuella användaren av kryptotillgångar en rapporteringspliktig användare enligt 1 §. Fysiska

personer kan inte vara undantagna personer. Det är alltså endast om den rapporteringskyldiga leverantören kan fastställa att den individuella användaren inte har någon skatterättslig hemvist som en individuell användare av kryptotillgångar inte är en rapporteringspliktig användare.

Se författningskommaren till 1 § för definitionen av användare av kryptotillgångar. Se vidare 2 kap. 1 § för definitionen av rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.4 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av befintlig individuell användare av kryptotillgångar, med detta avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025.

Konsekvensen av att vara en befintlig individuell användare av kryptotillgångar, och inte endast en individuell användare av kryptotillgångar, är att granskningsförfarandet enligt 7 kap. påverkas, se vidare avsnitt 4.6. Tidpunkten för när en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster måste inhämta ett intygande från den fysiska personen är inte som normalt enligt 7 kap. 2 § vid upprättande av förhållandet. I stället ska intyget inhämtas senast den 1 januari 2027, enligt punkt 2 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna. Anledningen är att den annars tillämpliga tidpunkten redan passerats vid lagens ikraftträdande.

Se vidare författningskommentaren till 3 § avseende definitionen av individuell användare av kryptotillgångar och författningskommentaren till 1 § avseende definitionen av rapporteringspliktig person samt författningskommentaren till 2 § för definitionen av användare av kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.6 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, med detta avses en enhet som är en användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025.

Konsekvensen av att vara en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, och inte endast en enhet som är en användare av kryptotillgångar, är att granskningsförfarandet enligt 7 kap. påverkas, se vidare avsnitt 4.6. Tidpunkten för när en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster måste inhämta ett intygande från enheten är inte som normalt enligt 7 kap. 3 § vid upprättandet av förhållandet. I stället ska intyget inhämtas senast den 1 januari 2027, enligt punkt 2 i ikraftträdande-

och övergångsbestämmelserna. Anledningen är att den annars tillämpliga tidpunkten redan passerats vid lagens ikraftträdande.

Se författningskommaren till 2 § för definitionen av användare av kryptotillgångar och författningskommentaren till 6 kap. 2 § för definitionen av enhet.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.7 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig person, med detta avses en annan person i en stat eller jurisdiktion än en undantagen person.

Se författningskommentaren till 7 § för definitionen av en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och författningskommentaren till 12 § avseende termen undantagen person.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.8 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafens *första stycke* finns definitionen av person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion. Med denna term avses enligt *punkt 1* en fysisk person eller en enhet som har sin hemvist i en stat eller jurisdiktion i enlighet med dess nationella skattelagstiftning eller enligt *punkt 2* ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

I *andra stycket* finns en särskild bestämmelse för att bestämma om det är en person i en stat eller jurisdiktion avseende en enhet som är en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist. Under sådan förutsättning ska enheten behandlas som om den hade sin hemvist i den stat eller jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.

Inhemska lagar skiljer sig åt i behandlingen av partnerskap (inklusive partnerskap med begränsat ansvar). Några jurisdiktioner behandlar partnerskap som skattskyldiga enheter (ibland även som företag) medan andra jurisdiktioner kan förhålla sig till dessa som skattemässigt transparenta, enligt vilken partnerskapet bortses från i skattehänseende. Om ett partnerskap behandlas som ett bolag eller beskattas på samma sätt ska det i allmänhet anses ha hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen som beskattar partnerskapet. Däremot ska ett partnerskap som behandlas som skattemässigt transparent i en rapporteringspliktig jurisdiktion inte anses ha hemvist där. En enhet såsom ett partnerskap, handelsbolag eller kommanditbolag eller liknande juridiskt arrangemang som med beaktande av detta inte ska anses ha någon skatterättslig hemvist ska behandlas som hemmahörande i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. För dessa ändamål anses en juridisk person eller ett juridiskt arrangemang vara "liknande" ett handelsbolag och ett kommanditbolag där det inte behandlas som en skattskyldig enhet i en

rapporteringspliktig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i en sådan jurisdiktion. "Platsen för dess faktiska företagsledning" är den plats där den centrala ledningen finns och de kommersiella beslut som är nödvändiga för bedrivandet av enhetens verksamhet som helhet fattas. Alla relevanta fakta och omständigheter måste undersökas för att fastställa platsen för företagsledningen. Termen "rapporteringspliktig person" inkluderar också ett dödsbo efter en avliden person som hade hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vid fastställandet av vad som avses med "dödsbo" ska bedömningen göras med ledning av varje jurisdiktions särskilda regler om överlåtelse eller arv av rättigheter och skyldigheter i händelse av dödsfall.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.9 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.D.10 i CARF. I paragrafen *första stycke* finns definitionen av person med bestämmande inflytande. Med detta avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avser denna term stiftare, förvaltare eller beskyddare. I förekommande fall kan det också avse förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser termen personer i motsvarande eller liknande ställning.

Enligt bestämmelsens *andra stycke* ska termen tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen om registrering av verkliga huvudmän. Denna definition av person med bestämmande inflytande motsvarar termen som beskrivs i rekommendation 10 och i tolkningen i "Interpretative Note on Recommendation 10" i FATF rekommendationerna (som antogs i februari 2012). Vägledning kan också hämtas från dessa rekommendationer, i syfte att skydda det internationella finansiella systemet från missbruk inklusive med avseende på skattebrott. Inom unionen ska termen person med bestämmande inflytande tolkas i överensstämmelse med termen verklig huvudman enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv (EU) 2015/849 (penningtvättsdirektivet) med avseende på enheter som är användare av kryptotillgångar.

För en enhet som är en juridisk person betyder termen "person med bestämmande inflytande" den eller de fysiska personerna som utövar kontroll över enheten. "Kontroll" över en enhet utövas i allmänhet av den eller de fysiska personer som i slutändan har ett bestämmande ägarintresse i enheten. Ett "bestämmande ägarintresse" beror på den juridiska personens ägarstruktur och identifieras vanligtvis utifrån en tröskel och det ska tillämpas ett riskbaserat tillvägagångssätt (t.ex. alla personer som äger mer än en viss procentandel av den juridiska personen, såsom 25 procent). Om ingen fysisk person utövar kontroll genom ägarintressen, kommer den eller de personerna med bestämmande inflytande i enheten att vara den eller de fysiska personer som utövar kontroll över enheten genom andra medel. Om ingen person med bestämmande inflytande enligt de tidigare

punkterna har kunnat identifieras, ska högre verkställande tjänstemän anses vara personer med bestämmande inflytande.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

9 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt IV.D.10 a i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.D.11 a i CARF. I paragrafen finns en definition av aktiv enhet tillsammans med 10 och 11 §§. Det är fråga om en aktiv enhet om den uppfyller något av villkoren i nämnda bestämmelser.

I första stycket 1 anges att en enhet vars inkomster under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva inkomster. Vad som avses med begreppet passiv inkomst ("passive income") anges i 6 kap. 9 § KOL och i kommentaren till CARF. Begreppet innefattar bl.a. utdelning, ränta och inkomst som motsvarar ränta, hyra och royalty som inte härrör från verksamhet som utgör rörelse och i vart fall delvis utförts av anställda hos enheten, livränta och kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar eller valuta. Med annan lämplig rapporteringsperiod avses t.ex. enhetens räkenskapsår om det är ett annat än kalenderåret.

I första stycket 2 anges att med en aktiv enhet avses också en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag. "Så gott som uteslutande" betyder 80 procent eller mer. Om enhetens innehav eller koncernfinansieringsverksamhet utgör mindre än 80 procent av dess verksamhet men enheten också erhåller också aktiv inkomst (d.v.s. inkomst som inte är passiv inkomst) kvalificerar den sig för statusen aktiv enhet, förutsatt att den totala summan av aktiviteter uppfyller testet "så gott som uteslutande". För syftet med att fastställa om enhetens andra verksamheter än holding- och koncernfinansieringsverksamhet kvalificerar den som en aktiv enhet, kan testet i punkt 1 tillämpas på sådan annan verksamhet. För till exempel om ett holdingbolag har holding- eller finans- och serviceverksamhet till ett eller flera dotterbolag för 60 procent och fungerar även till 40 procent som distributionscenter för de varor som produceras av den grupp den tillhör och inkomsten av dess distributionscenterverksamhet är aktiv enligt punkt 1, är den en aktiv enhet oberoende av att mindre än 80 procent av dess verksamhet består av att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag. Termen "så gott som uteslutande" omfattar även en kombination av att ägande i och tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera dotterbolag. Termen "dotterföretag" betyder varje enhet vars utestående aktier antingen direkt eller indirekt innehas (helt eller delvis) av enheten.

I *första stycket 3* anges att en enhet är en aktiv enhet om den inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna. Enligt den nu aktuella bestämmelsen ska det vara fråga om en enhet som ännu inte bedriver någon affärsverksamhet och inte tidigare heller har bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i ett finansiellt institut, under förutsättning att enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då enheten först etablerades. Se vidare i 13 § för definition av finansiellt institut.

I *första stycket 4* anges att en enhet är en aktiv enhet om den inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut. Enligt den nu aktuella bestämmelsen kvalificerar sig en enhet för statusen som en aktiv enhet om det inte är fråga om ett finansiellt institut och det avvecklar sina tillgångar. Närmare bestämt ska det vara fråga om en enhet som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

I *första stycket 5* beskrivs en enhet som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut och som inte tillhandahåller sådana tjänster till någon enhet som inte är närstående.

I *andra stycket* anges att en enhet som avses i första stycket 5 inte ska anses vara en aktiv enhet om den fungerar som eller utger sig för att vara en investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. Här avses bolag och fonder som utger sig för att vara riskkapitalbolag och riskkapitalfonder, såsom private equity-fonder, venture capital-fonder och leverage buyout-fonder. Det kan vara både svenska och utländska typer av investeringsenheter.

När man avgör vad som menas med "passiv inkomst" måste hänvisning göras till varje jurisdiktion särskilda regler. En definition av termen har tagits in i 6 kap. 9 §, se författningskommentaren till denna bestämmelse.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

10§

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.10 b i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.D.11 b i CARF. I paragrafen finns en definition av aktiv enhet tillsammans med 9 och 11 §§. I paragrafen anges ytterligare enheter, utöver de som anges i 9 eller 11 §, som ska anses vara aktiva enheter. Det rör sig här om enheter som ägnar sig åt välgörande ändamål eller i övrigt ägnar sig åt verksamhet som är till nytta för det allmänna samt vissa andra organisationer utan vinstsyfte.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

11 §

I paragrafen anges ytterligare enheter, utöver de som anges i 9 eller 10 §, som ska anses vara aktiva enheter. Det anges att sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL är aktiva enheter. Dessa enheter är ofta att betrakta som aktiva enheter redan med tillämpning av 9 §. Här tydliggörs dock att även de enheter som avses här och som inte faller in under det som anges i 9 § ska betraktas som aktiva enheter. Bestämmelsen saknar direkt motsvarighet i CARF och DAC 8 men en likadan bestämmelse återfinns i 2 kap. 4 § första stycket IDKL respektive IDKAL.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

12 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.E 1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns den huvudsakliga definitionen av vilka som är undantagna personer.

Enligt *punkt 1* är det är en undantagen person om det är en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad. Det är vidare, enligt *punkt 2*, en undantagen person om det är en enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i 1. Se författningskommentarerna till 6 kap. 3 § för definitionen av närstående enhet.

Enligt *punkt 3* är det är en undantagen person om det är en myndighetsenhet. Se författningskommentarerna till 14–15 §§ för definitionen av myndighetsenhet.

Enligt *punkt 4* är det är en undantagen person om det är en internationell organisation. Se författningskommentarerna till 16 § för definitionen av internationell organisation.

Enligt *punkt 5* är det är en undantagen person om det är en centralbank. Se författningskommentaren till 3 kap. 4 § för definitionen av centralbank.

Enligt *punkt 6* är det en undantagen person om det är ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som anges i 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL. Genom hänvisningen i 13 § finns definitionen av finansiellt institut i IDKAL.

Konsekvensen av att vara en undantagen person är att den rapporterings-skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ska lämna kontroll-uppgifter om denne.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.5.

13 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.E.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av finansiellt institut. Detta är en av kategorierna som är en undantagen person enligt 12 §.

Genom hänvisningen används samma definition av finansiellt institut som i IDKAL. Detta består i sin tur av ett antal olika definitioner. Finansiellt institut kan bestå av ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en

investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag som finns definerade i IDKAL.

Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS. Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.5.

14 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt IV.E.7i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF tillsammans med 15 §.

I paragrafen räknas de olika kategorierna som tillsammans utgör termen myndighetsenhet upp. Detta är i sin tur en av kategorierna som är en undantagen person enligt 12 §.

En myndighetsenhet är en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, eller ett av en jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Subnationellt politiskt förvaltningsområde omfattar delstat, provinser, län och kommuner.

Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.5.

15 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt IV.E.7 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF tillsammans med 14 §. I paragrafen finns vägledning till definitionen av termen myndighetsenhet. I bestämmelsen finns vägledning till vad som är en kontrollerad enhet, vilket kan utgöra en myndighetsenhet.

Se även kommentaren till CARF. Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.5.

16 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.E.8 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av internationell organisation. Detta är en internationell organisation som enligt *första stycket punkt 1* har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner, *enligt punkt 2* har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen, och enligt *punkt 3* vars inkomster inte gynnar privatpersoner.

I *andra stycket* anges att med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

Se även kommentaren till CARF. Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.5.

17 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra kommentaren i punkt 21 till avsnitt V i CARF. I paragrafen föreskrivs att en användare av kryptotillgångar ska anses vara en rapporteringspliktig användare eller att en fysisk person ska anses vara en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, om en enhet eller en fysisk person som vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en fysisk person eller en enhet inte är en rapporteringspliktig användare eller en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet samtidigt som det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller personen inte är rapporteringspliktig.

Förutom verkställighetsbestämmelser för hantering av fall av bristande efterlevnad ställs det i kommentaren till CARF krav på jurisdiktioner att försöka identifiera alla metoder som, baserat på det inhemska sammanhanget, potentiellt hotar effektiviteten av granskningsförfarandet för kundkännedom och rapporteringsskyldigheter och vidta lämpliga åtgärder för att förhindra detta. I synnerhet ska en jurisdiktion ha regler för att förhindra kryptotillgångsoperatörer, personer eller mellanhänder från att kringgå granskningsförfarandet och rapporteringsskyldigheten. I paragrafen föreskrivs därför att en person eller en enhet, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, ska anses vara en rapporteringspliktig användare eller en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.5.

6 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.2 i CARF.

I paragrafen finns definitionen av termen åtgärder för kundkännedom. Med åtgärder för kundkännedom avses en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande krav som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av. Kundkännedomsåtgärder regleras i 3 kap. lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism under rubriken "kundkännedom". När det nuvarande penningtvättsdirektivet, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, beskriver åtgärder för kundkännedom så nämns också fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen som regleras i 4 kap. lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism under rubriken "övervakning och rapportering". Definitionen åtgärder för kundkännedom eller

"AML/KYC-förfaranden" avser det speciella granskningsförfarande som gäller för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med regler gällande åtgärder mot penningtvätt eller liknande krav (som t.ex. kundkännedomsförfaranden) som en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för. Dessa förfaranden inkluderar att identifiera och kontrollera kundens identitet, utreda om kunden har en verklig huvudman (inklusive kundens verkliga huvudmän), inhämta information om affärsförbindelsens syfte och art samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen. Definition av person med bestämmande inflytande finns i avsnitt 4.7.3, detta begrepp ska tolkas i enlighet med bestämmelserna om verklig huvudman som i den svenska lagen finns 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Utöver åtgärder för kundkännedom som i Sverige regleras i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns också de specifika krav granskningsförfarandet som följer av 7 kap i denna lag.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.3 i CARF. I paragrafen finns definitionen av enhet.

Med en enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. Definitionen är identisk med den som anges i DAC 2 och som har genomförts genom 2 kap. 22 § IDKAL. Handelsbolag och kommanditbolag innefattas också i definitionen eftersom dessa är juridiska personer. Även utländska motsvarigheter omfattas av definitionen.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.4 i CARF. I paragrafen finns definitionen av närstående enhet.

En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om antingen enheten kontrollerar den andra enheten, eller så är de två enheterna under gemensam kontroll. För detta ändamål omfattar kontroll direkt eller indirekt ägande av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.5 i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF.

I paragrafen finns definitionen av gällande kvalificerande avtal. För att utgöra ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter gäller den grundläggande förutsättningen att det rör sig om ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen. Avtalet måste kräva automatiskt utbyte av upplysningar som är

likvärdiga med de uppgifter som ska utbytas enligt DAC 8. Vidare ska likvärdigheten av informationsutbytet ha bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i DAC. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Dock framgår av artikel 8ad.12 att, utan hinder av vad som sägs i punkt 11, ska det, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Dessa upplysningar ska då anses motsvara de upplysningar som krävs enligt DAC 8, förutsatt att det finns ett avtal mellan behöriga myndigheter i kraft mellan de behöriga myndigheterna i alla berörda medlemsstater och jurisdiktionen utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.6 i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av kvalificerad jurisdiktion.

Med kvalificerad jurisdiktion avses en medlemsstat i Europeiska unionen eller en jurisdiktion utanför unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.7 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.5 i CARF. I paragrafen finns definitionen av skatteregistreringsnummer. Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en stat eller jurisdiktion där skattebetalaren har hemvist, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.8 i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av identifierings-tjänst.

En identifieringstjänst är en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna

fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar.

Bestämmelsen om hur detta påverka utbytet finns i 11 § tredje stycket LAUK.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.6.

8 §

Paragrafen genomför artikel 3 punkt 30 DAC men saknar motsvarighet i CARF.

I paragrafen finns definitionen av termen adress i distribuerad liggare, med denna term avses samma adress som i Mica-förordningen. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

9 §

Paragrafen genomför kommentaren till avsnitt IV.D.11 punkt 56 i CARF. I paragrafen finns definitionen av passiv inkomst. I paragrafen anges vad som avses med passiv inkomst. Paragrafen har tagits in för att möjliggöra bedömningen av vad som avses med en aktiv enhet enligt 5 kap. 9 §, där begreppet passiv inkomst är av avgörande betydelse. En sådan bedömning kan få betydelse för om rapportering ska ske enbart för den aktuella enheten eller om rapportering också ska ske för personer med bestämmande inflytande, se avsnitt 4.5.3 om uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga användare.

Passiv inkomst innefattar enligt *första stycket* den del av inkomsten som består av:

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta eller utdelning,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar
8. nettoinkomsten från swappar,
9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller
10. liknande inkomst.

I *andra stycket* framgår vad som inte anses vara en passiv inkomst.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

10 §

I paragrafen klargörs att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i IDKAL eller i IL, om någonting annat inte anges.

Övervägandena finns i avsnitt 4.7.4.

7 kap.

1 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras det förhållandet att en användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som sådan enligt granskningsförfarandet som beskrivs i detta kap.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

2 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt III.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras vilket granskningsförfarande som gäller för att fastställa huruvida en individuell användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. I andra punkten i övergångsbestämmelserna regleras vidare att granskningsförfarandet ska vara avslutat den 1 januari 2027 för befintliga användare. Utöver detta regleras i 8–15 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar men också krav på intygandens giltighet, allmänna krav och regler för genomförande av granskningsförfarandet samt en bestämmelse om att det ska finnas dokumentation om vidtagna åtgärder.

I bestämmelsen anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, vid tidpunkten denne upprättar en relation med den individuella användaren av kryptotillgångar, ska inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvist. Efter att intygandet har inhämtats ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster verifiera att intygandet är rimligt baserat på de upplysningar som inhämtats. Rimlighetsbedömningen ska även inkludera eventuell annan dokumentation (i förekommande fall) som har samlats in enligt åtgärder för kundkännedom, se avsnitt 4.7.6 för denna definition. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förväntas inte utföra en oberoende juridisk analys av relevant skattelagstiftning för att verifiera rimligheten i lämnade upplysningar.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har anledning att känna till att ett intyg är otillförlitlig eller felaktigt om dess kännedom om relevanta fakta eller uttalanden som ingår i intyget eller annat dokumentationen är sådant att en rimligt försiktig person i motsvarande positionen skulle ifrågasätta uppgiften. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har också anledning att ifrågasätta att eller känna till att intyget är otillförlitligt eller felaktigt om det finns uppgifter i dokumentation eller i dennes filer som är i konflikt med personens påstående om dess status. Ett exempel på ett intyg som inte uppfyller rimlighetsprövningen är om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får ett intyg och jurisdiktionen för

bostadsadressen i intyget inte stämmer överens med den som finns i dokumentation som samlats in enligt de åtgärder för kundkännedom som inhämtats enligt penningtvåtsreglerna. Ett annat exempel är om den angivna bostadsadressen inte finns i den jurisdiktion som angetts som hemviststat.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får inte förlita sig på dokumentation som tillhandahålls av en person om dokumentationen inte rimligen styrker identiteten på den person som uppvisar dokumentationen. Till exempel är dokumentation inte tillförlitlig om den tillhandahålls personligen av en individ och fotografiet eller signaturen på dokumentationen inte stämmer överens med utseendet eller signaturen på personen som presenterar dokumentet. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan vidare inte förlita sig på dokumentation om det saknas information som är nödvändig för att fastställa personens status.

Om rimlighetsbedömningen leder till att ett intyg inte klarar prövningen förväntas den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster antingen kräva ett nytt giltigt intyg eller en rimlig förklaring och dokumentation som stöder rimligheten i intygande. Det krävs då också att denne behåller en kopia eller en notering av sådan förklaring och dokumentation innan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillhandahåller tjänster eller verkställer rapporteringspliktiga transaktioner till den individuella användaren av kryptotillgångar.

Med skatterättslig hemvist innebär i princip där enheten eller individen är obegränsat skattskyldig enligt intern rätt. En enhet eller en individ kan vara obegränsat skattskyldig i flera jurisdiktioner och ska behandlas som en rapporteringspliktig användare för samtliga jurisdiktioner där den har skatterättsligt hemvist.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

3 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt III.B.1 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 4 §, vilket granskningsförfarande som ska användas för att fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. I andra punkten i övergångsbestämmelserna regleras vidare att granskningsförfarandet ska vara avslutat den 1 januari 2027 för befintliga användare. Utöver detta regleras i 8–15 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande men också krav på intygandens giltighet, allmänna krav och regler för genomförande av granskningsförfarandet samt en bestämmelse om att det ska finnas dokumentation om vidtagna åtgärder.

I paragrafens *första stycke* regleras att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska inhämta ett intygande när den upprättar en relation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister.

Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta ska ske som en del i granskningsförfarandet som ska tillämpas för att fastställa om en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare och inte en undantagen person eller aktiv enhet.

I paragrafens *andra stycke* anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten för en enhet som är en användare av kryptotillgångar som intygar att den inte har någon skatterättslig hemvist. Exempelvis kan detta omfatta rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som är skattemässigt transparenta och enheter som har hemvist i en jurisdiktion utan bolagsskattesystem.

Vid fastställandet av huruvida någon är rapporteringspliktig ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster följa riktlinjerna i 3 och 4 §§ i den ordning som är mest lämplig under omständigheterna. Det skulle till exempel kunna innebära och möjliggöra för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att först fastställa att enheten är en undantagen person i enlighet med 4 § och därför inte är en rapporteringspliktig användare.

Intygandet måste möjliggöra bestämning av enhetens skatterättsliga hemvister. De inhemska lagarna i de olika jurisdiktionerna fastställer villkoren under vilka en enhet ska behandlas som att den skatterättsligt har "hemvist" i jurisdiktionen. De omfattar olika former av anknytning till en jurisdiktion som, i de inhemska skattelagarna utgör grunden för en mer omfattande skattskyldighet (obegränsad skattskyldighet). I allmänhet kommer en enhet att vara skatterättsligt hemmahörande i en jurisdiktion om den enligt lagarna i den jurisdiktionen betalar eller borde betala skatt där på grund av dess lednings- eller bolagsform, eller något annat kriterium av liknande karaktär, och inte bara från inkomster i den jurisdiktionen. Om en enhet har hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion, ska samtliga sådana stater och jurisdiktioner redogöras för i intyget och den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster måste behandla enheten som rapporteringspliktig användare i varje stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt III.B.1 b i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 3 §, vilket granskningsförfarande som ska användas för att fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. Utöver detta regleras i 8–15 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande men också krav på intygandens giltighet, allmänna krav och regler för genomförande av granskningsförfarandet

samt en bestämmelse om att det ska finnas dokumentation om vidtagna åtgärder.

I paragrafen regleras situationen att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är en användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare såvida denna inte kan fastställa på ett rimligt sätt baserat på intygandet eller upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgänglig att enheten är en undantagen person.

"Allmänt tillgänglig" information inkluderar sådan information som gjorts tillgänglig av ett statligt organ (till exempel en regering eller en myndighet eller en kommun) i en stat eller jurisdiktion, såsom information i en lista publicerad av en skattemyndighet, information i ett allmänt tillgängligt register som förs av ett statligt organ eller information som gjorts tillgänglig på en etablerad värdepappersmarknad. I detta avseende förväntas den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behålla anteckningar om vilken typ av information som granskats och det datum då informationen granskades.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt III.B.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 6–7 §§, hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska fastställa huruvida en enhet har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utöver detta regleras i 8 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande.

Med avseende på en enhet som är en användare av kryptotillgångar, och inte är en undantagen person, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer om den inte fastställer att enheten är en aktiv enhet, baserat på ett intygande från enheten.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt III.B.2 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 5 och 7 §§, hur en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utöver detta regleras i 8 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande.

I *första stycket* regleras närmre hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska identifiera och fastställa om det finns personer med bestämmande inflytande hos en enhet som är användare av kryptotillgångar. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana förfaranden är förenliga med direktiv (EU) 2015/849. Se vidare avsnitt 4.7.6 om denna definition. I Sverige innebär detta de specifika krav på kundkännedsåtgärder som följer av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intyg som samlas in med avseende på en användare eller en person med bestämmande inflytande enligt kraven som följer av CRS eller ett redan insamlat intygande från användaren för andra skatteändamål, såsom för inhemska rapporteringsändamål avseende FATCA, i den mån det innehåller all information som avses i 9 §.

I *andra stycket* regleras vad som gäller för de rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är rättsligt skyldig att tillämpa åtgärder för kundkännedom som är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa ska i stället tillämpa granskningsförfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana åtgärder i syfte att identifiera personer med bestämmande inflytande.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt III.A.2 och B.2 b i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 5 och 6 §§, hur en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utöver detta regleras i 8 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande.

I denna bestämmelse regleras närmare hur en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska fastställa om personerna med bestämmande inflytande som identifierats enligt 6 § är rapporteringspliktiga personer. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska förlita sig på ett intygande från en enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande. Vad gäller det intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa den skatterättsliga hemvisten för personer med bestämmande inflytande ska de uppgifter som hämtas in verifieras så att dessa är tillförlitliga och avstämning ska göras mot annan dokumentation som har samlats in enligt åtgärder för kundkännedom.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kan förfylla information med undantag för stater eller jurisdiktioner där

personer med bestämmande inflytande har skatterättslig hemvist, i den utsträckning som informationen redan finns tillgänglig i dess register.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt III.A.2 och B.3 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras avseende en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande på ett sätt som gör att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet som inhämtats är felaktigt eller otillförlitligt.

I *första stycket* anges att om omständigheterna ändras på ett sådant sätt att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller borde ha känt till att det ursprungliga intygandet är felaktigt eller otillförlitligt så ska denne skaffa ett giltigt intyg eller en rimlig förklaring och dokumentation (i förekommande fall) som stöder giltigheten av det ursprungliga intyget.

I *andra stycket* regleras vad som gäller under den perioden i vilken den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får enligt bestämmelsen under denna tid förlita sig på den information som inhämtats i intygandet i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten.

I *tredje stycket* anges att om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan få en bekräftelse av giltigheten av intygandet eller en nytt giltigt intygandet under en sådan 90 dagarsperiod som anges i andra stycke. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska då behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de både har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater och stater och jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultatet av förändringen i omständigheterna.

En "förändring av omständigheterna" inkluderar varje förändring som resulterar i tillägg av information relevant för en individuell användare av kryptotillgångars status eller som på annat sätt är i konflikt med sådan användares status eller någon annan ändring eller tillägg av information till någon profil som är associerad med denna om detta påverkar statusen.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska avgöra om ny information tillförs med avseende på den individuella användaren av kryptotillgångars profil så att det innebär en förändring av omständigheterna i enlighet med åtgärder för kundkännedom enligt penningtvättsregler eller andra rättsliga skyldigheter. En förändring av omständigheterna som påverkar intyget innebär att intyget inte ska bedömas som tillförlitligt tills informationen uppdaterats.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förväntas införa rutiner för att säkerställa att varje förändring som utgör en

förändring av omständigheterna identifieras av denna. Dessutom förväntas den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster meddela alla personer som tillhandahåller ett intyg om personens skyldighet att meddela denna om en förändring i omständigheterna.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

9 §

Paragrafen genomför avsnitt III.C.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen anges villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande ska vara giltigt. Ytterligare villkor avseende intygen för individuella användare anges i 11–12 §§ och för personer med bestämmande inflytande i 12 §.

Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande. Ett intygande kan också undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av någon som är behörig att underteckna på uppdrag av den individuella kryptotillgångs-användaren eller personen med bestämmande inflytande enligt nationell lag. Intygandet behöver vidare vara daterat senast dagen för mottagande samt innehålla vissa upplysningar som anges nedan med avseende på den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande.

Intygandet ska enligt punkt 1–5 innehålla uppgift om

- förnamn och efternamn,
- bostadsadress,
- skatterättsliga hemvister,
- skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion, och
- födelsedatum.

Om den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande har skattemässig hemvist i en stat eller jurisdiktion måste intygandet inkludera personens skatteregistreringsnummer för varje sådan stat eller jurisdiktion (med förbehåll för undantaget i 11 §).

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

10 §

Paragrafen genomför avsnitt III.C.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen anges villkoren för att ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska vara giltigt.

Ett intygande är endast giltigt om det undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av enheten enligt nationell lag. Det bör vara en firmatecknare eller person med fullmakt att företräda enheten som undertecknar intygandet. Vidare ska intygandet som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar vara undertecknat eller på annat sätt

bekräftat på heder och samvete och vara daterat senast dagen för mottagande samt innehålla vissa upplysningar som anges nedan med avseende på enheten eller personen med bestämmande inflytande.

Intygandet ska enligt punkt 1–6 innehålla uppgift om

- fullständigt officiellt namn,
- adress,
- skatterättsliga hemvister,
- skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion,
- vad gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person,
- de upplysningar som anges i 9 § med avseende på varje person med bestämmande inflytande i enheten, såvida inte denna person har tillhandahållit ett intygande i enlighet med 9 §, och
- den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten, om detta inte redan fastställts på grundval av granskningsförfarandet, och
- i förekommande fall, upplysningar om de kriterier som den måste uppfylla för att behandlas som en aktiv enhet eller en undantagen person.

Om enheten som är användare av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person har skattemässig hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion måste intygandet inkludera personens skatteregistreringsnummer för varje sådan stat eller jurisdiktion (med förbehåll för undantaget i 11 §).

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

11 §

Paragrafen genomför kommentarpunkt 19 till avsnitt III.A b i CARF.

I paragrafen anges en lättnad i villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar ska vara giltigt. Ytterligare villkor avseende intygen för individuella användare anges i 9 och 12 §§.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får betrakta ett intygande som giltigt trots att det innehåller ett oväsentligt fel, om denne har tillräcklig dokumentation för att komplettera den information som saknas i intyget. I sådana fall måste den dokumentation som används för att åtgärda det oväsentliga felet innebära att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster med hög sannolikhet kan rätta felet. Till exempel kan ett intyg där den individuella kryptotillgångsanvändaren förkortat beteckningen på hemviststaten betraktas som giltigt, trots förkortningen, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillgång till en legitimation som utfärdats av staten eller jurisdiktionen som rimligen överensstämmer med förkortningen. Å andra sidan kan en förkortning för hemviststaten inte betraktas som ett oväsentligt fel om förkortningen inte stämmer överens med den som anges på t.ex. personens pass. En underlåtenhet att tillhandahålla en uppgift om skatterättslig hemvist är inte heller ett oväsentligt fel. Dessutom utgör motsägelsefull information i ett intygande

eller i filerna hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ett oväsentligt fel.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

12 §

Paragrafen genomför avsnitt III.C.3 i CARF men saknar motsvarighet i DAC.

I bestämmelsen anges att ett intygande för en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande under vissa omständigheter inte behöver innehålla skatteregistreringsnummer. Ett intygande enligt 9 eller 10 § behöver inte innehålla skatteregistreringsnummer om den stat eller jurisdiktion där individen eller enheten har skatterättslig hemvist inte är en medlemsstat i Europeiska unionen och inte utfärdat ett skatteregistreringsnummer till individen eller enheten, eller den inhemska lagstiftningen i den aktuella staten eller jurisdiktionen inte kräver att skatteregistreringsnummer lämnas.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

13 §

Paragrafen genomför avsnitt III.D.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen anges de allmänna kraven avseende granskningsförfarandet.

Enligt bestämmelsen *första stycke* kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § och IDKAL förlita sig på granskningsförfarande som vidtagits enligt 5 och 7 kap. IDKAL när det gäller granskningsförfarandet enligt 7 kap. denna lag. Detta gäller även om skyldigheterna genomförts enligt motsvarande utländsk reglering.

I paragrafens *andra stycke* anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också kan förlita sig på ett intygande som redan inhämtats för andra skatteändamål. Detta gäller dock under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven i 9 och 10 §§. Detta senare krav kan gälla ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § IDKL som inhämtat ett intygande för FATCA-ändamål.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

14 §

Paragrafen genomför avsnitt V.A.2 i bilaga VI till DAC och delvis avsnitt V i CARF.

I paragrafen regleras att om en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs enligt detta kap. efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, dock inte före utgången av 60 dagar, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga

transaktioner. De 60 dagarna räknas från tidpunkten för den ursprungliga begäran.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.4.

15 §

Paragrafen genomför avsnitt V.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt III.D.3 i CARF.

I paragrafen regleras att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar som åberopas för att genomföra de rapporteringskrav och granskningsförfaranden som den omfattas av enligt SFL och KOL. Detta innebär t.ex. att plånboksadresser, för vilka det finns krav att rapportera en överföring enligt 22 d kap. 7 § 9, SFL ska sparas. Sådan dokumentation ska finnas tillgängliga under minst sju år efter utgången av den period inom vilken den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att rapportera upplysningarna, om upplysningarna är rapporteringspliktiga enligt 22 d kap. och 24 kap. 4 § SFL.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.4.

8 kap.

1 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och avsnitt I.H i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om möjligheten för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har en lika stark anknytningsfaktor till Sverige som en eller flera andra kvalificerade jurisdiktioner att anmäla till Skatteverket att den väljer att fullgöra kraven avseende rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion. Undantaget är endast tillämpligt om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen och därför har en anknytning till Sverige genom 2 kap. 4 § 1.

I paragrafens *första stycke* framgår vem som har en möjlighet att lämna in en anmälan och när denna ska lämnas in. Det ska för det första vara fråga om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har anknytning till Sverige enligt 2 kap. 4 § 2. Möjligheten att lämna in en anmälan står med andra ord inte till buds för en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet och har en anknytning till Sverige enligt 2 kap. 4 § 1. För det andra ska den rapporteringsskyldiga leverantören ha motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion som till Sverige. Slutligen ska anmälan enligt första stycket lämnas in snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts.

I paragrafens *andra stycke* anges att en kryptotillgångsoperatör ska meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver i enlighet med hur undantagsbestämmelserna i 2 kap. 6–11 §§ är

utformade inte lämna in en anmälan enligt 1 § om denne ska fullgöra skyldigheterna i annan kvalificerad jurisdiktion i en situation där denne har en starkare anknytning till en sådan kvalificerad jurisdiktion. En kryptotillgångsoperatör kan dock fortfarande ha en registreringskyldighet enligt 9 kap.

I 2 § anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller ett meddelande enligt denna paragraf ska innehålla.

Se vidare avseende definitionerna av kryptotillgångsoperatör, auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster, rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och anknytningsfaktorn till Sverige i 2 kap. 1–4 §§ och om undantagen när kryptotillgångsoperatören lämnar in en anmälan i 2 kap. 10 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.2.

2 §

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 1 § ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.2.

9 kap.

1 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra avsnitt V.F.1 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om skyldigheten för kryptotillgångsoperatörer och som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster samt har anknytning till Sverige och eventuellt flera andra kvalificerade jurisdiktioner att registrera sig hos Skatteverket.

I paragrafens *första stycke* framgår vem som omfattas av kraven på anmälan om registrering. Det ska för det första vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 § och alltså inte en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 2 §. För det andra ska kryptotillgångsoperatören ha en anknytning till Sverige enligt 2 kap. 4 § 2 eller 5 §.

I paragrafens *andra stycke* finns ett undantag från registreringskyldigheten enligt första stycket. Undantaget är tillämpligt i en situation där kryptotillgångsoperatörer samtidigt är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och granskningsförfarande enligt 2 kap. 6–12 §§ i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat. Detta innebär att kravet på registrering inte faller bort om kraven ska uppfyllas i en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen.

I *tredje stycket* anges att en sådan kryptotillgångsoperatör senast innan tidsfristen för kontrolluppgiftsskyldigheten har löpt ut ska anmäla sig för registrering till Skatteverket.

Skatteverket ska enligt 5 § LAUK registrera en kryptotillgångsoperatör i registret om den har lämnat in en anmälan, se vidare författnings-

kommentaren till denna bestämmelse. Skatteverket ska vidare enligt 7 § LAUK informera den Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inte anmält sig för registrering.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.1.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt V.F.2 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om vilka uppgifter kryptotillgångsoperatören ska lämna vid registrering till Skatteverket där den gör sin enda registrering.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.1.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt V.F.3 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF.

Av paragrafens framgår att kryptotillgångsoperatören som registrerats enligt 1 § snarast men senast inom två månader ska anmäla ändrade förhållanden avseende de uppgifter som lämnats enligt 2 § till Skatteverket.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.1.

4 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt V.F.5 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF.

Enligt paragrafen ska en kryptotillgångsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 §, eller som inte längre har några rapporteringspliktiga användare i unionen eller som har upphört med sin verksamhet snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket. Skatteverket ska enligt 6 § LAUK i en sådan situation stryka kryptotillgångsoperatören från registret, se vidare författningskommentaren till denna bestämmelse.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.1.

5 §

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan om registrering enligt 1 § ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 4.8.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att denna lag träder i kraft den 1 januari 2026 och.

Punkt 2 anger att lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2026

Punkt 3 har tagits in för att delvis genomföra avsnitt III.A.1 och B.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Av bestämmelsen framgår att, med avseende på befintliga användare av kryptotillgångar, den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 januari 2027 ska inhämta ett intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa

användarens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.2 Förslaget till lag (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

1 §

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde och innehåll. Av *punkt 1* framgår att lagen gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i DAC 8 vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning. Enligt *punkt 2* gäller lagen också automatiskt utbyte av information enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar. Lagen innebär att DAC 8 och CARF delvis genomförs i svensk rätt. Bestämmelser om de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänsters uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande som är rapporteringspliktiga personer inflytande finns i 22 d kap. SFL. Bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och vissa andra skyldigheter med anknytning till detta finns i KOL.

Övervägandena finns i avsnittet 4.3.

2 §

Paragrafen anger lagens innehåll.

3 §

Paragrafen anger vilken betydelse termer och uttryck som används i denna lag har. I *första* och *andra styckena* anges, dels att termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete, dels att med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. Med detta avses t.ex. dataöverföringssystemet CTS-systemet. Det finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem inom EU som benämns CCN-nätet, se 7 § lagen om administrativt samarbete.

Vidare anges i *tredje stycket* vad som avses med en rapporteringspliktig jurisdiktion. I *punkt 1* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU. I *punkt 2* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses också en annan stat eller jurisdiktion än en medlemsstat i EU, med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om kryptotillgångar på skatteområdet och staten eller jurisdiktionen har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-

konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Termen har endast betydelse för med vilka stater och jurisdiktioner upplysningar ska utbytas med.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9.

4 §

Paragrafen anger att andra termer och uttryck som används i LAUK har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2–6 kap. KOL.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9.

5 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ad.7 i DAC. Paragrafen anger att Skatteverket ska registrera en kryptotillgångsoperatör som lämnas in en anmälan enligt 9 kap. 1 § KOL om kriterierna för detta är uppfyllda.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1.

6 §

Paragrafen tas in för att delvis genomföra avsnitt V.F.5 i bilaga VI till DAC.

Paragrafen anger att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör som inte har hemvist inom EU från det centrala registret under vissa omständigheter. Med det centrala registret avses det register som omnämns i artikel 8ad.10 i DAC.

I *punkt 1* anges att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör från det centrala registret om den underrättar verket om att den inte längre har rapporteringspliktiga användare i unionen.

I *punkt 2* anges att Skatteverket ska stryka en enhet från det centrala registret om det finns skäl att anta att den har upphört med sin verksamhet.

I *punkt 3* anges att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör från det centrala registret om enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 3 § KOL.

I *punkt 4* anges att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör från det centrala registret om verket återkallat registreringen enligt 8 §.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1.

7 §

Paragrafen tas in för att delvis genomföra avsnitt V.F.6 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som utgör en sådan rapporteringsskyldig leverantör som avses i 2 kap. 1 § KOL och som inleder sin verksamhet som kryptotillgångsoperatör utan att ha registrerat sig inom EU.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1.

8 §

Paragrafen tas in för att delvis genomföra avsnitt V.F.7 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket under vissa förutsättningar ska vidta åtgärder för att återkalla registreringen för en kryptotillgångsoperatör. Paragrafen anger även en tidsram för återkallelsen.

I *första stycket* anges att om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten efter två påminnelser ska Skatteverket vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla operatörens registrering enligt 5 §. Skatteverkets skyldighet att återkalla kryptotillgångsoperatörens registrering enligt denna bestämmelse gäller utöver den möjlighet Skatteverket har enligt 49 f kap. SFL att ta ut en särskild avgift, dvs. kryptoavgift, om operatören inte fullgör sina skyldigheter.

I *andra stycket* anges att registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

I *tredje stycket* anges att Skatteverket också ska återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 9 kap. 4 § KOL.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1.

9 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ad.7 tredje stycket i DAC och avsnitt V.F.6 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att en rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, endast får registreras på nytt av Skatteverket om leverantören enligt 5 § tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran på heder och samvete, avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1.

10 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt V.F.6 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket ska vidta möjliga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av kryptotillgångsoperatörer som inte har hemvist i EU.

I *första stycket* anges att om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 9 kap. KOL eller har fått sin registrering återkallad ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att uppnå efterlevnad från kryptotillgångsoperatörer som är rapporteringskyldiga i Sverige. Skatteverkets skyldighet att vidta ytterligare åtgärder i en situation där kryptotillgångsoperatörer inte registrerar sig eller har fått sin registrering återkallad gäller utöver den möjlighet Skatteverket har enligt 49 f kap. SFL att ta ut en särskild avgift, dvs. kryptoavgift, om kryptotillgångsoperatörer inte fullgör sina skyldigheter. Sådana ytterligare åtgärder kan exempelvis bestå i att anmäla brott enligt skattebrottslagen, förelägga (eventuellt vid vite) kryptotillgångsoperatörer att registrera sig eller lämna kontrolluppgifter samt att vidta åtgärder för att driva in eventuella kryptoavgifter, t.ex. med stöd av avtal om handräckning mellan Sverige och en annan stat eller jurisdiktion som innefattar bestämmelser om bistånd med indrivning.

I *andra stycket* anges att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 3 § KOL

från att bedriva verksamhet inom EU. Detta innebär inte att Skatteverket får några nya verktyg för att vidta sådana åtgärder utöver de som redan finns enligt svensk lagstiftning.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1.

11 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 8ad.2 och 8ad.6 samt delvis 8ad.3 i DAC samt avsnitt 2.1, 2.2, 4.2 och delvis avsnitt 3.2 i CARF MCAA. I paragrafen anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner. Första och andra styckena reglerar det automatiska utbytet av uppgifter med rapporteringspliktiga jurisdiktioner som den rapporteringspliktiga personen har hemvist i medan det tredje stycket reglerar utbytet om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har använt sig av en identifieringstjänst. I paragrafens fjärde stycke anges även hur ofta och när denna överföring ska ske.

I *första stycket* anges att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. SFL för en rapporteringspliktig person som enligt kontrolluppgiften har hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vad som utgör en rapporteringspliktig jurisdiktion definieras i 3 § tredje stycket. Detta gäller dock inte i förhållande till en stat eller jurisdiktion vars behöriga myndighet har anmält att den ska anses som en sådan icke ömsesidig jurisdiktion som överför men inte tar emot upplysningar om kryptotillgångar. De upplysningar som ska överföras är de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. 7–13 §§ och 24 kap. 4 § 1 SFL.

I *andra stycket* anges att Skatteverket inte ska lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

I *tredje stycket* finns bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster använt sig av en identifieringstjänst. Se vidare avsnitt 4.7.6 om identifieringstjänst.

I *fjärde stycket* anges att upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9.

12 §

Paragrafen tas in för att, tillsammans med 13 §, genomföra avsnitt 4 i CARF MCAA. I paragrafen anges att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet. CARF MCAA är ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar

men det kan även tänkas förekomma bilaterala avtal. Motsvarigheter till 12 och 13 §§ finns i 3 och 4 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i 5 och 6 §§ lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och i 14 och 15 §§ lag (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9.

13 §

Paragrafen tas in för att, tillsammans med 12 §, genomföra avsnitt 4 i CARF MCAA. I paragrafen anges att om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar och underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna. De åtgärder som finns tillgängliga för Skatteverket i detta avseende är de tillämpliga bestämmelserna i SFL om utredning, kontroll och tvångs-åtgärder, se t.ex. 37 kap. 11 § och 41 kap. 2 a § SFL. Motsvarigheter till 12 och 13 §§ finns i 3 och 4 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i 5 och 6 §§ lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och i 14 och 15 §§ lag (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9.

14 §

Paragrafens första stycke tas in för att genomföra avsnitt 5.1 i CARF MCAA. Paragrafens andra stycke tas in för att reglera att bestämmelserna i 20–22 och 23 §§ lagen om administrativt samarbete gäller även när det är fråga om utbyte av upplysningar om inkomster om kryptotillgångar. I paragrafens första stycke finns begränsningar i hur uppgifter som tas emot får användas och i andra stycket en hänvisning till andra bestämmelser i lagen om administrativt samarbete som gäller vid användning och vidarebefordran av upplysningar.

I *första stycket* anges att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits om kryptotillgångar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

I *andra stycket* anges att för användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informations-

utbyte som avses i DAC 8, gäller 20–22 och 23 §§ lagen om administrativt samarbete. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Stycket tas in med anledning av artikel 16.2 i DAC.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9.

15 §

Paragrafens första stycke tas in för att genomföra avsnitt 5.2 i CARF MCAA. Paragrafens andra stycke tas in för att genomföra artikel 25.6 första, tredje och delvis fjärde stycket i DAC. I paragrafen första stycke finns bestämmelser om hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelse av sekretessen vid utbyte av upplysningar. I andra stycket föreskrivs att bestämmelser i en annan lag ska tillämpas i vissa situationer.

I *första stycket* anges att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga I till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Termen uppgiftsincident definieras 7 § lagen om administrativt samarbete. En hänvisning till denna bestämmelse finns i 3 §.

I *andra stycket* anges att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen om administrativt samarbete. Det innebär att Skatteverket kan behöva underrätta såväl kommissionen som Sekretariatet vid koordineringsorganet om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar sker både med andra medlemsstater i EU enligt DAC 8 och med tredjeländer enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitten 4.9 och 7.12.

16 §

Paragrafen tas in för att genomföra artikel 25.6 andra och delvis fjärde stycket i DAC. I paragrafen första stycke finns en befogenhet för Skatteverket att under vissa omständigheter agera om det inträffat en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter. I andra stycket anges att utbytet ska återupptas när bristerna åtgärdats eller upphört. Tredje stycket avser hur underrättelse ska ske om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar. I fjärde stycket

anges att kompletterande bestämmelser i en sådan situation finns i annan lagstiftning.

I *första stycket* anges att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter enligt vissa förutsättningar som anges i punkt 1–3. Se 3 § vad gäller innebörden av termen uppgiftsincident.

I *punkt 1* anges att utbytet kan avbrytas om staten eller jurisdiktionen inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar. Med att en stat eller jurisdiktionen inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar avses att Global Forums strategi för att hantera uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och skyddet för uppgifter i ett enskilt fall kan få till följd att forumet inte längre betraktar en stat eller jurisdiktion som en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar. Enligt *punkt 2* kan utbytet avbrytas om staten eller jurisdiktionen tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller slutligen kan utbytet avbrytas enligt *punkt 3* om staten eller jurisdiktionen har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

I *andra stycket* anges Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda. I *tredje stycket* anges att om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska verket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

I *fjärde stycket* anges att om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU tillämpas 22 b § lagen om administrativt samarbete.

Övervägandena finns i avsnittet 4.9 och 7.12.

17 §

Paragrafen tas in för att genomföra avsnitt V.D i bilaga VI till DAC och avsnitt V i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets möjligheter att förelägga kryptotillgångsoperatörer. Enligt bestämmelsen *första stycke* får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9 kap. KOL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. De skyldigheter som föreskrivs i 9 kap. KOL är anmälningsskyldighet för kryptotillgångsoperatörer som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster samt som har viss anknytning till Sverige, se avsnitt 4.8.1. Vid en anmälan om att rapporteringsskyldigheten fullgörs i en annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. KOL faller det sig naturligt att Skatteverket inte förelägger den som ansöker om att lämna de uppgifter som verket behöver för att kunna bedöma anmälan. Om det inte finns underlag för Skatteverket att kunna konstatera att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har en motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion alternativt att nödvändigt underlag förvisso har lämnats in men skyldigheterna har inte fullgjorts i

den andra kvalificerade jurisdiktionen föreligger alljämt en skyldighet i Sverige. Däremot finns det även bestämmelser i 9 kap. om att kryptotillgångsoperatören ska anmäla ändringar till Skatteverket. I det avseendet kan det bli aktuellt för Skatteverket att förelägga operatören att lämna uppgifter eller underlag.

Utöver den aktuella bestämmelsen har Skatteverket en möjlighet att förelägga den kryptotillgångsoperatör som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan för kontroll av sådan uppgiftsskyldighet enligt 37 kap. SFL.

I *andra stycket* anges att bestämmelserna i 44 kap. SFL gäller för vitesföreläggande. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i 67 kap. SFL om behörig förvaltningsrätt ska tillämpas.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1 och 4.8.4.

18 §

I paragrafens *första stycke* anges att beslut enligt 5 och 8 §§ och 17 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Sådana överklaganden ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Enligt 5 § får en kryptotillgångsoperatör och som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, endast registreras på nytt av Skatteverket enligt 5 § om kryptotillgångsoperatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran på heder och samvete, avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts. En återregistrering görs enligt 9 §. Ett beslut med stöd av 9 § ska därför, trots de ytterligare villkor som anges i den paragrafen, jämföras med ett beslut enligt 5 §. Ett sådant beslut omfattas därför också av den uttryckliga överklaganderätten. I andra stycket anges att det krävs prövningstillstånd vid överklagande av beslut enligt 5 och 8 §§ till kammarrätten.

Övervägandena finns i avsnittet 4.8.1 och 4.8.4.

Ikraftträdandebestämmelser

Av *punkt 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Av *punkt 2* framgår att lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.3 Förslaget till lag om ändring i (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

17 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Skatteverket ska agera och vilka befogenheter Skatteverket får vid en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter.

Enligt *första stycket* får Skatteverket under några olika förutsättningar tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller

jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU. Det gäller således om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser i sekretessen eller andra brister i skyddet för uppgifter inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar eller av land-för-land-rapporter och numera även avseende uppgifter om vissa kryptotillgångar tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem som t.ex. CTS-systemet upphävt. Det kan även vara fallet om staten eller jurisdiktionen skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner. Att detta avser informationsutbyte med stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i EU framgår inte av denna paragrafs lydelse. Det framgår dock av att det i 21 § tredje stycket klargörs att bestämmelserna i lagen om administrativt samarbete i stället tillämpas i fråga om informationsutbyte enligt DAC.

Termen uppgiftsincident definieras i 7 § lagen om administrativt samarbete. I 3 § denna lag hänvisas det dit. Vad som avses med OECD:s dataöverföringssystem definieras i 3 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.12.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas enligt lagen. Kompletteringen genom en ny *punkt h* innebär att handläggning enligt KOL, LAUK och 22 d kap. SFL läggs till ändamålen för vilka personuppgifter får behandlas.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.5 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 §

I paragrafen anges i vilka andra lagar det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. I paragrafen läggs en ny punkt, *punkt 16*, till. Där hänvisas till användarbegränsningarna i LAUK.

Den begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av CARF MCAA och DAC 8 får anses vara av tvingande natur och innebära ett förbud att använda upplysningarna på annat sätt än som avses i 14 § LAUK. Bestämmelsen i den paragrafen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls från andra stater eller jurisdiktioner kommer dock att omfattas av bestämmelserna i 27 kap. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan som huvudregel även mellan myndigheter (8 kap. 1 §). Sekretess bryts dock i vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. Enligt 6 kap. 5 § ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 § att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som anges i 14 § LAUK får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i bestämmelsen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken enbart torde bli aktuella att åberopa när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

27 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skattesekretess. Ändringen genomförs för att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 16.1 i DAC (rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning).

I *tredje stycket* görs en komplettering som innebär att kryptoavgift läggs till bland de avgifter som jämföras med skatt vid tillämpning av bestämmelsen. Bestämmelser om kryptoavgift finns i 49 f kap. SFL.

Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

2 §

I paragrafens *första* och *tredje stycke* tas nya punkter in. Ändringarna görs för att tillförsäkra att sekretess gäller för uppgifter som kryptotillgångsoperatörer lämnar till Skatteverket med anledning av en anmälan om rapporteringsskyldighet enligt 9 kap. KOL och som hanteras av Skatteverket enligt 6–10 §§ LAUK. Sekretessen ska dock inte gälla beslut

om ärenden enligt KOL och LAUK. Uppgifterna behöver inte alltid ha en direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt där sekretess gäller enligt 1 §. I 5 § finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess även enligt 1 § andra stycket 1.

I *första stycket 7* anges att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt LAUK och KOL. Sekretess kommer därför gälla för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, dels i anmälan av rapporteringsskyldighet för kryptotillgångsoperatörer enligt 9 kap. KOL, dels i ärenden om registrering av vissa kryptotillgångsoperatörer samt i ärenden om en sådan anmälan enligt LAUK så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. I 9 kap. KOL finns bestämmelser om skyldigheten för kryptotillgångsoperatörer att anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara en sådan, se avsnitt 4.8.1. Det finns inga bestämmelser i LAUK om hur Skatteverket ska hantera eller agera utifrån dessa anmälningar. Bestämmelser som riktar sig till vissa rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångar avseende anmälan om undantag från rapporteringsskyldighet finns i 8 kap. KOL, se avsnitt 4.8.2. Anmälningar hanteras dock av Skatteverket i enlighet med bestämmelserna i 5–12 §§ LAUK. I punkten hänvisas därför både till KOL och till LAUK. Sekretessen gäller exempelvis inte bara för de uppgifter som lämnas tillsammans med anmälan enligt 9 kap. 1 § KOL utan även för uppgifter som lämnas när en kryptotillgångsoperatör, enligt 9 kap. 2 §, meddelar att den inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan operatör. Sekretessen gäller vidare inte bara för de uppgifter som lämnas tillsammans med anmälningar enligt 8 kap. 1 och 2 §§ samt 9 kap. 1 § första och andra styckena KOL, utan även för uppgifter som lämnas när en operatör anmäler ändringar enligt 8 kap. 3 § och 9 kap. 1 § tredje stycket KOL.

I *tredje stycket 1* läggs beslut i ärenden som anges enligt första stycket 7 till i uppräknningen, dvs. ärenden enligt KOL och LAUK.

Övervägandena finns i avsnitt 4.11.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.6 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

1 kap.

1 §

I paragrafen anges lagens innehåll.

Ändringen är en följd av att två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap., införs i lagen.

3 kap.

17 §

Paragrafen, som anger vad som avses med särskilda avgifter, kompletteras med kryptoavgift. Bestämmelser om kryptoavgift finns i 49 f kap. Ändringen sker med anledning av att det tas in en ny särskild avgift, dvs kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.1.

21 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skyldigheten att lämna kontrolluppgift om avyttring av andra delägarrätter än fondandelar och av fordringsrätter, slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt utfärdande av optioner. I syfte att kontrolluppgift även ska lämnas om avyttringar av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index kompletteras uppräkningsdelen med en ny *punkt 4*.

Genom tillägget av en ny punkt ska kontrolluppgift även lämnas om avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index. Detta gäller dock endast om kapitalvinsten för värdepappret omfattas ska beräknas med stöd av 52 kap. 3 § IL. Om kontrolluppgiftsskyldigheten framgår av en tidigare punkt gäller denna i stället.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

3 §

I paragrafen regleras vem som ska lämna kontrolluppgift. Av punkt 1 och 2 framgår att värdepappersinstitut ska lämna kontrolluppgift. Av 1 kap. 5 § 26 och 27 lagen om värdepappersmarknaden framgår att med värdepappersinstitut avses svenska aktiebolag och svenska kreditinstitut som har fått tillstånd att bedriva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige.

Ändringen i *punkt 1* innebär att kontrolluppgiftsskyldigheten i kapitlet även gäller för värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägarrätt, fordringsrätt eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index, under förutsättning att deras kontrolluppgiftsskyldighet inte framgår av senare punkter i bestämmelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 §

I paragrafen regleras vad uppgift ska lämnas om. Uppgifter ska lämnas om avyttring av andra delägarätter än fondandelar samt av fordringsrätter, slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt utfärdande av optioner.

Punkt 2 kompletteras så att uppgift även ska lämnas om annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index.

Punkt 3 kompletteras så att uppgift även ska lämnas om slag och sort för annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index.

I andra stycket sker ingen ändring i sak. Sedan tidigare gäller att terminer och terminsliknande avtal bör redovisas netto om det är möjligt. Detta gäller även för terminer och terminsliknande avtal som avser råvaror, kryptotillgångar eller index (prop. 2004/05:113 s. 60).

Övervägandena finns i avsnitt 6.

6 §

I paragrafen regleras vad uppgift ska lämnas om när den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter. I en sådan situation ska uppgift lämnas om det sammanlagda utbetalda beloppet. Bestämmelsen kompletteras så att denna även gäller för andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror och index.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

7 §

I paragrafen regleras vem uppgift ska lämnas för i vissa situationer när delägarätter, fordringsrätter eller andra värdepapper ägs gemensamt av flera personer. I en situation när det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten. Bestämmelsen kompletteras så att denna även gäller vid avyttring av kryptotillgångar, råvaror eller index.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

22 a kap.

4 a §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att ett rapporteringskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 a kapitlet i stället ska underrätta Skatteverket om detta. Ett institut som inte har några rapporteringspliktiga konton en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att det inte har några uppgifter att lämna.

I *andra stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitten 5.2.7 och 5.3.

5 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton.

Första stycket punkt 2 kompletteras på så sätt att utöver kontots identifikationsuppgifter ska uppgift också lämnas typ av kontonummer.

Övervägandena finns i avsnitten 5.2.7 och 5.3.

22 b kap.

4 a §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 b kap. i stället ska underrätta Skatteverket om detta. Ett institut som inte har några rapporteringspliktiga konton en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att det inte har några uppgifter att lämna.

I *andra stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.7.

5 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton.

Första stycket punkt 3 kompletteras på så sätt att utöver kontots identifikationsuppgifter ska uppgift också lämnas om typ av finansiellt konto, typ av kontonummer och huruvida kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto. Med typ av finansiellt konto avses "inlåningskonto", "depåkonto" etc. medan typ av kontonummer avser IBAN etc. Ändringen genomför avsnitt I.A.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

En ny *punkt 5* inför i *första stycket* så sätt att uppgift lämnas om ifall kontohavaren har ett giltigt intygande. Ändringen genomför avsnitt I.A.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

En ny *punkt 5* införs i *första stycket* så att uppgift även ska lämnas om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet kontohavare till det gemensamma kontot. Ändringen genomför avsnitt I.A.1 c i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

I *andra stycket punkt 1* anges att uppgift ska lämnas om de personer som kontrolluppgiften lämnas för är personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare. Där anges även att uppgift ska lämnas om på vilket sätt personerna med bestämmande inflytande utövar inflytandet. Med detta avses detsamma som i DAC och CRS beskrivs som "genom vilka roller" de är personer med bestämmande inflytande. Det är fråga om de har inflytandet genom ägande, sin anställning eller sitt uppdrag, att de är stiftare eller förvaltare etc. På vilket sätt bestämmande inflytande kan utövas beror på vilken typ av juridisk konstruktion det är fråga om. Punkten ändras på så sätt att denna uppgift

alltid ska lämnas när kontrolluppgifter enligt detta kapitel lämnas för personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare. Det görs alltså inte någon skillnad mellan nya konton som innehas av enheter (som ska granskas enligt 7 kap. IDKAL) och befintliga konton som innehas av enheter (som ska granskas enligt 6 kap. IDKAL). Vidare innebär ändringen att det också ska lämnas uppgift om huruvida det har lämnats ett giltigt intygande för respektive person med bestämmande inflytande. Ändringen genomför avsnitt I.A.1 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se också kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.1.

6 §

Paragrafen anger vilka uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som är depåkonton. Genom ändringen införs en begränsning av vilka uppgifter som ska lämnas om sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i stället lämnar uppgifter om detta i en kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får dock välja att ändå lämna dessa uppgifter med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton. Ändringen genomför avsnitt 1.A.5 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se också kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2. och 5.2.1.

8 a §

Paragrafen, som är ny, är en följd av att det tagits in en ny punkt 6a i avsnitt I.A i bilaga I till DAC och i CRS. I paragrafen anges att uppgift ska lämnas om den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen innehar andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person. I 2 kap. 11 § 3 IDKAL anges att en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet är ett finansiellt konto. Termen investeringsenhet definieras i 2 kap. 9 § IDKAL. Paragrafen gäller bara när det är fråga om en andel i eget kapital i en investeringsenhet som inte är en juridisk person. En sådan investeringsenhet kan t.ex. vara en trust. Termen andel i eget kapital förklaras i 2 kap. 4 a § IDKAL. Där framgår bl.a. att när det är fråga om en trust som är ett finansiellt institut anses en andel i eget kapital innehas av varje person som betraktas som stiftare eller förmånstagare till hela eller en del av trusten eller en annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten. En person ska betraktas som förmånstagare till en trust om personen har rätt att direkt eller indirekt, såsom genom ombud, få en fixerad eller diskretionär utdelning från trusten. Motsvarande bör gälla för liknande juridiska konstruktioner som varken är trustar eller juridiska personer. Eftersom kontrolluppgiftsskyldigheten begränsar sig till rapporteringspliktiga konton och endast finansiella konton kan vara sådana (se 2 kap. 20 § IDKAL) är det också av betydelse att en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet enligt 2 kap. 11 § IDKAL inte ska anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den erbjuder investeringsrådgivning till kunder och

agerar för kundens räkning, eller hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.1.

22 d kap.

1 §

I paragrafen, som är ny, anges kapitlets innehåll och bestämmelsernas ordning. Paragrafen genomför delvis artikel 8ad i DAC tillsammans med KOL och LAUK.

I paragrafen anges att det i kapitlet finns bestämmelser med anledning av rådets direktiv (EU) 2023/2226 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8) och gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits om kryptotillgångar. Även om Sverige i november 2024 har undertecknat CARF MCAA finns ännu inte något gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar. Det undertecknade avtalet föreslås genom denna promemoria också underställas riksdagens prövning. För att det ska bli gällande krävs vidare att en serie under rättelser lämnas in till OECD:s sekretariat, se avsnitt 7 i CARF MCAA. Så länge Sverige inte ingått något sådant avtal som blir gällande tillämpas bestämmelserna endast med anledning av det ovan nämnda direktivet. Det motsäger dock inte det faktum att bestämmelserna införs även med anledning av kommande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar, när de blir gällande. Sådana avtal kommer med all sannolikhet att återspegla CARF MCAA. Om de inte gör det kan ytterligare lagändringar behöva göras för att Sverige ska leva upp till det aktuella avtalets villkor.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges vilken betydelse termer och uttryck som används i kapitlet har. I bestämmelsen anges att termer, om inte något annat anges, har samma betydelse som de har i KOL.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

3 §

I paragrafen, som är ny, finns definitionen av vem som ska lämna kontrolluppgift. Paragrafen genomför avsnitt II.A i bilaga VI till DAC.

Kontrolluppgift ska lämnas av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. KOL. En auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som inte är rapporteringsskyldig enligt undantagen i 2 kap. 6–11 §§ KOL ska därför inte lämna kontrolluppgifter.

Se vidare avsnitt 4.4 avseende skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

4 §

I paragrafen, som är ny, finns ett undantag som innebär att kontrolluppgift inte ska lämnas av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal med Sverige. Bestämmelsen genomför avsnitt i II.E i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. Undantaget att lämna kontrolluppgift gäller endast en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. 1 § och 4 § 2 KOL. Undantaget är därför inte tillämpligt för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som har tillstånd att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i nämnda förordning.

Bestämmelsen innebär att uppgifter inte behöver lämnas om en rapporteringspliktig person som utbytet av uppgifter avser omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter samtidigt som den kvalificerade jurisdiktionen saknar avtal med någon medlemsstat. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som är skyldiga att lämna uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande till Skatteverket respektive till en behörig myndighet i en jurisdiktion utanför EU, behöver med andra ord inte lämna uppgifter till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats av den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster i en annan jurisdiktion utanför EU.

Se författningskommentaren till 2 kap. 1 och 4 och 5 §§ KOL för definitionerna av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och avseende 4 och 5 §§ för de olika anknytningsfaktorerna.

Se 6 kap. 4 § KOL för definitionen av gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

5 §

I paragrafen, som är ny, anges för vem kontrolluppgift ska lämnas. Paragrafen genomför delvis avsnitt II.B.1 och 2 i bilaga V till DAC.

I *första stycket* anges att kontrolluppgift ska lämnas för den som identifierats eller skulle ha identifierats som en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar. Termen rapporteringspliktig användare definieras i 5 kap. 1 § KOL. Identifieringen sker när granskningsförfarandet enligt 7 kap. KOL genomförs. I 7 kap. finns olika bestämmelser som anger när dessa åtgärder ska ha genomförts.

I *andra stycket* anges vidare att kontrolluppgift även ska lämnas för den som identifierats eller skulle ha identifierats som en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Termen person med bestämmande inflytande definieras i 5 kap. 8 § KOL och rapporteringspliktig person definieras i 5 kap. 6 § KOL. Identifieringen sker när granskningsförfarandet enligt 7 kap. KOL genomförs. I 7 kap. finns olika bestämmelser som anger när dessa åtgärder ska ha genomförts.

Av 2 § i detta kapitel framgår att termer och uttryck som används i kapitlet, om inte något annat anges, har samma betydelse som de har i KOL.

Kontrolluppgift ska lämnas för obegränsat skattskyldiga. Av de nya bestämmelserna i 23 kap. 2 och 3 d §§ framgår att kontrolluppgift även ska lämnas för begränsat skattskyldiga fysiska personer och för enheter enligt definitionen i 6 kap. 2 § KOL som är begränsat skattskyldiga.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

6 §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 d kapitlet i stället ska underrätta Skatteverket om detta. En leverantör som inte har några rapporteringspliktiga användare en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att den inte har några uppgifter att lämna.

I *andra stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som lämnar underrättelsen.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

7 §

I paragrafen, som är ny, finns de finansiella rapporteringskrav som gäller för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Bestämmelsen tas in med anledning av avsnitt II.B.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i CARE. Rapporteringen ska ske avseende rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts för varje relevant kalenderår och i förhållande till varje rapporteringspliktig användare. Den aktuella bestämmelsen anger vilken information som ska rapporteras, medan 8–11 §§ innehåller tillämpliga värderings och valutaomräkningsregler för densamma. Med beaktande av de olika kategorierna av rapporteringspliktiga transaktioner måste varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster rapportera om det fullständiga namnet på den rapporteringspliktiga kryptotillgången (punkt 1), förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta (punkt 2 och 3), förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar (punkt 4 och 5), rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner (punkt 6), och andra överföringar av rapporteringspliktiga transaktioner till eller från rapporteringspliktiga användare (punkt 7–9).

Enligt *punkt 1* ska uppgift lämnas om det fullständiga namnet på den rapporteringspliktiga kryptotillgången. Informationen enligt punkt 2–9 måste rapporteras för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. För dessa syften måste det fullständiga namnet eller benämningen rapporteras i stället för ett kännetecken eller symbol som används för att identifiera varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. Enligt det befintliga

XML-schemat ska ”the Digital Token Identifier” användas när det finns tillgängligt. Fler riktlinjer avseende vilken benämning som ska användas för kryptotillgångar kan komma att publiceras på OECD:s hemsida.

Enligt *punkt 2* ska uppgifter lämnas om förvärv av rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta. I bestämmelsen anges att uppgift ska lämnas om det sammanlagda bruttobeloppet som betalats med avseende på förvärv av fiatvaluta. Med bruttobelopp menas det belopp som betalats med avseende på förvärv av kryptotillgångar mot ersättning i fiatvaluta, därför ska avdrag göras för de erlagda transaktionsavgifterna. Närmare bestämt ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapportera det sammanlagda beloppet som betalas netto efter avdrag för transaktionsavgifter av den rapporteringspliktiga användaren för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång som förvärvats av denne. Ett förvärv är varje transaktion som genomförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren erhåller en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång erhålls från en tredjepartssäljare eller från leverantören själv. Vid rapportering enligt *punkt 2* ska beloppet rapporteras i den fiatvaluta i vilken det betalades, se vidare i 8 § om hur uppgifterna om detta ska rapporteras.

Vad avser *punkt 3* ska uppgifter lämnas om avyttring av rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta. I bestämmelsen anges att uppgift ska lämnas om det sammanlagda bruttobeloppet som mottagits med avseende på avyttring mot fiatvaluta. Med bruttobelopp menas det belopp som mottagits med avseende på avyttringarna, därför ska avdrag göras för de erlagda transaktionsavgifterna. Vid avyttring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta krävs det därför att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar det sammanlagda beloppet som tas emot i fiatvaluta netto efter avdrag för transaktionsavgifter för eventuella rapporteringspliktiga kryptotillgångar som avyttrats. En avyttring är varje transaktion som genomförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren avyttrar en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång levereras till en tredjepartsköpare eller till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster själv. Det kan finnas fall där en rapporteringspliktig användare förvärvar eller avyttrar en rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta samtidigt som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har faktisk kunskap om ersättningen för den underliggande fiatvalutan. Detta skulle till exempel vara fallet om en leverantör endast utför överföringen av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna till och från den rapporteringspliktiga användaren, utan faktisk kännedom om den del av transaktionen som belöper i fiatvaluta. Sådana transaktioner ska rapporteras som överföringar som skickas till eller av en rapporteringspliktig användare enligt *punkt 7* och *8*. Vid rapportering enligt *punkt 3* ska beloppet rapporteras i den fiatvaluta i vilket det mottogs, se vidare i 8 § om hur uppgifterna om detta ska rapporteras.

Ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar som genomförs av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kommer att ge upphov till rapportering enligt *båda punkt 4 och 5*. I detta avseende anges i *punkt 4* att vid förvärv mot andra rapporteringspliktiga krypto-

tillgångar ska det verkliga marknadsvärdet rapporteras för dessa netto efter avdrag för transaktionsavgifter. På samma sätt kräver punkt 5 att vid avyttring mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar måste den leverantören rapportera det skäligena marknadsvärdet av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som avyttras netto efter avdrag för transaktionsavgifter. De tillämpliga värderingsreglerna varierar mellan rapporteringskategorierna. Se vidare i 9 § avseende hur det skäligena marknadsvärdet ska fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta.

I enlighet med *punkt 6* ska sammanlagd information om överföringar som är rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enligt 4 kap. 5 § KOL rapporteras som en separat kategori av rapporteringspliktiga transaktioner. För sådana massbetalningstransaktioner ska den rapporteringsskyldiga leverantören som på uppdrag av kund eller handlare tillhandahåller en tjänst som utför en massbetalningstransaktion behandla kunden, förutom handlaren, som den rapporteringspliktiga användaren. Sammanlagd information med avseende på rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner av kunden till handlaren får inte inkluderas i den samlade informationen som rapporteras med avseende på överföringar enligt punkt 8. Sammanlagd information med avseende på överföringar som inte är rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enbart på grund av att de inte uppfyller den tillämpliga rapporteringspliktiga tröskeln bör inkluderas i den samlade informationen som rapporteras med avseende på överföringar enligt punkt 7 och 8. Det är dock bara för kunden som rapportering sker enligt punkt 6. För handlaren som i sin verksamhet tar emot betalningar i form av kryptotillgångar, ska rapportering ske enligt punkt 7.

Punkt 7 och 8 kräver att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska rapportera det skäligena marknadsvärdet för andra överföringar som skickas till respektive genomförs av en rapporteringspliktig användare. Dessutom bör den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster dela upp det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, sammanlagt antal kryptoenheter och antal överföringar som genomförts på uppdrag av en rapporteringspliktig användare under rapporteringsperioden, per underliggande överföringstyp, där sådan överföringstyp är känd av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. En bestämmelse för detta uppgiftslämnande föreslås införas i SFF. Till exempel när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är medveten om att överföringar som genomförs på uppdrag av en rapporteringspliktig användare beror på en "airdrop", inkomst som härrör från stakning, utbetalning, återbetalning eller tillhörande avkastning på ett lån, eller ett utbyte av varor eller tjänster, bör den ange aggregerat skäligena marknadsvärde, aggregerat antal enheter och antal genomförda överföringar för varje överföringstyp. De uppgifter som ska rapporteras enligt punkt 7 och 8 avseende överföringar till och transaktioner genomförda av rapporteringspliktiga användare inkluderar förvärv och avyttringar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har någon faktisk kännedom om det vederlag som betalats eller erhållits, samt överföringar som inte är förvärv eller avyttringar (t.ex. en överföring till sitt eget konto hos en annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har kännedom om).

I *punkt 9* krävs att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, det sammanlagda antalet kryptoenheter, såväl som det sammanlagda skäligena marknadsvärdet i fiatvaluta för överföringar som den utför på uppdrag av en rapporteringspliktig användare till alla plånboksadresser som inte är känd för att vara associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller finansinstitut, enligt definitionen i FATF:s rekommendationer. Med plånboksadress avses sådana adresser i distribuerade liggare som avses i Mica-förordningen och andra likvärdiga identifierare som används för att beskriva destinationen för en överföring. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver inte rapportera det sammanlagda antalet enheter eller sammanlagt verkligt marknadsvärde för överföringar, enligt punkt 9, om denne vet att plånboksadressen till vilken den rapporteringspliktiga kryptotillgången överförs är associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller finansinstitut, enligt definitionen i FATF rekommendationer. En sådan överföring ska i stället rapporteras enligt punkt 8. Den aktuella bestämmelsen kräver inte rapportering av plånboksadresser associerade med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. För att säkerställa att nödvändig information är tillgänglig för Skatteverket i samband med förfrågningar ska en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster samla in och bevara sina register under en period som inte är mindre än fem år om eventuella externa plånboksadresser (inklusive andra likvärdiga identifierare) associerade med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som är föremål för rapportering enligt punkt 9 (7 kap. 15 § KOL).

För alla kategorier enligt punkt 2–9 kräver rapporteringsreglerna sammanläggning, dvs summering, av alla transaktioner hänförliga till varje rapporteringskategori för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, konverterad och värderad enligt avsnitt II.B.3 stycke två till tre i bilaga VI DAC och avsnitt II.D–E i CARF, se 8–9 §§. Till exempel, om kryptoenheter av rapporteringspliktig kryptotillgång kan ersättas av motsvarande enheter av samma rapporteringspliktiga kryptotillgång, då bör de alla behandlas som samma typ för aggregeringsändamål. Med typ av rapporteringspliktig kryptotillgång menas normalt en grupp av kryptotillgångar som har ett enhetligt värde. Om en mängd kryptotillgångar kan ersättas av motsvarande mängd av samma rapporteringspliktiga kryptotillgångar, så bör de behandlas som samma typ av rapporteringspliktig kryptotillgång vid summeringen. Om däremot en rapporteringspliktig kryptotillgång är icke-fungibel och olika varianter av kryptotillgången inte har samma värde, bör varje enhet behandlas som en separat typ av en rapporteringspliktig kryptotillgång.

Kontrolluppgifter ska enligt 24 kap. 1 § SFL lämnas för varje kalenderår.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.4.

8 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om att rapportering ska ske i fiatvaluta samt om eventuell omräkning vid förvärv och avyttringar av

rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta enligt 7 § 2 och 3. Paragrafen genomför avsnitt II.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I *första stycket* anges att förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta ska rapporteringen ske i den fiatvaluta som de betalades eller mottogs i. Vidare, för rapportering enligt 7 § 2 och 3, ska den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster sammanlägga, dvs summera, alla transaktioner som kan hänföras till varje rapporteringskategori för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, som konverterats enligt den aktuella bestämmelsen.

I *andra stycket* anges att i det fall belopp betalats eller mottas i flera fiatvalutor, ska de rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknat vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Till exempel kan den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillämpa avistakursen(er) som gällde vid tidpunkten för transaktionen/transaktionerna för att översätta sådana belopp till en enda fiatvaluta. Den information som rapporteras måste också identifiera fiatvalutan i vilket varje belopp redovisas, se 11 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.4.

9 §

Paragrafen, som är ny, innehåller regler om hur det skäligena marknadsvärdet ska fastställas vid byten och överföringar av kryptotillgångar. Paragrafen genomför avsnitt II.A tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.E i CARF.

Vid överföringar enligt 7 § 4–9 ska den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapportera det skäligena marknadsvärdet för de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som förvärvats, avyttrats eller överförts, netto efter avdrag för transaktionsavgifter. Det skäligena marknadsvärdet ska rapporteras netto efter avdrag för transaktionsavgift vid förvärv och avyttring mot andra kryptotillgångar enligt 7 § 4 och 5, vid rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enligt 6, övriga överföringar enligt 7 och 8 samt vid överföringar till plånböcker som inte är kända av den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och som kopplade till tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar eller finansiella institutioner enligt 9. Bestämmelsen ger vägledning för hur det skäligena marknadsvärdet ska fastställas och att rapporteringen ska ske i en enda fiatvaluta, värderad vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett skäligt sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. I detta avseende kan en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på tillämpliga kurser mellan fiatvaluta och kryptotillgång som den tillhandahåller för att fastställa det verkliga marknadsvärdet för båda rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Leverantören kan, vid den tidpunkt då transaktionen utförs utföra en implicit konvertering av rapporteringspliktiga kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäligena marknadsvärdet för den avyttrade relevanta kryptotillgången för syftena med rapporteringen enligt 7 § 5; och utföra en

implicit konvertering av en förvärvad rapporteringspliktig kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäligena marknadsvärdet för den förvärvade rapporteringspliktiga kryptotillgången för rapportering enligt 7 § 4.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.4.

10 §

Paragrafen, som är ny, innebär krav på hur marknadsvärdet ska fastställas vid rapportering i en enda fiatvaluta. Bestämmelsen genomför kommentaren till avsnitt II punkt 3–40 i kommentaren till CARF. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska vid tillämpningen av 7 § 4–9 vid rapporteringen av det skäligena marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv tillhandahåller avseende handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta för kryptotillgång och fiatvaluta. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser avseende handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta, får en alternativ värderingsmetod användas. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas till Skatteverket. Då ska någon av följande alternativa värderingsmetoder användas: bokfört värde, ett värde som kan antas vara rättvisande och som tillhandahålls av tredje part eller hemsidor som tar fram ett genomsnittligt värde från flera handelsplatser, den senaste värderingen av kryptotillgången som vidtagits av leverantören av kryptotillgångstjänsten, eller en rimlig uppskattning. Värderingen ska göras enligt den metod som är mest tillförlitlig. Metoderna för alternativa värderingsmetoder ska anses vara mest tillförlitliga i den ordning som anges i den föregående meningen.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.4.

11 §

Paragrafen, som är ny, innebär att det ska anges i vilken fiatvaluta varje belopp rapporteras. Paragrafen genomför avsnitt II.E fjärde stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.F i CARF.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.4.

12 §

Paragrafen, som är ny, innebär att när det gäller enheter som är användare av kryptotillgångar ska kontrolluppgiften även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande och som är rapporteringspliktiga personer, och uppgift om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande. Paragrafen genomför delvis avsnitt II.B 1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF.

Utöver uppgift om den roll personen med bestämmande inflytande har ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också lämnas identifikationsuppgifter om enligt 24 kap. 4 §, eftersom kontrolluppgiften även ska lämnas för denne enligt 5 §, se vidare författningsskomentaren till denna bestämmelse.

Uppgifter om personer med bestämmande inflytande ska inte lämnas för aktiva enheter. Kontrolluppgift ska vidare inte lämnas för undantagna personer. Det är med andra ord endast i de fall som det är fråga om passiv en enhet som inte är undantagen person enligt 5 kap. 12 § KOL som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster i kontrolluppgiften ska lämna uppgifter om personer med bestämmande inflytande. De intyg som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska inte heller enligt 7 kap. 10 § 5 KOL innehålla sådana uppgifter.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.3.

13 §

Paragrafen, som är ny, innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att denne är rapporteringsskyldig.

De olika anknytningsfaktorerna finns i 2 kap. 4 och 5 §§ KOL, se avsnitt 4.4.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.2.

23 d kap.

2 §

I paragrafen anges vilka kontrolluppgifter som ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer. Eftersom DAC 8 innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer har 22 d kap. lagts till i den uppräkningsfaktorerna som görs i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

3 d §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska lämnas även för sådana enheter som avses i 2 kap. KOL och som är begränsat skattskyldiga. DAC 8 innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga enheter. I 6 kap. 2 § KOL anges att med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, ett partnerskap, en juridisk person, en trust eller en stiftelse. Se vidare författningskommentaren till 6 kap. 2 § KOL.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.1.

24 kap.

2 b §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår. Med närmast följande kalenderår avses kalenderåret efter det kalenderår som kontrolluppgiften avser.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.5

4 §

I paragrafen regleras vilka uppgifter utöver de särskilt reglerade i 15–23 kap. som en kontrolluppgift ska innehålla. Paragrafens *andra stycke* kompletteras så att även kontrolluppgifter enligt det nya 22 d kap. tillsammans med 22 a–c kap. endast ska innehålla uppgifter enligt punkt 1 i första stycket. Enligt punkt 1 ska kontrolluppgift innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Paragrafen genomför delvis avsnitt II.B.1 och 2 i bilaga V till DAC och avsnitt II.A.1 och 2 i CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.2 och 4.5.3.

33 kap.

9 b §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas ska av en sökande som inte är det allmänna ombudet i fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter. Bestämmelsen genomför delvis förändringen av artikel 8a.4 i DAC.

Införandet av det nya *tredje stycket* innebär att uppgifter även ska lämnas när den sökande är en fysisk person. Detta gäller dock bara när om den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, eller om förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, såvida inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

Ändringen i det nya *fjärde stycket* sker till följd av att förhandsbesked även kan lämnas om fysiska personer.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

33 a kap.

10 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas i en land-för-land-rapport om den multinationella koncernen. Genom ändringen i *punkt 2* ska även uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas. Bestämmelsen genomför delvis förändringen av artikel 27c.3 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 7.14.

33 b kap.

9 a §

I paragrafen, som är ny, införs en definition av vad som avses med klient. Med denna term avses varje användare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en rådgivare som omfattas av tystnadsplikten för advokater i samband med ett rapporteringspliktigt

gränsöverskridande arrangemang. Förändringen genomför artikel 3.31 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitten 7.1 och 7.4.

16 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas om ett rapporteringspliktigt arrangemang.

I *punkt 1 a* införs ett undantag för att lämna uppgifter om rådgivare så att uppgifter endast ska lämnas om andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater. Förändringen genomför ändringen av artikel 8ab.14 a i DAC. Se också 7 kap. 2b § SFF om vilka uppgifter som ska rapporteras, där ingår redan skatteregistreringsnummer vilket också påverkar vilka bestämmelser som ska genomföras till följd av artikel 27c i DAC. Denna bestämmelse, tillsammans med 17 och 18 samt 21 §§, påverkar även vilka uppgifter som ska utbytas enligt 12 d § lagen om administrativt samarbete (eftersom nödvändiga identifikationsuppgifter är en sådan uppgift behöver någon förändring inte göras i enlighet med 27 c.4 för artikel 8ab.14 h i DAC).

I *punkt 3* ändras vilka uppgifter som ska ingå i sammanfattningen av arrangemanget så att uppgifter även lämnas om eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk. Uppgiften ska dock bara lämnas om det inte leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning. Förändringen genomför ändringen av artikel 8ab.14 c i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

22 §

I paragrafen finns bestämmelser om vem en uppgiftsskyldig rådgivare ska informera om denne är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater. Ändringen genomför artikel 8ab.5 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att en uppgiftsskyldig rådgivare som är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater ska informera sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om inte någon sådan rådgivare finns, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras. Bestämmelsen ändras eftersom den tidigare ordningen om vem som skulle informeras innebar en risk att en advokat skulle behöva lämna sådana uppgifter som omfattas av advokatens tystnadsplikt, t.ex. att den har en klient.

Det nuvarande *andra stycket* tas bort eftersom all uppgiftsskyldighet för rådgivare som är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten regleras i första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

34 kap.

3 §

Paragrafen anger att den som ska lämna en kontrolluppgift även måste informera den som kontrolluppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Paragrafen kompletteras med ett nytt *tredje stycke* som anger att den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 d kap. med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar senast den 1 april året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Tidsfristen är densamma som gäller för att lämna kontrolluppgiften till Skatteverket.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.5.

38 kap.

1 §

I paragrafen bestäms vilka uppgifter som ska lämnas enligt fastställt formulär. Underrättelser enligt 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a § och 22 d kap. 6 § SFL läggs till i *punkt 10*.

Övervägandena finns i avsnitten 4.5.1 och 5.2.7.

41 kap.

3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras.

Genom tillägg av en ny *punkt 15* får revision även göras både hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. KOL och den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i 7 kap. KOL. Tillägget innebär att både en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet för dess räkning kan revideras även om den inte är en juridisk person utan t.ex. en fysisk person eller en juridisk konstruktion, såsom exempelvis vissa truster.

Genom tillägg av en ny *punkt 16* får revision även göras både hos den som är eller kan antas vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 19 § IDKL och 2 kap. 21 § IDKAL och den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 4–8 kap. IDKL respektive IDKAL för det rapporteringsskyldiga finansiella institutets räkning. Tillägget innebär att både ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och den som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom kan revideras även om den inte är en juridisk person utan t.ex. en fysisk person eller en juridisk konstruktion, såsom exempelvis vissa truster.

Utöver bestämmelserna om revision finns även bestämmelser om t.ex. föreläggande i 37 kap. och vitesföreläggande i 44 kap.

Övervägandena finns i avsnitten 4.6 och 5.2.7.

44 kap.

3 §

Paragrafen, som innehåller ett förbud mot att förena ett föreläggande med vite, blir genom tillägget i *första stycket 1* tillämplig även när det gäller gärningar som kan leda till kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.6.

49 f kap.

1 §

I paragrafen, som är ny, anges förutsättningarna för att ta ut kryptoavgift. Kapitlet genomför artikel 25a i DAC.

Av paragrafen följer att kryptoavgift ska tas ut enligt 4 § under två olika förutsättningar enligt *punkt 1* eller 2.

Enligt *punkt 1* kan kryptoavgift tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har lämnat i 22 d kap. föreskriven kontrolluppgift inom den tid som anges i 24 kap. 2 b §. Detta inkluderar även att föreskriven kontrolluppgift ska lämnas för den som är begränsat skattskyldig enligt 23 kap. 2 och 3 d § SFL om det är fråga om en rapporteringspliktig person. Om felaktiga eller ofullständiga uppgifter lämnas innebär det att de uppgifter som föreskrivs i 22 d kap. inte har lämnats. Av formuleringen att ”det klart ska framgå att föreskrivna uppgifter inte har lämnats” följer att grund för att ta ut avgift även föreligger om felaktiga eller ofullständiga uppgifter har lämnats. Detta innebär vidare även att krav på s.k. identifikationsuppgifter enligt 24 kap. 4 § SFL ska lämnas eftersom detta är en avgörande del av alla kontrolluppgifter. Kontrolluppgift behöver bara lämnas för rapporteringspliktiga användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande. En underrättelse enligt 22 d kap. 6 § är inte en kontrolluppgift och träffas därför inte av denna bestämmelse.

Enligt *punkt 2* kan kryptoavgift tas ut om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande i enlighet med de skyldigheter som anges i a) 7 kap. KOL, eller b) 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. I 9 kap. 1 § anges att sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Det är inte möjligt att ta ut kryptoavgift med stöd av både punkt 1 och 2 avseende en och samma användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande även om förutsättningarna enligt båda punkterna är uppfyllda, utan punkterna är alternativa till varandra. Det är alltså endast en avgift som ska tas ut enligt denna paragraf även om det skulle finnas brister både i uppgiftslämnandet och dokumentationen avseende en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande. Å andra sidan räcker det att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgiften ska kunna tas ut. Det är Skatteverket som har bevisbördan när det gäller frågan om det finns grund för att ta ut kryptoavgift. Att det klart ska framgå att den uppgiftsskyldige inte har fullgjort sin skyldighet innebär att om det är tvistigt om en användare av

kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig måste Skatteverket kunna visa detta för att kryptoavgift ska kunna tas ut. Skatteverket måste t.ex. kunna visa att sådana faktiska omständigheter föreligger att det är fråga om en rapporteringspliktig användare som definieras i 5 kap. 1 § KOL eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person enligt 5 kap. 6–8 §§. Vidare måste Skatteverket bl.a. visa att de faktiska omständigheterna är sådana att den som påförs en kryptoavgift är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.2.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges under vilka förutsättningar kryptoavgifter, utöver avgift enligt 1 §, ska tas ut.

Av paragrafens *första stycke* följer att, utöver avgift enligt 1 §, kryptoavgift enligt 5 § ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har lämnat föreskrivna uppgifter eller inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Tidpunkten kopplas här till när kontrolluppgiften ska lämnas eller skulle ha lämnats om användaren av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Om bristen består i att leverantören inte lämnat kontrolluppgift eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande finns det ett datum när kontrolluppgift ska lämnas. I de fall bristen däremot består i att leverantören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som inte är rapporteringspliktig ska dock kontrolluppgift inte lämnas. Den tidpunkt som då är utgångspunkten är det datum då kontrolluppgift skulle ha lämnats om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. I avsaknad av dokumentation kan det vara svårt att avgöra om en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte. I praktiken får detta dock ingen betydelse eftersom samma datum är utgångspunkten oavsett om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte. Skyldigheterna enligt 1 § 1 och 2 ska normalt, om inget annat anges i 7 kap. KOL, fullgöras vid samma tidpunkt, den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser eller skulle ha avsett. Därefter måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fullgöra båda skyldigheterna senast den 30 juni för att inte riskera att bli påförd ytterligare en kryptoavgift. När det gäller skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation kan bristen, till skillnad från brister i lämnandet av

kontrolluppgifter, dock läkas om den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har genomfört dessa skyldigheter med avseende på den rapporteringspliktiga perioden innan Skatteverket begär att få del av dokumentationen om detta. Det beror på att dokumentationen om granskningsförfarandet inte automatiskt ska lämnas till Skatteverket vid en viss tidpunkt. Den ska dock finnas tillgänglig när Skatteverket vill kontrollera den. I 3 § första stycket 2 anges att kryptoavgift inte får tas ut om den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ har fullgjort skyldigheten efter den tidpunkt då den egentligen skulle ha fullgjorts, se vidare avsnitt 4.10.2.

Att det klart ska framgå att den kontrolluppgiftsskyldige inte har fullgjort sin skyldighet innebär t.ex. att om det är tvistigt om en användare är rapporteringspliktig eller att en kryptotillgångsoperatör är rapporteringskyldig måste Skatteverket kunna visa detta för att kryptoavgift ska kunna tas ut. Detsamma gäller om det är tvistigt om granskningsförfarandet genomförts senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket eller skulle ha lämnats om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Beviskravet är detsamma som för att påföra skattetillägg, se även författningskommentaren till 1 §.

I *andra stycket* anges att ytterligare en kryptoavgift enligt 5 § ska tas ut under de förutsättningar som anges i första stycket. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation med anledning av en utredning om en kryptoavgift som anges i första stycket. Det är alltså fråga om en andra avgift enligt 5 § vid sidan om den avgift enligt 5 § som kan tas ut enligt vad som föreskrivs i första stycket och utöver avgiften enligt 1 §. För brister i uppgiftslämnande eller granskningsförfarandet kan det alltså påföras sammanlagt tre avgifter avseende en och samma kontrolluppgift, 2 500 kronor (enligt 1 och 4 §§), 5 000 kronor (enligt 2 § första stycket och 5 §) och 5 000 kronor (enligt 2 § andra stycket och 5 §), dvs. sammanlagt 12 500 kronor. Den uppgiftsskyldige kan således undgå att påföras en avgift som anges i andra stycket fram till dess att Skatteverket har inlett en utredning om en kryptoavgift som anges i första stycket och kontaktat den uppgiftsskyldige med anledning av det. En sådan utredning kan i princip inledas mycket snart efter den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket eller uppgifter ska bevaras, kontrolleras eller inhämtas. En utredning kan dock också inledas först flera år efter att uppgifterna skulle ha lämnats, inhämtats eller bevarats. För att undvika kryptoavgift enligt andra stycket räcker det dock inte att vissa eller felaktiga uppgifter lämnas. I stället måste samtliga föreskrivna uppgifter lämnas. Det innebär att uppgifterna ska vara fullständiga och korrekta.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.2.

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när kryptoavgift inte får tas ut.

I *första stycket* föreskrivs att kryptoavgift inte får tas ut om skyldigheter delvis fullgjorts inom de tidsfrister som gäller för de skyldigheter som anges i 1 respektive 2 §, och det finns brister som endast är av mindre betydelse (*punkt 1*) eller den kontrolluppgiftsskyldige på eget initiativ därefter har rättat kontrolluppgifterna eller fullt ut fullgjort de skyldigheter som gäller dokumentationen på det sätt som avses 1 § 2 (*punkt 2*). Möjligheten att rätta redan lämnade uppgifter på eget initiativ och därigenom undgå avgift enligt både 2 § första och andra styckena får antas vara utgångspunkten i de fall då uppgifter har lämnats men är oriktiga eller ofullständiga. Det kan emellertid finnas fall då en rättelse inte längre kan anses göras på eget initiativ, men den görs innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter med anledning av en utredning om en kryptoavgift enligt 2 § första stycket. Under sådana förhållanden kan en rättelse innebära att avgifter enligt 2 § första stycket och 1 §, men inte enligt 2 § andra stycket, kan tas ut. Paragrafen är endast tillämplig om båda skyldigheterna som avses i 1 § 1 respektive 1 § 2 delvis har fullgjorts inom de tidsfrister som gäller. Om någon av skyldigheterna inte har fullgjorts alls kan paragrafen alltså inte tillämpas. Således kan den inte tillämpas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster delvis har dokumenterat användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande på föreskrivet sett men inte lämnat kontrolluppgift alls om en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som kontrolluppgift ska lämnas för (dvs. en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande). På motsvarande sätt kan paragrafen inte tillämpas om kontrolluppgift lämnats men ingen dokumentation överhuvudtaget har inhämtats, kontrollerats eller bevarats inom de tidsfrister som gäller. Med brister av mindre betydelse avses brister som har liten eller ingen betydelse för Skatteverkets möjlighet att använda uppgifterna till grund för beskattningen inom Sverige och utbytet av upplysningar med andra stater samt kontrollera kontrolluppgiftsskyldigheten. Även ifall när det är uppenbart att en uppgift är felaktig eller saknas eller dokumentationen inte inhämtats, kontrollerats eller bevarats på ett korrekt sätt kan bristen ofta anses vara av mindre betydelse, förutsatt att det rör sig om enstaka brister. I dessa fall finns det ingen risk att Skatteverket missleds, och det kan ofta räcka med en fråga till den uppgiftsskyldige för att Skatteverket ska få in korrekta uppgifter eller uppgifterna ska inhämtas, kontrolleras eller bevaras. Uttrycket ”på eget initiativ” i punkt 2 har samma betydelse som i 49 kap. 10 § första stycket 2. För att en uppgiftsskyldig ska anses ha rättat en felaktig uppgift, lämnat en kompletterande uppgift eller inhämtat eller bevarat föreskrivna uppgifter på eget initiativ krävs att rättelsen eller kompletteringen görs självant. Om rättelse eller komplettering sker efter det att den uppgiftsskyldige har anledning att tro att Skatteverket har uppmärksammat bristen ska kryptoavgift således tas ut. En rättelse eller komplettering anses inte ske på eget initiativ om t.ex. Skatteverket dessförinnan har ställt en fråga till den uppgiftsskyldige som har samband med den felaktiga eller ofullständiga uppgiften. En kontrolluppgift avser en viss rapporteringspliktig period. Om den rättas måste uppgifterna som då lämnas naturligtvis avse den rapporteringspliktiga period som kontrolluppgiften avser. På samma sätt måste en rättelse av uppgifter, handlingar och dokumentation

som ska samlas in, kontrolleras och bevaras göras utifrån de omständigheter som rådde under den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Bestämmelser om befrielse från bl.a. kryptoavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 4.10.3.

I *andra stycket* anges att om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 d kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2. Så är till exempel fallet om en kontrolluppgift för en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande lämnas in till Skatteverket utan eller med mycket ofullständiga uppgifter ifyllda. Detsamma gäller om uppgifterna är uppenbart oriktiga. Detta innebär alltså ett undantag från bestämmelsen i första stycket 2 om att kryptoavgift under vissa förutsättningar inte ska tas ut om kontrolluppgift rättas på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters eget initiativ. Undantaget gäller endast i fråga om brister i kontrolluppgift och inte i fråga om brister att samla in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation. De sistnämnda bristerna kan således rättas på eget initiativ med sådan verkan som anges i första stycket 1 även om bristerna är sådana att dokumentationen uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som den finns för. Syftet med dokumentationen är att det ska kunna kontrolleras om det föreligger kontrolluppgiftsskyldighet eller inte och för att kunna kontrollera att uppgifterna i en kontrolluppgift är korrekta.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.2.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om kryptoavgiftens storlek.

Av *första stycket* framgår storleken av den kryptoavgift som tas ut när föreskrivna uppgifter inte lämnats, kontrollerats, bevarats eller inhämtats i rätt tid. Avgiften uppgår till 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts. Termen rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande har samma innebörd som i 5 kap. 1 respektive 7–8 §§ KOL. Bestämmelser om befrielse från bl.a. kryptoavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 4.10.3.

Av *andra stycket* framgår att endast en kryptoavgift enligt 1 § kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar. Denna kryptoavgift grundas sig på brister i granskningsförfarandet eller rapportering avseende antingen användaren eller personer med bestämmande inflytande. Om det finns brister i både lämnandet av kontrolluppgift m.m. och i dokumentationen m.m. kan alltså endast en avgift tas ut.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.2.

5 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om storleken av de kryptoavgifter som ska tas ut enligt 2 §.

Av *första stycket* framgår att dessa kryptoavgifter ska tas ut av en kontrolluppgiftsskyldig om föreskrivna uppgifter om en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande inte har lämnats eller inhämtats, kontrollerats och bevarats senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas. Den andra kryptoavgiften enligt 2 § tas ut under samma förutsättningar, men inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift. De två avgifterna enligt 2 § beräknas på samma sätt och uppgår till samma belopp. Avgifterna uppgår till 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande med avseende på vilken skyldigheterna att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation på det sätt som avses i 1 § 2 inte uppfyllts. Bestämmelser om befrielse från bl.a. kryptoavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 4.10.3.

I *andra stycket* anges att endast en kryptoavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar. Detta innebär inte att det endast är en brist med avseende på användaren som kan ge upphov till kryptoavgiften, utan den kan grunda sig på brister i granskningsförfarandet eller rapportering avseende antingen användaren eller personer med bestämmande inflytande. Om det finns brister i både lämnandet av kontrolluppgift m.m. och i inhämtandet, kontrollerandet och bevarandet av uppgifter kan alltså endast en avgift enligt 2 § första stycket och en avgift enligt 2 § andra stycket tas ut.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.2.

51 kap.

2 §

I paragrafen regleras när det under vissa särskilda förhållanden kan vara oskäligt att ta ut vissa särskilda avgifter med fullt belopp.

Paragrafens *första stycke* ändras med anledning av att bestämmelser om kryptoavgift tillkommer i 49 f kap. I KOL hänvisas rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i flera fall till dokumentation som inhämtats med stöd av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. I de fall då leverantörerna grundar sina bedömningar enligt KOL på uppgifter i dokumentation som inhämtats enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism är den dokumentationen underlag för tillämpning av båda dessa regelverk. Bestämmelser om bevarande av handlingar och uppgifter finns i 5 kap. 3–4 §§ lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Om ett ingripande har gjorts helt eller delvis till följd av brister i dokumentationen och samma brister helt eller delvis utgör grund för dokumentationsavgift eller kontoavgift kan detta medföra att det är oskäligt att ta ut den särskilda avgiften med fullt belopp. Bestämmelser om ingripande på grund av att bestämmelserna om dokumentation i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts finns bl.a. i 7 kap. 10 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av

terrorism och i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Eftersom kontoavgiften är en särskild avgift kan det även bli aktuellt att tillämpa bestämmelserna i 1 §.

I paragrafen införs vidare ett nytt *andra stycke* som innebär att det vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller sanktion enligt 3 kap. lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. När det gäller företag som är auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt definitionen 2 kap. 2 § KOL omfattas dessa också av Finansinspektionens tillsyn som också kan genomföra ingripanden och ta ut sanktioner enligt 3 kap. lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. De olika åtgärderna syftar samlat till att beivra en rad överträdelser mot regleringar som har likartade syften som det nu aktuella regelverket vad gäller t.ex. genomföra policyer och förfaranden för att förebygga penningtvätt, finansiering av terrorism och andra brott. Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, bör det därför även beaktas om bristen föranlett ett ingripande på grund av att bestämmelserna i lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.3.

52 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Ändringen innebär att en ny paragraf, 8 g §, läggs till i kapitlet.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

8 g §

I paragrafen, som är ny, regleras när beslut om kryptoavgift senast ska meddelas.

I paragrafen anges att ett beslut om kryptoavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts, om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Det innebär att samtliga beslut om kryptoavgift med avseende på en och samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster måste ha beslutats inom sex år efter det kalenderår då uppgiftsskyldigheten avseende den leverantören skulle ha fullgjorts. Detta gäller både för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som skulle ha lämnat kontrolluppgift vid en viss tidpunkt och för leverantörer som inte är uppgiftsskyldiga men som skulle ha samlat in, kontrollerat och bevarat dokumentation som underlag för att någon kontrolluppgiftsskyldighet inte fanns vid samma tidpunkt. Bestämmelser om kryptoavgift finns i 49 f kap.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

59 kap.

1 §

Den innehållsförteckning som finns i paragrafen kompletteras med anledning av att det blir möjligt att fatta beslut om ansvar för kryptoavgift enligt 49 f kap. för juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer.

25 §

I paragrafen finns bestämmelser om ansvar för enheter som inte är juridiska personer och som inte fullgjort skyldigheten att betala kryptoavgift. Bestämmelsen kompletteras med anledning av att det blir möjligt att fatta beslut om ansvar för kryptoavgift enligt 49 f kap. för juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer.

Termen rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster definieras i 2 kap. KOL. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan, till skillnad från ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, vara en fysisk person. Bestämmelsen är självklart inte tillämplig avseende fysiska personer som är kryptotillgångsoperatörer eftersom det i sådana situationer redan finns någon för Skatteverket att direkt rikta ett betalningsansvar mot.

Av *första stycket* framgår att Skatteverket får fatta beslut om betalningsansvar avseende en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person och det inte har fullgjort skyldigheten att betala kryptoavgift. Skatteverket får i dessa situationer besluta om ansvar för 1) förvaltare för en leverantör av kryptotillgångstjänster som är en trust eller 2) den som har en ställning hos en leverantör av kryptotillgångstjänster (som är en annan juridisk konstruktion än en trust) som motsvarar en förvaltares ställning i en trust.

I *andra stycket* regleras till vilken tidpunkt betalningsansvaret är knutet. Den relevanta ansvarstidpunkten är tidpunkten vid vilken kryptoavgiften skulle ha betalats. Eftersom särskilda avgifter inte har en ursprunglig förfallodag innebär detta att Skatteverket kan besluta om ansvar för de förvaltare och de som har motsvarande ställning hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster vid den förfallodag som infaller närmast efter 30 dagar har gått från den dag beslut om kryptoavgift fattades, se 62 kap. 8 och 9 §§. Detta innebär, eftersom beslut om kryptoavgift enligt 66 kap. 24 e § kan fattas sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts, att ansvarsbeslutet kan komma att riktas mot en annan förvaltare eller motsvarande än den som tidigare företrätt enheten.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.5.

25 b §

I paragrafen regleras under vilka förhållande hel eller delvis befrielse från ansvar för kryptoavgift kan beviljas. Bestämmelsen kompletteras med anledning av att det blir möjligt att fatta beslut om ansvar för kryptoavgift enligt 49 f kap. för juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer.

Grunderna för befrielse ligger utanför de grunder som enligt 51 kap. SFL helt eller delvis kan befria den juridiska konstruktionen från särskild

avgift. I stället är det sådana särskilda skäl som är kopplade till den som görs betalningsansvarig och förhållanden som förelåg vid tidpunkten för den bristande betalningen. Det kan då röra sig om att omständigheterna som lett till den bristande betalningen inte kunnat förutses av den som hålls ansvarig. De särskilda skälen kan vidare grunda sig i förhållanden kopplade till denne som hög ålder och hälsotillstånd (prop. 2023/24:167 s. 80).

Även i fall där befrielsegrunder saknas kan det bli fråga om att begränsa betalningsansvaret. Detta kan bli aktuellt då beloppets storlek och omständigheterna i målet leder till att ett fullt betalningsansvar står i klart missförhållande till det som det allmänna har att vinna av ett sådant beslut (jfr HFD 2016 ref. 60).

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.5.

62 kap.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka förfallodagar som gäller för skatter och avgifter.

Genom tillägget i *andra stycket 2* ska en kryptoavgift betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslutet fattades. Beroende på vilken månad det gäller finns det två eller tre datum i varje kalendermånad som är förfallodagar. Vilka dessa är i respektive kalendermånad framgår av 62 kap. 9 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

63 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Innehållsförteckningen i paragrafen kompletteras med bestämmelser om anstånd med att betala kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om anstånd.

Ändringen i paragrafens *första stycke* innebär att bestämmelserna om automatiskt anstånd i samband med begäran om omprövning eller överklagande även gäller kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om säkerhet som villkor för anstånd.

Enligt paragrafen får anstånd i vissa fall beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning. Bestämmelsen i *andra stycket*, som reglerar när sådan säkerhet inte får krävas, utvidgas till att även gälla kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

66 kap

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om omprövning av särskilt kvalificerade beslutsfattare.

Paragrafens *första stycke*, som anger i vilka fall en särskilt kvalificerad beslutsfattare ska ompröva ärenden, kompletteras till att även omfatta beslut om kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

7 §

I paragrafen finns bestämmelser om när en begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket.

Genom det tillägg som görs i *andra stycket* anges att en begäran om omprövning ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser kryptoavgift. Tillägget medför att nuvarande punkt 12–17 i andra stycket får en ny numrering.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

24 e §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller.

I paragrafen anges att ett beslut om omprövning av kryptoavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelats inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts. Detta gäller både för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som skulle ha lämnat kontrolluppgift vid en viss tidpunkt och för en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som inte är uppgiftsskyldig men som skulle ha samlat in, kontrollerat och bevarat dokumentation som underlag för att någon kontrolluppgiftsskyldighet inte fanns vid samma tidpunkt. Omprövning till nackdel av ett beslut om kryptoavgift skulle kunna bli aktuellt t.ex. om det visar sig att den kontrolluppgiftsskyldige inte bevarat sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser enligt 9 kap. 1 § SFF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

67 kap.

12 §

I paragrafen finns bestämmelser om när ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket.

Genom det tillägg som görs i *andra stycket* ska även ett överklagande av ett beslut om kryptoavgift ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Tillägget medför att nuvarande punkt 11–16 i andra stycket får en ny numrering.

Övervägandena finns i avsnitt 4.10.4.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Enligt *punkt 2* ska bestämmelserna tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026.

I *punkt 3* anges att vid tillämpning av bestämmelserna i 22 d kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2026 ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad på hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

I *punkt 4* anges att kryptoavgift inte kan tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2026 i de fall då användare var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster redan den 1 januari 2026. Detta trots att det i 49 f kap. 1 § 2 anges att kryptoavgift ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL och i 39 kap. 3 §, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. Denna övergångsbestämmelse föranleds av att det i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL anges att granskningsförfarandet för användare som redan var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026 ska slutföras senast den 31 december 2026. Som framgått ovan anges inte detta i 7 kap. KOL utan i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL.

I *punkt 5* anges att, utöver 7 kap. KOL, ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL, vid tillämpning av 49 f kap. 1 § 2, beaktas och anses vara en del av 7 kap. den lagen. Det innebär att kryptoavgift inte kan tas ut för brister i granskningsförfarandet enligt 7 kap. KOL om användaren redan var registrerad den 1 januari 2026.

I *punkt 6* anges att vid tillämpning av 22 b kap. 5 § andra stycket 3 i den nya lydelsen, och den nya 22 b kap. 8 a § på konton som öppnades senast den 31 december 2025 är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027, endast skyldigt att lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i dess elektroniskt sökbara databaser.

Övervägandena finns i avsnitt 9

11.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

1 §

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, är en följd av att DAC 8, som i stor del avser utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga användare, regleras i den nya LAUK.

Av paragrafens *fjärde stycke*, som är nytt, framgår att den nya LAUK ska tillämpas för det automatiska informationsutbyte som ska ske för upplysningar om inkomster om vissa kryptotillgångar enligt direktivets artikel 8ad och inte lagen om administrativt samarbete.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

7 §

I paragrafen definieras olika termer. Ändringen i paragrafen genomför artikel 3.28 i DAC.

I paragrafen läggs en definition av utdelningar som inte är kopplade till depåkonton till. Med detta avses utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto enligt definitionen i 2 kap. 11 § första stycket 5 IDKAL. Definitionen har betydelse för vilka uppgifter som kan utbytas med andra medlemsstater enligt 12 §.

Övervägandena finns i avsnitten 7.1.

7 a §

I paragrafen definieras begreppet ”förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor”. Ändringen i paragrafen genomför artikel 3.14 d i DAC. Ändringen i bestämmelsen innebär att även vissa förhandsbesked avseende frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstaten som utfärdar förhandsbeskedet. Av paragrafen framgår att med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor avses avtal, meddelande eller varje annat instrument eller åtgärd med liknande effekt.

Ändringen i *punkt 4* innebär att förhandsbeskedet inte bara ska avse en gränsöverskridande transaktion eller fråga om huruvida en person i en annan jurisdiktion som bedriver verksamhet ska antas ha ett fast driftställe utan nu också frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet. Av *punkt 5* följer att det endast är fråga om ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor om det avser en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller har utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades. Det innebär att t.ex. ett hemvistintyg från Skatteverket inte omfattas om det avser en persons skatterättsliga hemvist vid en viss historisk tidpunkt eller vid tidpunkten för utfärdandet av intyget. Däremot omfattas ett sådant hemvistintyg om det är framåtsyftande och således helt eller delvis avser personens hemvist vid en framtida tidpunkt. Detta gäller naturligtvis även förhandsbesked från Skatterättsnämnden där denna fråga bedöms.

Övervägandena finns i avsnitten 7.1 och 7.3.

7 d §

I paragrafen, som är ny, förklarar vad som avses med beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser och som anges i 12 b § andra stycket 1. Paragrafen genomför den ändrade artikel 8a a andra stycket i DAC. Artikel genomfördes genom prop. 2016/17:19 s. 53.

Vid tillämpning av 12 b § andra stycket 1, ska det belopp som förhandsbeskedet avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3.

12 §

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 8.1 g i DAC. I paragrafens *första stycke* definieras med vilka andra medlemsstaters behöriga myndigheter Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten och vilka uppgifter utbytet ska avse.

Tillägget av en ny punkt, *punkt 7*, innebär att automatiskt utbyte även ska ske med andra medlemsstaters behöriga myndigheter när det gäller utdelningar som inte är kopplade till depåkonton, med undantag av utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

12 a §

I paragrafen regleras att automatiskt utbyte ska ske avseende upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning med andra medlemsstaters behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen. Paragrafen motsvarar artikel 8a punkt 4 tillsammans med en ikraftträdandebestämmelse tillsammans med 12 b §. Eftersom denna bestämmelse påverkar vilka uppgifter som ska utbytas innebär denna vidare att någon justering inte behöver göras med anledning av artikel 27c.4.

Ändringen i *första stycket* innebär att utbyte kan ske även avseende förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3 och 7.14.

12 b §

I paragrafen regleras vilka uppgifter som ska utbytas genom automatiskt utbyte avseende upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked.

Ändringen i *första stycket punkt 1* innebär att förutom identiteten och identiteten på gruppen av personer som fått förhandsbeskedet eller andra

personer som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater, ska även uppgifter om skatteregistreringsnummer utbytas. Det finns vidare en begränsning i första stycket avseende i vilka situationer uppgifter ska utbytas om förhandsbesked som enbart avser fysiska personer i det nya andra stycket. Bestämmelsen motsvarar artikel 8a, 6 a och k samt artikel 27c.3 i DAC.

Det införs ett nytt *andra stycke* som reglerar när uppgifter automatiskt ska lämnas om fysiska personer. Detta gäller när förhandsbeskedet avser en fysisk person. Enligt *punkt 1* blir det aktuellt när beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet.

Enligt *punkt 2* blir det aktuellt när förhandsbeskedet fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, såvida inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner. Ändringen motsvarar artikel 8a 4 a (tillsammans med 12 a §) i DAC. Se också 7 d § (som motsvarar andra stycket).

Förklaringen vad som avses med beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser finns i 7 d §.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3 och 7.14.

20 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka beskattningsändamål som upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.1–2 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att upplysningarna också får användas för tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Tillägget av ett nytt *fjärde stycke* innebär att en behörig myndighet som tar emot upplysningar och handlingar också får använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i andra stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten, dvs. EU-sanktioner.

Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

20 a §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger Skatteverket möjlighet att dela uppgifter som tagits emot med andra myndigheter när uppgifterna gäller ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, dvs. EU-sanktioner. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.2 DAC. Se vidare 20 §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

21 §

I paragrafen finns bestämmelser om att Skatteverket under vissa förutsättningar ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en

myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.3 DAC.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett utbyte av uppgifter inom femton kalenderdagar från den dag då den tog emot underrättelsen i stället för tio arbetsdagar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

2 kap.

9 §

I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas investeringsenhet (investment entity). Ändringen innebär att det införs ett nytt *tredje stycke*. I det nya stycket undantas, enligt *punkt 1*, enheter som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksam och, enligt *punkt 2*, enheter som befinner sig i likvidation eller rekonstruktion. Dessa enheter ska alltså inte anses vara investeringsenheter. Denna typ av enheter ska, enligt 2 § 7 och 8 anses vara aktiva icke-finansiella enheter om de inte är finansiella institut. Denna ändring gör att de inte ska anses vara finansiella institut endast på den grunden att de är investeringsenheter enligt denna paragraf. I 6 § undantas sedan tidigare även vissa holdingbolag och treasurybolag. I det fallet gäller undantagen alla former av finansiella institut. En motsvarande ändring görs även i 2 kap. 9 § IDKAL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.2.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

2 kap.

1 §

I paragrafen finns en lista över en rad termer och uttryck samt förklaringar av termer som används i lagen.

Ändringen är en följd av att definitioner av termerna bytestransaktion, centralbanks digitala valuta, e-pengar, fiatvaluta, identifieringstjänst, konto för e-pengar med begränsat värde, kryptotillgång och rapporteringspliktig kryptotillgång införs i lagen.

5 §

I paragrafen definieras finansiell tillgång.

Ändringen i paragrafen genomför ändringen av avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Genom ändringen inkluderas också värdepapper med underliggande rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

8 §

I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas inlåningsenhet (depository institution). Ändringen i paragrafen genomför ändringen som följer av avsnitt VIII.A.5 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Genom ändringen kan en enhet också definieras som ett finansiellt institut om den innehar e-pengar eller centralbankens digitala valutor för kunders räkning.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

8 a §

Paragrafen, som är ny, definierar termen e-pengar. E-pengar är varje produkt som är en digital representation av en enda fiatvaluta, ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner, utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta, accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren och i enlighet med den lagstiftning som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare. Termen e-pengar omfattar dock inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärsverksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner, eller om inga instruktioner mottas, de medel som är

förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.9 i DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

9 §

I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som är en investeringsenhet (investment entity). Ändringarna i paragrafen genomförs bland annat ändringen av avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Ändringen i *första stycket 1 c* innebär att en enhet är ett finansiellt institut om den i sin näringsverksamhet bedriver verksamhet som innebär att finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar investeras, administreras eller förvaltas för en kunds räkning.

Ändringen i *första stycket 2* innebär att ett finansiellt instituts bruttointäkter huvudsakligen ska komma från investering återinvestering i eller handel i rapporteringspliktiga kryptotillgångar förutom som i dag, enbart finansiella tillgångar när den förvaltas av en annan enhet.

Ändringen i *andra stycket* innebär att rapporteringspliktiga kryptotillgångar läggs till i uppräknningen av tillgångar som kan ingå i beräkningen enligt första stycket när en enhet huvudsakligen ska anses bedriva en eller flera verksamheter.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att bedömningen av om en enhet är ett finansiellt institut ska göras i enlighet med definitionen av termen finansiellt institut i Europaparlament och rådets direktiv (EU)2015/840 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och som avses i tredje stycket avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC inte som i dag, enligt de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF). Detta innebär inte någon ändring i sak. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Införandet av det nya *fjärde stycket* sker eftersom första stycket 1 c inte omfattar tillhandahållandet av tjänster avseende bytestransaktioner. Termen bytestransaktion definieras i 22 §.

Femte stycket 1 införs för att undanta enheter som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet. Femte stycket 2 är ny och införs för att undanta enheter som befinner sig i likvidation eller rekonstruktion. Dessa enheter ska alltså inte anses vara investeringsenheter och kan därför inte anses vara finansiella institut endast på den grunden. Denna typ av enheter ska, enligt 2 § 6 och 7 anses vara aktiva icke-finansiella enheter om de inte är finansiella institut. En motsvarande ändring görs även i 2 kap. 9 § IDKL. I 6 § undantas sedan tidigare även vissa holdingbolag och treasurybolag. I det fallet gäller undantagen alla former av finansiella institut.

Ändringen i det *nya sjätte stycket*, som motsvarar nuvarande fjärde stycket, sker mot bakgrund av att det införs två nya stycken.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

11 §

I paragrafen definieras finansiellt konto. Ändringen motsvarar den ändring som skett i avsnitt VIII.C.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

När det är fråga om ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut sker en ändring i *första stycket* för att även inkludera ett konto eller fiktivt konto som utgör alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, detta införs i den nya *punkt 3*, och ett konto som innehåller en eller flera av en centralbanks digitala valutor för en kunds räkning, detta införs i den nya *punkt 4*. Det nuvarande omfånget finns numera i *punkt 1* och *punkt 2*. Nuvarande punkt 2–5 flyttas därmed ner och blir *punkt 5–8*.

Till följd av den ändrade numreringen i första stycket ändras hänvisningen i *andra stycket* från första stycket 3 till första stycket 6.

Ett nytt *fjärde stycke* tas in där det anges att ett sådant konto som avses i första stycket 1–4 i denna lag benämns inlåningskonto. I nuvarande bestämmelse framgår detta genom att termen inlåningskonto anges inom parentes i slutet av första stycket 1.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

18 §

I paragrafen definieras begreppet person med bestämmande inflytande. Paragrafen genomför avsnitt VIII.D.6 i CRS och avsnitt VIII.D.5 i bilaga I till DAC.

Ändringen i bestämmelsen sker till följd av att hänvisningen i 9 § tredje stycket till de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i tredje stycket avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning ändras. I 9 § tredje stycket hänvisas i stället till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, men då för tolkningen av begreppet finansiellt institut. När det gäller tolkningen av begreppet person med bestämmande inflytande ska termen i stället tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

19 §

I paragrafen anges vad som avses med passiv inkomst. Paragrafen förs in för att möjliggöra bedömningen av vad som avses med en aktiv icke-finansiell enhet enligt 2 §, där termen passiv inkomst är av avgörande betydelse. Ändringarna görs för att genomföra inkluderandet av kryptotillgångar i CRS och DAC2.

I *första stycket 6* läggs inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar till.

Första stycket 7 kompletteras med kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Se definitionen av termen kryptotillgång i 22 §.

I *andra stycket* framgår vad som inte anses vara en passiv inkomst och stycket kompletteras med inkomst som härrör från verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

20 §

I paragrafen definieras rapporteringspliktigt konto. Ändringen innebär att termen "företag" byts ut till "enhet". Ändringen i paragrafen genomför ändringen i avsnitt VIII.D.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS för att inkludera samtliga juridiska konstruktioner.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

22 §

I paragrafen återges de definitioner och förklaringar som har ansetts behövas vid tillämpning av denna lag och som inte definieras eller förklaras i andra paragrafer i lagen. Därutöver behandlas vissa termer som inte definieras i CRS eller DAC.

Definitionen av "befintligt konto" ändras. Detta sker mot bakgrund av ändringen i avsnitt VIII.C.9 bilaga I till DAC. Utöver ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare ska ett konto också vara ett befintligt konto om det öppnats den 31 december 2025 eller tidigare, under förutsättning att kontot behandlas som ett finansiellt konto endast till följd av de ändringar som gjorts i denna lag för att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226, dvs. DAC 8. Det finns även särskilda bestämmelser om befintliga och nya konton i punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2018:2036) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Definitionen av nytt konto ändras på motsvarande sätt. Utöver konton som öppnats den 1 januari 2016 eller senare är ett konto även ett nytt konto om det öppnats den 1 januari 2026 eller senare, under förutsättning att kontot behandlas som ett finansiellt konto endast till följd av de ändringar som gjorts i denna lag för att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226, dvs. DAC 8. Det finns även särskilda bestämmelser om befintliga och nya konton i punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2018:2036) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Uppräkningen av definierade termer kompletteras med bytestransaktion. Detta är ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, och mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A14 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Se författningskommentaren till

4 kap. 2 § KOL för motsvarande definition för det automatiska utbytet om information om kryptotillgångar på skatteområdet.

Uppräkningen kompletteras med termerna en centralbanks digitala valuta. Det är en digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller en annan penningpolitisk myndighet. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.11 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Uppräkningen kompletteras också med termen identifieringstjänst. Det är en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för att det institutet ska kunna fastställa identitet och skatterättsliga hemvister för en kontohavare eller en person med bestämmande inflytande. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.E.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Uppräkningen kompletteras med termen fiatvaluta. Detta är den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet. Den officiella valutan består av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Definitionen inkluderar även pengar och e-pengar hos kommersiella banker. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.10 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Uppräkningen kompletteras med termen kryptotillgång. Definitionen av kryptotillgång följer definitionen i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.12 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Se författningskommentaren till 3 kap. 2 § KOL för motsvarande definition för det automatiska utbytet om information om kryptotillgångar på skatteområdet. Hänvisningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Uppräkningen kompletteras slutligen med termen rapporteringspliktig kryptotillgång. Detta är andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.13 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

3 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka enheter som, även om de är finansiella institut, är undantagna från rapporteringsskyldighet.

Andra stycket ändras på så sätt att Riksbanken, svenska myndighetsenheter och internationella organisationer inte ska vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet är att inneha centralbankers digitala valutor för kontohavare som inte är finansiella institut, myndighetsenheter, internationella organisationer eller central-

banker. Ändringen motsvarar förändringen i avsnitt VIII.B.1 i bilaga I till DAC och motsvarande ändring i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

2 §

I paragrafen regleras vilka konton som är undantagna från rapporteringsplikt. Genom ändringen införs en ny *sjunde* punkt, konto för e-pengar med begränsat värde. Detta definieras närmare i den nya 13 §. Ändringen genomför det nya ledet i avsnitt VIII.C.17 ea i DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

9 §

I paragrafen definieras spärrat konto. Förändringen innebär att ändringen i avsnitt VIII.C.17 e i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS genomförs.

Förändringen innebär att även ett konto som öppnats i samband med bildande av ett företag eller ett företags kapitalökning kan utgöra ett spärrat konto och därmed undantas från rapporteringsplikt. Detta gäller dock endast under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

- kontot används endast för att deponera kapital som ska användas för bildandet av eller företagets kapitalökning enligt vad som föreskrivs i lag,
- eventuella belopp som innehas på kontot blockeras till dess att det rapporteringsskyldiga institutet erhåller en oberoende bekräftelse angående bildandet eller kapitalökningen,
- kontot stängs eller omvandlas till ett konto i företagets namn efter bildandet eller kapitalökningen,
- eventuella återbetalningar till följd av att bildandet eller kapitalökningen misslyckats, med avdrag för leverantörers avgifter eller liknande avgifter, görs endast till de personer som bidrog med beloppen och
- kontot har inte öppnats mer än 12 månader tidigare.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

13 §

I paragrafen, som är ny, finns den närmare definitionen av vad som avses med konto för e-pengar med begränsat värde. Detta är en av kategorierna som undantas från rapporteringsplikt enligt 2 §. Bestämmelsen genomför delvis det nya ledet i avsnitt VIII.C.17.ea i bilaga I till DAC och avsnitt VIII.C.17.ebis i CRS. Med detta avses ett inlåningskonto som innehåller alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, om det rullande genomsnittliga 90-dagars sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 US-dollar någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

Med annan lämplig rapporteringsperiod avses t.ex. det rapporterings-skyldiga finansiella institutets räkenskapsår eller den period för vilken det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i form av årsbesked eller liknande, rapporterar till kontohavarna med avseende på deras innehav. Vilken rapporteringsperiod som är mest lämplig för det finansiella institutet när det gäller att fastställa saldon eller värden på konton kan variera med hänsyn till det finansiella institutets verksamhet. En rapporteringsperiod ska dock vara sådan att den typiskt sett omfattar 12 månader och upprepas i en cykel (prop. 2015/16:29 s. 202).

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.4.

7 kap.

4 §

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får förlita sig på information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism för att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. En ändring görs i *första stycket* för att lagtexten närmare ska stämma överens med det som anges i avsnitt VI.2 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Ändringen innebär att det klargörs att även ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte är skyldigt att tillämpa lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism får förlita sig på uppgifter som inhämtats genom kundkännedomsproceduren men att detta dock endast gäller om den proceduren har genomförts på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna i nämnda lag.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.2.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.10 Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

2 §

I paragrafen regleras vilken information som Skatteverket ska överföra till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte av upplysningar. Med anledning av att ytterligare information ska lämnas om andel i eget kapital enligt en ny i 22 b kap. 8 a § IDKAL behöver uppräkningsen i den nu aktuella bestämmelsen justeras.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.5.

8 §

I paragrafen, som är ny, införs bestämmelser om att Skatteverket får möjlighet att förelägga rapporteringsskyldiga finansiella institut. Enligt bestämmelsens *första stycke* får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § IDKAL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. Den skyldighet som föreskrivs i 8 kap. 2 § kap. IDKAL är anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut som har anknytning till Sverige. I det avseendet kan det bli aktuellt för Skatteverket att förelägga ett finansiellt institut att lämna uppgifter eller underlag. Utöver den aktuella bestämmelsen har Skatteverket en möjlighet att förelägga det finansiella institutet som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan för kontroll av sådan uppgiftsskyldighet enligt 37 kap. SFL.

I *andra stycket* anges att bestämmelserna i 44 kap. SFL gäller för vitesföreläggande. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i 67 kap. SFL om behörig förvaltningsrätt ska tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.7.

9 §

I paragrafens anges att beslut enligt 8 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Sådana överklaganden ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.7.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.11 Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

2 kap.

29 §

I paragrafen, som är ny, införs en definition av identifieringstjänst. Bestämmelsen genomför ändringen i avsnitt C.10 i bilaga V till DAC. Med identifieringstjänst avses en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en rapporteringsskyldig plattformsoperatör för att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

11.12 Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

6 §

I paragrafen regleras hur Skatteverket ska agera vid förändringar av de uppgifter som lett till en registrering i det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att det är Skatteverket som ska agera. Det ska således inte begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet som tidigare har registrerats. Ändringen genomför avsnitt IV.F.5 i bilaga V till DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

13 §

I paragrafen anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits om rapporteringspliktiga säljare och plattformar till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner. Införandet av ett nytt *femte stycke* påverkar vilka uppgifter som ska utbytas när en plattformoperatör har använt sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga säljaren genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga säljarens identitet och skatterättsliga hemvist. I en sådan situation ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 SFL, innefatta den rapporteringspliktiga säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren. Förändringen genomför artikel 8ac.m.

Genom ändringen flyttas bestämmelserna i nuvarande femte stycket till sjätte stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

Översättning addendum

SECTION 1

Additions to the Information to be Exchanged with Respect to Reportable Accounts

Subject to the notification pursuant to subparagraph 2(a)(i) of Section 2 of this Addendum, the additional information to be exchanged pursuant to subparagraph 2 of Section 2 of the CRS MCAA, with respect to each Reportable Account of another Jurisdiction, is:

1. whether a valid self-certification has been provided for each Account Holder;
2. the role(s) by virtue of which each Reportable Person that is a Controlling Person of an Entity Account Holder is a Controlling Person of the Entity and whether a valid self-certification has been provided for each such Reportable Person;
3. the type of account, whether the account is a Preexisting Account or a New Account and whether the account is a joint account, including the number of joint Account Holders; and;
4. in the case of any Equity Interest held in an Investment Entity that is a legal arrangement, the role(s) by virtue of which the Reportable Person is an Equity Interest holder.

SECTION 2

General Terms

1. This Addendum will be in effect with respect to Competent Authorities that are also signatories

AVSNITT 1

Tillägg till den information som ska utbytas när det gäller rapporteringspliktiga konton

Om inte annat följer av det underrättelsen enligt stycke 2.a i) i Avsnitt 2 av detta tillägg, är den ytterligare information som ska utbytas enligt stycke 2 i Avsnitt 2 i CRS MCAA för varje rapporteringspliktigt konto i andra jurisdiktioner:

1. om ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje kontohavare,
2. den eller de roller i kraft av vilka varje rapporteringsskyldig person som är en person med bestämmande inflytande för en enhet som är kontohavare är en person med bestämmande inflytande för enheten och huruvida ett giltigt intyg har tillhandahållits för varje sådan rapporteringsskyldig person,
3. kontotypen, om kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto och om kontot är ett gemensamt konto, inklusive antalet kontohavare för det gemensamma kontot, och,
4. i fallet med andelar i eget kapital som innehas i en investeringsenhet som är en juridisk konstruktion, den eller de roller i kraft av vilka den rapporteringspliktiga personen är en innehavare av andel i eget kapital.

AVSNITT 2

Allmänna villkor

1. Detta tillägg kommer att gälla med avseende på behöriga myndigheter som också har

to the Addendum. It will be an integral part of the CRS MCAA and the provisions of the CRS MCAA will be applied mutatis mutandis to this Addendum.

2. A Competent Authority must provide to the Co-ordinating Body Secretariat at the time of signature of this Addendum or as soon as possible thereafter:

a) an updated notification pursuant to subparagraph 1(a) of Section 7 of the CRS MCAA:

i) confirming that its Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and specifying the relevant effective dates with respect to Section 1 of this Addendum and the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures, or any period of provisional application of this Addendum due to pending national legislative procedures (if any); or

ii) indicating that its Jurisdiction does not yet have the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and, therefore, requesting consent to continue sending information without the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures of the 2023 update to the Common Reporting Standard during a specified transitional period; and

b) an updated notification pursuant to subparagraph 1(f) of Section 7 of the CRS MCAA, specifying the Jurisdictions of the Competent Authorities for which it accepts their request specified in the notification provided pursuant to subparagraph 2(a)(ii) of this Addendum.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

undertecknat tillägget. Det kommer att vara en integrerad del av CRS MCAA och bestämmelserna i CRS MCAA kommer att tillämpas i tillämpliga delar på detta tillägg.

2. En behörig myndighet måste underrätta koordineringsorganets sekretariat vid tidpunkten för undertecknandet av detta tillägg eller så snart som möjligt därefter:

a) en uppdaterad underrättelse enligt stycke 1. a) i Avsnitt 7 i CRS MCAA:

i) bekräfta att dess jurisdiktion har de nödvändiga författningarna för att kunna genomföra 2023 års uppdatering av rapporteringen av finansiella konton och ange de relevanta ikraftträdandedatumerna för tillämpningen av Avsnitt 1 i detta tillägg för tillämpningen av förfarandet, eller (om det finns en sådan) en period för tillfällig tillämpning av detta tillägg i avvaktan på nationell lagstiftning , eller

ii) ange att dess jurisdiktion inte ännu har de nödvändiga lagarna för att kunna genomföra 2023 års uppdatering av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard) och därför begär samtycke till att fortsätta skicka information utan tillämpning eller fullgörande av de utökade rapporterings och due diligence förfarandena enligt 2023 års uppdatering av Common Reporting Standard under en angiven övergångsperiod, och

b) en uppdaterad underrättelse enligt paragraf 1 i Avsnitt 7 i CRS MCAA som anger de jurisdiktionerna för de behöriga myndigheter som den accepterar deras begäran angiven i underrättelsen i enlighet med paragraf 2 a. ii) i detta tillägg.

Utfärdat på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga.

Översättning modellregler

SECTION 1

Obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers

A. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction], if it is:

1. an Entity or individual resident for tax purposes in [Jurisdiction];

2. an Entity that (a) is incorporated or organised under the laws of [Jurisdiction] and (b) either has legal personality in [Jurisdiction] or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to the income of the Entity;

3. an Entity managed from [Jurisdiction]; or

4 an Entity or individual that has a regular place of business in [Jurisdiction].

B. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions effectuated through a Branch based in [Jurisdiction].

C. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(2), (3) or (4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in

AVSNITT 1

Rapporteringskyldigheter för tjänsteleverantörer av kryptotillgångar

A. En rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas av rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III i [jurisdiktion], om den är:

1. en enhet eller fysisk person som har skatterättslig hemvist i [Jurisdiktion];

2. en enhet som a) är bildad eller organiserad enligt lagstiftningen i [Jurisdiktion] och b) antingen är en juridisk person i [Jurisdiktion] eller har en skyldighet att lämna en inkomstdeklaration till skattemyndigheterna i [Jurisdiktion] för enhetens intäkter.

3. en enhet som leds från [Jurisdiktion], eller

4. en enhet eller fysisk person som har en ordinarie plats för affärsverksamhet i [Jurisdiktion].

B. En rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III i [Jurisdiktion] med avseende på relevanta transaktioner som genomförs genom en filial baserad i [Jurisdiktion].

C. En rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet är inte skyldig att fullfölja rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III som den omfattas av i [Jurisdiktion] i enlighet med styckena A(2), (3) eller (4), om sådana krav uppfylls av en sådan rapporteringsskyldig leverantör av

a Partner Jurisdiction by virtue of it being resident for tax purposes in such Partner Jurisdiction.

D. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(3) or (4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being an Entity that

(a) is incorporated or organised under the laws of such Partner Jurisdiction and

(b) either has legal personality in the Partner Jurisdiction or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in the Partner Jurisdiction with respect to the income of the Entity.

E. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraph A(4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being managed from such Partner Jurisdiction.

F. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an individual is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraph A(4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset

kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion på grund av att den är skattemässigt hemmahörande i sådan partnerjurisdiktion.

D. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet är inte skyldig att fullfölja rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III som den omfattas av i [jurisdiktion] enligt styckena A(3) eller (4), om sådana krav kompletteras av en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion på grund av att den är en enhet som

a) är inkommerat eller organiserat enligt lagarna i sådan partnerjurisdiktion och

b) antingen har status som juridisk person i partnerjurisdiktionen eller har en skyldighet att lämna in skattedeklarationer eller skatteinformationsdeklarationer till skattemyndigheterna i partnerjurisdiktionen med avseende enhetens inkomst.

E. En enhet som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra kraven för granskningsförfarande i Avsnitt 2 och 3 den omfattas av i [Jurisdiktion] enligt paragraf A.4) om sådana krav är fullgjorda av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion på grund av att den leds från sådan partnerjurisdiktion.

F. En fysisk person som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra kraven för granskningsförfarande i Avsnitt 2 och 3 som den omfattas av i [Jurisdiktion] enligt paragraf A.4). om sådana krav är fullgjorda av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en

Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being resident for tax purposes in such Partner Jurisdiction.

G. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions it effectuates through a Branch in a Partner Jurisdiction, if such requirements are completed by such Branch in such Partner Jurisdiction.

H. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(1), (2), (3) or (4), if it has lodged a notification with [Jurisdiction] in a format specified by [Jurisdiction] confirming that such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider under the rules of a Partner Jurisdiction pursuant a substantially similar nexus that it is subject to in [Jurisdiction].

SECTION II

Reporting requirements

A. For each relevant calendar year or other appropriate reporting period, and subject to the obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers in Section I and the due diligence procedures in Section III, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the following information with respect to its Crypto-Asset Users that are Reportable Users or that

partnerjurisdiktion på grund av att den har skatterättslig hemvist i sådan partnerjurisdiktion.

G. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra kraven för granskningsförfarande i Avsnitt 2 eller 3 i [Jurisdiktion] avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför via en filial i en partnerjurisdiktion om kraven är fullgjorda av sådan filial i sådan partnerjurisdiktion.

H. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra rapportering eller granskningsförfarande i Avsnitt 2 och 3 som den omfattas av i [Jurisdiktion] under förutsättning av paragraf A.1), 2), 3) eller 4), om den har anmält i ett av [Jurisdiktion] föreskrivet format som bekräftar att kraven är fullgjorda av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt reglerna i en partnerjurisdiktion i enlighet med en väsentlig liknande filial som den är föremål för i [Jurisdiktion].

AVSNITT 2

Rapporteringskrav

A. Med förbehåll för bestämmelserna för rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i Avsnitt 1 och granskningsförfarande i Avsnitt 3, ska för varje kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster rapportera följande upplysningar avseende sina användare av kryptotillgångar eller som har personer med bestämmande

have Controlling Persons that are Reportable Persons:

1. the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable User and, in the case of any Entity that, after application of the due diligence procedures, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth of each Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity;

2. the name, address and identifying number (if any) of the Reporting Crypto-Asset Service Provider;

3. for each type of Relevant Crypto-Asset with respect to which it has effectuated Relevant Transactions during the relevant calendar year or other appropriate reporting period:

a) the full name of the type of Relevant Crypto-Asset;

b) the aggregate gross amount paid, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against Fiat Currency;

c) the aggregate gross amount received, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against Fiat Currency;

d) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of

inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.

1.namn, adress, hemvistjurisdiktion, skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort (för fysiska personer) för varje rapporteringsskyldig användare och när det gäller enheter efter tillämpning av granskningsförfarande identifieras att ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är en rapporteringsskyldig person, namn, adress, hemvistjurisdiktion och enhetens skatteregistreringsnummer, namn, adress, hemvistjurisdiktion, skatteregistreringsnummer, födelsedatum, födelseort för varje rapporteringsskyldig person såväl som den eller de roller de har som gör att varje rapporteringsskyldig person är en person med bestämmande inflytande i enheten.

2. namn, adress och identifieringsnummer (om något) för den rapporterade kryptotjänstleverantören.

3. för varje typ av relevant kryptotillgång med avseende på vilken den har genomfört relevanta transaktioner under det relevanta kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod:

a) det fullständiga namnet på typen av relevant kryptotillgång.

b) det sammanlagda bruttobeloppet som betalats, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner avseende förvärv mot Fiat-valuta,

c) det sammanlagda bruttobeloppet som erhållits, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner avseende avyttringar mot Fiat-valuta,

d) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta

acquisitions against other Relevant Crypto-Assets;

e) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against other Relevant Crypto-Assets;

f) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Reportable Retail Payment Transactions;

g) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by Transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers to the Reportable User not covered by subparagraphs A(3)(b) and (d);

h) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by Transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers by the Reportable User not covered by subparagraphs A(3)(c), (e) and (f); and

i) the aggregate fair market value, as well as the aggregate number of units in respect of Transfers by the Reportable Crypto-Asset User effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to wallet addresses not known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to be associated with a virtual asset service provider or financial institution.

B. Notwithstanding subparagraph A(1), the TIN is not required to be

transaktioner avseende förvärv mot andra relevanta kryptotillgångar,

e) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner med avseende på avyttringar mot andra relevanta kryptotillgångar,

f) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet rapporteringspliktiga

detaljhandelsbetalningstransaktioner, g) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner, och uppdelat efter överföringstyp där känd av den rapporterande

kryptotillgångstjänsteleverantören, med avseende på överföringar till den rapporteringsskyldiga användaren som inte omfattas av stycke A(3) (b) och (d),

h) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner, och uppdelat efter överföringstyp, om det är känt av den rapporterande tjänsteleverantören för kryptotillgångar, med avseende på överföringar från den rapporteringsskyldiga användaren som inte omfattas av stycke A(3) (c), (e) och (f), och

i) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, såväl som det sammanlagda antalet enheter avseende överföringar av den rapporteringsskyldige kryptotillgångs användaren som utförs av den rapporterande kryptotillgångstjänsteleverantören till plånboksadresser som inte är kända av den rapporterande kryptotillgångstjänsteleverantören som är associerade med en leverantör av virtuella tillgångar eller finansinstitut.

B. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte

reported if (i) a TIN is not issued by the relevant Reportable Jurisdiction or (ii) the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.

C. Notwithstanding subparagraph A(1), the place of birth is not required to be reported unless the Reporting Crypto-Asset Service Provider is otherwise required to obtain and report it under domestic law.

D. For the purposes of subparagraphs A(3)(b) and (c), the amount paid or received must be reported in the Fiat Currency in which it was paid or received. In case the amounts were paid or received in multiple Fiat Currencies, the amounts must be reported in a single Fiat Currency, converted at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

E. For the purposes of subparagraphs A(3)(d) through (i), the fair market value must be determined and reported in a single Fiat Currency, valued at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

F. The information reported must identify the Fiat Currency in which each amount is reported.

G. The information pursuant to paragraph A must be reported by xx/xx of the calendar year following the year to which the information relates.

skatteregistreringsnummer rapporteras om i) ett skatteregistreringsnummer inte har utfärdats av den behöriga rapporteringsskyldiga jurisdiktionen eller om ii) nationell lag i den behöriga rapporteringsskyldiga jurisdiktionen inte förskriver inhämtning av det skatteregistreringsnummer som utfärdats av sådan rapporteringsskyldig jurisdiktion.

C. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte födelseort rapporteras om inte de rapporteringsskyldiga kryptotjänstleverantören i övrigt ska inhämta och rapportera den i enlighet med nationell lag.

D. För tillämpningen av punkterna A.3b) och c) måste det belopp som betalats eller erhållits rapporteras i den Fiat-valuta i vilken det betalades eller mottogs. Om beloppen har betalats eller tagits emot i flera Fiat-valutor, måste beloppen rapporteras till en och samma Fiat-valuta, omräknat vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

E. För syftet med punkterna A.3.d) till i) måste skäligt marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en och samma Fiat-valuta, värderad vid tidpunkten för varje relevant transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören för kryptotillgångstjänster.

F. Den information som rapporteras måste identifiera den Fiat-valuta i vilken varje belopp rapporteras.

G. Uppgifterna enligt punkt A ska rapporteras senast den xx/xx det kalenderår som följer efter det år som uppgifterna avser.

Due diligence procedures

Granskningsförfarande

A Crypto-Asset User is treated as a Reportable User beginning as of the date it is identified as such pursuant to the due diligence procedures described in this Section.

En användare av kryptotillgångar behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då den identifieras som sådan i enlighet med granskningsförfarande som anges i detta avsnitt.

A. Due diligence procedures for Individual Crypto-Asset Users

A. Granskningsförfarande för fysiska personer som är användare av kryptotillgångar

1. When establishing the relationship with the Individual Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Individual Crypto-Asset Users by 12 months after the effective date of these rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Individual Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

1. När relationen med den enskilda användaren av kryptotillgångar upprättas, eller för redan existerande enskilda användare av kryptotillgångar, senast 12 månader efter ikraftträdandet av dessa regler, måste den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster erhålla en självcertifiering som gör det möjligt för den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster att fastställa den enskilda användarens av kryptotillgångar skatterättsliga hemvist och avgöra rimligheten av självcertifieringen baserat på informationen som rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster erhållit, inklusive den dokumentation som samlas in i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

2. If at any point there is a change of circumstances with respect to an Individual Crypto-Asset User that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and, where

2. Om det vid något tillfälle sker en förändring av omständigheterna med avseende på en enskild användare av kryptotillgångar som gör att den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster vet, eller har anledning att veta, att den ursprungliga självcertifieringen är felaktig eller otillförlitlig, kan den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster inte förlita sig på den ursprungliga självcertifieringen utan måste skaffa en giltig självcertifiering eller en

appropriate, documentation supporting the validity of the original self-certification.

B. Due diligence procedures for Entity Crypto-Asset Users.

The following procedures apply for purposes of determining whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User or an Entity, other than an Excluded Person or an Active Entity, with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons.

1. Determine whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User.

a) When establishing the relationship with the Entity Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Entity Crypto-Assets Users by 12 months after the effective date of these rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Entity Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. If the Entity Crypto-Asset User certifies that it has no residence for tax purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on the place of effective management or on the address of the principal office to determine the residence of the Entity Crypto-Asset User.

rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som stöder den ursprungliga certifieringens riktighet.

B Granskningsförfarande för enheter som är användare av kryptotillgångar

Följande förfaranden gäller för att avgöra om enheten som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare eller en enhet, annan än en undantagen person eller en aktiv enhet, med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

1. Att avgöra om enheten som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare.

a) När relationen upprättas med en enhet som är användare av kryptotillgångar, eller med redan existerande enheter som är användare av kryptotillgångar måste senast 12 månader efter ikraftträdandet av dessa regler, den rapporterande leverantören av kryptotillgångstjänster skaffa en självcertifiering som tillåter den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att fastställa enhetens som är användare av kryptotillgångar skatterättsliga hemvister och bekräfta rimligheten av sådan självcertifiering baserat på den information som erhållits av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, inklusive den dokumentation som samlas in i enlighet med AML/KYC-förfaranden. Om enheten som är användare av kryptotillgångar intygar att den inte har någon skatterättslig hemvist, kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på platsen för den verkliga ledningen eller på huvudkontorsadressen för att fastställa hemvistet för användaren av enheten som är användare av kryptotillgångstjänster.

b) If the self-certification indicates that the Entity Crypto-Asset User is resident in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Entity Crypto-Asset User as a Reportable User, unless it reasonably determines based on the self-certification or on information in its possession or that is publicly available, that the Entity Crypto-Asset User is an Excluded Person.

2. Determine whether the Entity has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons. With respect to an Entity Crypto-Asset User, other than an Excluded Person, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must determine whether it has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons, unless it determines that the Entity Crypto-Asset User is an Active Entity, based on a self-certification from the Entity Crypto-Asset User.

a) Determining the Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User. For the purposes of determining the Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures, provided that such procedures are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers). If the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not legally required to apply AML/KYC Procedures that

b) Om självcertifieringen indikerar att enheten som är användare av kryptotillgångar är bosatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion, måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla enheten som är användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare, såvida den inte skäligen kan avgöra av självcertifiering eller information som den har tillgång till eller som är allmänt tillgänglig, att enheten som är användare av kryptotillgångar är en undantagen person.

2. Att avgöra om enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. När det gäller en enhet som är användare av kryptotillgångar som är inte är en utesluten person, måste den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster avgöra om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, såvida den inte fastställer att enheten som är användare av kryptotillgångar är en aktiv enhet, baserat på självcertifieringen från enheten som är användare av kryptotillgångar.

a) Att avgöra om personer med bestämmande inflytande för enheten som är användare av kryptotillgångar. För att fastställa vilka personer som har ett bestämmande inflytande i enheten som är användare av kryptotillgångar kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på information som samlas in och uppdateras i enlighet med AML/KYC-förfaranden, förutsatt att sådana förfaranden är förenliga med 2012 års FATF-rekommendationer (som uppdaterad i juni 2019 avseende leverantörer för virtuella tillgångstjänster). Om den rapporteringsskyldige leverantören

are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers), it must apply substantially similar procedures for the purposes of determining the Controlling Persons.

b) Determining whether a Controlling Person of an Entity Crypto-Asset User is a Reportable Person. For the purposes of determining whether a Controlling Person is a Reportable Person, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must rely on a self-certification from the Entity Crypto-Asset User or such Controlling Person that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Controlling Person's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

3. If at any point there is a change of circumstances with respect to an Entity Crypto-Asset User or its Controlling Persons that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and, where appropriate, documentation supporting the

av kryptotillgångar inte har juridisk skyldighet att tillämpa AML/KYC-förfaranden som är förenliga med 2012 FATF-rekommendationer (som uppdaterades i juni 2019 avseende leverantörer för virtuella tillgångstjänster), måste den tillämpa väsentligen likartade förfaranden för att fastställa personerna med bestämmande inflytande.

b) Avgöra huruvida en person med bestämmande inflytande för en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig person. För att avgöra om en kontrollerande person är en rapporteringspliktig person måste en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångar förlita sig på en självcertifiering från enhetens som är användare av kryptotillgångar eller sådan person med bestämmande inflytande som tillåter den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster att avgöra den kontrollerande personens bostad(er) för skatteändamål och bekräfta rimligheten av sådan självcertifiering baserat på informationen som erhållits av den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster, inklusive den dokumentation samlas in i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

3. Om det vid något tillfälle inträffar en förändring av omständigheterna med avseende på en enheten som är användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som gör att den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster vet, eller har anledning att veta, att den ursprungliga självcertifieringen är felaktig eller otillförlitlig kan den rapporteringsskyldige leverantören kryptotillgångstjänster inte förlita sig på den ursprungliga självcertifieringen och måste skaffa en giltig självcertifiering eller en

validity of the original self-certification.

C. Requirements for validity of self-certifications

1. A self-certification provided by an Individual Crypto-Asset User or Controlling Person is valid only if it is signed or otherwise positively affirmed by the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person, it is dated at the latest at the date of receipt and it contains the following information with respect to the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person:

- a) first and last name;
- b) residence address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
- d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction; and
- e) date of birth.

2. A self-certification provided by an Entity Crypto-Asset User is valid only if it is signed or otherwise positively affirmed by the Crypto-Asset User, it is dated at the latest at the date of receipt and it contains the following information with respect to the Entity Crypto-Asset User:

- a) legal name;
- b) address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
- d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction;
- e) in case of an Entity Crypto-Asset User other than an Active

rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som stöder riktigheten av den ursprungliga självcertifieringen.

C. Krav för självcertifieringars giltighet

1. En självcertifiering som tillhandahålls av en enskild kryptotillgångs användare eller person med bestämmande inflytande är endast giltig om den är undertecknad eller på annat sätt positivt bekräftad av den individuella kryptotillgångs användaren eller person med bestämmande inflytande, den är daterad senast vid mottagandet och den innehåller följande information med avseende på den individuella användaren av kryptotillgången eller personen med bestämmande inflytande:

- a) för- och efternamn,
- b) bostadsadress,
- c) jurisdiktioner där personen har sin hemvist,
- d) när det gäller varje rapporteringsskyldig person, skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig jurisdiktion och
- e) födelsedatum.

2. En självcertifiering som tillhandahålls av en enhetskryptering användare är endast giltig om den är undertecknad eller på annat sätt positivt bekräftad av kryptotillgångs användaren, den är daterad senast vid mottagningsdatumet och den innehåller följande information med avseende på enhetens kryptotillgångs användare:

- a) juridiskt namn,
- b) adress,
- c) jurisdiktioner där personen har sin skatterättsliga hemvist,
- d) i förhållande till en rapporteringsskyldig person, skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig jurisdiktion.
- e) om det rör sig om en användare av kryptotillgångar som är en enhet

Entity or an Excluded Person, the information described in subparagraph C(1) with respect to each Controlling Person of the Entity Crypto-Asset User, unless such Controlling Person has provided a self-certification pursuant to subparagraph C(1), as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity, if not already determined on the basis of AML/KYC Procedures; and

f) if applicable, information as to the criteria it meets to be treated as an Active Entity or Excluded Person.

3. Notwithstanding subparagraphs C(1) and (2), the TIN is not required to be collected if the jurisdiction of residence of the Reportable Person does not issue a TIN to the Reportable Person, or the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.

D-General due diligence requirements

1. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is also a Financial Institution for the purposes of the Common Reporting Standard may rely on the due diligence procedures completed pursuant to Sections IV and VI of the Common Reporting Standard for the purpose of the due diligence procedures pursuant to this Section. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may also rely on a self-certification already collected for other tax purposes, provided such self-certification meets the requirements of paragraph C of this Section.

annan än en aktiv enhet eller en undantagen person, den information som är angiven i paragraf C(1) i förhållande till varje person med bestämmande inflytande för enhetens kryptotillgångsanvändare, såvida inte sådan person med bestämmande inflytande själv har tillhandahållit en självcertifiering enligt paragraf C(1), såväl som den roll i kraft av vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande för enheten, om inte redan är fastställt på grund av AML/KYC förfaranden, och

f) om tillämpligt, information om de kriterier som den uppfyller för att behandlas som en aktiv enhet eller exkluderad person.

3. Utan hinder av styckena C(1) och (2) krävs inte att TIN-numret samlas in om den rapporteringspliktiga personens bosättningsjurisdiktion inte utfärdar ett TIN till den rapporteringspliktiga personen, eller om den inhemska lagstiftningen i den relevanta anmälningsbara jurisdiktionen gör det. inte kräva insamling av TIN utfärdat av sådan rapporteringsskyldig jurisdiktion.

D. Allmänna krav på granskningsförfarande

1. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som också är ett finansiellt institut i enlighet med Common Reporting Standard kan förlita sig på de granskningsförfarande som slutförts i enlighet med avsnitten IV och VI i den gemensamma rapporteringsstandarden för granskningsförfarande enligt detta avsnitt. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan också förlita sig på en självcertifiering som redan samlats in för andra skatteändamål, förutsatt att sådan självcertifiering uppfyller kraven i punkt C i detta avsnitt.

2. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a third party to fulfil the due diligence obligations set out in this Section III, but such obligations remain the responsibility of the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

3. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to maintain all documentation and data for a period of not less than five years after the end of the period within which the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the information required to be reported pursuant to Section II.

SECTION IV: Defined terms

A. Relevant Crypto-Asset

1. The term "Crypto-Asset" means a digital representation of value that relies on a cryptographically secured distributed ledger or a similar technology to validate and secure transactions.

2. The term "Relevant Crypto-Asset" means any Crypto-Asset that is not a Central Bank Digital Currency, a Specified Electronic Money Product or any Crypto-Asset for which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has adequately determined that it cannot be used for payment or investment purposes.

3. The term "Central Bank Digital Currency" means any digital Fiat Currency issued by a Central Bank.

4. The term "Specified Electronic Money Product" means any Crypto-Asset that is:

a) a digital representation of a single Fiat Currency;

2. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan förlita sig på en tredje part för att uppfylla skyldigheterna för granskningsförfarande som anges i detta avsnitt III, men sådana skyldigheter förblir den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster.

3. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är skyldig att behålla all dokumentation och data under en period av minst fem år efter utgången av den period inom vilken den rapporteringsskyldige leverantör av kryptotillgångstjänster ska rapportera den information som ska rapporteras enligt till avsnitt II.

Avsnitt 4 Definierade begrepp

A. Relevant kryptotillgång

1. Med termen "kryptotillgång" avser en digital representation av ett värde som förlitar sig på en kryptografiskt säker distribuerad liggare eller liknande teknik för att validera och säkra transaktioner

2. Termen "relevant kryptotillgång" avser varje kryptotillgång som inte är en centralbanks digitala valuta, en specificerad elektronisk pengaprodukt eller någon kryptotillgång för vilken den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster har fastställt att den inte kan användas för betalning eller investeringssyften.

3. Termen "Centralbanks digitala valuta" avses digitala Fiat-valutor som utfärdats av en centralbank.

4. Termen "specificerad elektronisk pengaprodukt" avser alla kryptotillgångar som är:

a) en digital representation av en enda Fiat-valuta;

b) issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions;

c) represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency;

d) accepted in payment by a natural or legal person other than the issuer; and

e) by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product.

The term "Specified Electronic Money Product" does not include a product created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds from a customer to another person pursuant to instructions of the customer. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

B. Reporting Crypto-Asset Service Provider

1. The term "Reporting Crypto-Asset Service Provider" means any individual or Entity that, as a business, provides a service effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers, including by acting as a counterparty, or as an intermediary, to such Exchange Transactions, or by making available a trading platform.

C. Relevant Transaction

1. The term "Relevant Transaction" means any:

b) utfärdat vid mottagande av medel i syfte att göra betalningstransaktioner;

c) motsvarande en fordran på utgivaren i samma Fiat-valuta;

d) accepterad som betalning av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren, och

e) på grund av regulatoriska krav som utgivaren är föremål för, kan lösas när som helst och till nominellt värde för samma Fiat-valuta på begäran av innehavaren av produkten.

Termen "specificerad elektroniska pengar produkt" inkluderar inte en produkt skapad i det enda syftet att underlätta överföring av pengar från en kund till en annan person i enlighet med instruktioner från kunden. En produkt är inte skapad för det enda syftet att underlätta överföringen av medel om, i den överlåtande enhetens normala verksamhet, antingen de medel som är kopplade till en sådan produkt hålls längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller, om inga instruktioner tas emot, hålls medlen kopplade till en sådan produkt längre än 60 dagar efter mottagandet av medlen.

B. Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

1. Termen "rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster" avser varje fysisk person eller enhet som, i affärsverksamhet, tillhandahåller en tjänst som utför bytestransaktioner för eller på uppdrag av kunder, inklusive genom att agera som motpart eller som mellanhand till sådana bytestransaktioner, eller genom att göra en handelsplattform tillgänglig.

C.) Relevanta Transaktioner

1. Termen "relevant transaktion" avser alla:

a) Exchange Transaction; and
b) Transfer of Relevant Crypto-Assets.

2. The term "Exchange Transaction" means any:

a) exchange between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies; and

b) exchange between one or more forms of Relevant Crypto-Assets.

3. The term "Reportable Retail Payment Transaction" means a Transfer of Relevant Crypto-Assets in consideration of goods or services for a value exceeding USD 50 000.

4. The term "Transfer" means a transaction that moves a Relevant Crypto-Asset from or to the CryptoAsset address or account of one Crypto-Asset User, other than one maintained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider on behalf of the same Crypto-Asset User, where, based on the knowledge available to the Reporting Crypto-Asset Service Provider at the time of transaction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot determine that the transaction is an Exchange Transaction.

5. The term "Fiat Currency" means the official currency of a jurisdiction, issued by a jurisdiction or by a jurisdiction's designated Central Bank or monetary authority, as represented by physical banknotes or coins or by money in different digital forms, including bank reserves and Central Bank Digital Currencies. The term also includes commercial bank money and electronic money products (including Specified Electronic Money Products).

D. Reportable User

a) bytestransaktion; och
b) överföring av relevanta kryptotillgångar.

2. Termen "växlingstransaktion" avser:

a) växling mellan relevanta kryptotillgångar och Fiat-valutor; och

b) växling mellan en eller flera former av relevanta kryptotillgångar.

3. Termen "rapporteringspliktig försäljningstransaktion" avser en överföring av relevanta kryptotillgångar mot varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 USD.

4. Termen "överföring" avser en transaktion som flyttar en relevant kryptotillgång från eller till kryptotillgångens adress eller konto för en kryptotillgångs användare, annan än en som är registrerad hos den rapporterings leverantören av kryptotillgångstjänster på uppdrag av samma kryptotillgångs användare, där, baserat på den kunskap som är tillgänglig för den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster vid tidpunkten för transaktionen, den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan fastställa att transaktionen är en börstransaktion

5. Termen "Fiat-valuta" avser den officiella valutan i en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller av en jurisdiktions utsedda centralbank eller monetära myndighet, som representeras av fysiska sedlar eller mynt eller av pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbanks digitala valutor. Termen inkluderar även affärsbankspengar och produkter för elektroniska pengar (inklusive specificerade produkter för elektroniska pengar).

D. Rapporteringspliktig användare

1. The term “Reportable User” means a Crypto-Asset User that is a Reportable Person.

2. The term “Crypto-Asset User” means an individual or Entity that is a customer of a Reporting CryptoAsset Service Provider for purposes of carrying out Relevant Transactions. An individual or Entity, other than a Financial Institution or a Reporting Crypto-Asset Service Provider, acting as a Crypto-Asset User for the benefit or account of another individual or Entity as agent, custodian, nominee, signatory, investment advisor, or intermediary, is not treated as a Crypto-Asset User, and such other individual or Entity is treated as the Crypto-Asset User. Where a Reporting Crypto-Asset Service Provider provides a service effectuating Reportable Retail Payment Transactions for or on behalf of a merchant, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must also treat the customer that is the counterparty to the merchant for such Reportable Retail Payment Transaction as the Crypto-Asset User with respect to such Reportable Retail Payment Transaction, provided that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of such customer by virtue of the Reportable Retail Payment Transaction pursuant to domestic anti-money laundering rules.

3. The term “Individual Crypto-Asset User” means a Crypto-Asset User that is an individual.

1. Termen "rapporteringspliktig användare" avser en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person.

2. Termen "användare av kryptotillgångar" avser en fysisk person eller enhet som är kund hos en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att utföra transaktioner som omfattas. En fysisk person eller enhet, annan än en finansiell institution eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som agerar som en användare av kryptotillgångar till förmån för eller konto för en annan fysisk person eller enhet som ombud, förvaringsinstitut, förvaltare, firmatecknare, investeringsrådgivare eller mellanhand, behandlas inte som en användare av kryptotillgångar, och sådan annan fysisk person eller enhet behandlas som användare av kryptotillgångar. När en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst som utför rapporteringspliktiga försäljningstransaktioner för eller på uppdrag av en förmedlare, måste den rapporterande tjänsteleverantören för kryptotillgångar också behandla kunden som är motpart till förmedlare för sådan rapporteringspliktig försäljningstransaktion som användaren av kryptotillgångar med avseende på sådan rapporteringspliktig försäljningstransaktion, under förutsättning att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att verifiera identiteten på en sådan kund på grund av den rapporteringspliktiga försäljningstransaktionen i enlighet med nationella regler mot penningtvätt

3. Termen "fysisk användare av kryptotillgångar" betyder en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

4. The term "Preexisting Individual Crypto-Asset User" means an Individual Crypto-Asset User that has established a relationship with the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx].

5. The term "Entity Crypto-Asset User" means a Crypto-Asset User that is an Entity.

6. The term "Preexisting Entity Crypto-Asset User" means an Entity Crypto-Asset User that has established a relationship with the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx].

7. The term "Reportable Person" means a Reportable Jurisdiction Person other than an Excluded Person.

8. The term "Reportable Jurisdiction Person" means an Entity or individual that is resident in a Reportable Jurisdiction under the tax laws of such jurisdiction, or an estate of a decedent that was a resident of a Reportable Jurisdiction. For this purpose, an Entity such as a partnership, limited liability partnership or similar legal arrangement that has no residence for tax purposes shall be treated as resident in the jurisdiction in which its place of effective management is situated.

9. The term "Reportable Jurisdiction" means any jurisdiction (a) with which an agreement or arrangement is in effect pursuant to which [Jurisdiction] is obligated to provide the information specified in Section II with respect to Reportable Persons resident in such jurisdiction, and (b) which is

4. Termen "befintlig fysisk användare av kryptotillgångar kryptotillgångs-användare" avser en fysisk användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster från och med [xx/xx/xxxx].

5. Termen "enhet som är användare av kryptotillgångar" betyder en användare av kryptotillgångar som är en enhet.

6. Termen "befintlig enhet som är användare av kryptotillgångar" avser en enhet som är användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsterna från och med [xx/xx/xxxx].

7. Termen "rapporteringspliktig person" avser en rapporteringspliktig jurisdiktionsperson annan än en undantagen person.

8. Termen "rapporteringspliktig jurisdiktionsperson" avser en enhet eller fysisk person som är bosatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i sådan jurisdiktion, eller ett dödsbo efter en avliden som var bosatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion. För detta ändamål ska en enhet såsom ett handelsbolag, kommanditbolag eller liknande juridiskt arrangemang som inte har skatterättslig hemvist behandlas som om den har hemvist i den jurisdiktion där dess verkliga ledning är belägen.

9. Termen "rapporteringspliktig jurisdiktion" avser varje jurisdiktion a) med vilken ett avtal eller arrangemang är i kraft enligt vilken [Jurisdiktion] är skyldig att tillhandahålla den information som specificeras i avsnitt II med avseende på rapporteringspliktiga personer bosatta i sådan jurisdiktion, och (b) som identifieras som sådan i en lista publicerad av [Jurisdiktion].

identified as such in a list published by [Jurisdiction].

10. The term "Controlling Persons" means the natural persons who exercise control over an Entity. In the case of a trust, such term means the settlor(s), the trustee(s), the protector(s) (if any), the beneficiary(ies) or class(es) of beneficiaries, and any other natural person(s) exercising ultimate effective control over the trust, and in the case of a legal arrangement other than a trust, such term means persons in equivalent or similar positions. The term "Controlling Persons" must be interpreted in a manner consistent with the 2012 Financial Action Task Force Recommendations, as updated in 11. The term "Active Entity" means any Entity that meets any of the following criteria:

a) less than 50% of the Entity's gross income for the preceding calendar year or other appropriate reporting period is passive income and less than 50% of the assets held by the Entity during the preceding calendar year or other appropriate reporting period are assets that produce or are held for the production of passive income;

b) substantially all of the activities of the Entity consist of holding (in whole or in part) the outstanding stock of, or providing financing and services to, one or more subsidiaries that engage in trades or businesses other than the business of a Financial Institution, except that an Entity does not qualify for this status if the Entity functions (or holds itself out) as an investment fund, such as a private equity fund, venture capital fund, leveraged buyout fund, or any investment

10. Termen "personer med bestämmande inflytande" avser de fysiska personer som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avser en sådan term avse stiftaren/förvaltaren, beskyddaren (om sådana finns), förmånstagarna eller kretsen av förmånstagare och alla andra fysiska personer som utövar den verkliga kontrollen över trusten, och i fallet med en annan juridisk konstruktion än en trust, betyder ett sådant uttryck personer i samma eller liknande befattningar. Termen "personer med bestämmande inflytande" måste tolkas på ett sätt som överensstämmer med 2012 års Financial Action Task Force rekommendationer.

11. Termen "aktiv enhet" avser varje enhet som uppfyller något av följande kriterier:

a) mindre än 50 % av enhetens bruttointkomst under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter och mindre än 50 % av de tillgångar som företaget innehar under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod är tillgångar som genererar eller är innehas för att generera passiva intäkter,

b) i stort sett all verksamheten i enheten utgörs av att inneha (helt eller delvis) utestående aktier i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver annan affärsverksamhet eller verksamheter än en finansiell institutions verksamhet, utom då en enhet inte uppfyller kraven för denna status om enheten fungerar (eller utger sig själv) som en investeringsfond, såsom en private equity-fond, riskkapitalfond, leverlagd buy out fond, eller någon form av investeringsinstrument vars

vehicle whose purpose is to acquire or fund companies and then hold interests in those companies as capital assets for investment purposes;

c) the Entity is not yet operating a business and has no prior operating history, but is investing capital into assets with the intent to operate a business other than that of a Financial Institution, provided that the Entity does not qualify for this exception after the date that is 24 months after the date of the initial organisation of the Entity;

d) the Entity was not a Financial Institution in the past five years, and is in the process of liquidating its assets or is reorganising with the intent to continue or recommence operations in a business other than that of a Financial Institution;

e) the Entity primarily engages in financing and hedging transactions with, or for, Related Entities that are not Financial Institutions, and does not provide financing or hedging services to any Entity that is not a Related Entity, provided that the group of any such Related Entities is primarily engaged in a business other than that of a Financial Institution; or

f) the Entity meets all of the following requirements:

i. it is established and operated in its jurisdiction of residence exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, athletic, or educational purposes; or it is established and operated in its jurisdiction of residence and it is a professional organisation, business league, chamber of commerce, labour organisation, agricultural or

syfte är att förvärva eller finansiera företag och sedan inneha andelar i dessa företag som anläggningstillgångar för investeringsändamål;

c) enheten ännu inte bedriver någon affärsverksamhet och har tidigare inte bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i en finansiell enhet, under förutsättning att enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då enheten först etablerades.

d) enheten har inte varit en ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

e) enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella enheter, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är en närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

f) enheten uppfyller samtliga följande krav:

i. den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist uteslutande för religiösa, välgörenhetsmässiga, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål eller den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och är en yrkesorganisation, branschorganisation,

horticultural organisation, civic league or an organisation operated exclusively for the promotion of social welfare;

ii. it is exempt from income tax in its jurisdiction of residence;

iii. it has no shareholders or members who have a proprietary or beneficial interest in its income or assets;

iv. the applicable laws of the Entity's jurisdiction of residence or the Entity's formation documents do not permit any income or assets of the Entity to be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or non-charitable Entity other than pursuant to the conduct of the Entity's charitable activities, or as payment of reasonable compensation for services rendered, or as payment representing the fair market value of property which the Entity has purchased; and

v. the applicable laws of the Entity's jurisdiction of residence or the Entity's formation documents require that, upon the Entity's liquidation or dissolution, all of its assets be distributed to a Governmental Entity or other non-profit organisation, or escheat to the government of the Entity's jurisdiction of residence or any political subdivision thereof.

E. Excluded Person

1. The term "Excluded Person" means (a) an Entity the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets; (b) any Entity that is a Related Entity of an Entity described in clause

(a); (c) a Governmental Entity; (d) an International Organisation;

handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

ii. den är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har hemvist.

iii. den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar.

iv. gällande lagstiftning i den jurisdiktion där enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till, eller används till förmån för, privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

v. gällande lagstiftning i den jurisdiktion där enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid enhetens likvidation eller upplösning ska överföras till en myndighetsenhet eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den jurisdiktion där enheten har sin hemvist eller någon politisk underavdelning under sådan regering.

E. Undantagen person

1. Terment "undantagen person" avser a) en enhet vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader, b) någon enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i denna bestämmelse

a), c) en myndighetsenhet, d) en internationell organisation, e) en

(e) a Central Bank; or (f) a Financial Institution other than an Investment Entity described in Section IV E(5)(b).

2. The term “Financial Institution” means a Custodial Institution, a Depository Institution, an Investment Entity, or a Specified Insurance Company.

3. The term “Custodial Institution” means any Entity that holds, as a substantial portion of its business, Financial Assets for the account of others. An Entity holds Financial Assets for the account of others as a substantial portion of its business if the Entity’s gross income attributable to the holding of Financial Assets and related financial services equals or exceeds 20% of the Entity’s gross income during the shorter of: (i) the three-year period that ends on 31 December (or the final day of a non-calendar year accounting period) prior to the year in which the determination is being made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence.

4. The term “Depository Institution” means any Entity that:

a) accepts deposits in the ordinary course of a banking or similar business; or

b) holds Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies for the benefit of customers.

5. The term “Investment Entity” means any Entity:

a) that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:

i. trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit,

centralbank, eller f) ett annat finansiellt institut än en investeringsenhet som beskrivs i Avsnitt 4.E.5b).

2. Termen ”finansiellt institut” avser: ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag.

3. Termen ”depåinstitut” avses en enhet som innehar, som en väsentlig del av verksamheten, finansiella tillgångar för andras räkning. En enhet innehar finansiella tillgångar för andras räkning som en väsentlig del av verksamheten om enhetens bruttointäkter hänförliga till innehavet av finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster uppgår till minst 20 % av enhetens bruttointäkter under den kortaste av följande perioder, i) den treårsperiod som slutar 31 december (eller det slutdatum för räkenskapsår som inte är kalenderår) som föregår det år då bedömningen görs, eller ii) den period som enheten har existerat.

4. Termen ”depåinstitut” avses en enhet som:

a) tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet, eller

b) innehar E-pengar eller Centralbankens digitala valutor för sina kunders räkning.

5. Termen ”investeringsenhet” avses en enhet:

a) En enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:

i. handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis,

derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;

ii. individual and collective portfolio management; or

iii. otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons; or

b) the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph E(5)(a).

An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph E(5)(a), or an Entity's gross income is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets for purposes of subparagraph E(5)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50% of the Entity's gross income during the shorter of: (i) the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence. For the purposes of subparagraph E(5)(a)(iii), the term "otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons" does not include the provision of services effectuating

derivatinstrument etc.), valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer,

ii. individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller

iii. annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar, pengar eller relevanta kryptotillgångar för andra personers räkning.

b) vars bruttoinkomst huvudsakligen är hänförlig till investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar eller relevanta kryptotillgångar, om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett förvaringsinstitut, ett förvaringsinstitut, ett specificerat försäkringsbolag eller en investering Enhet som beskrivs i stycke E.5)a).

En Enhet anses främst bedriva en eller flera av de verksamheter som tas upp i punkt E.5 a, eller en enhets bruttoinkomster vars bruttointäkter primärt är hänförliga till investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar eller relevanta kryptotillgångar enligt tillämpningen av punkt E.5 b, om minst 50 % av enhetens bruttoinkomster kan hänföras till verksamheterna i fråga under den kortare av följande två perioder: i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, ii) den period som enheten har existerat. Vid tillämpning av punkt E.5 a iii omfattar begreppet "annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning" inte tillhandahållande av tjänster avseende bytestransaktioner i en kunds namn eller för en kunds räkning.

Exchange Transactions for or on behalf of customers.

The term “Investment Entity” does not include an Entity that is an Active Entity because it meets any of the criteria in subparagraphs D(11)(b) through (e).

This paragraph shall be interpreted in a manner consistent with similar language set forth in the definition of “financial institution” in the Financial Action Task Force Recommendations.

6. The term “Specified Insurance Company” means any Entity that is an insurance company (or the holding company of an insurance company) that issues, or is obligated to make payments with respect to, a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract.

7. The term “Governmental Entity” means the government of a jurisdiction, any political subdivision of a jurisdiction (which, for the avoidance of doubt, includes a state, province, county, or municipality), or any wholly owned agency or instrumentality of a jurisdiction or of any one or more of the foregoing. This category is comprised of the integral parts, controlled entities, and political subdivisions of a jurisdiction.

a) An “integral part” of a jurisdiction means any person, organisation, agency, bureau, fund, instrumentality, or other body, however designated, that constitutes a governing authority of a jurisdiction. The net earnings of the governing authority must be credited to its own account or to other accounts of the jurisdiction, with no portion inuring to the benefit of any private person. An integral part

Med ”investeringsenhet” avses inte en enhet som är en aktiv enhet på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.11 b–e.

Denna punkt ska tolkas så att den stämmer överens med motsvarande formuleringar som anges i definitionen av ”finansiellt institut” i Financial Action Task Force Recommendations.

6. Termen ”specificerat försäkringsföretag” avser en enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett holdingbolag till försäkringsföretag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal.

7. Termen ”myndighetsenhet” avser en jurisdiktions regering, en politisk underavdelning till en jurisdiktion (för att undvika oklarheter omfattar stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Denna kategori omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och politiska underavdelningar i en jurisdiktion.

a) En ”integrerad del” av en jurisdiktion avses en person, organisation, myndighet, byrå, fond, verk, eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en jurisdiktion. Myndighetens nettointäkter ska krediteras myndighetens eget konto eller annat konto som tillhör jurisdiktionen, ingen del härav får tillfalla som till förmån för en privatperson. Med integrerad del avses inte en fysisk person som är

does not include any individual who is a sovereign, official, or administrator acting in a private or personal capacity.

b) A controlled entity means an Entity that is separate in form from the jurisdiction or that otherwise constitutes a separate juridical entity, provided that:

i. the Entity is wholly owned and controlled by one or more Governmental Entities directly or through one or more controlled entities;

ii. the Entity's net earnings are credited to its own account or to the accounts of one or more Governmental Entities, with no portion of its income inuring to the benefit of any private person; and

iii. the Entity's assets vest in one or more Governmental Entities upon dissolution.

c) Income does not inure to the benefit of private persons if such persons are the intended beneficiaries of a governmental programme, and the programme activities are performed for the general public with respect to the common welfare or relate to the administration of some phase of government. Notwithstanding the foregoing, however, income is considered to inure to the benefit of private persons if the income is derived from the use of a governmental entity to conduct a commercial business, such as a commercial banking business, that provides financial services to private persons.

8. The term "International Organisation" means any international organisation or wholly owned agency or instrumentality thereof. This category includes any intergovernmental organisation

statschef, tjänsteman eller administratör inom offentlig förvaltning och som agerar som privatperson eller i sin personliga kapacitet.

b) En kontrollerad enhet avser en enhet som till sin form är skild från jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk person, under förutsättning att:

i. enheten ägs helt och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

ii. enhetens nettointäkter krediteras enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, där ingen del av enhetens inkomster utfaller till förmån för en privatperson och

iii. enhetens tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.

c) Inkomster utfaller inte till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för den gemensamma välfärden eller som hänför sig till förvaltningen av någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av det som anges ovan ska intäkterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om intäkterna härrör från en myndighetsenhet som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, såsom kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller finansiella tjänster till privatpersoner

8. Termen "Internationell organisation" avser varje internationell organisation eller helägt organ eller liknande. Denna kategori inkluderar alla mellanstatliga organisationer (inklusive en överstatlig

(including a supranational organisation) (a) that is comprised primarily of governments; (b) that has in effect a headquarters or substantially similar agreement with the jurisdiction; and (c) the income of which does not inure to the benefit of private persons.

9. The term "Central Bank" means an institution that is by law or government sanction the principal authority, other than the government of the jurisdiction itself, issuing instruments intended to circulate as currency. Such an institution may include an instrumentality that is separate from the government of the jurisdiction, whether or not owned in whole or in part by the jurisdiction.

10. The term "Financial Asset" includes a security (for example, a share of stock in a corporation; partnership or beneficial ownership interest in a widely held or publicly traded partnership or trust; note, bond, debenture, or other evidence of indebtedness), partnership interest, commodity, swap (for example, interest rate swaps, currency swaps, basis swaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps, and similar agreements), Insurance Contract or Annuity Contract, or any interest (including a futures or forward contract or option) in a security, Relevant Crypto-Asset, partnership interest, commodity, swap, Insurance Contract, or Annuity Contract. The term "Financial Asset" does not include a non-debt, direct interest in real property.

11. The term "Equity Interest" means, in the case of a partnership that is a Financial

organisation) (a) som huvudsakligen består av regeringar; (b) som i praktiken har ett huvudkontor eller väsentligen liknande överenskommelse med jurisdiktionen; och (c) vars intäkter inte går till privatpersoner.

9. Termen "Centralbank" avser en institution som enligt lag eller statlig sanktion är den huvudsakliga myndigheten, förutom regeringen i själva jurisdiktionen, som utfärdar instrument avsedda att cirkulera som valuta. En sådan institution kan inkludera något som är skilt från regeringen i jurisdiktionen, oavsett om den ägs helt eller delvis av jurisdiktionen.

10. Termen "finansiell tillgång" inkluderar ett värdepapper (till exempel aktier i ett företag; handelsbolag eller ägarandelar i ett publikt ägt eller börsnoterat handelsbolag eller trust; sedlar, obligationer, skuldebrev eller andra bevis på skuldsättning), innehav i handelsbolag, råvaror, swap (till exempel ränteswappar, valutaswappar, bas-swappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), försäkringsavtal eller livränteavtal, eller något kontrakt (inklusive ett terminskontrakt eller terminskontrakt eller option) till ett värdepapper, relevant kryptotillgång, innehav i handelsbolag, råvaror, swap, försäkringsavtal, eller livränta. Termen "finansiell tillgång" inkluderar inte ett icke belånade innehav i fast egendom

11. Termen "egendoms intresse" betyder, i fallet med ett handelsbolag som är ett finansiellt institut, antingen

Institution, either a capital or profits interest in the partnership. In the case of a trust that is a Financial Institution, an Equity Interest is considered to be held by any person treated as a settlor or beneficiary of all or a portion of the trust, or any other natural person exercising ultimate effective control over the trust. A Reportable Person will be treated as being a beneficiary of a trust if such Reportable Person has the right to receive directly or indirectly (for example, through a nominee) a mandatory distribution or may receive, directly or indirectly, a discretionary distribution from the trust.

12. The term "Insurance Contract" means a contract (other than an Annuity Contract) under which the issuer agrees to pay an amount upon the occurrence of a specified contingency involving mortality, morbidity, accident, liability, or property risk.

13. The term "Annuity Contract" means a contract under which the issuer agrees to make payments for a period of time determined in whole or in part by reference to the life expectancy of one or more individuals. The term also includes a contract that is considered to be an Annuity Contract in accordance with the law, regulation, or practice of the jurisdiction in which the contract was issued, and under which the issuer agrees to make payments for a term of years.

14. The term "Cash Value Insurance Contract" means an Insurance Contract (other than an indemnity reinsurance contract between two insurance companies) that has a Cash Value.

ett kapital- eller vinstintresse i handelsbolaget. I fallet med en trust som är ett finansiellt institut, anses en aktieandel innehas av varje person som behandlas som en grundare eller förmånstagare av hela eller en del av trusten, eller någon annan fysisk person som utövar den verkliga kontrollen över trusten. En rapporteringspliktig person kommer att behandlas som en förmånstagare av en trust om sådan rapporteringspliktig person har rätt att direkt eller indirekt (till exempel genom en förvaltare) ta emot en obligatorisk utdelning eller kan ta emot, direkt eller indirekt, en diskretionär utdelning från trusten.

12. Termen "försäkringsavtal" avser ett avtal (annat än ett livränteavtal) enligt vilket utgivaren förbinder sig att betala ett belopp i händelse av en specificerad oförutsedd händelse som är förenad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada

13. Termen "Livränteavtal" avser ett avtal enligt vilket utgivaren samtycker till att göra betalningar under en tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer. Termen inkluderar också ett kontrakt som anses vara ett livräntekontrakt i enlighet med lag, förordning eller praxis i den jurisdiktion där kontraktet utfärdades, och enligt vilket utgivaren förbinder sig till att göra betalningar under ett visst antal år

14. Termen "försäkringsavtal med kontantvärde" avser ett försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsbolag) som har ett kontantvärde.

15. The term “Cash Value” means the greater of (i) the amount that the policyholder is entitled to receive upon surrender or termination of the contract (determined without reduction for any surrender charge or policy loan), and (ii) the amount the policyholder can borrow under or with regard to the contract. Notwithstanding the foregoing, the term “Cash Value” does not include an amount payable under an Insurance Contract:

- a) solely by reason of the death of an individual insured under a life insurance contract;
- b) as a personal injury or sickness benefit or other benefit providing indemnification of an economic loss incurred upon the occurrence of the event insured against;
- c) as a refund of a previously paid premium (less cost of insurance charges whether or not actually imposed) under an Insurance Contract (other than an investment-linked life insurance or annuity contract) due to cancellation or termination of the contract, decrease in risk exposure during the effective period of the contract, or arising from the correction of a posting or similar error with regard to the premium for the contract;
- d) as a policyholder dividend (other than a termination dividend) provided that the dividend relates to an Insurance Contract under which the only benefits payable are described in subparagraph E(15)(b); or
- e) as a return of an advance premium or premium deposit for an Insurance Contract for which the premium is payable at least annually if the amount of the advance premium or premium deposit does not exceed the next

15. Termen “kontantvärde” avser det högsta av 1) det belopp som försäkringstagaren har rätt att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och 2) beloppet en försäkringstagare kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av föregående så inkluderar termen ”kontantvärde” inte ett belopp som ska betalas enligt ett försäkringsavtal:

- a) endast på grund av att en person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlidit,
- b) som en personskada, sjukdom eller annan förmån som ger ersättning för en ekonomisk förlust som uppkommit vid inträffandet av försäkringshändelsen,
- c) som en återbetalning av en tidigare betald premie (minskad med försäkringsavgifter oavsett om de faktiskt har påförts eller inte) enligt ett försäkringsavtal (annat än en investeringsanknuten livförsäkring eller livränta) på grund av uppsägning eller uppsägning av avtalet, minskad riskexponering under avtalets löptid, eller som härrör från rättelse av räknefel eller liknande fel som avser premien för avtalet,
- d) som en utbetalning till försäkringstagare (annat än en utbetalning på grund av uppsägning) förutsatt att utbetalningen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i stycke E(15)(b), eller
- e) som en återbetalning av en förskottspremie eller premiedeposition för ett försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst årsvis om beloppet av förskottspremien eller premiedepositionen inte överstiger

annual premium that will be payable under the contract.

F. Miscellaneous

1. The term “Partner Jurisdiction” means any jurisdiction that has put in place equivalent legal requirements and that is included in a list published by [Jurisdiction].

2. The term “AML/KYC Procedures” means the customer due diligence procedures of a Reporting Crypto-Asset Service Provider pursuant to the anti-money laundering or similar requirements to which such Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject.:

3. The term “Entity” means a legal person or a legal arrangement, such as a corporation, partnership, trust, or foundation.

4. An Entity is a “Related Entity” of another Entity if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50% of the vote and value in an Entity.

5. The term “TIN” means Taxpayer Identification Number (or functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number).

6. The term “Branch” means a unit, business or office of a Reporting Crypto-Asset Service Provider that is treated as a branch under the regulatory regime of a jurisdiction or that is otherwise regulated under the laws of a jurisdiction as separate from other offices, units, or branches of the Reporting Crypto-Asset Service Provider. All units, businesses, or offices of

nästa årspremie som kommer att betalas enligt avtalet.

Bilaga 2

F. Övrigt

1. Partnerjurisdiktion: En “Partnerjurisdiktion” avser varje jurisdiktion som har infört likvärdiga juridiska krav och som ingår i en lista publicerad av [Jurisdiktion].

2. AML/KYC-förfaranden: en rapporteringspliktig tjänsteleverantör av kryptotillgångars åtgärder för granskningsförfarande i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som den rapporteringspliktiga tjänsteleverantören av kryptotillgångarna omfattas av.

3. Enhet: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

4. Närstående enhet: en enhet som kontrollerar eller kontrolleras av en annan enhet eller en enhet som står under gemensam kontroll med annan enhet. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet av en enhet.

5. Skatteregistreringsnummer: identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas).

6. Filial: en avdelning, affärsverksamhet eller kontor till en rapporteringsskyldig tjänsteleverantör för kryptotillgångar som behandlas som en filial enligt lagstiftningen i en jurisdiktion eller som på annat sätt regleras enligt lagstiftningen i en jurisdiktion som separat från andra kontor, avdelningar eller filialer till den rapporterande tjänsteleverantören för kryptotillgångar. Alla avdelningar,

a Reporting Crypto-Asset Service Provider in a single jurisdiction shall be treated as a single branch.

affärsverksamheter eller kontor hos en rapporteringsskyldig tjänsteleverantör för kryptotillgångar inom en jurisdiktion behandlas som en enda filial.

SECTION V

Avsnitt 5

Effective implementation

Effektivt genomförande

A jurisdiction must have rules and administrative procedures in place to ensure effective implementation of, and compliance with, the reporting and due diligence procedures set out above.

En jurisdiktion måste ha regler och administrativa förfaranden på plats för att säkerställa ett effektivt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder för granskningsförfarande som anges ovan.

International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters

Bilaga 3

PDF-fil

**RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/2226 av den
17 oktober 2023 om ändring av direktiv
2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga
om beskattning**

PDF-fil.